

DOS. Nr. 40001



VOL. Nr. 33

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Serviciul „C.”

Secția „C.”-Regională

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Ancheta *cuprinzând divers material (copii)*
în legătură cu complotul organizat de
Iuliu Maniu și Ion Mihalache.
(Fuga dela Târnăveni)

Data *4. mai 1955.*



1959872

P 000213, Vol. 33

Urmează Vol. Nr. 34

5108 Gr. VOL. ~~16~~ 33

~~Part~~ II

00405

(1)

DECLARAȚIE

Subsemnatul, Victor Novac, declar în continuare următoarele :

În cursul lunii Decembrie 1946, fiind la București, l'am rugat pe Dl. Ioan Bărbuș ca să intervină pe lângă comitetul de asistență al P.N.T. ca să majoreze pentru mine și Cici Ioanițoiu bursa pe care o primeam dela 300.000 lei la 500.000 lei, deoarece acesta ne sunt insuficienți. Dl. Bărbuș mi-a spus că acest lucru trebuie ca să-l obțin din direct dela Dl. Maniu. Mi-a spus că dânsul cunoaște chestiunea noastră și că el singur este în măsură a ne satisface această doleanță.-

Această îmi este declarația pe care o susțin și semnez.-

ss Victor Novac

București 16 Oct. 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul Jd.Serg.Major ISTRATE ALEXANDRU din Legiunea Jg.Someș, Postul Jg. Chinești, în continuare declar și precizez.-

1) Întrebarea: Care era scopul pentru care ați fost trimiși în munții Piatra Craiului din comuna Zărnești, Dta, Mocană; Stud. Rusu și cei lanții ?

Dela plecarea noastră din locuința Dlui Anton I.Mureșanu, din București ni s'a spus de către Dl.Gh.Popp, Dl.Anton I.Mureșanu și Dl.Casin Popp, că suntem trimiși în munte pentru a ne avea la dispoziția Partidului, când va fi nevoie de ceva.-

2) Întrebarea: Cu ce va îndelotniciți voi în munții ?

Cu excursii pentru a cunoaște munții cât mai bine pentru ca în cazuri eventuale a ne ascunde cât mai bine.- Ne ocupam cu vânatoarea însă acest lucru îl făcea mai mult Stud.Rusu; Victor Novac și Cici.- Intr'una din zile coborând înspre Plaiu Foi am auzit vre-o 30 focuri de armă la locuința Dlui Stuparu, care asămăneau un exercițiu de trageră și printre aceste focuri se auzea șo foc automat de pi-toale mitraliere.

Drept care dau prezenta declarație susțin și semnez propriu.-

ss.Jd.S.Major Istrate Al.

19 August 1947.

00408³

I

DECLARAȚIE

Subsemnatul ISTRATE ALEXANDRU de ani 28, născut în anul 1919, 24 Martie în comuna Titești, județul Argeș, fiul lui GHEORGHE și al FLOAREI, de profesiune Jd. aub. of. activ în legiunea Jand. Someș, Postul jandarmi Chinești, român ortodox, care știu, șapte clase primare, declar următoarele :

După cum am declarat, după încercarea de rebeliune dela Someș Dej. Am fost arestat, iar mai pe urmă împreună cu jd. major MOCANU GH. care și el era arestat ca și mine pentru fap-
tul de instigare la rebeliune, am evadat din locul unde eram deținuți.-

În ziua de 11 XII. 1946, când eram deținut, unde a fost internat și RUSU GAVRILA prin locuitorul FARCAS NICULAI, care la rândul lui o dăduse Plut. ROHOZNEANU GH. șeful jand. Chinești Someș și care el înmânase lui. În bileț după cât mi-a dus aminte scria următoarele : În caz eventual că veți fi arestați și aveți posibilitate de scăpare vă aștept în București la legatia americană, s'au la clubul P.N.T.M. unde ne vom întâlni.-

În noaptea zilei de 11 XII. 1946, am evadat dimpreună cu jand. major MOCANU GH. dela Legiune plecând spre București cu trenul. Ajungând la București în ziua de 13 XII 946, unde am mers, la o rudă a mea cu numele de MARIA care se află pe str. Vasile Lascăr nr. 80 unde am dormit două nopți, pe ziua de 15 XII 1947 am plecat spre Legația Americană cu Serg. maj. MOCANU GH. spre a găsi pe studentul RUSU GAVRILĂ, acolo am fost întrebați de către ofițerii americani că ce căutăm, noi am răspuns că pe studentul RUSU GAVRILĂ îl căutăm și că se primește voluntari în armata americană, în care voriam să ne înrolăm spre a scăpa de urmărire, diinceă Serg. major primise vorbă dela avocatul PUSCASU din Dej că se primesc voluntari la Americani și că studentul RUSU GAVRILA este locotenent la americani.- Am fost dați afară dela Legație, iar noi am plecat spre clubul P.N.T.M, str. Clemenceau nr. 9 unde am găsit pe RUSU GAVRILA, am spus că ne este foame și nici bani N'avem

00409 4

in care timp ni s'a dat dela club suma de câte 300.000 lei pentru a ne cumpăra de ce avem nevoie.-

Am plecat cu studentul RUSU GAVRILA la Dl. Dr. ANTON IONEL MURESEANU cam către ora prânzului, ajunsi acolo am găsit numai pe doamna MURESEANU si pe fiul domnealor in vârstă de 12-13 ani.-

Studentul RUSU ne-a recomandat Domanei MURESEANU prin care a spus că suntem dela Someș și am fost arestați in timpul când s'a terminat rebeliunea. A, fost primiți respectoși de către Domana oferindu-ne camera despre drum unde se află una dormeză, una masă cu telefon, un masină de scris un dulapt cu cărți si broșuri, iar pe peretele din dreapta la intrare tablouri cu totți domnii Țării și fruntași P.N.T.M. Fiind timpul mesei am fost intrebati dacă am mâncat răspunzând că nu am mâncat. Am fost serviți cu supă de carne, cu friptură de carne, mămăliguță și vin , in această cameră.-

După terminarea mesei am mulțumit frumos aranjându-ne pentru odihnă, pela orele 15 a venit și Dl. ANTON IONEL MURESEANU care era plecat ne-am sculat și am fost poftiți la dânsul spre a sta de vorbă. Am spus cum am fost arestați si cine era arestați din judet la Legiune, in care timp am văzut că s'a nerval foarte rău și a inceput să injure spunând că nu se va lăsa până nu va omorâ pe Dl. Comand. de Legiune Dl. BUCIAG seful Politiei si pe Dl. Prefect NEAMTU, spunând că aceste persoane sunt vinovate, care sunt tâlhari și își bat joc de popor.- A spus că să fim liniștiți că va avea grije de noi simcă mâine 16.XII 1946 va sosi la locuința Domniei Sale Dl. prof. Gh. POPP, Dl. Dr. CASIN POPP si alții pe care eu nă-i cunosc asa de bine.-

Seara am fost serviți cu masă după care mai târziu am stat de vorbă iarăsi cu Dl. MURESEANU care spunea că dacă va scăpa de persoanele de mai sus menționate, va fi cel mai bine pentru noi, am trecut la odihnă până in ziua următoare când am fost rugați de către doamna pentru a ajuta să încărcăm sticle la lăzi, care erau de vin, iar studentul RUSU GAVRILA a fost trimis de către Dl. Dr. ANTON I MURESEANU la un pictor spre a duce tabloul cu portretul Dlui MANIU, pe care îl comandase cu suma de lei 3 sau 5 milioane / nu mi-a aduc aminte exact/ Dl. MURESEANU mi-a spus să stăm liniștiți până după masă când va sosi si Dnii GH POPP si alte persoane care va hotărâ soarta noastră.-

De prânz am servit din nou masa la Dl. MURESEANU după care am trecut la odihnă, pe la orele 16-17 a sosit acasă și Domnul MURESEANU, care ne-a spus că va sosi și Dnii Gh. POPP, CASIN POPP și alți, după un timp de o oră a sosit toți domnii mai sus menționați care au început discuția, iar noi eram în camera care ne-o oferise, noi auzeam ce se discuta fiindcă Dl. ANTON IONEL MURESEANU vorbea foarte tare.-

În timpul discuției a fost chemat la dânsi în cameră și studentul RUSU GAVRILA, care după un timp oarecare am fost chemați și noi de către studentul RUSU în cameră unde se aflau cu toții.-

Întâi auzisem că este vorba să ne trimită la o vilă a Dlui ANTON I MURESEANU din județul Trei Săune și în cele din urmă a rămas ca să mergem în comuna Zărnești-Brasov.-

Când am intrat în cameră erau adunați Dl. ANTON IONEL MURESEANU ne-a întrebat dacă vrem să mergem la Someș pentru a începe operațiunea cu Dl. comandant de Legiune, seful poliției, și prefectul s'au la Zărnești.-

Dl. Gh. POPP a răspuns ca să fim trimiși la Zărnești că este mai bine și nu este cazul ca să mai începă alte operațiuni. Apoi ni s'a stabilit suma de întreținere pe fiecare lună câte 300.000 lei de persoană care va fi trimiși prin poștă de Dl. Gh. POPP pe adresa lui TUDORICA NISCOV din Zărnești.-

În timpul de două zile cât am stat la Dl. ANTON IONEL MURESEANU nu am părăsit camera spre a pleca în oraș, decât studentul RUSU GAVRILA care a mai plecat dempreună cu Dl. MURESEANU prin oraș.-

În ziua de 17 XII am fost chemați de către Dl. MURESEANU în camera unde ni s'a dat suma de câte un milion, mie și lui MOCANU, iar studentului RUSU GAVRILA a primit suma de un milion și jumătate care sumă ne-a spus că reprezintă cheltuielile cu trenu și întreținerea pe luna Decembrie 1946. Noi am părăsit locuința Dlui MURESEANU plecând la gară, la gară m'am răzgândit că nu mai merg cu dânsi și că vreau să merg pe acasă pentru a vedea pe părinți și pe urmă voi veni la ei, prin care studentul RUSU GAVRILA mi-a dat adresa Dlui Dr. GOGONEA din comuna Zărnești-Brasov, unde trebuie să mă prezint.-

Am plecat acasă, iar în ziua de 25.XII.1946 orele 20 am plecat deasă la Zărnești unde m'am prezentat la Dl. Dr. GOGONEA care mi-a dat un bilet cu care m'am prezentat la Dl TUDOR NISCOV din Zărnești unde am rămas peste noapte și servindu-mă la masă.-

În zorii zilei de 26 XII 1946 am plecat cu ~~TRAIAN~~ TRAIAN NISCOV sus pe muntele Piatra Craiului la cabana de Stat ESCAPE, unde se află ceilalți bășii de care m'am despărțit din București.-

În afară de studentul RUSU GAVRILA și MOCANU GH. am mai găsit în cabană și pe studenții VICTOR NOVAC și CICI care erau veniți la aceea cabană cu vre'o șapte luni mai înainte, de a sosi noi.-

După cum am arătat în altă declarație am stat la cabană până la data de 21 II 1947 când din cauza unor certuri care a luat ființă între studentul RUSU GAVRILA și VICTOR NOVAC din cauza mănăcări, am coborât eu cu RUSU GAVRILA, MOCANU GH în comuna Zărnești, unde prin intermediul lui TUDORICA NISCOV m'am instalat la locuitorul ANDREI TEBERCI.

- Aci am stat până după Paste.-

- În tot timpul cât am stat la ANDREI TEBERCI se adunau toți membri partidului N.T.M. din Zărnești care discuteau diferite chestiuni și pe care îi dau numele mai jos.-

1.- TUDORICA NISCOV 2.- TRAIAN NISCOV 3.- FANICA COPOLEA 4.- GHEORGHE TERCIU 5.- GHEORGHE INGA 6.- Învățătorul TATARU și alți care nu îi cunosc cu numele + Toți aceștia erau înarmați cu pistoale care veneau pentru a pune la cale atacuri asupra membrilor P.C.R., atacuri asupra Sediului PCR și atacul asupra Doamnei ANA PAUKER care urma să vină până la data de 1 Mai 1947 în comuna Zărnești.-

Din discuțiile lor se vedea că ~~existau~~ au o ură mare împotriva comunistilor și a guvernului.-

Deasemeni se spunea că guvernul american sprijină P.N.T. MANIU.-

Imediat după Paste studentul RUSU a hotărât să ne ducem iarăși în munți fiindcă a început să fim luați la ochii de către unul dintre locuitori.-

Ne-am stabilit în munte la cabana ascunsă Podul lui Călinet de la Plaiul Foi, unde era cabanier și Pashic de vânătoare TONTSCHI OSCAR

004194
Legătura cu cabana TONTSCH OSCAR s'a făcut prin FANIA COPOLEA si studentul RUSU GAVRILĂ căruia i s'a dat o scrisoare / carete de vizită / pentru ca noi să fim recunoscuți de cabanierul TONTSCH. La cabana Plaiu Foi am stat peste noapte, urmând ea a doua zi să plecăm dimpreună cu cabanierul TONTSCH la cabana ascunsă din Podul lui Călineț, lucru ce l-am făcut a doua zi.-

La data de 6-7 Mai 1947 m'am hotărât să plec în satul meu iar apoi să mă prezint la unitate.-

Am plecat spunând celorlați să mă duc ~~prin~~ pe acasă să văd ce e pe acolo după care mă voi reîntoarce.-

Plecând dela Zărnești am dat pela București pela Dl. ANTON IONEL MURESEANU, găsind acasă numai pe doamna care mi-a spus că să vin pela orele 15 când vine dânsul acasă.-

Am plecat vizavi de locuința Dlui MURESEANU la un Restaurant, unde am servit o țuică si am așteptat până la orele 15 când am observat pe fereastră pe Dl. MURESEANU că a venit. Am plătit la chelner pentru ce am consumat, după care am plecat la Dl. ANTON IONEL MURESEANU, unde am sunat, în care timp am văzut că vine la ușă și întreabă că cine este, eu am răspuns că sunt ISTRATE dela Zărnești, după care am fost recunoscut dându-mi-se drumul înăuntru.-

Bu am întrebat când se clarifică situația noastră și nu mai avem nici bani pentru a cumpăra alimente suferind de foame.- Domnul MURESEANU a spus că situația cu noi se va clarifica în luna aceasta când se va schimba guvernul si atunci vom fi liberi, iar eu bani mi-a spus că este foarte greu a ne mai da, fiindcă are multe persoane arestat la lagăr pe care trebuie să le ajute: mi s'a dat de Dl. MURESEANU adresa Dlui Gh. POPP spre a merge la dândul spre a lămurii chestiunea cu ajutorul în bani pentru alimentare, după care am si plecat dela Dl. MURESEANU la Dl. Gh. Popp în str. Splaiul Unirii nr. 5, unde nu l-am găsit acasă, eu am plecat apoi la gară spre a lua trenul spre Argeș.-

Am luat bilet, m'am suit în tren si am ajuns acasă unde am stat vre'o 8 zile după care am plecat la Jibelea-Argeș la Dl. maior ȘTEFANOVICI, cunosteam pe Dl. Maior ȘTEFANOVICI, știam că este maior magistrat si vroiam să îl rog să mă sfătuiască ce am de făcut.- După ce am spus domniei sale toată povestea mea dela fuga mea din arest si până am ajuns la dânsu Dsa mi-a spus că nu este cazul să mă prezint la Lagune, că lucrurile se vor schimba si să mă duc înapoi de unde am venit. Dsa mi-a spus că va vorbi cu Dl. maior POPESCU NECULAIE dela Insp. Gl. al Jandarmeriei din București cu care va aranja si-
./.

004138

tuatimeea si să nu caut să trădez partidul N.T.M., din care spunea și că face parte și Dsa ca ajutor al Dlui PENESCU.-

După, aceea am plecat la unchiul meu NICU CIOPEI din comuna Turuisor jud. Sibiu unde am stat timp de 15 zile ca să-i spun situația mea. Când am plecat de la el am împrumutat suma de 500.000 lei pentru a avea de tren, plecând din nou la Jibla Arges la Dl. Maior ȘTEFANOVICI pe care nu l-am găsit acasă, fiind plecat la București str. Stirbei Vodă nr. 180.-

Am plecat la București la Dl. maior ȘTEFANOVICI care mi-a spus să rămân la dânsul până după masă când urmează a veni și Dl. maior POPESCU NICOLAE de la Insp. Gral, care a fost anunțat de Dl. maior ȘTEFANOVICI ca eu mă aflu la Dsa spre a sta de vorbă cu mine și a-mi clarifica situația.-

În timpul mesei Dl. maior ȘTEFANOVICI mi-a dat 100.000 lei spre a mă duce la un restaurant din apropiere spre a servi masa.-

Am plecat să servit masa în oraș după care m'am reîntors la Dl. maior ȘTEFANOVICI imediat, în care timp a sosit și Dl. col. POPA ALEXANDRU tot din jandarmi care se afla în cadrul disponibil, angajase la un proces pe care le avea în București, pe Dl. maior ȘTEFANOVICI ca avocat, în acest timp a sosit și Dl. maior POPESCU NECULAIE de la Insp. Gl, în care timp m'a recomandat Dsale.-

Dl. maior POPESCU NECULAI mi-a spus să fiu liniștit și să nu mă prezint la unitate că se poate întâmpla să se schimbe situația cu politica, în caz, eventual că nu se va schimba și mai aștept până la 1 Octombrie 1947, când probabil se va da vre'o amnistiere sau va lucra Dsa în așa fel să fiu scăpat de situația în care eram implicat.-

Am plecat de la Dl. Maior ȘTEFANOVICI și m'am dus la Dl. MUREȘANU, acolo am găsit pe Dl. Poppe fratele dlui COSIN POPP, deputatul de Bistrița Năsăud al P.N.T.M., care mi-a spus că Dl. MUREȘANU stă mai mult în Bulevardul Brătianu nr. 5 etaj 7 compar. 23 după aceea mi-a spus că dacă mă duc la Dsa să nu îi spun că a spus dânsul că se supără pe el.-

Atunci când am luat adresa precisă am plecat la gară unde am scos bilet și m'am urcat la tren mergând la Zărnești pentru ca să văd dacă studentul RUSU GAVRILA și NOCANU mei sunt acolo.-

Am ajuns la Zărnești la Dl. TUDORICA NISCOV care mi-a spus să nu mă mai duc sus fiindcă și ceilalți o să vină de vale la cabană se efectuează razie de către o echipă de

004179

agenți dela Brăso, eu am stat la Dl. RULEA, unde a spus TUDORICA NISCOV să stau, în care timp a venit și studentul RUSU, Dl IULIU MIHNEA unde am stat de vorbă, RUSU ma întrebat dacă vreau să mă mai duc să stau acasă ar fi mai bine, fiindcă nu are alimente și pentru mineși eu am neamuri mai multe și pot sta și camuflat.-

În ziua de 16 Iunie 1947, am plecat dela Zărnești la Sibiu în comuna Turnisor unde am mai stat la Unchiu, după care m'am hotărât să mă prezint la un post din legiunea Valea.-

În ziua de 9 August 1947, am plecat acasă unde am stat până în ziua de 13 August 1947, când am plecat cu niște cartofi spre ai vinde la Drăgășani, în comuna Prundeni m'am dat jos din tren și m'am dus cu cartofi în comuna spre ai vinde după ce i-am vândut carzofi și cu bani pe care i-am avut la mine și după cartofi în suma de 6.100.000/ șase milioane una sută de mii/ M'am știut până în ziua de 16 August 1947 că s'a făcut reforma monetară și că nu mai merg bani. Am căutat ca să mă înscriu și eu la Primăria Prundeni spre a schimba bani și m'am putut obține spre a schimba.- În acest timp am întâlnit pe plot. UNGOREANU GH. care era din acea comuna și făcea serviciul în legiunea jand. SOMES și mă cunostea, căruia i-am spus situația cum se prezintă și în unire cu el m'am prezentat la Jand Postului Jand. Zavideni dela Primăria Prundeni.-

Am fost înaintat prin legiunea Valcea la Legiunea jand. Somes unde am declarat în mod detaliat timpul cât am fost dispărut, Dlui MARIN VASILESCU IOAN comand. Legiunei Jand. Somes.-

- În care timp am fost dus cu mașina de Dl. Maior și Dl. xhester de poliției din Dej la Siguranța din Cluj de unde am fost înaintat la Siguranța Generală a Ministerului de Interne.-

Aceasta este declarația mea pe care am dat astăzi 4 Septembrie 1947 nesiliț și forțat de nimeni și care o subțin propriu.-

/ss/ ISTRATE ALEXANDRU

00415 10

DECLARAȚIE

Subsemnatul Jd.Serg.Major ISTRATE ALEX. din
Legiunea Jd.Someș, declar:

1.- Intrebare: De cine ați fost trimiși în
munți Piatra Craiului și cu ce scop ?

- Răspuns: În munți Piatra Craiului am fost
trimiși de Domnii Gh.Popp; Anton Ionel Mureșanu și Casin
Popp, pentru a sta camuflați și a scăpa de urmărire, și a
fi tot timpul la dispoziția P.N.T. Maniu.-

2.- Intrebare: Ați primit bani, alimente, Buletine
informativ și scrisori în munți ?

- Răspuns: Da am primit, bani, alimente, bule-
tine informativ și scrisori, dela Dl.Gh.Popp și Anton I.
Mureșanu, prin curieri.-

3.- Intrebare: Ce vi s'a propus la constatarea
ce a avut loc în casa lui Anton I.Mureșanu din București
în legătură cu șefii autorităților din Dej.

- Răspuns: Da ni s'a propus de către Dl.Anton
I.Mureșanu spre a merge la Dej, spre a asasina pe Dl.Major
Vasilescu Ioan Comand.Leg.; Dl.Prefect Gh.Neamțu; Dl.
șef de Poliție Briceag Ioan și Dl.Locot.Segartău Ioan,
cu ocazia zilei onomastice a Sf.Ioan anul acesta.-

4.- Intrebare: Vi s'a făgăduit recompense pen-
tru aceasta acțiune și ce anume ?

- Răspuns: Da ni s'a făgăduit câte cinci
iugăre de pământ de fiecare în județul Someș, de către
Dl.Anton Ionel Mureșanu.-

Drept care dau prezenta declarație și sem-
nez propriu.-

Jd.Serg.Major ss.Istrate Alexandru.

1 Octombrie 1947.

91700
00/16

C.N.'S.A.'S

DECLARAȚIE

Subsemnatul jand.Serg.maj.Mocanu Gh. din Legiunea jand.Someș, născut în anul 1919 în comuna Valea lui Ioan județul Bacău, necăsătorit legitim declar următoarele:

În ziua de 20 Noembrie 1946 după terminarea alegerilor pe la orele 14 a venit în comuna Chiuești învățătorul Boldur Nicolae din comuna Cășeiu județul Someș, și care a luat contact cu studentul Rusu Gavrilă care rămăsese de la alegeri pe la părintele Georgiu Tănase, președintele partidului N.T. din comuna Chiuești jud.Someș și s'au întâlnit ei amândoi în fața cooperativei și învățătorul Boldur a trimis imediat pe un băiat la cântărețul Botcă Gavrilă tot din aceeași comună ca să vină cu cheile de la biserică ca să tragă clopotele și să se adune poporul din comună, a venit cu cheile și i-a spus învățătorul Boldur să meargă la biserică să tragă clopotele, el s'a dus și le-a tras și s'au adunat vreo 200 de oameni din aceeași comună și le-a spus învățătorul Boldur că trebuie să mergem la Dej căci comuniștii au falsificat voturile și procesele verbale și a spus că este și Ionel Anton Mureșianu care așteaptă în comuna Urișor jud.Someș, care ne așteaptă ca să intrăm în orașul Dej ca să vedem ce s'a făcut cu voturile noastre și cu procesele verbale, șeful de post și anume cu numele de Rohoznanu Gh. mi-a dat ordin ca să merg la Primăria comunei Chiuești jud.Someș și să raportez cazul Legiunei de jandarmi Someș eu am executat ordinul și am mers la telefon și am raportat cazul chiar dlui căpitan Vasilescu comandantul Legiunei jandarmi Someș și dlui prefect al județului, și dl.căpitan m'a întrebat unde este șeful de post, eu i-am raportat că este în dispozitiv împreună cu serg.major Istrate și cu jandarmii pe care îi avea la acel Post, și mi-a dat

./.

ordin dl. căpitan să stau la telefon și să-l țin la curent cu tot ce se întâmplă prin comună și să raportez situația din cinci în cinci minute, ei i-am ținut la curent cu toată situația până pe la orele 24 noaptea și pe la orele 24 noaptea au rupt linia telefonică din comuna Urișor jud. Someș dar eu n'am părăsit telefonul, am stat tot acolo până a venit șeful de post care a fost dus la Legiune pentru a primi ordine.

De către cine au fost conduse comunele Chinești, Măgoja, Străbu, Boireni, Rugăsești, Cășei, Urișor, Cuzdriora, Cătcăuș, au fost conduse de către studentul Rusu Gavrilă și învățătorul Boldur Niculae din comuna Cășeiu-Someș.

Curierii în comuna Măgoja și Străbu și Boireni au fost trimiși de către studentul Rusu Gavrilă și învățătorul Boldur Nicolae, pe cine a trimis, pe Tătaru Lică, Farcaș Vasile cu caii femeii Farcaș Maria din comuna Chiu-ești - Someș în comuna Străbu - Someș. Iar în comuna Măgoja a trimis pe curierul Danciu Vasile cu calul lui propriu, cine a stricat podul Sălătruc și mine a rupt linia telefonică în timpul alegerilor - au fost o echipă de tineri comandată de învățătorul Vesa, trimiși de studentul Rusu Gavrilă. Când a văzut șeful de post că nu mai funcționează telefonul m'a trimis imediat în comuna Cășeiu pentru a comunica Legiunii rezultatul și pentru a repara podul Sălătruc. Eu am executat ordinul dlui șef de Post și în termen de 5 ore au fost toate gata aranjate, podul și linia telefonică.

Intr'o zi după alegeri cam prin 25 - 26 Noembrie 1946 a primit șeful de post un ordin pentru a se prezenta la Legiune, el a plecat imediat și a stat vreo 4 zile la Legiune, pe urmă a venit la Post unde a stat vreo câteva zile și a fost chemat din nou la Legiune împreună cu serg. major Istrate Alexandru, dar pentru ce i-au chemat eu nu pot ști precis, dar pe ziua de 3 Decembrie 1946 am primit și eu un ordin dela Legiune ca să mă prezint la Legiune cu toți jandarmii pentru instrucție E.C.P. dar pe

la orele 18 tot în aceeași zi a venit la postul meu o patrulă de jandarmi care era compusă din 2 jandarmi și un sergent major și anume cu numele de Colceag Teodor și mi-a spus că trebuie să merg să arestez pe doamna preoteasă a lui Popa Georgiu Atanase și pe învățătorul Vesa, am mers cu dânsul și am arestat pe soția preotului Georgiu Atanase dar pe învățătorul Vesa nu l'am găsit acasă și am spus căci îl aduc eu când vine în clasă la copii, am stat la pândă până la orele 8 dimineața și l-am prins și l-am dus la Legiune pentru cercetări și când ajung eu acolo dl. plut.major Voicu Coman mă dezarmează și pe mine și îmi ia arma și cartușele și îmi spune că sunt deținut pentru cercetări, eu am spus că bine, și stau pe acolo prin legiune dar la masă mergem în orașul Dej și cu ocazia aceasta am luat contact cu avocatul Pușcașu tot un mare reacționar al P.N.T. și îi spun toată situația lui căci suntem deținuți la Legiune, dar pentru ce nu știm și el atuncia îmi spune căci noi nu știm ce să facem căci ne-a trimis studentul Rusu Gavrilă căci dacă se va întâmpla și ne va aresta să fugim la București la el la Legația americană căci el e acolo și l-a avansat la gradul de locotenent și dacă vom merge și noi vom fi sigur avansați la gradul de sublocotenent și mi-a spus că să luăm contact cu țăranul Farcaș Niculae sau Gavrilă - nu pot ținea bine minte cum îl cheamă-căci el a venit seara dela studentul Rusu dar cu ocazia că șeful de post Rohozan Gh. a mers în comuna Chiuești pentru a da postul în primire a vorbit și cu acel Farcaș care a venit dela București dela studentul Rusu Gavrilă și mi-a spus mie și sergentului major Istrate căci i-a spus Farcaș Gavrilă lui că studentul Rusu a trimis pe dânsul ca să mergem la București la el căci ne va avansa la gradul de sublocotenent, eu pe ziua de 10 Decembrie 1946 am vrut să raportez dlui Comandant al Legiunii ca să-mi dea drumul acasă ca să-mi iau schimburi și nu mi-a aprobat, dar când m'am întors de la dl. Căpitan Vasilescu

00420 15

m'am întâlnit cu avocatul Pușcașu iarăși și spun căci noi vrem să mergem la București, el ne spune căci facem foarte bine și spune multe complimente lui Pop Cașiu și Ioan Mușeșanu, și pe când mă duc la Legiune și venea și Istrate dl.locotenent Macoveiu ne înjură și ne bagă într'o închisoare, mai bine zis closet, și ne ține până pe la orele 8, în seara zilei de 10 Decembrie 1946 pe când ne scoate și mi-a spus ca să mâncăm și să intrăm iar, între timp ce mâncăm vine dl.locotenent Sigarteu și ne spune înjurându-ne căci pe noi ne va deporta cât de curând, dar noi l-am întrebat de ce dar dumnealui a spus căci om vedea noi, atunci eu am vorbit cu Istrate Alexandru să plecăm, în ziua de 11 Decembrie 1946 pe la orele 8 dimineața a venit și Plut. major Voicu și mi-a spus la fel că ne va deporta, atunci eu cu Istrate am vorbit ca să plecăm înainte de a ne deporta și în seara zilei de 11 Decembrie 1946 pe la orele 22 am plecat pe poarta principală și ne-a întrebat santinela unde mergem dar noi am spus ca să bem un șpriț, am mers și am luat câte un șpriț și am plecat mai departe spre gară - am ajuns pe la Casa Cercuală unde aveam eu un prieten ^{cu numele Carol, Mecanic} și am stat la el până la ora 2 noaptea până la tren, el ne-a condus până la gară și ne-a scos bilete el până la Cluj, când am ajuns la Cluj, am mers la Spitalul de orbi la un prieten Botcă Vasile și pe urmă am mers și am scos bilete dela Biroul de Voiaj și am scos bilete și pe la orele 17 seara în ziua de 12 Decembrie 1946 ne-am suit la trenul rapid. Pe la orele 8 dimineața, în ziua de 13 Decembrie 1946 am ajuns la București în Gara de Nord atunci noi am venit până în piața Tașe Măcelaru pe Str.Ateler și am băut câte o țuică la un cârciumar cu numele de Crăciun, pe urmă am plecat spre Penescu căci eu știam unde stă de când mergeam ~~cu~~ cu masa gărzii pe când era Ministru în anul 1945, dar nu l'am găsit acasă mi-a spus servitoarea căci este la club P.N.T. și noi am plecat la o săteancă de a lui Istrate ce era servitoare la o englezoaică pe Str.Vasile Lazăr 24 și am mai stat acolo până la orele 11 - 12. Tot în aceeași zi și serg.major Istrate a întrebat-o unde este Legația Americană și ea a spus că este pe strada Batistei în casele lui Mihei Antonescu și ne-a con-

dus ea până acolo aproape și ne-a arătat unde este, și noi am ajuns la ușile Legației unde era sentinela români și i-am întrebat dacă se poate și soldatul că da, am intrat și am întrebat dacă a fost studentul Rusu pe acolo și mi-a răspuns o d-ră căci nu știe ca să mai stăm puțin, am mai stat și vedem că vine unul gras și se recomandă Alimănișteanu și ne poartă sus la al doilea etaj la locotenentul Rara și ne întreabă ce-i cu noi, noi îi spunem dacă cunoaște pe studentul Rusu, el spune că nu și îl întrebăm căci pe unde-l putem găsi și ne spune pe urmă că a fost pe la ei dar a plecat la Club și noi îl găsim acolo, și ne-a dat afară de acolo și ne-a spus să mergem la Clubul P.N.T. noi am plecat la Club și când am ajuns acolo am găsit pe un secretar cu numele de Ioniță din Iași și ne-a întrebat cu cine avem treabă, noi am spus că, cu Ghiță Pop sau Ionel Mureșianu, el mi-a spus că vin imediat, a telefonat la Ionel Mureșianu acasă și în timp de o jumătate de oră a venit, a dat mâna cu noi și mi-a spus bravo băeți, de acum sunteți ai noștri. Intre timp vine și ~~sta~~ Coposu cu studentul Rusu și trec într'o cameră și vorbesc ei ca să ne dea câte 8 sute mii lei pentru masă cât timp vom sta în București.

Ne-au dat banii și să plecăm ca seara pe la orele 8 să ne întâlnim cu Ghiță Pop, Ionel Mureșianu și Casiu Pop. Ne-a întrebat unde poate să ne găsească și Istrate i-a spus lui Rusu ca să vină în str. Vasile Lazăr 24, dar în seara aceea nu a venit studentul Rusu și noi am dormit acolo la cunoștința lui Istrate, și a doua zi am mers iar pe la Club și am întrebat unde stă Mureșianu, mi-a dat adresa Dionisie Lupu 65. Am venit pe la 12 ziua vis-avis de hotelul care stătea el și am stat la masă și când a ~~existat~~ venit l'am văzut și pe urmă am mers la el acasă și am sunat și el atuncia uitându-se pe un ochi mic ne-a recunoscut și ne-a dat drumul înăuntru la el și când am intrat la el era acolo studentul Rusu Gavrilă și studentul Bărbuș^{și} Ionel Anton Mureșianu. Mi-a făcut cunoștință cu Bărbuș și ne-a dat masă și pe urmă ne-am culcat într'o cameră la el și am dormit până seara pe la orele 20.

În ziua de 14 Decembrie 1946 văd că vine un om îmbrăcat domn dar era tare slab și bătrân și întreb pe studentul Rusu cine este el, îmi spune că e Ghiță Pop și mai vine și Casiu Pop și trece în altă cameră cu toți și discută ei acolo împreună cu studentul Rusu, și pe la orele 22 - 23 tot în aceeași seară mă chiamă și pe mine și Istrate la ei și facem cunoștință cu Ghiță Pop și Casiu Pop și ne întreabă dacă ne ajunge câte 500.000 mii lei pe lună sau nu și noi spunem că nu atunci spune că la plecare ne va da câte un milion dar Ionel Mureșianu față de Ghiță Pop și Casiu Pop spune că el ne dă câte 2 hectare pământ la vila lui în comuna Rus județul Someș dacă noi vom merge de Sfântul Ion la Dej că pe când or fi adunați toți la ziua anamastică a lui locotenentul Sigartău și șeful Poliției dl. Briceag și dl. Prefect al județului să-i aruncăm în aer cu toți, noi am spus căci prostia aceasta nu o facem noi că am făcut una și Ghiță Pop spuene căci nici nu trebuie făcută, ei au plecat fiecare acasă și a rămas să mai stăm o zi căci eu vin a doua seară iar la Mureșianu, noi am stat la masă și ne-am culcat a doua zi am stat la masă și am mers în oraș și ne-am cumpărat plicuri și felicitări pentru Crăciun și le-am scris tot la Mureșianu, eu i-am scris lui tatăl meu și lui logodnica mea, dar adresa nu le-am dat-o căci nu am știut unde mergem, am stat la masă pe ziua de 16 Decembrie 1946 și ne-am culcat, iar seara vedem că vine Ghiță Pop și Casiu Pop și dă mâna cu noi și doamna Mureșianu pregătește masa și ne invită la o masă comună cu toți, ne-a servit cu țuică înainte de masă și pe urmă eu vin și spunându-mi căci Guvernul Groza nu durează nici până la 1 Ianuarie 1947 și venim noi la putere și vom fi fericiți - dar lui Casiu Pop noi îi spunem căci am evadat dela Legiune, el ne spune căci să ne dăm imediat demisia, ca să punem data din urmă, cu 2-3 zile înainte de alegeri și direct la I.G.J., noi am dat demisia împreună cu Istrate și am mers și ne-a dat câte un milion lei la fiecare lui Rusu și Istrate și mie și un bilețel lui Rusu către Dr. Gogonea din comuna Zărnești județul Brașov și un bilețel către studenții dela cabana

00423 18

E.K.V. pistră Craiului și am plecat la Gara de Nord și am scos bilete eu cu Istrate de la casa de bilete, militare, și Rusu civil, căci noi ordine de serviciu și am plecat spre Ploești. La Ploești Istrate s'a dat jos din tren și ne-a cumpărat 2 litri vin și el a spus că Rusu să-i dea adresa unde să vină căci merge pe la o rudă a lui la Vălenii de Munte și vine imediat la noi și noi am plecat mai departe spre Brașov și am ajuns la Brașov pe la orele 5 dimineața și am mers pe la notarul public cumnatul lui Casiu Pop pe strada Castelului 93 Brașov și am stat la masă acolo și ne-a dat câte un pachet și am plecat la un hotel în Brașov care nu-i știu numele dar unde știu și am plătit o cameră 35.000 lei pentru dormit dar nu am dormit acolo căci s'a întâlnit Rusu cu niște fete dela el din sat și am mers și am dormit la ele și pe ziua de 18 am mers și am stat la hotel până la ora 13 și am plecat să ne cumpărăm câte o cămașă și o pereche de indispensabile și mănuși și ciorapi și pe la orele 17 seara am plecat spre Zărnești, am ajuns acolo și am întrebat unde stă dr. Gogonea și mi-a spus că vis-avis de Postul de jandarmi. Am găsit unde stă dar nu era acasă era numai servitoarea și noi am mers la un restaurant la Poale Lungi și am stat la masă și pe când ne-am reîntors la dr. Gogonea a întrebat la cine este bilețelul, studentul Rusu spune că la el, a citit bilețelul și ne-a spus haideți cu mine și ne-a dus la cărciuma lui Tuderică Nișcov și ne-a lăsat acolo și am dormit acolo într'o cameră cu Tuderică Nișcov fiul cel mai mare și dimineața ne-am sculat pe la orele 8 în ziua de 19 Decembrie 1946 și am stat la masă și am băut un litru de vin și pe urmă a mers împreună cu fiul lui Nișcov până la cărciuma lui Secarea unde am băut o jumătate litru țuică cu Tuderică Nișcov și cu cabanierul Sob și am plecat noi cu Sob și cu fiul lui Hanț și fata lui Rozi și o nepoată a lui Cati și Tuderică Nișcov s'a întors înapoi acasă. Pe ziua de 24 Decembrie 1946 a venit studentul Rusu jos și a luat 14 litri vin și 7 litri țuică dela Tuderică Nișcov și l'a adus împreună cu Sob sus la Cabană și pe la orele 24 noaptea spre Crăciun am început banchetul im-

preună cu studentul Rusu, Novac Victor, Cici Ionițiu și Istrate, eu și un evreu din București inginer, dar eu numele nu-l știu cum îl cheamă, știe Sob. Banchetul a ținut până la ora 5 dimineața în ziua de Crăciun, a doua zi am făcut banchetul tot împreună cu aceleași persoane a treia zi de Crăciun ne-a trimis un pachet cu cozonac și vin prin dr. Gogonea doamna dr. Pop și doamna dr. Călinescu din Brașov care ni l-a adus sus la Cabana. Dl Sob, într-o zi dintre Crăciun și Sfântul Ioan a venit cu un pachet de 80 kgr. conserve și cozonaci și țigări și prăjituri dl. Ghimicescu trimis de doamna colonel Mihăilescu, Ghiță Pop și Ionel Mureșianu și ne-a trimis și o scrisoare de felicitare tot prin el, dar conținutul scrisorii nu-l știu eu, i-a dat-o lui studentu Rusu, Cici și Victor Novac. Pe dl. Ghimicescu l-a condus la noi dl. Tuderică Nișcov și a stat acolo vreo trei zile cu noi și Ghimicescu a plecat și a spus că mai vine cât de curând dar nu a mai venit și la o săptămână după plecarea lui Ghimicescu a venit fratele lui Novac Victor care ne-a aprobat lunar câte 500.000 lei pe lună de persoană - pe Ianuarie - Februarie ne-a adus dr. Gogonea de la P.N.T. de la Brașov 15 Februarie - 15 Martie ~~S.K.V.~~ a adus învățătorul Vesa care a venit la noi la cabana S.K.V. ca să vadă ce facem noi și pe ziua de 19 Februarie 1947 a plecat învățătorul la București, după bani la Ghiță Pop, cu o scrisoare scrisă de studentul Rusu Gavrilă ca să ne dea bani - de data aceasta știe și studentul și Istrate, în ziua de 19 Februarie 1947, pe când învățătorul Vesa verișorul lui Rusu a plecat la București după bani, eu cu Istrate am mers jos în Zărnești și Istrate cu învățătorul Vesa a mers până la Brașov la hotel Aro la un administrator cu numele de Filimon care era căsătorit cu o fată din comună cu Rusu și învățătorul a lăsat ceva alimente acolo și Istrate s'a dus să le ~~ia~~ ia, între timp, tot în aceeași zi, s'a urcat Sob cu Plut. Adam și cu 2 paznici de vânatoare, care cu numele nu-i știu, dar îi știe Sob și a găsit pe Rusu acolo cu hainele mele și a lui Istrate și pe Rusu l-a ~~arestat~~ arestat și a pus santinelă la ușa lui Rusu pe un

paznic de vânătoare, întrentimp plut. Adam a cerut ceva de mâncare și Sob nu avea și a cerut lui Rusu, i-a dat o pâine, șuncă și brânză și Rusu când stăteau ei la masă el a plecat și a venit jos la Niță Târâtu în Săcuiești pe la ora 12. În 19 Februarie 1947 vine sora lui Niță Târâtu zis Bălășică și anume cu numele de Viorica Colția și îmi spune că e rău căci pe Puiu l'au prins și el a fugit, eu atunci mă bărberiam la frizeria lui Jiga și mă duc și eu la Colția Ioan și găsesc pe Rusu acolo și îmi spune că pe el l-a prins și a fugit și a venit și Nișcov Tiodor și Fănică Copola și ne-a spus că dacă este jandarmi dela noi să nu ne fie frică căci sunt de ai noștri și Tuderică Nișcov a plecat să se intereseze cine este plecat sus din jandarmii postului și a auzit că este plut. Adam și doi paznici de vânătoare cu el și a venit și mi-a spus, mie și lui Rusu, și Istrate și Novac Victor care purta numele de Herman Victor căci să nu ne speriem căci este plut. Adam și este de al nostru și mâine iese el înaintea lui în marginea satului și aranjează el tot,.

Pe ziua de 20 Februarie 1947 a mers Nișcov Teodor înaintea plut. Adam la cârciumă la Secărea și s'a întâlnit cu plut. Adam și cu paznici de vânătoare și a intrat cu ei și a început să bea până seara cu plut. Adam Teodor, Nișcov și paznicii de vânătoare, și am băut dela orele 10 dimineața și până la ora 16 seara și am venit și ne-a spus că e bine să mergem unul din noi, eu sau Rusu cu Tuderică Nișcov pentru a ne cunoaște, eu nu am vrut să merg dar a mers Rusu la Plut. Adam acasă cu Nișcov și a venit cam timp de 2 ore și a spus că a aranjat totul cu Plut. Adam și noi să mergem sus la Cabana S.K.V., mi-am luat alimente cu Rusu și Istrate și am mers sus la Cabana lui Sob. Când am ajuns acolo n'am găsit în cameră nimica, ne luase totul Sob, și-l întrebăm unde sunt lucrurile noastre și Sob ne spune căci le-a luat jandarmii. Noi îi spunem căci am vorbit cu jandarmii și eu spus că ei nu au luat nimica, dar noi am stat la masă și ne-am culcat și dimineața după ce l-a amenințat pe Sob ca să scoată lucrurile noastre căci îl ducem la jandarmi, el a început să le scoată și ni le-a dat toate afară de o brățară și

un ceas de mână a lui Rusu și un toc rezervor al meu, care a spus că le-a luat Plut. Adam, și noi am plecat cu toții la Zărnești și unul la Niță Târâtu și ne-a recomandat pe sora lui Maria Andreiu Tiberiu și am mers acolo și ne-a dat o cameră din față, bani pe luna 15 Martie - 15 Aprilie a fost trimis studentul Ghiță Jinga din comuna Zărnești i-a dat o scrisoare către Ghiță Pop și Ionel Mireșianu și ni-a adus bani, suma de 1.500.000 lei, cu alimente ne-a aprovizionat preotul Pizu, Niță Târâtu, Niță Colțea, Ghiță Nastio, Ion Rulna, Nicșov Teodor, Fănică Copola, cine ne-a dat armamentul, o armă Z.B. cu 60 cartușe, sublocotenentul Sucitu din comuna Zărnești, 8 grenade, Fănică Copola, un pistol rusesc dela Niță Pârâtu cu 50 cartușe, un pistol bereta dela avocatul Mihail Iuliu din Brașov, l-a adus când a venit și a luat contant cu noi, un pistol automat cu 150 cartușe, la adus studentul Rusu, de unde nu pot ști, un pistol valter mic, l-a adus Rusu, dela București dela cine nu știu, 50 cartușe rușesti, pistol automat dela sublocotenentul Dan din comuna Zărnești.

Când am venit în comuna Zărnești la ~~Andrei~~ Andreiu Teheriu, pe ziua de 23 Februarie 1947 și am stat până pe ziua de 10 Aprilie, mie mi-a făcut legătură cu Tonciu dela cabana Plaiul Foi, Fănică Copola a vorbit cu Oscar Tonciu ca să mergem la el la Plaiul Foi, căci el are vreo trei cabane ascunse și ne duce pe noi la o cabană de a lui Tonciu. Noi ne-am pregătit bagajul și am plecat spre Plaiul Foi la Tonciu. Noi am ajuns acolo pe la orele 21 seara și l-am găsit dormind, l-am sculat și Rusu i-a dat biletul pe care l-a dat Fănică Copola lui și Tonciu l-a citit și a spus că e bine să luăm loc și să mai stăm și ne întrebă cine ne-a condus, noi îi spunem că Andreiu Teheriu și când vrem să mergem sus și noi, î-i spus când vrei tu și am mai stat două zile la el și pe urmă am plecat sus la Cabana ascunsă în Podul lui Calineț, dar noi cât am stat acolo am avut 2 kgr. vin și unul țuică și am început să bem cu el și am început discuțiile referitor la arme și a spus că el are arme destule într'o crăpătură lăsată de nemți care a stat el cu ei fugit, dar dacă va fi nevoie ne va da și nouă, noi am plecat sus fiind conduși de el

și el a stat vreo două ore și a plecat înapoi la Plaiu Poi mi-a dat două pături și un litru petrol, am stat o săptămână și trei zile la aceeași cabană și de Paști ne-am coborât jos în Zărnești ca să facem Paștele în comună, am mers tot la Andreiu Tiheriu acasă și am stat vreo zece zile și pe urmă am plecat iar sus la Cabana ascunsă.

A doua zi de Paști a venit la noi în comuna Zărnești învățătorul Vesa dar nu ni-a adus nimica decât o bucată de slănină și puțină brânză. Cine ne-a dat Biroul populației și ordine de lă sare la vatră, Fănică Copola dela un verișor de a lui cu gradul de căpitan Activ, eu nu știu cum îl cheamă, căci nu mi le-a dat mie ci lui studentu Rusu.

Cum am luat contact cu avocatul Mihnea Iuliu și de când, dela 10 Mai când a venit la cabana ascunsă dar noi nu am știut ce este cu el și nici el nu a știut ce este cu noi, numai acum de două luni înainte mi-a spus căci este urmărit poliție și noi i-am spus situația noastră și venea și stătea cu noi câte o săptămână și două săptămâni, stătea la Brașov dar nu știu pe unde.

Organizațiile care le știu din informație și precise.

1). Organizația Bran care este organizată de colonelul comandor Scobaiu fost comandantul Pieții Brașov. Organizația este compusă din 12 persoane, ofițeri deblocați și o aprovizionează madame Ciorbică din comuna Moreii de Sus, județul Brașov, această organizație o știe și avicatul Iuliu Mihnea din Brașov.

2). Organizația din Brașov care este comandată de către fostul inspector general de poliție al Capitalei și este refugiat poliție în aceeași comună având vila lui proprie. Avocatul Mihnea știe cum îl cheamă și unde are vila.

3). Organizația Botoșani, care este chiar în orașul Botoșani în casele de odihnă al învățătorilor și este condusă de către avocatul Dudi Ionescu din orașul Botoșani, aceasta o știu eu.

4). Organizația Piatra Neamț, care este comandată de colonelul Scobani din comuna Pipirig jud. Neamț. Aceasta o știu eu propriu căci e cea mai mare organizație din țară și cred că are cunoștință și Iuliu Mihnea.

5). Organizația din Cluj care este în oraș, cereți informațiuni precise la Iuliu Mihnea, pe noi ne-a informat Iuliu Beldean.

6). Organizația din Vaslui care este comandată de către Generalul Rășeanu, știe și Beldeanu.

7). Organizația dela Cabana admir care este compusă din 60 persoane din Câmpu Lung Muscel, oameni de a lui Ion Mihalache, știe și cabanierul și Iuliu Mihnea știe cum îl cheamă pe cabanierul dela admir care trăește cu o rusosică adusă din timpul războiului.

8). Organizația din Valea Prahovei și anume Câmpina, nu știu de cine este comandată dar știe inginerul Davidescu dela fabrica Standard București.

9). Organizația Someș care o aprovizionează notarul Pura din comuna Chiuești și sunt organizați în pădurea dealul Măgoji condusă de către avocatul Cristea din Dej, mi-a spus stud. Beldeanu.

10). Organizația Maramureș este prin munți și au un aparat de radio difuziune, nouă ni-a spus Beldeanu când a venit la noi prin luna Iulie și de cine este comandată nu mi-a spus dar a rămas să vină pe la 1.VIII 947 cu buletinele informative dela toate organizațiile din țară.

Prin 28 Iulie am fost jos la Flaiul Foi și am trecut și pe la dl. Albu căci aveam 8 pâini la el, m'am întâlnit cu inginerul Davidescu de la Fabrica Standard din București și am făcut cunoștință cu el și mi-a spus că și el a fost arestat de către comuniști, dar cine ~~l-a~~ povestit situația mea ~~în~~ înainte de a ne cunoaște eu nu știu, și eu m'am recomandat Sublocotenent Marta Aurel și a discutat amândoi și el mi-a dat un sfert de pâine și m'a rugat să nu mă supăr și m'a întrebat dacă avem noi ceva ~~casti~~ ^{casti}, eu i-am spus că da dar nu sunt bune și nu ne folosim de ele, și mi-a spus că dacă avem nevoie de

ceva piese de radio ne poate face el, dar eu îi spun că avem și un aparat de radio difuziune, dar nu e bun și mi-a spus că să vii eu la București la el când poț căci el poate să-mi facă rost de un aparat de radio difuziune nou și pe când era inginerul Davidescu la Plaiul Foi, era și colonelul Popescu Eugen cu doamna lui și o nepoată pe care a luat contact cu Rusu Gavrilă, care i-a dat niște bani și țigări regale 2 pachete și un săpun de față Bob, dar eu nu-l cunoșteam de la Plaiul Foi. Dar pe ziua de 12.VIII 1947 m'am decis să plec la București după aparatul de radio și mi-a dat dl.Albu o scrisoare la Fabrică la Standard către președintele Sindicatului, dar nu în legătură cu aceasta ci cu cabana lui, și mi-a dat și studentul Rusu o scrisoare către dl.colonel Popescu Eugen, căci el i-a promis un pistol automat lui studentul Rusu, și eu vin la București pe ziua de 13.VIII.1947. Am ajuns în Gara de Nord și am luat tramvaiul 26 cu 19 și am mers pe strada Italiană unde am avut adresă dl colonel Popescu de la Rusu la hotelul Italian etaj V, nr. apartamentul 23, am sunat și a ieșit servitoarea și i-am dat plicul și mi-a spus să merg jos să aștept căci vine dl.colonel, am mers și peste o oră a venit și a luat mașina cu șoferul, care nu știu cum îl cheamă și m'a suit în mașină și i-am spus de ce am venit la București, pentru un pistol automat care l-a promis lui Rusu și pentru un aparat de radio difuziune și spune că pistolul nu este aici la el dar este la țară și când vine el pe la Plaiul Foi aduce el mai multe pistoale și muniția, am mers cu mașina până în fața unui restaurant dar nu știu cum îi spune și a luat vreo 80 cartușe rusești pentru pistol și mi le-a dat mie și m'a adus cu mașina până la Brătianu și eu am luat tramvaiul 15 și am plecat la Fabrica Standard, dar în mașină la el am văzut 2 pistoale Velter mari unul la șofer și unul la el.

Am ajuns la Fabrica Standard și am intrat acolo, am dat plicul pe care l-am avut la mine președintelui Sindicatului și m'am întâlnit cu Dra Antoaneta Jucan și Nana Văzaru, între timp ce vorbeam cu ele cum o mai dus eu, excursiunile pe care le fac pe Piatra Craiului, fetele

le-am cunoscut la Cabana Foi la Tonciu, dar situația noastră nu a știut-o a știut că suntem turiști, între timp ce vorbeam cu fetele vine și inginerul Davidescu și mă vede și dăm mâna amândoi și spune că am venit pentru lucru care am vorbit dar trebuie să aștept cam mult căci nu este colegul lui acasă este la Băi și vine pe ziua de 20 August 1947 căci numai împreună cu el se poate face acest lucru am stat la masă cu el la Fabrica Standard și cu Antoneta Jucan o funcționară și pela ora 14, am eșit pe stradă și a spus că face repst cât se poate de repede numai să vină colegul lui și în trei zile e gata și el i-a spus și fetei care era cu noi că eu am venit după un aparat de radio, și el a plecat acasă și eu cu fata am plecat la cinema și cu inginerul a rămas ca eu să plec la Zărnești și el când o fi gata aparatul să-mi trimită o scrisoare sau telegramă și eu să merg cu 2 pistoale care mi le-a cerut pentru aparatul de radio, și ne-am despărțit - și dela cinema de fată și am plecat spre gară - și am plecat spre Zărnești dimineața pe la orele 11 și 15 minute și la Zărnești am ajuns pe la orele 6 dimineața și am fost pe la Tudirică Nișcov și am plecat sus la studentul Rusu dar când m'am reîntors dela București pe la Predeal a stat trenul mai mult și eu m'am dat jos din tren și am pus la poștă în gara din Predeal nota informativă într'un plic galben cu timbre de 15.000 lei adresat dlui dr. Petre Groza și am trecut în nota informativă și aparatul de radio difuziune, dar nu am specificat dela cine îl luam, de aparatul de radio știe Rusu, Tiodor Nișcov, Fănică Copola, Tioș Tarcu și Ion Rulea șimcolonelul Popescu Eugen, referitor cu maiorul Popescu dela I.G.J. știu că ținea legătură cu noi căci a cerut situația noastră dela Legiunea Jandarmi Someș și ne-a trimis-o nouă, el știa unde suntem fugiți. Despre plut. major Mărcușanu comandantul de sector din comuna Zărnești am auzit căci e mare reacționar dar legături cu mine nu avea și nici nu mă cunoaște personal, poate de pe stradă.

Cu șeful postului și anume plut. Lazăr eu nu am avut legături cu el dar a avut studentul Rusu și știa de situația noastră și prima cunoștință cu Rusu a făcut-o

26.
00431

în luna Aprilie dar ziua nu o știu precis în casă la Stanciu Moșoi dar îmi spunea Rusu că a spus Plut. Lazăr că ne dă o armă dar nu ne-a dat-o nici până în prezent și ne spunea stud. Rusu că dacă s'ar începe ceva revoluție avem Postul de jandarmi Zărnești alături de noi și ne dă și 15 arme Z.B. și zece cartușe pe care le are plut. Lazăr de acestea știe Istrate și Rusu.

Cu armamentul lui Sob rămas dela Victor Novac un pistol automat cumpărat de Victor Novac de la plut. șeful de post dela Tuhan Nou și anume cu numele de Plut. Pătrașcu și un parabelu care l-a adus dela București și un brovning care i l-a adus fratele lui de acasă, de acestea știe și Istrate și Rusu Gavrilă.

Pe ziua de 21 - 22.VIII.1947 a venit un inspector de vânătoare cu o doamnă și un avocat și unul domn cu nume de Polizu, dar numele le ceilalți nu le știu cum le chiamă că nu am făcut cunoștință eu cu ei dar dacă îi văd îi cunosc bine dar cum îi chiamă știe Tonciu și Albu care i-a promis lui Rusu că între 10 și 15 VIII 1947 vine Inspectorul de vânătoare din București și cu Polizu dela Teatru Național la noi cu mașina lui proprie și ne aduce 80⁰ conserve și ulei, muniții și armament, el are fabrică de ulei și conserve și stă în apropiere de București, a fost în excursii cu Rusu și cu Albu vreo patru zile doamnă inspector de vânătoare dl. Polizu și avocatul din București.

I-a dat inspectorul de vânătoare lui Tonciu 5 kgr. ulei și lui Rusu 2 pe care le-a adus la cabana care stăteam, de toate acestea știe și Tonciu.

Referitor cu dl. locotenent Macoveiu ajutor de comandant al Legiunei jend. Someș, Dej, pe timpul când îl urmărea pe Casiu Pop din comuna Mintiul Gherli și se făcea o razie, dl. locotenent Macoveiu îl anunța când se face razie sau este urmărit Casiu Pop prin curierul cu numele nu-l știu. Si mi-a spus dl. Casiu Pop căci când era urmărit el fugea în pod la șeful de post cu știința șefului de post în comuna Mintiul Gherlei, Someș, aceasta s'a discutat în casă la dl. Anton Ionel Mureșianu la București, erau de toți Istrate, Ghiță Pop și Ioan Mureșianu și Rusu și Bărbuș.

În legătură cu Beldianu știu eu, Istrate și Rusu că este în legătură Beldeanu cu locotenentul Eupist Sigarteu, comand. secund, al Legiunei jendarmi Someș, căci ne-a spus Beldeanu că de acum nu-i este frică de locotenentul Sigartău căci este căsătorit cu o verișoară de a lui și i-a promis căci poate sta acasă pe garanția lui căci îl anunță el când va fi urmărit de către poliție sau jand. căci corespondența vine mai întâi la dl. locotenent Sigartău și ne-a spus că ar fi bine să mergem și noi pe acolo pe la el căci avem o pază sigură cu locotenentul Sigartău și a spus că locotenentul Sigartău știe de noi unde suntem dar dacă suntem în legătură cu Beldeanu nu ne are grija noastră, - de toate acestea știe Istrate și Rusu.

Referitor cu fostul Comandant al Legiunii Brașov și anume maiorul Iliescu care i-a promis lui Rusu că ne dă armament și muniție și i-a schimbat o pereche de pantaloni militari lui Rusu Gavrilă, dar eu nu-l cunosc personal căci mie mi-a spus Rusu, de acestea știe și avocatul Iuliu Mihnea din Brașov.

Banii pe luna 15 Martie 15 Aprilie i-a adus Ghiță Jiga din comuna Zărnești Brașov, care ne-a adus 1.500.000 lei, 15 Aprilie 15 Mai a fost și a adus Rusu, 15 Mai 15 Iulie care i-a dat 2 milioane lei, Ion Rulea din comuna Zărnești Brașov a fost trimis de Rusu cu o scrisoare la Ghiță Pop și Ionel Mureșianu, conținutul scrisorii nu o știu căci nu mi-a arătat-o Rusu - dar știu că a adus 3 milioane lei - pe 15 Iulie 15 Iulie i-a adus studentul Beldeanu când a venit la noi la trimis Rusu la București după bani și Rusu l-a așteptat la Brașov la hotelul Aro la dl. Filimon - și ne-a adus și 4 milioane lui, toți acești bani au fost dați de către dl. Ghiță Pop.

Iar pe ziua de 1 Mai a venit Tuderică Nișcov la noi la Cabana Foi și ne-a spus că a venit doamna colonel Mihăilescu cu câțiva studenți căci în București arestează pe un cap și din cauza aceasta a venit și merge la cabana lui Sob, dar când a plecat ei nu știu.

Studentul Rusu Gavrilă mai are legături și cu unul Bujor Nicolae din comuna Cașeu județul Someș este locotenent rezervă și a purtat corespondență cu el și a

avut întâlnire cu el la Braşov când i-a adus o pereche bocanci - un geamantan cu cursuri şi cămăşi dar eu pe acest Bujor nu-l cunosc personal.

Aceasta-mi este declaraţia pe care o dau, susţin şi semnez propriu, ne silit de nimeni.

ss.Serg.Major Mocanu Gheorghe.

Adăugirile şi ştersăturile sunt făcute de mine.

ss.Serg.Major Mocanu Gheorghe.

5 Septemvrie 1947.

I

29
00434

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Serg. Major MOCANU GHEORGHE din Legiunea Jandarmi ^Someș în continuare mai declar următoarele :

Prin luna Decembrie în ziua de 17 anul 1946 pe când eram gata de plecare IONEL ANTON MUREȘEANU a făcut o masă și ne-a spus mie și lui ISTRATE și RUSU, că noi să ne menținem moralul căci peste puțin timp se va schimba guvernul GROZA și noi gât vom sta pe munte va fi bine și dânsul prin curier ne va trimite o ladă cu grenade și 2 pistoale mitralieră, dar noi le-am cerut ca să ni le dea atunci, dar ANTON IONEL MUREȘEANU a spus că nu le are, dar face el și pe dracu și le cumpără ~~șixixxxxxx~~ ~~xx~~ el de unde ~~le-a~~ găsi și le trimite la noi.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau susțiu și semnez propriu nesilit de nimenea.-

7ss-/Serg. Major
MOCANU GHEORGHE

14 Octombrie 1947.-

30
00436

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul POPOVICI M. MARCEL născut în anul 1921, Februarie 2 în comuna Ludoș jud. Turda, fiul lui Mihail și Alexandrina, de religie gr. catolică, cetățean român, cu domiciliul în Sibiu str. Oituz 20 declar următoarele .-

Am fost condamnat la 6 luni închisoare corecțională pentru uz de fals și întemnițat la închisoarea Tomișoara.-

În închisoare am cunoscut pe Tomescu Ion, vicepreședintele Organizației Tineretului P.N.T. Maniu din Jud. Severin și pe Dr. Jucu Alexandru zis Dăndu, secretarul organizației P.N.T. Severin, ambii implicați în asasinarea lui Francesco Ion, din comuna Bălinț jud. Severin, în luna Iunie 1946.-

Împrietenindu-mă cu ei am aflat că fac parte din conducerea unei organizații subversive și că plănuiau evadarea din închisoare.-

Între timp Dr. Jucu a obținut eliberarea urmând să evadeze numai Tomescu și cu mine care între timp fusese convins de a adera la acțiunea întreprinsă de ei.-

Evadarea are loc la 9 Aprilie 1947 când mă-am îndreptat spre Lugoj apoi spre Costeiu de Sus jud. Severin .-La Costeiu de Sus am întâlnit o parte din conducătorii organizației subversive și anume : Dr. Jucu Alexandru zis Dăndu, Cofan Vasile, Feneșan Constantin.-

La această întâlnire dr. Jucu Alexandru ne-a comunicat că a primit instrucțiuni de la Centru să trecem la organizare și să fim gata de atac.-

După 2 zile am plecat cu toți la Lugoj la via plot. Munteanu Nicolae unde ne așteptau : Amarici Damian, Rubanet Aurel, Munteanu Iona, Munteanu Marin, Radivoiului George, Tiberiu Târziu.-

Precizez că toți cei de mai sus erau membrii ai tineretului P.N.T.-

Se trece la întocmirea unui plan de atac al organizației Lugoj. Se trece la întocmirea unei schițe stabilindu-se ca pătrunderea în oraș să se facă prin mai multe

31.5.53 00435

bariere simultant in echipe de 200 oameni prin fiecare bariera ocupându-se in primul rând centrala telefonică, pentru tăierea legăturilor, apoi instituțiile publice.-

Armamentul cunoscut de mine, pe care îl posedă conducerea organizației se compunea din : o carabină militară Z.B., 2 arme de vânătoare cu 2 tevi, una armă Drilling cu 3 tevi un pistol Steyer cal. 9 m/m, Grenade. Acest armament se găsea la via plot. Munteanu Nicolae.-

Pentru ca acțiunea noastră să aibă o reușită cât mai categorică, Rubanș Aurel a sugerat atacarea depozitului de dinamită dela Pogănești. Dinamita urma să fie folosită la aruncarea instituțiilor publice în aer din orașul Lugoj.-

Tot în cadrul planului se prevăzuse asasinarea secretarului poliției Lugoj anume Kling și a comisariilor Digu și Câmpeanu. Sarcina această fusese dată lui Cofan Vasile și a Mariei Damina,. In acest scop Cofan era înarmat cu un pistol Browning și o bilă de plumb de plumb, iar a Mariei Damian cu o grenadă de mână.-

Banii necesari erau trimiși de către Emil Chilezan dela București prin curieri prin Tomescu Ana și Tiberiu Târziu.-

Organizația Severin ne trimitea deasemenea alimente și fonduri.-

Armamentul găsit la percheziția reprezintă numai o mică parte din armamentul care se găsea împărțit pe la diverși locuitori al căror nume este cunoscut numai de Dr. Juca Alexandru și Tomescu Ioan.-

Aceasta imi este declarația pe care o susțin și semnez.-

/ss/ MARCEL POPOVICI

Data azi 6 Octombrie 1947.-

00439 31

D E C L A R A T I E

Subsemnatul IOANITOIU CICERONE, la întrebările puse declar următoarele:

INTREBARE: Unde a avut loc şedinţa din 7 Mai 1947, a Tineretului P.N.T.?

RASPUNS: La Clubul P.N.T. din Clemenceau 9.

INTREBARE: Câte manifeste au fost redactate şi de către cine.?

RASPUNS: Trei manifeste au fost redactate de Ing. MANEA şi anume:

"Români" semnat M.

"Tineri Români" semnat M.

"Români" încheiat cu "Unirea noastră", Victoria noastră"

Unul redactat de subsemnatul şi intitulat "Studenti Români".

INTREBARE: Cine a multiplicat şi răspândit manifestele:

RASPUNS: Manifestele au fost multiplicare şi răspândite de subsemnatul. La difuzare am fost ajutat de mai multe persoane ale căror nume nu le reţin.

INTREBARE: Câte exemplare au fost trase la Ghestetner.?

RASPUNS: Circa 1000 exemplare, din fiecare manifest.

INTREBARE: De unde a fost luat Ghestetnerul.?

RASPUNS: De la Clubul P.N.T. Clemenceau 9.

INTREBARE: Cum a fost transportat.?

RASPUNS: A fost transportat cu un taxi.

INTREBARE: De unde aţi luat bani pentru transport.?

RASPUNS: 100.000 a dat-o inginer MANEA iar 200.000 mi le-au luat de la Administratorul Clubului.

INTREBARE: Ce calitate avea Ing. Manea.?

RASPUNS: Era membru în comitetul tineretului P.N.T.

INTREBARE: Cărui fruntaş al partidului ai arătat aceste manifeste.?

RASPUNS: Lui Emil Ghilezan.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o susţin şi o semnez.

ss/Ionitiu Cicero

32
09/440

DECLARAȚIE

Subsemnatul IONITOIU I. CICERONI, implicat în multiplicarea manifestelor din luna Mai 1947, declar următoarele:

În ziua de 7 Mai 1947, a avut loc la Clubul P.N.T., din St. Clemenceau 9, o ședință a Tineretului, ulterior acestei ședințe am fost chemat de către Inginerul MANEA, membru în Comitetul Tineretului P.N.T., care mi-a propus să scriu un manifest.

Astfel în cursul lunii Mai mi-a fost date, redactate, de către Ing. Manea, următoarele manifeste:

"Români" semnat "M"

"Tineri Români" semnat "M"

"Români" încheiat cu "Unitatea noastră,
Victoria noastră"

Ulterior am redactat și eu un manifest intitulat "Studentii Români".

Toate manifestele¹² au fost multiplicare și răspândite de mine împreună cu alți doi.

În total au fost multiplicare circa 4 mii exemplare.

Multiplicarea s'a făcut la un Ghesterher luat dela Clubul P.N.T., din Clemenceau.

Precizez că primele manifeste, atât și ultimul au fost răspândite numai în Capitală.

Ghesterherul a fost transportat de mine, cu un taxi în Str. Cetatea Albă.

Transportul a costat 300.000 mii sumă ce am luat dela Ing. Manea /10000 mii/ iar restul de 200.000 dela administratorul Clubului.

Din aceste manifeste, unul l-am ardat D-lui Ghilezan, Smil. Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez.

3 Oct. 1947.

ss/Cicero Ionitoiu

33.
00442

- DECLARAȚIE -

Subsemnatul Dr. Ing. A. AVRAMESCU, conferențiar la Politehnică, declar următoarele în legătură cu dl. Dr. GAFENCU :

Cunosc pe dl. Dr. GAFENCU sumar de câțiva ani, de când a fost intern la Maternitatea Steaua unde a lucrat și soția mea. Venea la noi la 2-3 luni odată spre a consulta pe soția mea în chestiuni medicale.

În ziua de Marți săptămâna trecută, a venit cu o clientă la soția mea. În timpul consultației a stat în sufragerie și mi-a comunicat că în câteva zile are o posibilitate să plece din țară. Știam mai mult de un an că intenționa să plece în Elveția la o clinică unde a fost admis intern.

Mă ruga să invit o persoană politică din opoziție care să-i ușureze plecarea și eventual sosirea în străinătate, dându-i recomandatii, eventual plecând cu el. Asta pentru că dânsul nu avea nici o calitate și culoare politică. Această rugămintă m'a făcut bănuitor dela început că plecarea ar putea să nu fie cu toate formele legale, deoarece amintea că pleacă probabil cu avionul și știam că este lipsit de mijloace.

Dar cunoscându-l în trecut ca un om liniștit și studios, nu-mi închipuiam că plănuiește o fugă clandestină cu toate riscurile ei. I-am răspuns imediat că nu cunosc pe nimeni, neavând legături politice, celace este realitatea. Totuși, dânsul a insistat foarte mult să întreb la cunoștințe care ar putea să indice o cale către o persoană politică. Ca să scap de insistențele lui, am comunicat rugămintea D-nei Scriban, care era în casă, trecând des pe la noi. Credeam că prin aceasta chestiunea se va închide, deoarece bănuiam că

00443 34

nici D-na Seridan nu cunoaște pe nimeni.

În ziua următoare, Miercuri dimineață, mi-am dat întâlnire cu soția la Expoziția Cărții Engleze la Sala Dalles, pentru a comanda cărți de specialitate electro-tehnică. În hall se găsea singur Dl. Gafencu pe care l-am salutat, dar m'am îndreptat către o sală unde am văzut pe soția mea. După ce am terminat formalitățile și ne-am despărțit la ieșire, în stradă m'a oprit Dl. Dr. Gafencu să mă întrebe dacă am aflat pe cineva. I-am comunicat că nu știu pe nimeni. A insistat că are nevoie urgentă să vorbească cu o personalitate politică din opoziție în legătură cu plecarea sa și m'a acompaniat până la biroul meu dela Soc. Gaz și Electricitate, unde m'a rugat să întreb la telefon dacă poate alți cunoscuți au aflat ceva. Am telefonat la D-na Seridan acasă însă nu am găsit-o. A răspuns la telefon menajera. Dl. Dr. GAFENCU a plecat fără nici un rezultat, dar m'a rugat să mă mai interesez de chestiunea lui, spunând că mă va chema dânsul la telefon. Credeam că voi scăpa de o obligație care-mi era nepălcută.

După masă, la ora 4.30, aproximativ, m'a chemat la telefon Dl. Dr. HATIEGANU, comunicându-mi că vrea să-mi vorbească și vine să mă vadă. Eu credeam că am vorbit cu dl. EUGEN HATIEGANU și m'am mirat când l-am văzut intrând pe dl. Doctor V. HATIEGANU, pe care l-am cunoscut numai fugitiv cu mulți ani înainte, fără a-l mai fi văzut de atunci. Dânsul mi-a comunicat că dela D-na Seridan a aflat de cazul cu GAFENCU și voia să-l vadă.

A mai întrebat dacă îl cunosc pe Dl. Dr. GAFENCU. I-am spus că îl cunosc ca un om de specialitate, studios și că nu am auzit nimic desavantajos despre el. Totuși, nu-mi este cunoscut intim, astfel că nu pot să-mi iau vreo responsabilitate.

În timpul când vorbeam, a dat telefon Dl. Dr. GAFENCU fin-

00444 35

trebând dacă s'a găsit o persoană să se intereseze de cauza lui. I-am comunicat că e dl. Hațieganu la mine care ar dori să vorbească cu dânsul. Spunea că va veni imediat.

Când a venit, s'a retras în birou pe sofa, iar eu am eșit în sufragerie unde am lucrat la masă și am stat de vorbă cu cele câteva persoane în hall, care așteptau să o vadă pe soția mea, care în tot timpul vizitei lui Hațieganu și Gafencu a fost în cabinet cu pacientele. După câteva minute (maximum trei minute), ambii au eșit din birou și au plecat împreună, luându-și rămas bun. Din acest moment nu mai știu nimic despre ei până când citind în Scântea în care era fotografia cu cei ce încercau să plece în străinătate cu avionul, cu consternare am văzut că se află și dl. DR. GAFENCU între ei. Nici nu puteam să bănuiesc că intrase într-o aventură de așa natură.

Remarc că nici eu nici soția mea nu i-am dat, din păcate nici o importanță cazului Gafencu. Fapt este că în multele preocupări serioase ce le aveam am uitat de Gafencu până nu l-am văzut în ziare.

Țin să precizez că abia acum îmi dau seama de gravitatea cazului Gafencu și că nici odată nu am bănuیت că e vorba de o acțiune subversivă politică. Gafencu știam că nu face politică. Știam că dorea foarte mult să plece în străinătate pentru studii. Primul imbold de a-l servi cu ceva a venit numai din această cauză. Mai știam că ceruse pașaport pentru a pleca dar avea oarecare greutate din cauza numelui cu toate că susținea că nu e nici o rudă cu fostul ministru. Faptul că pleca cu avionul mi-a părut suspect și din această cauză nici nu l-am servit crezând că nu se va găsi legătura pe care o căuta. Am fost surprins când a apărut totuși dl. Hațieganu. Nu știu nimic ce au vorbit și ce înțelegere au luat, dar nici nu puteam bănuי că va rezulta o acțiune de gravitatea

00445 56

celel ce s'a întâmplat, după comunicate.

Țin să mai declar că nu sunt membru în Partidul Mănu și m'am abținut dela orice manifestație politică ce nu e pe linia Guvernului. M'am înscris printre primii membri în ARLUS, iar atitudinea mea în serviciu și față de Sindicat până în prezent nu a fost exceptată. Am făcut mai multe conferințe în cadrul Cercului Cultural ARLUS și cred că muncitorii dela Gaz și Electricitate mă apreciază. Nu sunt om politic, ci om de știință. Credința mea că D-rul GAFENCU ca om cărturar nu e capabil de acțiuni frauduloase, a fost crunt îngelată. Regret că din bunătate nu am fost mai categoric în a respinge orice cerere a D-lui GAFENCU.

Mă simt cu totul nevinovat, cu toate că îmi dau seama că din bunătate și neatenție am fost implicat într'o acțiune gravă dar cu care nu am nimic comun.

(ss) Dr. Ing. A. Avramescu

37
00446

D E C L A R A T I E

Subsemnatul Dr. Ing. AUREL AVRAMESCU, conferentiar, la Politehnica din Bucuresti, domiciliat in Str. Sf. Constantin Nr. 24, etaj. 3., declar urmatoarele, privitor la Dl. Dr. GAFENCU:

Il cunosc pe Dl. Dr. GAFENCU de mai multi ani, decand lucra la Maternitatea "Steaua C.F.R.", impreună cu sotia mea, care stiu că îl ajuta să termine studiile, fiind un băiat silitor si foarte sărac. Obisnuia să vină pe la noi la 2-3 luni odată să consulte pe sotia mea, când avea neînmuriri în legătură cu bolnavii.-

Decand a plecat din Maternitatea C.F.R., în alte spitale a venit cu mult mai rar.-

Cred că în toamna anului trecut ne-a spus că intenționează să plece în străinătate, pentru a-și continua si perfectiona studiile și prin acest sens a obținut o invitație dela un profesor dela o clinică elvetiană ca să lucreze acolo /la Geneva sau la Laussane/ ca intern. Declară însă că are greutăți spre a primi pasaportul din cauza numelui său identic cu a fostului ministru de externe, cu toate că nu are nici o legătură de rudenie cu el.-

La primăvara anului acesta a mai venit si spera că până la sfârșit să poată obține pasaportul.-

În ziua de Miercuri sau Joi, săptămâna trecută a venit la sotia mea cu o pacientă. În timpul consultatiei dânsul a stat în sufragerie si mi-a spus că speră să plece în câteva zile în străinătate si m'a întrebat dacă nu cunosc un om politic care ar vrea să plece din țară. Eu i-am spus că nu cunosc pe nimeni.-

Dl. Dr. GAFENCU a insistat să mă roagă să-l pun în legătură cu un om politic din opozitie. I-am spus că nu cunosc pe niciunul.-

00442 38
D-na SERIDAN, vecina noastră, care venea foarte des pe la noi, fiind de fată, a fost întrebată și dânsa dacă cunoaște pe cineva, a declarat că nu.

În ziua de Vineri mi-a telefonat Dl. Dr. HATEGANU că urea să mă vadă. A venit de la ora 5 după masă și m'a întrebat de Dl. Dr. GAFENCU.-

În timpul cât era Dl. HATEGANU la mine, a telefonat Dl. Dr. GAFENCU întrebând dacă nu-l caută cineva. I-am spus că îl caută Dl. HATEGANU care e la mine.

A spus că vine imediat. A venit peste 10 minute.

Dându-mi seama că poate să fie o chestiune intimă, m'am retras și am lăsat să nu mă implice într-o afacere ilegală, eu nevrând să n'am nimic comun cu astfel de chestiuni.-

Au stat în Biblioteca circa 3-5 minute după care au plecat. Eu nu am auzit nimic despre ce au vorbit. În tot acest timp soția mea era în cabinet și nu l-a văzut nici pe Dl. Dr. HATEGANU nici pe Dl. Dr. GAFENCU neștiind că sunt la noi.

Dela aceasta dată nu am mai auzit nimic despre Dl. HATEGANU și GAFENCU nici de altceva în legătura cu tentativa de plecare din țară a lui GAFENCU.-

Am rămas foarte mirati când în ziare, a, aflat că GAFENCU a fost arestat împreună cu o ceată întreagă de politicieni din opoziție, încercând să plece fraudulos din țară cu avionul.-

I-mi pare foarte rău de a fi fost, fără să știu implicat într-o afacere atât de gravă. Credeam doar de a da o mână de ajutor D-lui Dr. GAFENCU pe care l-am cunoscut ca pe un om onorabil și studios.- În orice caz nu puteam bănuți că este implicat într-o aventură atât de periculoasă și gravă pentru interesele țării.

ss, Dr. Aurel Avramescu.

00448 39

DECLARAȚIE

Subsemnatul DP. Inginer AVRAMESCU AUREL adaug la declarația mea anterioară, referitoare la cazul GAFENCU, următoarele :

1. Susțin de a nu fi discutat cu Gafencu la Expoziția dela Dalles, împreună cu soția mea și întâi am terminat formalitățile necesare pentru cumpărarea cărților cu soția mea, Gafencu așteptând afară, pe urmă când am egit m'am despărțit de soția mea și am plecat spre birou însoțit de Gafencu care insistă să mă roage să indic o cale spre o personalitate politică. Totuși admit că el ar fi putut vorbi la expoziție și cu soția mea, înainte de a sosi eu acolo.

Mai precizez că la expoziție sau pe drumul de acolo la birou, Gafencu nu mai avea nevoie să dea explicații despre ce e vorba, deoarece eu știam de cererea lui cu o zi înainte când am vorbit cu D-na Soridan. Deci cunoșteam vag problema, dar nu voiam să mă ocup de ea, cu toate insistențele lui, fiindu-mi extrem de încoadă și chiar suspectă.

2. Când s'a văzut la mine acasă, Dl.Dr.V.Hațieganu și Dr.Gafencu, s'au recunoscut imediat, deci se cunoșteau mai dinainte, deoarece eu nu mai aveam nevoie să mai fac nici o introducere, și am egit din cameră, totuși suspiciunea mea m'a făcut în fața unui fapt împlinit, care s'a desfășurat fără o contribuție prea mare din partea mea, întâlnirea dorită de Gafencu, să le spun, chiar să-i rog, să mă scoată complet din cauză, eu nevrând să știu nimic de această afacere.

3. Precizez încă odată că soția mea nu știa de întâlnirea dintre D-rul Gafencu și D-rul Hațieganu, fiind în cabi-

00449 40.

net, iar în seara zilei respective când ne-am văzut, nu mi
aduc aminte să-i fi spus expres nimic despre întâlnire, afară
doar în treacăt că Gafencu a întâlnit pe cineva și am scăpat
de el. Fapt care denotă încă odată că ambii nu am acordat
nici o importanță cazului Gafencu, celace acum s'a dovedit a
fi o gravă eroare deoarece dacă ne dădeam mai bine seama de
urmări ar fi putut antrena chestiunea (poate), sigur eram
mai vigilenți și probabil refuzam să ne ocupăm de chestiunea
lui.

4. Mai îmi amintesc că l-am întrebat pe dr. Gafencu
pe dl. Dr. Gafencu dacă nu crede că chestiunea plecării cu avio-
nului comportă riscuri grave pentru dumnealui și mi-a răspuns
că plecarea lui are loc numai în cazul când ea este posibilă
fără riscuri, altfel se amână. Chiar preciza că plecarea de-
pinde de foarte mulți factori.

Astfel, eu am fost mai liniștit față de bănuiala mea
inițială că ar fi vorba de o acțiune forțată și frauduloasă.

17 Iulie 1947.

(ss) Dr. Ing. Aurel Avramescu

00150 411

D E C L A R A T I E

Subsemnatul Dr.Ing.AVRAMESCU AUREL,născut in 1903,Iunie 17,comuna Redna Jud.Arad,fiul lui Vasile si Victoria +,căsătorit cu D-na Maria născută Alexiu,fără copii,Conferential la Politehnica si inginer sef Serv. la Soc.Ofală de Gaz si Electricitate,religie ortodoxă,nationalitatea română,serviciul militar satisfăcut , Slt.in rezervă in Reg.7 Pioneri,necondamnat,ultimul domiciliu in Bucuresti Str.sf.Constantin 24,etajul III. neinscris in vreun partid politic in completarea declaratiilor anterioare declar urmatoarele:

1. Imi amintesc că am fost avizat de D-na SPIRIDON,despre faptul că a vorbit cu"HATEGANU" /eu intelegand prin aceasta că ar fi vorba de doamna si Dl.EUGEN HATEGANU,intrucât stiam că D-na SPIRIDON,e foarte bună prietenă cu D-na EUGEN HATEGANU/ nu-mi amintesc precis când mi-a comunicat acest lucru.-

2.Când am fost vizitat de Dl.VLAD HATEGANU imi amintesc că mi-a spus că s'a gandit si dânsul ca eventual să plece din țară.

Drept care am dat prezenta declaratie pe care o sustin si o semnez propriu.-

ss/Ing.Avramescu Aurel

Bucuresti 22 Iulie 1947.

Reg a 2 Milit
TRIBUNALUL MILITAR CORPUL II ARMATA

— Parchetul Militar —

MANDAT DE DEȚINERE Nr. 3037

In virtutea Legii și în numele M. S. Regelui Mihai I.

Noi *Genl de Div J. Petrușan* Procuror Militar, pe lângă Parchetul

Tribunalului Militar al Corpului II Armata

In baza art. 143 din C. J. M., având în vedere că în contra lui *Inginer*
Avramescu Aurel — — — — — din *Bucuresti* — — — — — Str. — — — — —

Nr. — sunt indicii de vinovăție pentru fapta de ~~uneltire contra ordinii și~~
~~sigurantei statului~~ — — — — —

prev. și pen. de art. — — — — —

Având în vedere că în interesul cercetărilor cu care s'a delegat organele Direcțiunii Generale a Poliției este nevoie de deținerea invinuitului pe timp de 30 — — zile.

Având în vedere art. 159, 160, 162 și 165 C. J. M.

Cerem tuturor agenților forței publice să rețină și să conducă la arestul Ministerului Afacerilor Interne din București Strada Academiei Nr. *34* — pe susnumitul.

Cerem șefului arestului să-l primească și să-l rețină pe timp de — *30* — zile cu începere dela *15 Sept - 1947* — — — — —

Dat în București astăzi — *15 Sept.* — — — — — /1947.

Procuror Militar, *Special*

Am luat cunoștință invinuit



General de Div

Petrușan

43
~~0053~~

DECLARAȚIE

Dr. Gafencu

Chestiunea plecării din țară era pentru mine un ideal pe care l-am hrănit de mai multă vreme, dorind din tot sufletul să fac specializarea mea medicală în străinătate și mai ales într-o țară de limbă franceză (singura pe care o posed mai bine). Am luptat foarte mult ca să pot obține aprobarea unei clinici din Elveția, unde să fac o specializare medicală din cauza faptului că sunt lipsit de mijloace materiale și de relațiuni de rudenie sau de altă natură care să-mi faciliteze o astfel de plecare.

După ce am scris la cele cinci universități și am cerut acolo să fiu primit, am primit răspuns favorabil dela Universitatea din Geneva, localitate de limbă franceză și cultură înaltă. Am fost pur și simplu fericit când am primit în Decembrie 1946, comunicarea aprobării ce o obținusem de a intra în Elveția pentru un an. Dificultățile și deziluziile au venit însă mai târziu. Cererea mea de pașaport făcută în Noembrie 1946, a rămas cu rezultat mereu negativ până în prezent, nu am putut cunoaște și nici n'am avut de unde să cunosc motivul pentru care nu mi s'a aprobat pașaportul. Amărăciunea deziluzia care lua proporții în sufletul meu, entuziasm și dornic de progres cât mai mare a dat naștere la o adevărată psihoză. Tot timpul eram preocupat de această chestiune.

Ași fi făcut o carieră în țară, dar psihoza nu mă lăsa să renunț așa de ușor la idealul pe care la un moment dat îl aveam în mână.

Mai ales vedeam cu alți colegi chiar mai tineri decât mine plecau pentru studii și se mândreau de acolo prin scrisori că studiază și se simt foarte bine, lucrul acesta mă durea foarte mult. Am rugat atunci pe un prieten al meu tov. Berveanu Ion, care lucra la Președinția Consiliului, să se intereseze el de ce nu obțin pașaport.

Mi-a dat răspuns spunând că probabil că sunt confundat cu cineva care ar fi avut antecedente politice, dar am impresia că n'a fost sincer și poate nici nu s'a obosit să se informeze sau să sprijine cererea mea.

Am mai făcut eu încă 2 cereri mai detaliate în care

./.

00454-44

căutam să mă descurs singur de eventuale culpe pe care le bănuiam și printre acestea cea mai mare și care mi-a adus foarte mult rău în viața mea grea și muncită, aceia a rudeniei cu Grigore Gafencu.

Am fost pentru asta la dl. Bezviconi Gheorghe, care se ocupă cu genealogia familiilor vechi din Moldova și Basarabia să-l întreb ce știe despre această chestiune, căci mă plictisese faptul că toată lumea mă întreba ironic sau serios dacă sunt rudă cu Grigore Gafencu.

Într-o schiță pe care o am la dosar dl. Bezviconi mi-a arătat că dl. Grigore Gafencu a doptat acest nume (tatăl lui căsătorindu-se cu o domnișoară Gafencu, dar din ramura basarabeană, a renunțat la numele lui de Saurer și la adoptat pe acela al soției lui adică Gafencu, cum eu sunt născut în Botoșani și tatăl meu în jud. Iași comuna Erbicani dl. Bezviconi trage concluzia că noi suntem (adică eu sunt) dintr-o altă ramură a Gafencilor din Bucovina și Moldova de Nord și deci nu este nicio tangență de rudenie cu Grigore Gafencu.

Mulțumit că am căpătat o lămurire prețioasă și competente am căpătat din nou speranțe că voi putea totuși obține pasaport și idealul se aprinde din nou în sufletul meu. Realitatea a continuat să fie însă în contra mea nu știu dacă dar așa a fost. M'am hotărât apoi să apelez la cineva care mă cunoaște la dl. deputat Dumitru Pop, din str. Uranus 12, unde locuiește sora mea de mai mulți ani și unde mă duceam și eu ori de câteori avea liber dela spital.

Atât dl. cât și d-na Pop au fost extrem de binevoitori față de mine și cunoșteau dorința mea fierbinte de a pleca în străinătate pentru desăvârșirea studiilor mi-au promis tot sprijinul posibil și am rugat pentru aceasta pe dl. Ministru Burcă, unde am avut cinstea să fiu primit în audiență și să-i explic cazul meu lăsând totdeodată o cerere și actele necesare pentru a obține mult doritul pasaport.

După mai multe telefoane pe care le-am dat d-lui Hamzescu, dela Cabinetul d-lui Ministru mi s'a răspuns că nu s'a făcut nimic încă și că să mă interesez mai târziu. Între timp își făcea loc în sufletul meu ideea plecării fără pasaport. Era o nebunie care mă cuprindea încet și din care nu m'am trezit decât sub focul pistolelelor ce ne-am somat pe aeroport. Nu mai știu ce să spun, naivitatea, dorința expresă, obsesia

00455 45

plecării mi-au luat puterea de control și de discernământ. Eram membru al Partidului social democrat "Fabrica Bumbăcării Românească" situația pe care a neglijat-o și peste câteva luni luni m'am înscris la liberali crezând că voi găsi ocazia plecării. Trebuie să menționez că nici nu i-am anunțat pe tovarășii dela fabrica "Bumbăcării Românească", că demisionez au tăcut pur și simplu socotind că așa este mai bine. Sufletul obsedat, mintea infierbântată mă forța foarte mult să fac și lucruri nepermise cum a fost acesta. Tovarășul Grigorescu și directorul Louis Haute dela fabrică cred că vor rămâne înnebuniți de nebunia pe care am făcut-o și nu știu cum a-și putea în ochii lor, căci mă mustră conștiința, însfârșit pentru că să mai scurtez am încercat să găsesc soluția plecării vorbind cu dl. Paul Dumitriu dela Gazeta Liberalul ca să-mi facă el această înlesnire, adică să părăsească un om politic care vrea să plece din țară cu avionul și de care să mă agăț și eu. Acesta mi-a făcut unele promisiuni pe cari până la urmă nu le-a ținut și atunci m'am gândit (ceasul rău) la alți martori și m'am adresat d-lui Vlad Hațieganu care mi-a găsit formula pentru care stau la celulă și sunt zărobit sufletește pentru că deșteptarea este prea bruscă și prea dureroasă.

N'am știu că în ultimul moment cine ne va aduce aci unde suntem acum când am fost prezentat d-lui Iuliu Maniu și unde am văzut o parte din cei ce voiau să plece.

Aviatorii sunt băieți buni și tot atât de naivi ca și mine, s'au declarat de acord să facă această aventură care s'a dovedit cea mai funestă din viața mea.

Aceasta este fondul adevărat al chestiunii.

Mă mustru și-mi fac singur cele mai mari reproșuri de necugetare care îmi dau deabis acum seama.

Pentru partea tehnică spune că odată principial fiind săvârșit faptul, s'a trecut la fapte foarte ușor, am aflat prima cursă pe care o făceau piloții, de ora plecării am desemnat un punct de aterizare - decolare și venind cu toții la acea oră, am făcut ceea ce vedem acum cu toții. Am făcut întâlnirea la capătul tramvaiului 14. Am venit în total 4, mașina a pornit la ora 1.30 din 14/7/947, am ajuns la locul de aterizare la orele 3, apoi am așteptat ora 6 când trebuiau să vină avioanele. Dureroasă trezire din visul nebun în care

eram antrenat, s'a făcut așa cum spuneam, sub focul de somare al pistoalelor automate. Este vea mai neagră zi din viața mea, și de care n'ași vrea să mai aud vreo dată. Dați-mi această posibilitate și voi fi cel mai fericit om.

Ora fiind înaintată, termin aci și de mai este necesar vă stau cu plăcere la dispoziție pentru cămplectări.

Semnez propria-mână
ss.R.Gafencu.

14 /VII/947

44
00457

DECLARAȚIE

Subsemnatul dr. Gafencu N., Constantin, de profesiunea medic, născut în 1918, Noembrie 4, în orașul Botoșani, fiul lui Nicolae și Elisabeta, actual la spitalul Colțea, domiciliul declarat fiind în str. Batmanul Arbore 25 /Spitalul Floresca Nou/, întrebat fiind declar următoarele:

Cu începere dela 1 Martie 1946, m'am purtat cu gândul plecării în străinătate în scopul specializării mele în Chimia Generală; visam cu deosebire o țară de cultură franceză în speță Elveția sau Franța.

În acest scop am întreprins repetate demersuri pentru menținerea agrementului din partea vreunei clinici din aceste țări, precum și pentru obținerea pasaportului și a vizelor.

Din cele 5 cereri înaintate la diverse clinici din Elveția, am primit agrementul din partea Clinicii de Ginecologie și Obstetrică, din Geneva (Prof. Henri de Watter Wille), precum și viza de intrare în această țară pe timp de un an.

Nu am obținut pasaportul și viza de ieșire din țară pe care le-a solicitat în patru rânduri.

Din această cauză, cu începere din primăvara acestui an, am luat în considerare și modalitatea unei plecări ilegale, paralel cu demersurile oficiale pe care continuam să le fac.

Auzind din svonuri că trecerea peste frontieră de Vest comportă cheltueli mari, în timp ce eu nu aveam mijloacele necesare și precum într-o vizită pe care am făcut-o la Constanța imediat după Paște, pentru a recunoaște posibilitățile de plecare T., am constatat aceeași situație, am început să evaluez modalitatea plecării pe calea aerului.

Această idee am luat-o în considerare în urma celor ce auzisem cu privire la plecarea comandurii Stratinescu Abeles, etc., precum și în urma faptului că ing. Gh. Popescu și nepotul său Dumitru Popescu, domiciliați în București, str. Vasile Ghergha Nr. 21, a căror casă o frecventam nutreau deasemeni intenții de plecare din țară. Ing. Gh. Popescu, intenționa să emigreze și să se stabilească în America de Sud (Argentina sau Brazilia), în timp ce Dumitru Popescu era mai instabil în această privință.

Din sugestia lui Dumitru Popescu, ne-am adresat toți trei pilotului Preda Gheorghe, dela Aeroportul Militar Giulești

./.

48
00458

care avea legături de prietenie cu fina ing.Popescu anume Tudora.

Am început aceste consultări în jurul datei de 1 Iulie a.c.,căzând în priciu de acord cu pilotul Preda.

În continuare m'am adresat d-lui Paul Dumitriu din redacția ziarului "Liberalul",pe care-l cunoscusem în cursul lunii Iulie,când m'am înscris la îndemnul d-lui inginer Popescu în partidul național liberal -Brătianu,întrebându-l dacă nu cunoaște unele personalități politice,care ar dori să folosească această ocazie,pentru a părăsi țara.Am propus acest lucru,gândindu-mă că în acest fel voi putea avea și eu o acoperire față de autoritățile străine.

Dl.Paul Dumitriu mi-a declarat că vrea să plece chiar el menținându-și această părere și la a doua întâlnire,cu toate că mi-a spus cu această ocazie că secretarul general al PNL-Brătianu, dl.Constantin Brătianu nu și-a dat asentimentul.La obiecțiunea mea că în afară de persoana lui a-și dori ca însoțitori și alte personalități politice mai de suprafață,mi-a răspuns că nu a putut găsi astfel de amatori.Aceasta a doua întâlnire cu Paul Dumitriu,am avut-o în seara de Vineri 11 Iulie a.c.

În dimineața zilei de Vineri 11 Iulie a.c.,m'am întâlnit la spitalul Colțea cu dl.Vlad Hațieganu,căruia i-am făcut aceleași propuneri.

Dl.Hațieganu,mi-a promis că va găsi personalități ca cele dorite de mine.

Dl.Paul Dumitriu,căruia i-am vorbit despre această promisiune a d-lui Hațieganu,mi-a spus că nu crede că va pleca cineva atât din PNT-Maniu,nici din altă parte.

În cursul zilelor de 11,12 și 13 Iulie a.c.,am fost vizitat la spital în repetate rânduri,de dl.Hațieganu,perfectând plecarea pe baza comunicării primite Sâmbătă seara (12 Iulie a.c.),că avioanele vor decola în ziua de 14 Iulie a.c.,la orele 6 dimineața.Comunicarea au făcut-o piloții Preda și Lustig,venind la ing.Popescu.

Până la această dată,V.Hațieganu,a ținut legătura numai cu mine.

Duminică 13/VII/1947,pela orele 9 dimineața,am fost condus de dl.V.Hațieganu la locuința d-lui Dr.Jovin din str. Bd.Dacia Nr-19,unde m'a prezentat d-lui Iuliu Maniu care se

00-49

afla singur. Dl. Maniu, presupunând că sunt din aceeași familie cu Grigore Gafencu, m'a întrebat: "Ce mai face fratele duminale Grigore? În continuare mi-a cerut numele piloților și relații despre capacitatea lor profesională și despre gradul de încredere pe care îl merită, despre calitatea avioanelor și posibilitățile tehnice de realizare a zborului până la Istanbul. Am avut impresia că face o confruntare între relațiile primite anterior dela dl. V. Hăteganu și cele spuse de mine. Am plecat după circa o jumătate de oră singur după ce mă invitase să revin seara la orele 23, pentru a cunoaște pe călători.

Dl. Maniu a spus dela început că el nu pleacă, când am revenit seara, am adus cu mine și pe ing. Popescu, care insistase în acest sens. De data aceasta am găsit prezenți pe d-nii Mihalache, Maniu, Carandino și V. Hăteganu.

Maniu mi-a spus că vpr pleca Mihalache și Carandino, spunând despre ei: "Aceștia sunt inima și mintea partidului". Am comunicat că la orele 1, din 14/VII-a (noaptea la orele 1) trebuie să fie cu mașinile la capătul liniei 14 (de tramvai) întrucât decolarea se face de pe câmpul de lângă comuna Tămădău, câmp ce-l vizitasem cu câteva zile mai înainte cu ing. Popescu cei doi piloți și cu mine.

Pela orele 23, după ce Maniu ne-a asigurat că Mihalache va îngriji ca să fim bine primiți la Istanbul, urându-le succes în călătorie, lui Carandino și lui Mihalache, spunând totodată că Penescu să plece chiar dacă doamna nu va fi găsită, ing. Popescu și cu mine am plecat la locuința inginerului.

De acolo ne-am luat amândoi bagajele mergând cu un taxi angajat de inginerul Popescu, luând pe Dumitru Borcea dela restaurantul "Florescu" și pe Eugen Borcea, dela domiciliul său din dosul Pieții Sf. Gheorghe. Ajungând la capătul liniei 14, am așteptat și celelalte trei mașini care au sosit cu cinci până la 10 minute întârziere. Eu m'am urcat în mașina lui Mihalache fiindcă cunoșteam drumul.

După o oră și jumătate am ajuns la câmp.

Revenind la întrevvedere dela orele 23 din 13/VII-a dela dl. Maniu, menționez că la îndemnul d-lui Maniu, de a reprezenta cu fermitate interesele noastre românești, acolo unde vă veți duce, dl. Carandino stând în poziție de drept și ținând mâna președintelui, răspunde afirmativ prin gesturi și cuvintele: "Da, bine, Domnule Președinte, nu aveți nicio grijă". Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez
propriu. ss. Dr. Gafencu

15.VII.947

DECLARAȚIE

Subsemnatul GABENCU N. CONSTANTIN, întrebât fiind, dau următoarele relații în completarea declarațiilor anterioare:

Prin
În ziua de 9.VII.1947, am căutat pe Inginerul AVRAMESCU prin soția lui, care lucrează la Spitalul Colței și care m'a îndrumat la Expoziția Cărții Engleze, unde l-am și găsit.

Le-am comunicat ambilor soți planul de plecare cu avionul.

Dela Expoziție am plecat cu inginerul AVRAMESCU pentru a lua legătura cu personalități politice care să accepte acest plan.

Ne-am oprit la Soc.de Gaz și Electricitate, de unde Ing. Avramescu a telefonat la două persoane, din care una mi s'a părut a fi remeie. În același zi după masă, pe la orele 5, am fost acasă la Ing. Avramescu unde l-am întâlnit pe VLAD HAȚIEGANU, cu care am discutat aici pentru prima dată să-mi mijlocească găsirea unei personalități politice pentru plecare.

A doua zi pe la ora 15-16, Hațieganu a venit la mine la spital, înștiințându-mă că vor pleca trei personalități marcante din Partidul Național-Tărănesc (Maniu).

Sâmbătă, în urma convorbirilor telefonice avute Vineri, Hațieganu a venit pe la ora 17 la spital.

Chemat telefonic, m'am dus la Ing. Popescu unde am aflat data și ora plecării, pe care am comunicat-o D-lui Hațieganu. Duminică la ora 8.30 când am mers împreună la capătul tramvaiului 14, pentru a stabili locul în care să se strângă mașinile.

00461 51

La ora 9, ajungând cu Hațieganu la locuința D-lui Maniu, am văzut în antreu pe dl. Romulus Boilă. Dl. Maniu m'a întrebat dacă avionul poate zbura până în America, întrebându-mă totodată cum a plecat STRATILESCU. Dl. Maniu și-a notat numele piloților și adresele familiilor lor, spunând că vrea să le ajute, având grije de ele. Pe același hârtie eu am notat itinerariul mașinilor din București până la Tămădău.

Înainte de a ieși dela dl. Maniu, a intrat dl. Boilă anunțând pe dl. Ghiță Pop, pe care nu am apucat să-l văd deoarece am plecat imediat. Mi-amintesc că în antreu așteptau trei bărbați modest îmbrăcați.

Duminecă la ora 18, m'am dus la Ing. Popescu, de unde la ora 21.00 am plecat la localul Floreasca de lângă Depozitul Sanitar. Acolo ne-am strâns : Ing. Popescu, D-tru Popescu, piloții Preda și Lustig, D-na Popescu, D-tru Borcea și cu mine.

Menționez aici că D-na Popescu era informată și de soțul ei și de mine despre data și ora plecării. Aflase aceasta și dela piloți. La ora 22.30, am plecat cu Ing. Popescu la dl. Maniu unde am ajuns la ora 23. În cameră la dl. Maniu mai erau, Dl. Hațieganu, care a venit imediat după noi, Dl. Mihalache, Dl. Carandino și Romulus Boilă. Dl. Maniu i-a spus D-lui Mihalache : "D-le Mihalache, consider că acolo unde pleci, știi ce ai de făcut", la care dl. Mihalache răspundea afirmativ.

Înainte de a pleca, Ing. Popescu și cu mine, Dl. Maniu s'a adresat inginerului spunându-i : "Vezi, ți-am încredințat pe acești oameni de seamă, să ai grije de ei, să nu li se întâmple nimic și să ajungă cu bine".

Vlad Hațieganu a menționat că piloții vor fi utilizați la locul de destinație dându-li-se tot atribuțiuni tehnice.

În cursul așteptării lângă aeroport, Dl. Penescu a afirmat că nu intenționează să rămână în Turcia, nefiind un loc destul de important pentru activitatea ce urma să o desfășoare.

Carandino a arătat că va face propaganda și va vorbi la Radio împreună cu Ilie Lazăr.

*

Prin Ing. Popescu l-am cunoscut pe Comandorul Negrescu la care am fost în două rânduri acasă, unde am discutat problema procurării de avioane. Comandorul ne-a sfătuit să ne adresăm pilotului CHIFULESCU dela Președinție, Aeroportul Băneasa, explicând că evadarea ar fi imposibilă de pe un aerodrom militar.

Ne-a cerut să-l ținem în curent cu mersul pregătirilor de plecare. Știu că mai târziu, Ing. Popescu a obținut o hartă dela Comandorul Negrescu. Ducându-mă într'una din zilele următoare la Aeroportul Băneasa, am vorbit cu Chifulescu care voia să știe cine l-a recomandat. Nu i-am spus, și am convenit să vii din nou peste două zile. Venind a doua oară, nu l-am mai găsit.

Mi-amintesc că piloții spuneau adesea că ordinul de sbor depinde de Comandorul Negrescu, fără a ști că noi îl încunoștiințasem despre planul de plecare.

Revenind asupra vizitei făcute Duminică seara la Sanatoriul Jovin, îmi amintesc că dl. Maniu i-a recomandat lui Carandino să-l întrebe pe Vlad Hațieganu cum o cheamă pe ruda acestuia domiciliată la Istanbul.

Referitor la Paul Dimitriu, mai declar următoarele : i-am fost recomandat de către Adriana Georgescu, fosta secretară a Generalului Rădescu, prin intermediul lui Vicky Fulga, care lucrează la clubul liberal (Brătianu).

I-am vorbit și lui Vicky Fulga de planul de plecare.

Văzându-mă din nou cu Adriana Georgescu, cam pe la 8 Iulie a.c., la Cofetăria "Orange" din Bul. Pache Nr. 1, ea mi-a

dat o recomandatie scrisă către Paul Dumitriu, cu următorul text: "Garantiez cu capul pentru încrederea aducătorului acestui bilet".

Adaug că Adriana Georgescu a primit de Paște o felicitare scrisă din partea Generalului Rădescu precum și un obiect pe care nu mi-l amintesc. La penultima întrevvedere cu Paul Dumitriu (probabil la 9 Iulie a.c.) el mi-a recomandat pe un prieten al lui de statură mijlocie, început de chelie, păr blond spălăcit, pe care mi l-a recomandat și al cărui nume nu l-am înțeles. Înainte de aceasta, în altă zi, mi-a spus că acest prieten a făcut parte dintr'un serviciu informativ american și că ar vrea să părăsească țara.

Tot Paul Dumitriu mi-a spus că Vișoianu ar avea o situație materială grea în străinătate, făcând tatonări pentru înapoarea în țară.

Pe cartea mea de membru a P.N.L. (Brătianu) pe care am scos-o pe la începutul lunii Iunie, Ing. Popescu a notat pe verso că ași fi luptător vechi al partidului din 1937, motivând acest gest, spunând că astfel ajungând în Turcia, vor avea încredere mai mare în mine.

La masa pe care am luat-o la Ing. Popescu, împreună cu piloții în timpul tratativelor, a venit un avocat și un italian, comerciant de stofe, de Martella, care a vorbit despre modul și traseul urmat de italienii din țară care se reîntorc sau pleacă în Italia, menționând totodată că un cunoscut al său ar vrea să-și vândă pașaportul pentru o sumă foarte importantă în aur. (Aproximativ 25 medalii).

Imi mai amintesc că Paul Dumitriu mi-a comunicat că ar fi luat legătura cu un anume VENIAMIN (Secretar General PNT - Maniu ?) care a spus că dela maniști nu ar pleca nimeni.

00. 54.
In casa lui Adriana Georgescu am intalnit pe Dna. Co-
solu, Magistratul Ghika, Nicu Georgescu, student in Drept
sau avocat, dela ziarul "Liberalul". Adriana mai cunoaste si
pe Ion Zinescu.

Aceasta imi este declaratia pe care o sustin si semnez
propriu.

(ss) Dr. Gafencu.

16.VII.1947.

55

00465

--DECLARAȚIE

Subsemnatul GAFENCU N.CONSTANTIN, declar următoarele:

1. M'am gândit prima dată să plec ilegal în străinătate pe la jumătatea lunii Aprilie, când speranțele de a obține pașaportul legal păreau inutile.

Odată luată în considerare ideea plecării ilegale, m'am gândit deodată la cele trei posibilități, pe apă, pe uscat și cu avionul.

Văzând că posibilitățile de plecare cu trenul sau vaporul sunt foarte grele, sau chiar imposibile, am tatonat chestiunea plecării cu avionul pe la începutul lunii Iunie.

În tot acest interval de timp n'am încetat de a face demersuri pentru a obține pașaportul legal.

Pe la începutul lunii Iunie (fără a-mi aminti exact) pe când mă găseam la cină la dl.Ing.POPESCU și discutam această chestiune a plecării ilegale, problemă pe care o discutasem și anterior, cu mai multă sau mai puțină seriozitate, Dumitru POPESCU care era recomandat ca nepot, a spus că el cunoaște pe pilotul PREDĂ GHEORGHE, care a mai venit pe la ei, făcând unele vizite de curtoazie TUDOREI, o fiică a inginerului și care ar putea fi consultat asupra acestei posibilități. Am fost de acord cu el, ca PREDĂ să fie chemat ulterior pentru a fi consultat ca tehnician asupra acestei posibilități. Deoarece în urma telefonului dat de MITICA POPESCU lui PREDĂ, acesta deși promisese, nu a venit la întâlnirea ce urma să aibă loc la locuința inginerului POPESCU, am hotărât ca împreună cu Ing.Gh.Popescu să-l vizităm la Aeroportul Giulești unde făcea serviciu, lucru pe care l-am făcut după circa o săptămână. Cu această ocazie, l-am

56

cunoscut prima dată pe PREDĂ, după care Ing. POPESCU l-a invitat pentru ora 18, la masă la el.

In loc de ora 18, Predă a sosit pe la orele 21, însoțit de tânărul PRUTEANU, care face serviciu de starter pe aeroport, este vecin cu inginerul și pe care eu l-am cunoscut atunci pentru prima dată.

La această cină, s'a discutat cu Predă și Pruteanu chestiuni de tehnică, pe care le punea Ing. POPESCU, ca să aflu de exemplu: capacitatea avioanelor de pe acel aeroport, viteza lor, raza de acțiune, modul de programare și chiar o mică dare de seamă asupra modalității în care s'a efectuat fuga Comandorului STRATILESCU. Pentru a masca în fața lui Predă și Pruteanu, adevăratul scop pentru care fusese invitat la masă, Inginerul a abordat problema găsirii unui pilot care să plece singur cu avionul în Elveția pentru a-i procura o sumă de câteva mii de franci elvețieni de care ar avea nevoie el (inginerul).

La aceste întrebări, Predă a răspuns că se va interesa și va da un răspuns în câteva zile tot la o cină la inginer.

Precizez că dela comunicarea intenției mele Domnului Popescu, de a pleca în mod ilegal din țară, D-sa a arătat înțeles pentru această plecare, manifestând dorința de a utiliza și el această plecare clandestină din țară. Cred că motivul pentru care dl. Gheorghe Popescu se arăta dispus să plece și D-sa, îl cred de ordin material, întrucât afacerile nu-i mai mergeau bine, cât și credința că în America de Sud ar putea să se îmbogățească mult mai repede. Din acest motiv cred că a îmbrățișat ideea mea, devenind el promotorul acestei plecări ilegale. Mai mult, ași bănuir că și alte fapte au îndemnat pe dl. Popescu să găsească aviatori dispuși să plece, cum ar fi unele afaceri dubioase (vânzări de terenuri, automobile, etc.), care ar fi atras după sine reclama-

țiuni la Parchet, etc., precum și un amestec în deschiderea unui tripou la Călimănești, împreună cu un anume Marcovici și Chestorul Tuță de la Râmnicu-Vâlcea.

La o a doua întâlnire, Preda - Pruteanu - Popescu și eu mine, totmă o cină la domiciliul D-sale, Dl. Gheorghe Popescu a deschis discuția spunând că dacă ar fi el pilot ar fi sburat de mult - afirmațiune la care Preda-Pruteanu au răspuns că este posibil să se facă un astfel de sbor ilegal. Preda a răspuns că astfel de plecare este posibilă fără a preciza dacă acest lucru vrea să-l facă el singur, împreună cu altcineva, sau altcineva fără el, urmând ca răspunsul să-l dea la o a treia întâlnire tot în casa D-lui Popescu.

La a treia întâlnire Preda n'a venit, venind numai Pruteanu, care ne-a spus că Preda este un pilot serios, dar n'are curaj să se abgajeze la un astfel de sbor.

Pentru a lămurii mai repede dacă Preda poate și vrea să se angajeze la acest sbor, a doua zi Gheorghe Popescu și eu mine ne-am dus la Aeroportul Giulești, unde întâlnindu-l, subsemnatul am încercat să discut cu el, dar spunând că este aghiotant de serviciu, nu poate discuta acum, promițând că va da un telefon pe seară, ceiașe nu a făcut. Totuși, impresia pe care mi-a făcut- era aceea că nu era amator de această călătorie.

După aproximativ o săptămână, de la această vizită pe aeroport, fără a mai da vreun telefon, Preda a venit acasă la Gheorghe Popescu cu un alt pilot aviator cu numele de Lustig. La această întâlnire eu nu am participat, știu însă de la Gheorghe Popescu că de data aceasta Preda cu Lustig au comunicat oferta sigură de a putea efectua sborul proiectat.

În aceeași zi pe la orele 8.30 seara, m'am dus acasă la Gheorghe Popescu fiind anunțat telefonic că a fost vizitat

de cei doi aviatori, când mi-a descris amănunțit discuția avută cu ei, adică, că Preda de data aceasta s'a arătat hotărât și împreună cu Lustig să efectueze zborul, arătând și posibilitatea utilizării unor avioane dela Curtea de Argeș. După această întâlnire între Popescu și aviatori, aceștia din urmă au continuat să vină la masă la Popescu mai des, până a adus noi elemente în legătură cu plecarea, fiind în așteptarea primirii ordinului de misiune, pentru aducerea avioanelor dela Curtea de Argeș, despre care urma să fim anunțați în timpul util.

Această stare de așteptare a ordinului de zbor a durat aproximativ zece zile, până în jurul datei de 8 Iulie când Preda și Lustig au venit și ne-au comunicat că există o altă posibilitate de zbor, utilizând două avioane de același tip care vor merge spre Constanța sau Mangalia.

În intervalul de timp în care Preda nu mai ținea legătura cu dl. Popescu, acesta din urmă găsim pe un anume UMBERTO, italian, și prieten de al dumnealui, mi-a cerut la sugestia lui Umberto să obțin pentru fiecare solicitant la plecare în străinătate, o carte de membru la unul din cele două partide istorice pentru a ne ușura descurcarea și eventual plasarea într'un serviciu în străinătate.

Pentru realizarea acestui scop, (obținerea cărții de membru), m'am folosit de prietenia cu ADRIANA GEORGESCU, a cărei soră FLORICA, o cunosteam mai de mult. Cu recomandăția telefonică a lui ADRIANA prin VICKY FULGA, funcționară la P.N.L. (Brătianu), am luat legătura cu PAUL DUMITRIU. Am obținut carnetul de membru pentru mine și cu această ocazie și pentru dl. Popescu Gheorghe și TUȚA, Chestorul dela Râmnicu Vâlcea.

Intrucât tot în timpul pauzei tratativelor cu Preda,

0046959

Gheorghe Popescu m'a adus la Comandorul NEGRESCU pentru a obține dela el un sprijin în vederea plecării. Despre legăturile lui POPESCU cu NEGRESCU, am vorbit într-o declarație.

Încă din primele discuții cu Preda, având în vedere și precedentul STRATILESCU care ar fi luat cu el și personalități politice de suprafață pentru a le uigura situația în care ar vrea să aterizeze, am luat în considerare necesitatea găsirii unei sau mai multor personalități politice de suprafață care să plece cu noi și pentru aceasta m'am gândit la liberalii din țară unde aveam deocumda cunoștință pe PAUL DUMITRIU, iar prin ADRIANA GEORGESCU posibilitatea de a prezenta garanții morale, m'am prezentat lui Paul Dumitriu cu o scrisoare din partea Adrianei Georgescu și i-am cerut să-mi găsească una sau mai multe personalități politice de suprafață dela liberali și care să fie dispuși să plece cu noi cu avionul.

PAUL DUMITRIU mi-a răspuns că el însuși de mult dorește să plece, promițând că va încerca să găsească o astfel de personalitate din P.N.L. (Brătianu). Discuția aceasta am avut-o cu Dumitriu pe la începutul lui Iulie. La vreo 4-5 zile după aceasta, Paul Dumitriu mi-a spus că George Brătianu și Fotino care ar fi mai presați să plece, refuză.

Aceasta s'a petrecut în jurul datei de 8 Iulie.

Văzând că nu pot obține nici o personalitate dela liberali, m'am gândit să folosesc cunoștința mai veche (din 1941) cu D-na Doctor Avramescu, șefă de lucrări la Maternitatea Colței, despre care știam că are legături de prietenie prin soțul ei, dela Soc. Generală de Gaz și Electricitate, cu familia LEUCUTIA sau SCRIDON dela național-țărăniști.

În ziua de 9 Iulie a.c., am comunicat D-nei AVRAMESCU la spitalul Colței că știu despre plecarea a două avioane în străinătate, cu care doresc să plec și eu, dar că ași avea

nevoie de unele personalități politice, cari pe de o parte să fie bucurase de această ocazie, iar pe de alta, să ne înlesnească formalitățile pe teritoriul unde aveam să aterizăm.

Mi-a răspuns că va încerca lucrul acesta prin ~~telefon~~ și să-i dau un telefon prin care să mă interesez.

În ziua de 9 Iulie, negăsind-o la telefon, am revenit la spital în dimineața zilei de 10 Iulie, când mi-a spus ca să trec pe la ora 11.00 la Dalles, (Expoziția Cărții Engleze), pentru a-l întâlni pe soțul ei, pl. Ing. Avramescu.

M'am dus și l-am întâlnit la Dalles unde mi-a comunicat că a telefonat în două locuri, fără să dea nume, și că unul din acestea s'a arătat foarte interesat de chestiune.

Dela Dalles am plecat cu el la birou, de unde a dat 2-3 telefoane, fără a găsi pe cineva din cei căutați. Ne-am despărțit, urmând să-i dau un telefon acasă la orele 16.00.-

Am dat telefon la ora indicată, mi-a comunicat să merg de îndată la el acasă, unde mă așteaptă persoana interesată în chestiune.

M'am dus și am găsit pe dl. VLAD HATIEGANU, pe care-l cunoșteam din vara anului 1945 (dela Spitalul Floreasca). Recunoscându-ne cu dl. HATIEGANU, i-am făcut o descriere a posibilității de a pleca cu două avioane în timp foarte apropiat, arătându-i că am încercat la P.N.L. Brătianu să găsească una sau două personalități care să plece cu noi, dar fără rezultat și i-am cerut să găsească D-lui aceste personalități de care aveam nevoie, dispuse să plece. Mi-a răspuns că va discuta această chestiune fie direct cu Dl. IULIU MANIU, fie cu oameni din jurul lui. Răspunsul trebuia să mi-l dea Vinerii 11 Iulie a.o., ora 16, când va veni cu mașina în dosul Spitalului Colțea.

În ziua și la ora fixată, Dl. V. HATIEGANU a venit și mi-a spus cu toate că plecarea este cam precipitată, că a găsit deja trei personalități dispuse pentru această plecare, fără

61

a da nume. La despărțire mi-a spus să-i dau un telefon acasă la orele 12-1, ceea ce am și făcut, când mi-a confirmat că personalitățile dispuse să plece își mențin hotărârea de plecare și să ne întâlnim a doua zi (12 Iulie) tot în spațiul Spitalului Colțea, la orele 16.

În ziua de 12 Iulie, la ora și locul fixat, ne-am întâlnit, Hațieganu și eu mine, când mi-a comunicat că în afară de cele trei personalități, va mai merge probabil încă una, după care am fixat locul de întâlnire cu aceste personalități, fără să-mi fi spus nici la această oră numele lor. Urma să-i comunic telefonic ora și ziua plecării, pe care nici eu nu le știam la acea dată.

Îndată după despărțirea de dl. Hațieganu, după sosirea mea în cameră (locuința din Spitalul Colței), am primit un telefon de la dl. Gheorghe Popescu în care mi se spunea să trec pe la el pentru a-mi comunica o veste importantă.

Îndată am plecat la Dl. Popescu acasă, care mi-a comunicat că au trecut pe la el piloții și i-au spus că au primit ordinul de plecare cu avioanele pentru Luni dimineața (14 Iulie) la orele 6.

Fiind încă la dl. Popescu acasă, au sosit din nou cei doi piloți, aducând și o valiză cu lucrurile lor și o manta.

În aceeași seară, pe la orele 10.30, am comunicat D-lui Hațieganu să vină cu mașina pe la spital, a doua zi pe la orele 14. A doua zi dimineața, am socotit că este oportun să-l convoc mai devreme, ceea ce am și făcut, rugându-l să treacă pe la orele 8.30. La această oră, Dl. Hațieganu a sosit, i-am comunicat data și ora plecării (14 Iulie ora 6 dimineața). Apoi am trecut cu mașina să recunoaștem capătul tramvaiului 14,

de unde dl.V.Hațieganu a spus că este bine să merg să cunosc
pe unii din cei care vor pleca.

In mază, spre locuința D-lui Maniu, mi-a spus că dl.
Mihalache și Ilie Lazăr vor face parte din acest ~~grup~~ ^{grup}.

18 Iulie 1947.

(ss) Dr.Gafencu N.Constantin

TRIBUNALUL MILITAR CORPUL II ARMATA

— Parchetul Militar —

00473

63.

MANDAT DE DEȚINERE Nr. 26391

În virtutea Legii și în numele M. S. Regelui Mihai I.

Noi Maior Traian Ionescu, Procuror Militar, pe lângă Parchetul Tribunalului Militar al Corpului II Armată.

În baza art. 143 din C. J. M., având în vedere că în contra lui Gafencu
Constantin — din București — Sr. —
Nr. — sunt indicii de vinovăție pentru fapta de ucelare contra siguranței
Statului

prev. și pen. de art. —

Având în vedere că în interesul cercetărilor cu care s'a delegat organele Direcțiunii Generale a Poliției este nevoie de deținerea învinuitului pe timp de —
30 zile.

Având în vedere art. 159, 160, 162 și 165 C. J. M.

Cerem tuturor agenților forței publice să rețină și să conducă la arestul Ministerului Afacerilor Interne din București Strada Academiei Nr. 24 — pe susnumitul.

Cerem șefului arestului să-l primească și să-l rețină pe timp de 30 zile cu începere de la 15 noiembrie 1947

Dat în București astăzi — 15 noiembrie — 1947.

Procuror Militar,

Am luat cunoștință învinuit

64
00475

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul Adj.av. IUSTIG S. ROMULUS, născut în comuna Hurezani, jud.Gorj, în anul unamie nouă sute optzeci, luna Aprilie, ziua șaptesprezece, fiul lui Ioan și Reghina + condamnat n'am mai fost, domiciliat în București, strada Sibiu Nr.36, declar următoarele:

La începutul lunii Iulie 1947 colegul meu Adj.av. Preda Gh.mi-a propus că dacă sunt de acord să facem o escapadă să plecăm din țară cu două avioane.-

La început am luat-o sub formă de glumă însă discutând mai mult asupra acestei chestiuni am văzut că vorbește în mod serios și că aș avea anumite avantagii.-

Printre altele, Adj.av. Preda Gh.mi-a spus că vom merge cu oameni de greutate politică și că ni se deschid noi orizonturi în viață.-

Reflectând asupra celor spuse de acesta și la insistențele sale l-am însoțit într-o seară și m'a dus la un domn în Str.Vasile Gherghel, numărul nu mi-l amintesc, care mi s'a prezentat Ing.Popescu.-

Tot acolo am cunoscut și pe Dr.Gafencu. Am discutat chestiuni cu caracter economic din țara noastră după care Ing. Popescu Gh. a intrat în miezul discuției spunându-ne că vrea să plece din țară împreună Dr.Gafencu, și încă 4-5 persoane dintre care două cu mare greutate politică.-

La propunerea ce mi s'a făcut l-am întrebat care va fi situația noastră și ni s'a răspuns că vom merge în Turcia unde ni se va aranja o frumoasă situație.-

Am studiat un Atlas geografic studiind traseul care trebuie să-l urmărim după care Ing.Popescu Gh.ne-a spus că va aduce al o hartă de navigație dela un șef al nostru pe care-l cunoaștem.-

În acest timp ni s'a servit și o gustare, după care am plecat urmând ca să ne revedem peste câteva zile tot la Dl. Ing.Popescu Gh.acasă.-

Peste câteva zile, tot seara, împreună cu adj.av.Preda Gh. ne-am dus la Dl.Ing.Popescu acasă unde era și Dl.Dr.Gafencu

00476 65

spunându-le că în curând urmează ce noi să aducem dela Curtea de Argeș două avioane I.A.R.³⁹ la București și că am putea să plecăm cu ele direct dela Curtea de Argeș și în loc să aterizăm la București vom ateriza la punctul de întâlnire unde ne va aștepta Dl.Ing.Popescu, Dl.Dr.Gafencu și ceilalți și de acolo vom pleca cu destinația Turcia cu aterizare pe Aerodromul dela San Stefano.

Eu am propus Dl.Ing.Popescu ca plecarea împreună cu ~~Rix~~ D-lor s'a facem de pe aerodromul Petrești-Dâmbovița pe care eu îl cunoșteam foarte bine.-

Domnia sa n'a fost de acord, spunând că este mai bine să plecăm de undeva din Ialomița de pe lângă Lehliu.-

Totdeauna, Dl.Ing.Popescu Gh.a sugerat ideea ca atunci când vom decola dela Curtea de Argeș să tăiem legăturile telefonice pentru a ne putea fi urmăriți. Eu nu am fost de părere spunând că este mai rău deoarece s'ar putea observa și da imediat de bănuț. După aceste discuții, am plecat împreună cu Adj.av.Preda Gh.urmand ca să ne revedem din nou Duminică tot la Dl.Ing.Popescu Gh.acasă unde vom servi masa de prânz.-

Așa după cum am stabilit, a doua zi am fost la Dl.Ing.Popescu Gh.acasă unde am servit masa de prânz (subsemnatul, adj.av.Preda Gh., Dl.Ing.Popescu și Dl.Dr.Gafencu) după care am plecat toți patru cu o mașină de piață către Lehliu pentru alegea Aerodromului.

Eu le-am propus ca să plecăm dela Tămădău, deoarece este un aerodrom pe care eu îl cunoșteam foarte bine și care prezenta suficientă siguranță pentru o aterizare și decolare cu două avioane în condițiuni optime.-

Nu au fost de acord, spunând că este mai bine să mergem la fața locului și dacă nu le convine să continuăm drumul la Lehliu.-

Ajunși la Tămădău, Dl.Dr.Gafencu a rămas cu șofeurul la mașină iar eu împreună cu Dl. Ing.Popescu și adj.av.Preda Gh.ne-am dus să le arăt locul pe care-l propusesem eu.

Dl.Ing.Popescu Gh.a rămas încântat de el și tot deodată spunând că renunță de a mai merge la Lehliu.-

După aceasta am plecat la București rămânând ca peste câteva zile să ne revedem tot la Dl.Ing.Popescu Gh.acasă pentru ai spune ce am aranjat cu avioanele. La despărțire, Dl.Ing.Popescu Gh.ne-a dat la amândoi suma de 1.000.000 (un milion) lei pentru a servi masa de seara.-

00472
66

Conform înțelegerii, Marți sau Miercuri, am fost din nou împreună cu adj.av.Preda Gh. la Dl. Ing. Popescu unde nu am găsit decât pe Dna Ing. Popescu care ne-a spus că Dl. Ing. Popescu este dus la Dl. Comandor Negrescu după hartă.-

După cca 1/2 oră a sosit și Dl. Ing. Popescu împreună cu Dl. Dr. Gafencu.-

Dl. Ing. Popescu ne-a spus că a făcut rost de hartă și că în curând va fi în posesia ei.-

Am discutat cu Dl. Ing. Popescu și Dr. Gafencu spunându-le că cele două avioane care trebuiau să le aducem dela Curtea de Arheș nu sunt gata pentru sbor însă ave, un alt noroc.-

Peste câteva zile urmează să ne sosească dela Turda două avioane tip I.O.R.³⁹ care vor intra în dotarea unități noastre și cu care urmează să se facă peste câteva zile două transporturi de medicamente dela Constanța.-

Cum unitatea nu mai avea alți piloți care să sboare aceste tipuri de avioane, fiind în concediu eram siguri că vom pleca noi.-

Am plecat urmând ca să ne revedem din nou spunându-le precis ziua plecării.-

Cum avioanele au sosit Sâmbătă după amiază și în aceeași zi fiind programați ca Luni 14 Iulie 1947 orele 6⁰⁰ să plecăm cu ele la Constanța, am fost imediat la Dl. Ing. Popescu împreună cu adj.av.Preda Gh. pentru a anunța ziua și ora plecării.

Am discutat asupra bagajelor pe care putem să le luăm la noi și tot deodată rămânând ca în aceeași seară să ne aducem și noi geamantanele la Dl. Ing. Popescu acasă pentru a nu ne duce noi cu ele la unitate.-

Seara ne-am prezentat cu geamantanele la Dl. Ing. Popescu acasă unde am servit și masa de seară.-

Dl. Ing. Popescu ne-a arătat harta pe care a adus-o și pe care urma s'o iau eu pentru a trasa drumul. A, refuzat spunând că a doua zi Duminică o voi studia în amănunt tot la D-lui acasă.-

Era o hartă de navigație la scara 1/750.000.-

A rămas ca a doua zi Duminică seara să ne întâlnim la Dl. Ing. Popescu acasă pentru a servi masa de despărțire; iar la plecare mi-a dat suma de 2.000.000 (două milioane) pentru benzină iar adj.Preda Gh. suma de 2.000.000 (două mi-

...//...

lioane) lei pentru procurarea unui pistol..

Duminică, 13 Iulie 1947 seara ne-am dus la Dl. Ing. Popescu așa cum am stabilit.-

Am găsit acasă pe Dna Ing. Popescu și Dr. Gafencu spunând că Dl. Ing. Popescu ne așteaptă la un local.

Eu am trasat drumul pe hartă făcând toate calculele de navigație. (București-Tâmădău-Calăraș-Mangalia-adâncime 40-60 Km. în largul Mării-Marea Marmara-San Stefano.-

După aceea am luat harta și împreună cu Dl. Dr. Gafencu am plecat în oraș la Restaurantul Miorița pe Bulev. Filantropia unde ne aștepta Dl. Ing. Popescu.

Adj. Preda a rămas ca să vină mai pe urmă cu Dna Ing. Popescu. La local am făcut cunoștință cu un domn care era cu Dl. Ing. Popescu și care s'a prezentat Insp. Borcea.-

Am servit masa cu toți iar la ora 23 Dl. Ing. Popescu și Dr. Gafencu au spus că pleacă la șeful cel mare.-

După 1/2 oră am plecat eu și Ing. Adj. Preda acasă când Dl. Insp. Borcea ne-a dat 1.000.000 (un milion) pentru mașină.-

În ziua de 14 Iulie 1947 cu primul tramvai am plecat de la mine, unde dormise și Adj. Preda, direct la aerodrom

Ajunși la unitate am procedat la pregătirea avioanelor pentru plecare.-

La orele 6¹⁰ am decolat cu cele două avioane pilotate de noi la Constanța așa cum era misiunea ordonată.-

Noi am aterizat la Tămădău așa cum era înțelegerea cu Dl. Ing. Popescu și Dr. Gafencu.-

Pe aerodrom am văzut două sau trei mașini care așteptau.-

După ce am aterizat, a sosit la avion o mașină din care a coborât mai multe persoane cu bagaje. S'a urcat la mine în avion Dl. Ing. Popescu, o Doamnă și încă doi domni.

În timp ce mă pregăteam de decolare, am auzit focuri de armă și mai multe persoane înarmate care au înconjurat avionul somându-ne să ne dăm jos și să ne culcăm.

Am fost apoi perchiziționați și arestați.

Aceasta-mi este declarația pe care o susțin și o semnez propriu.-

ss. adj. av. Lustig R.

15 Iulie 1947
București

I

DECLARAȚIE

=====

00479

Subsemnatul Adj.Av.LUSTIG I.ROMULUS, în continua-
rea declarației, mai declar următoarele :

Am primit dela Dl.Inginer Popescu cu două zile
înainte de plecare suma de 2.000.000 (două milioane) lei pen-
tru a cumpăra benzină necesară avionului, pentru întreg rai-
dului București-San-Stefano.-

Împreună cu Adj.Preda Gh.am făcut plinul la rezer-
voarele avioabelor, furând cantitatea de 400 (patru sute)
litri benzină din depozitul unității.-

Precizez că capacitatea de încărcare a unui avion
I.A.R. 39, este de 590 (cincisute nouăzeci) litri benzină cu
care se poate parcurge raza de acțiune 720 (șaptesute două-
zeci) km., deci puteau ajunge în mod precis la aeroportul din
San-Stefano până unde aveam trasat drumul de 578 (cincisute
șaptezeci și opt) km.-

Mai adaug că Dl.Ing.Popescu Gh.ne-a promis din
partea persoanelor politice care urmau să plece să ajute
familia mea cu o sumă de bani ce urma să fie expediată în
ajunul plecării și pentru aceasta am dat adresa familiei
pe care Dl.Ing.Popescu a scris-o pe o hârtie, deasemeni și pe
Adj.Av.Preda Gh.-

Aceasta declar și susțin.-

ss/.Adj.Av.Lustig

17 Iulie 1947
București

69
~~00480~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul adjutant aviator LUSTIG I ROMULUS
fiind în continuarea cercetărilor declar :

Avionul I.A.R. 39 cu care urma să facem zborul
are autonomie de zbor de 3 $\frac{1}{2}$ ore iar viteza
până la 250 Km. pe oră la înălțimea de stabilizare.-

În felul acesta se putea parcurge întreaga distan-
ță dela Tămădău până la aeroportul de destinație San-
Stefano fără niciun pericol pentru pasageri.

Drept care dau prezenta declarație .

/ss/ Adj. av. LUSTIG I

22 Iulie 1947. București

I

00481 70

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Adj. av. LUSTIG I. ROMULUS din grupul Aero-Transport Serv. Edur ;

La întrebare ce mi se pune declar :

- Am intrat în Școala civilă de Pilotaj la 1 Ianuarie 1940.-

Am terminat Școala civilă la Aero-club Prahova Ploști în Noembrie 1940 unde am executat 80 ore de zbor în ture de pistă, aerobați și raiduri de instrucție.-

Am obținut două brevete internaționale de turism, Gradul I și II.-

Am zburat tipurile de avioane :

R.W.D. 8 Fleet și Buker .-

- În 1940 la 10 Decembrie am intrat în Școala Militară de Pilotaj Buzău unde am stat până în anul 1942 Iulie când am terminat Școala fiind avansat la Gradul de Adj. stg. av. și pilot de Război cu tragerile aeriene executate .-

Am zburat tipurile de avioane:

P.W.S. , Nardi, Gotha, I.A.R. 38, I.A.R. 39.-

Am executat un număr de cca 100

În 1942 luna August am fost trimis la Flotila 3 Informație Buzău unde am zburat tipurile de avioane .-

- Patez 25, I.A.R. 38, I.A.R. 39, I.A.R., 37 și Fleet .-

- În 1943 am fost trimis de unitate la Tecuci pentru a executa zboruri de noapte pe avion I.A.R. 39

- În Octombrie 1943, am fost trimis la Grupul Aero-Transport Băneasa unde am făcut Școala de Remorcarez Planeare D.F. S. 230 cu avionul I.A.R. 39 în vederea plecării pe front.-

- Ca pilot Remorcher am executat pe front un număr de cca 350 ore zbor cu cca 150 misiuni.-

00482 71

- In August 1944 am fost numit ca instructor Remorcher de Planare la Scoala de Remorcaj Planare Patresti.-

Am executat cca 250 ore sber in Remorcaj cu avionul I.A.R. 39 si P.W.S.-

- Am fost in West facand raid de rezistenta Bucuresti-Piestiamy/ Cehoslovacia.-

- In Grupul Aero-transport am sburat avioanele Fieseler, Storch, I.A.R. 39 Fleet.-

Pe data de 20 Iunie am fost numit instructor de sber al Grupului aero-transport pe avion I.A.R. 39

Am in total in jurul a 900 ore de sber pana la data de 14 Iulie 1947.-

Aceasta imi este declaratia pe care o sustin facand proba cu carnetul personal de sber si fişa personală de navigatie.-

/ss/ Adj. av. Lustig Romulus

27 Septembrie 1947.-

72.
00484

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Adj. Av. PREDA GHEORGHE, născut în anul 1920 luna Iunie, ziua 6 în orașul Galați Jud. Covurlui, fiul lui Călin /decedat/ și Ecaterina, absolvent a 5 /cinci/ cl. liceu, născătorit, condamnat nu am fost. Militar activ în Aeronautică, /adj. aviator/, domiciliat în București Corpul Aerotransport Giulești, declar următoarele:

În cursul lunii Iunie 1947, prin intermediul soldatului CRUTEANU DUMITRU din Grupul Aero-Transport Giulești, am cunoscut o tânără anume Dorina.

După 4-5 zile aflându-mă la grădina de zarzavat a unității din care făceam parte și s'a prezentat la mine un domn care mi-a spus că se numește Gafencu și că e doctor.

L-am întrebat ce dorește și mi-a spus că vine din partea D-lui Ing. Popescu, invitându-mă la masă la dânsul unde va fi și Dorina. Am refuzat invitația deoarece în același zi la ora 11.30, trebuia să iau parte la o conferință administrativă, însă Dl. Dr. Gafencu a insistat și m'a chemat la poartă undese afla și Dl. Ing. Popescu.

Am ieșit afară împreună cu Dr. Gafencu care mi-a făcut cunoștință cu Ing. Popescu, care aștepta și care deasemeni m'a invitat la dânsul acasă.

Spunându-i și Ing. Popescu că nu pot lipsi de la conferința administr. care urma să aibă loc la 11.30, acesta a insistat să vin, deoarece vrea să-mi vorbească ceva important și atunci i-am promis să vin la ora 18.⁰⁰.

M'am dus conform înțelegerii la dl. Ing. Popescu unde se afla și Dr. Gafencu. Menționez că m'am dus împreună cu sold. Pruteanu D-tru care este vecin cu Ing. Popescu și care mi-a spus de acesta că este nașul Dorinei. Dorina nu se afla acolo și Ing. Popescu mi-a spus că dânsa este plecată la țară. Dl. Ing. Popescu cu care discutam mi-a cerut o serie întregă de anunțuri în privința aparatelor de zbor ce se află pe aerodromul Giulești asupra autonomiei de zbor a aparatelor precum și asupra

//

nundrului de pasageri ce pot lua la bord aceste autoane. Deasemenea m'a întrebat pe ce aparate am sburat.

După aceasta discuție ing. Popescu m'a întrebat dacă nu a-și urea să părăsesc țara și la răspunsul meu evasiv a început să critice actualul guvern și regimul căutând să-mi arate situația politică internă ca f. rea și că în curând se va declanșa un nou războiu mondial între anglo-americani și ruși.

Cum eu nu mă lăsam convins a încercat și Dr. Gafencu cu soldat Cruteanu D-tru să mă determine să accept propunerea ing. Popescu.

Sold. Pruteanu spunându-mi că și dânsul urea să plece din țară însoțindu-mă ca mecanic de bord. În cursul acestei convorbiri inginer Popescu mi-a afirmat că în avionul pilotat de mine ar mai pleca și câteva personalități politice cu ajutorul cărora îmi voi putea face în străinătate o situație frumoasă. După aproape două ore în care timp am luat și masa am plecat. Împreună cu sold. Pruteanu urmând a-i comunica ing. Popescu prin telefonul dela domiciliul său dacă am luat vre'o hotărâre cu privire la propunerea ce-mi făcuse. Menționez că dela plecare n'am telefonat ing. Popescu și după trei zile a venit din nou la mine Dr. Gafencu întrebându-mă ce hotărâre am luat. Am răspuns D-rul Gafencu că nu am luat nici o hotărâre și că nici nu am studiat încă posibilitățile de plecare, iar Dr. Gafencu a insistat să mă decid, spunându-mi că persoanele politice sunt pregătite de plecare, și că așteaptă hotărârea mea. Apoi Dr. Gafencu a plecat urmând ca eu să telefonez ing. Popescu.

În acest timp am mai discutat cu sold. Pruteanu D-tru, care încerca să mă convingă să accept propunerea ing. Popescu. După câteva zile din nou m'am pomenit cu un telefon din partea D-lui ing. Popescu la care m'a întrebat dacă am aranjat chestiunea noastră de plecare și răspunzându-i că nu se poate face deocamdată nimic. La telefon s'a exprimat cu numele de Călin după cum avusesem convenția cu D-lui, insistând a face tot posibilul să vin la D-lui acasă, înzise să discutăm chestiuni importante.

Între timp gândindu-mă la posibilitățile de a pleca din țară cu avionul luând la bord 7-8 pasageri după cum îmi spusese ing. Popescu și cum autoanele Bimotoare care ar fi putut sbura cu acești pasageri nu erau disponibile pentru sbor, a socotit că am putea pleca cu două autoane "I.A.R.-39/" în cazul acesta însă fiind necesar încă un pilot. M'am gândit că pilotul LUSTIG

02486 24

ROMULUS, care era bun prieten ar fi indicat și tîm destăvîlit intenția ce o aveam, iar acesta supă o îndelungată discuție a fost de acord cu propunerea mea.

Am telefonat Ing. Popescu spunându-i că vreau să-i comunic ceva important, iar în același seară la ora 18.00 împreună cu Lustig Romulus ne-am dus la Ing. Popescu, căruia i l-am prezentat și i-am spus că avem posibilitatea să plecăm urmînd ca amîndoi să pilotăm câte un avion tip I.A.R.-39.

La aceasta discuție a luat parte și Dr. Gafencu pe care l-am găsit acolo și în cursul convorbirii Ing. Popescu mi-a spus că urmează să plece. Dînsul, Dr. Gafencu precum și încă 4-5 persoane printre care o doamnă și două personalități politice, iar destinația este Aeroportul "San Ștefan" din Turcia în apropierea orașului Constantinopol. Acestea amînuțe fiind stabilite, urma ca în cel mai scurt timp să procurăm eu și Lustig Romulus cele două avioane, iar Ing. Popescu să procure harta parcursului.

După acestea am plecat urmînd ca peste două zile să ne întîlnim tot acasă la Ing. Popescu pentru a mai spune ce-am aranjat.

Peste câteva zile ne-am întîlnit din nou la Ing. Popescu acasă, cînd le-am cunoscut că în curînd urmează ca noi să aducem de la Curtea de Argeș la București 2 avioane tip I.A.R.-39, și cu care vom pleca în Turcia, fără a mai ateriza la București și direct la locul de întîlnire.

La această, Ing. Popescu ne-a spus ca înainte de a decola de la Curtea de Argeș să tîm firele telefonice pentru a nu fi urmăriți de autorități la care camaradul Lustig Romulus nu ar fi fost de acord.

Camaradul Lustig a propus să decolăm cu toții de pe Aerodromul Petresti-Dîmbovița, pe care pe care nu l-am acceptat spunînd că este mai bine de undeva de pe Lehliu. După aceasta colegul Lustig a propus Aerodromul Tîrnăveni pe care îl cunoștea din timpul războiului, la care Ing. Popescu a spus că vom merge să-l vedem și în caz de nu ne convine vom merge la Lehliu. Am fixat ziua de Duminică 6 Iulie să mergem să facem recunoașterea aerodromului, astfel că după ce am servit masa la Ing. Popescu la ora 14.00 toți patru am plecat cu o mașină tx. făcînd recunoașterea aerodromului Tîrnăveni indicîndu-le locul unde să stea pînă vom ateriza cu avioanele. Ing. Popescu a fost foarte mulțumit de poziția locului și a renunțat de a mai merge la Lehliu întorcîndu-ne la București.

0048, 75

Ajunzând la București Dl. Ing. Popescu ne-a oferit suma de 1.000.000 pentru a servi masa, urmând să ne revedem peste câteva zile.-

Marti sau Miercuri m'am dus din nou cu Lustig la Ing. Popescu însă acesta nu era acasă, iar soția sa ne-a spus că e la Dl. Cdr. Negrescu pentru a procura harta parcursului. După puțin timp au venit Dr. Gafencu și Ing. Popescu cărora le-am adus la cunoștință că deoarece întârzie programarea avioanelor ce trebuia să le aducem dela Curtea de Argeș, și cum urma să ne sosească alte două avioane tip I.A.R.-39 dela Turda care intra cu dotarea unității și cu care noi urma să plecăm la Constanța spre a aduce un transport de medicamente să ne servim de aceste avioane pentru scopul nostru și anume decolând de pe Aerodromul Giulești în loc să plecăm spre Constanța sau ateriza pe Aerodromul Tâmbădu care se afla pe același traseu și unde urma să fim așteptați de Ing. Popescu și Dr. Gafencu și ceilalți.

Dr. Gafencu și Ing. Popescu au fost de acord cu propunerea noastră urmând a-i înștiința la timp asupra datei exacte când vor fi programate avioanele pentru zbor.

Sâmbătă 12 Iulie 1947 sosind cele 2 avioane I.A.R.-39 dela Turda au fost programate pentru plecare spre Constanța pentru Luni 14 Iulie ora 16.00 urmând ca eu și Lustig Romulus să le pilotăm.-

Am înștiințat imediat pe Ing. Popescu la domiciliul său unde se afla și Dr. Gafencu și am stabilit de comun acord ca Luni 14 Iulie 1947 orele 6.30 să ne aștepte la Tâmbădu împreună cu toți ceilalți, iar noi vom ateriza spre a se imbarca decolând apoi cu destinația aeroportul San Stefano în Turcia. Toți am fost de acord asupra programului stabilit, iar Sâmbătă seara eu și Lustig Romulus ne-am adus bagajele la Ing. Popescu acasă, rugându-l să ni le aducă la Tâmbădu deoarece noi nu puteam veni cu bagajele pe aeroport spre a nu da loc la bânuțeli.

Am luat apoi masa împreună, iar inginer Popescu ne-a arătat harta parcursului de care ne-a spus că a procurat-o dela un ofițer superior din Aviație apoi Ing. Popescu ne-a dat suma de 2.000.000 /două milioane/ lei pentru a-mi procura un pistol pe care să-l am asupra mea iar lui Lustig Romulus i-a dat tot suma de lei 2.000.000 /două milioane/ lei pentru benzina. Am plecat urmând a ne revedea Duminică seara. Când am venit cu Lustig însă

Ing. Popescu nu se afla la domiciliu, acolo fiind numai sotia dănsului și Dr. Gafencu. Lustig Romulus a trasat drumul de parcurs pe harta de navigatie aeriană, harta ce i-a dat-o doctorul Gafencu. După puțin timp doctorul Gafencu împreună cu Lustig au plecat, după câteva minute am plecat și eu cu D-na Popescu și ne-am întâlnit cu toții la restaurantul "Miorița" pe Bd. Filantropia unde ne așteaptă Ing. Popescu cu un domn anume Borcea pe care mi l-a prezentat. Am servit masa împreună și în acest timp doctorul Gafencu care se afla în stânga mea mi-a cerut să scot dela piept decorația sovietică ce-o purtam.

După ce am terminat masa Dl. Borcea care se dădea drept inspector ne-a dat 1.000.000 /un milion/ pentru masină și ne-am despărțit.

A doua zi dimineața adică Luni 14 Iulie 1947 la ora 5.30 am venit pe Aerodromul Giulești unde mi-am pregătit avionul, iar la ora 6.10 am decolat împreună cu Lustig Romulus care pilota al doilea avion și am luat direcția Tâmbădău.

La circa ora 6.30 am ajuns deasupra Aerodromului Tâmbădău având altitudinea aproximativ 200 m. și-am văzut din avion 2-3 mașini. Am aterizat și mașinile s-au îndreptat spre avion, iar din mașini au coborât câteva persoane care aveau cu ele valize și care au venit să se suie în avionul meu. În acel moment am auzit rafale de mitralieră și autoanele au fost înconjurate de mai multe persoane civile înarmați care ne-au arestat și ne-au adus la București.-

Declar, sustin și semnez.

Adj. Av. Preda Gh.

15 Iulie 1947.

00489 ¹⁴

I

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Adj.Av.PREDA GHEORGHE, în continuare
mai declar :

Cu două zile înainte de plecare Ing.Popescu
ne-a dat suma de două milioane lei pentru a-mi cumpăra un
pistol însă din cauza timpului scurt n'am putut găsi.-

În ziua plecării am făcut împreună cu Pilotul
LUSTIG R.aprovizionarea avioanelor cu benzină și am sustras
din depozitul unității cantitatea de 400 litri necesară
sborului.-

Cu această cantitate aveam rezervorul plin
putând astfel parcurge distanța dela Tămădău la Aeroportul
San-stefano.-

Inginer Popescu Gheorghe mi-a spus că familia
mea va fi ajutată cu bani înainte de plecare de persoanele
care urmau să plece.-

Declar susțiu și semnez propriu.-

ss/.Adj.Av.PREDA GHEORGHE

17 Iulie 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul adj. av. PREDĂ GHEORGHE din Grupul aerotransport declară la întrebările ce mi se pun :

- Am intrat în Școala Civilă de Pilotaj la 11 VII-1939.-

- Am terminat Școala Civilă la Asoc. C.F.R. Galați în anul 1939 cu un număr total ore zbor 180 cu ture pistă, acrobații și raiduri de instrucție.-

- Am obținut brevetul gr. I și II internațional de turism.-

- Am sburat în Școala Civilă av. Fleet F.10 G.-

- În 1941 am urmat gr. III Roșiori de Vede pe av. Fleet 35 ore zbor numai acrobație.-

- În 1941 luna Decembrie am intrat în Șc. Militară de pilotaj până în 1943 1 Sept. absolvit școala și fiind avansat la gradul de Adj. Stg. av. / Pilot de Război / cu tragerile aeriene executate la Constanța.-

- Am sburat următoarele tipuri de Av. în Șc. Militară.-

- P.W.S. - Kardi- F.N. 305 - I.A.R. 38- I.A.R. 39.-

- Am fost mutat din Șc. prin D.M. în Fl. 3 Informații Buzpu.-

- În luna Octombrie 1943 am fost mutat în Flotila ~~maritimă~~ de Hidroaviație Constanța.-

2 Am executat un număr de ore zbor pe apă 119 ore zbor cu 42 misiuni de război, Av. Shuarts, Heinkel 42, Heinkel 114.-

- Am fost plecat pe Frontul de Vest în Esc. 114 Leg. unde am executat un număr de zbor 211 pe Av. Fleet.-

- La 9 Maiu 1945 M'am reîntors în țară.-

- Am ~~obținut~~ obținut virtutea aeronautică clasă cruci de aur cu spade.-

- 00491 79
- Crucea Serv. Gradincios cl. II
 - Victoria Rusească contra Germanilor
 - Total ore sbor de când sunt pilot 1122 ore

sbor.-

27 Septembrie 1947

/ss/ Preda Gheorghe.-

80

00403

DECLARAȚIE
=====

Doctor VLAD E. HATEGANU, de profesie medic /Înăp, General sanitar/, domiciliat în București, Str. Intrarea Armagului Nr. 3, născut în comuna Hida, Jud. Cluj, în anul 1906, Iunie 22, necăsătorit - nu sunt înscrise formal în nici un partid politic, declar următoarele:

Privitor la arestarea unor membrii ai partidului național-tărănesc, am auzit în oraș că ar fi în legătură cu evenimentele externe.

Duminecă dimineața, la orele 10, am prezentat pe dl. GAFENCU D-lui MANIU. Din acest fapt rezultă că nu-l cunoștia pe Dl. MANIU.

La orele 22.30, am fost chemat la telefon de către dl. MANIU, care mi-a comunicat că este bolnav. La orele 23.40, m'am prezentat la dl. MANIU, unde am găsit pe dl. I. MIHALACHE și pe dl. CARANDINO, Dr. GAFENCU și un domn care mi-a fost prezentat /Ing. Popescu/.

Acolo am sosit la sfârșitul oarecum al discuțiilor, Atmosfera părea solennă.

Dl. MIHALACHE i-a adresat D-lui MANIU următoarea frază: "D-le MANIU, cred că am platin povestir din partea D-tale"

Apoi Dl. MANIU, s'a adresat D-lui POPESCU întrebându-l în ce este specializat și unde lucrează. D-lui GAFENCU înocă la pus întrebări în legătură cu preocupările și profesia D-sale. Apoi la întrebat dacă.....de proiectează.

În timpul discuțiilor /Dl. CARANDINO mi-a cerut un bilet în urma întrebării care mi-a pus-o Dl. MANIU "Cum o chiamă pe fina mea - eu am răspuns atunci "Mărioara" - care stă la Istanbul/, pe care i l-am dat, în care am rugat-o să ajute pe amicii noștri, care pleacă într-o importantă misiune.

Am dedus aceasta și prin faptul că dl. MIHALACHE a spus că pleacă în Elveția și de acolo în America.

Aceasta declarație o dau de bună voie și senzez.

15 . VII. 1947.

ss/ Dr. Vlad Hateganu

81.

00454

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. VLAD HATEGANU declar următoarele:

1.- Pe Dl. GAFENCU l-am văzut Joi sau Vineri și Duminică la Dl. MANIU de două ori nu-l mai văzusem de doi ani.

2.- Marti sau Miercuri am întâlnit pe stradă Lisabona pe D-na LUCIA SCRIBON soție de avocat domiciliată în Str. Sf. Constantin 26, 5.78.71. D-na mi-a spus că niște prieteni de ai ei știu despre plecarea a unui sau două avioane. Am întrebat cine sunt prietenii aceștia mi-a spus că este ing. AVRAMESCU domiciliat în Str. Sf. Constantin. A doua zi am dat un telefon D-lui Ing. AVRAMESCU, pe care-l cunoscusem cu oțva ani înainte la Arad. Mi-a spus să trec pe la dânsul după masă. La orele 5 am trecut, și am întrebat despre ce este vorba mi-a spus atunci că un prieten al lor Dl. GAFENCU este pregătit pentru plecarea cu două avioane în străinătate. Eu am așteptat circa 30 minute eram pe punctul de plecare când a sosit Dl. GAFENCU.

L-am întrebat despre ce plecare este vorba.

Domnul a spus că este hotărât cu un prieten al său să plece în străinătate și că totul este pus la punct tehnici lipsește numai ideea personalității politice care să le asigure o mai liberă petrecere în străinătate.

M'a întrebat pe mine, pe cine știu eu?

Atunci eu am răspuns că mă voi interesa. În seara aceea am telefonat D-lui R. BOILA și l-am întrebat de Dl. Președintele MANIU mi s'a spus că e cam bolnav și că locuiește la dl. Dr. JOVIN.

Am trecut pe la doctor mi se pare Vineri sau Sâmbătă la ora 10 și i-am vorbit de întâlnirea mea cu Dl. GAFENCU - mi-a spus că i-ar place să-l cunoască personal - a doua zi dimineața la orele 10 am mers la dl. MANIU când a venit

./.

si Dl. GAFENCU, urma să ne vedem in acestast chestiune Duminică seara. După aceea Dl. MANIU l-a spus D-lui GAFENCU o multime de chestiuni in detaliu.

Duminică seara la orele 12.45, am văzut ⁸² Doamnei MANIU.

Eu am venit acasă mai târziu. Am găsit la dl. MANIU, si pe dl. MIHALACHE, Dl. CARANDINO si pe GAFENCU si ing. POPESCU.

Pe la orele 23 aproximativ Dl. CARANDINO a părăsit casa D-lui Dr. JOVIN. Eu la orele 13.15, am părăsit casa dorind să merg spre casă, in drum am întâlnit pe Dl. R. BOILA care m'a rugat să-l conduc acasă. In drum ne-am oprit la Dl. N. PENESCU si ANDREI MURESANU unde am stat circa 5 minute.

Dl. R. BOILA l-a întrebat pe dl. PENESCU dacă pleacă. Dl. PENESCU a spus că nu-l decise întrucât soția lui deabia a sosit acasă, din provincie, in tot cazul va vedea ce va face.

Pe urmă am condus acasă pe R. BOILA, unde am întâlnit pe Dl. CARANDINO si D-na, pe ILIE LAZAR care erau cu bagajele gata de plecare. Fiind ora 12.30' cu o mașină am plecat ~~amuzat~~ Eu am rămas câteva clipe după care am plecat acasă.

La Dl. BOILA mai era un doctor în Medicină sau Drept al cărui nume mi s-a scapă.

In timpul cât am stat la Dl. MANIU de vorbă, fiind de față si dl. MIHALACHE, doi domni /GAFENCU si ing. POPESCU/. Dl. Maniu s'a adresat celor doi spunându-le că încredințează tine rețetelor lor pe bărbații desenați să plece - oameni de frunte al Tării si speră că va face tot posibilul să fie la înălțime

Pe urmă dl. MIHALACHE a spus că pleacă probabil în Elvetia - de acolo prin Paris în Statele Unite.

Rățiunea pentru care m'am adresat D-lui Ing. AVRAMESCU după ce am primit informația fugitivă din partea D-nei SCRIDAN este următoarea:

De mai multă vreme sau mai firesc fiind în contact cu cercurile conducătoare ale partidului -eram preocupat de situația partidului față de situația internă încordată din cauza arestărilor etc. Mi-am pus întrebarea dacă nu cumva prezența unor persoane din conducerea si anturajul șefului partidului creează prin intransigență excesivă aceasta stare.

Si firesc am ajuns la concluzia că prezenta activă a unor personalități mai flexibile si chiar mai realiste ce putea crea o stare de destindere. Si când mi s'a dat informația n'am gândit la acest lucru, dacă nu cumva persoanele care

ar putea pleca ar fi tocmai acele persoane care crează atmosfera de încordare. Aceasta rațiune exclusivă ne-a făcut să recurg la ing. AVRAMESCU și apoi la dl. MANIU care când i-am comunicat informația a găsit-o posibilă - urmând ca apoi în ~~fișele~~ /două/ următoarele să și desemneze personalitatea.

Când eram văzut pe Dl. Dr. GAFENCU la Colțea vorbind generalități mi-a spus că a încercat să abordeze în conducerea liberală care însă n'a dat curs sondagiile D-sale afară de PAUL DUMITRIU care a acceptat propunerea în principiu.

ss./Vlad Hateganu

16 Iulie 1947.

84
~~00497~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul VLAD HATIEGANU din București, Str. Intrarea Armagului, în legătură cu organizarea încercării de a pleca în străinătate a D-lor MIHALACHE, PENESCU, ILIE LAZAR, CARANDINO, etc., declar următoarele :

În ziua de 8 sau 9 Iulie a.e., mai probabil în ziua de 9 Iulie, pe la orele 7.30, am trecut incidental prin Str. Lisabona, intrucât în colțul străzii am avut o pană de cauciuc la mașina mea. În timp ce demontam cauciucul, a trecut D-na LUCIA SCRIDAN, care între altele mi-a spus că deține dela Inginerul AVRAMESCU informația că ar pleca două avioane foarte urgent în străinătate și acei care au organizat această plecare caută personalități politice dispuse să plece, întrebându-mă dacă eu vreau să plec. I-am răspuns că eu nu plec, dar că mă voi interesa dacă se găsesc alte personalități dispuse să plece.

În același seară am trecut pe la dl. R. BOILA junior, căruia i-am transmis această știre cu titlu de informație, spunându-i să întrebe pe dl. IULIU MANIU dacă nu are de gând să trimită pe cineva în străinătate. M'am dus la R. BOILA, intrucât într-o converbire anterioară, eu vreo două săptămâni înainte, D-sa mi-a comunicat că Dl. Iuliu Maniu ar fi dispus să trimită în străinătate unele personalități din partid, între cari l-a amintit pe Ilie Lazăr.

Mi-a răspuns că va transmite gefului această posibilitate de plecare și că-mi va da un telefon a doua zi. Am stat abia câteva minute și am plecat să iau masa.

A doua zi dimineața, mi-a comunicat telefonic să iau detalii despre cele vorbite seara și pe urmă să trec să văd

pe geul. După aceasta am telefonat D-lui Avramescu care mi-a spus că-l pot vedea până la ora 12 la Soc. de Gaz și Electricitate. Din cauza ocupațiilor nu l-am văzut la ora fixată. După masă pe la orele 16, am trecut neanunțat la Dl. Avramescu.

I-am comunicat discuția avută cu D-na L. Scridan în prezina - seara - cerându-i relații în legătură cu cele spuse de D-na Scridan. Dl. AVRAMESCU mi-a spus că pleacă un medic cu numele GAFENCU - un bun și vechi cunoscut al lor și un elev al soției sale. L-am întrebat dacă îl consideră un băiat serios, mi-a răspuns că da. În timpul discuțiilor a apărut Dl. GAFENCU, care mi-a spus că mă cunoaște de înainte și mi-am reamintit că îl cunosc și eu.

L-am întrebat asupra motivelor plecării, cu cine și unde vrea să plece.

Mi-a dat răspunsuri destul de detaliate - spunându-mi că data plecării este foarte apropiată și că are nevoie de personalități politice proeminente - pentru a se putea descurca mai repede având cu dânsul aceste personalități. Mi-a comunicat că a încercat la liberali dar i-au refuzat, cu excepția lui PAUL DUMITRIU care s'a arătat dispus să plece.

I-am spus că mă voi interesa - fie direct la Dl. Maniu, sau cu personalități din apropierea D-sale.

Ne-am despărțit, stabilind întâlnirea pentru a doua zi la orele 16, în spatele Spitalului Colțea.

După aceasta, am luat contact direct cu dl. I. MANIU, Vineri 11 Iulie, între orele 15-16.

La orele 15.30, l-am vizitat pe dl. Maniu la Sanatoriul JOVIN. L-am găsit suferind. I-am comunicat scopul vizitei mele și aveam impresia că cunoștea ceva - fiind informat de R. BOILA.

Mi-a cerut unele relații despre cei care organizează plecarea, arătându-i că este vorba de Dl.GAFENCU - m'a întrebat dacă este rudă cu dl.Grigore Gafencu, la care am răspuns afirmativ. În celelalte privește personalitățile care ar urma să plece, Dl.Manu a făcut o reflexie că poate ar fi vorba de dl.MIHALACHE și alte două personalități.

După aceasta am plecat.

La orele 16, i-am întâlnit pe Dl.GAFENCU la locul fixat și i-am spus că este vorba de 3-4 personalități marcante. Am fixat întâlnirea viitoare Sâmbătă la același ora și același loc, ca să-mi comunice data plecării. Până Sâmbătă la orele 16, când am întâlnit pe Dl.GAFENCU, n'am discutat cu nimeni problema plecării.

Sâmbătă la ora fixată i-am întâlnit din nou pe dl.GAFENCU, când i-am cerut date în legătură cu locul unde ar urma să se întâlnească personalitățile care ar urma să plece la locul de decolare.

De data aceasta mi-a comunicat că plecarea se va face cu alte avioane decât se prevăzuse înainte, adică dela C.de Argeș. I-am cerut să mă anunțe din vreme de data plecării. În același seară (Sâmbătă) pe la orele 10.30, am primit un telefon dela dl.GAFENCU, prin care mă vestea că plecarea va avea loc abia Luni dimineața. Duminică dimineața am primit un nou telefon dela dl.GAFENCU, cerându-mi să trec imediat pe la Spitalul Colțea. Am plecat imediat și cu această ocazie mi-a comunicat că plecarea va avea loc Luni dimineața de pe un islaz din jurul comunei Lehliu. Ne-am dus cu mașina să vedem exact punctul de întâlnire a celor ce urmează să plece, la capătul tramvaiului 14. La întoarcere, i-am spus să treacă și D-sa pe la dl.Manu, pentru a fi prezen-

87

tat Domnului IULIU MANIU.

Conversația dintre Domnul MANIU, GAFENCU și cu mine,
am arătat-o în declarațiile anterioare.

Aceasta îmi este declarația semnată și dată de mine.

(ss) Dr. Vlad Hațieganu.

00500

18 Iulie 1947.

88.

00501

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Dr. VLAD E. HATEGANU, născut în 1906, Iunie 22, în comuna Hida Județul Cluj, fiul lui Dl. EMIL HATEGANU și al LETITIEI, necăsătorit, fără copii, de profesie doctor -medicină- religie gr. cat., naționalitate română, serv. militar satisfăcut, având repartizarea inițială la M. St. M., sublocotenent medic, -condemnat nu am fost, domiciliat în București întrarea Armașului 3, Nu sunt membru al niciunui partid politic, interogată fiind, declar următoarele:

1/. Imi amintesc că tatăl meu Dl. Prof. EMIL HATEGANU mi-a relatat următoarele: După Conferința de la Moscova și în preajma intrării sale în Guvern a fost prezentat de Dl. MANIU, D-lui A. HARRIMAN, fostul Ambasador U.S.A., la Moscova. Cu ocazia acestei întrevăderi Dl. MANIU a întrebat la un moment dat ce să facă dacă nu se va putea înțelege cu ceilalți domni din guvern /textual: cu acești domni/. La aceasta Dl. HARRIMAN a răspuns: Poftiți la noi și rămâne Dl. HATEGANU.

2/. Referitor la declarația P.N.T., citită în Consiliul de Miniștri de către tatăl meu imi amintesc următoarele: Inițial tatăl meu pregătise o declarație care prevedea posibilitatea unei colaborări în Guvern.

În timp ce se îndrepta spre Consiliul de Miniștri cu această declarație, a fost rechemat și întors din drum, din ordinul D-lui MANIU cu care împreună a refăcut declarația așa cum a fost citită în Consiliul de Miniștri. Această operație nu a fost făcută de Dl. MANIU acasă, ci, aștia știu sigur deoarece așteptam în locuința D-lui LEUCUTIA unde stătea pe aceia vreme și Dl. MANIU. După câte imi amintesc această declarație a fost făcută acasă la Dl. DINU BRA

..

89

1
TIANU. Nu sunt însă sigur dacă acesta a fost locul. Stiu că tatăl meu nu era de acord cu noul text al declarației /cea citită în Consiliul de Miniștri/ considerând că exclude posibilitatea unei colaborări ..

3/. Aceasta apreciere s'a confirmat ulterior, din creșterea tensiunii interne în epoca alegerilor și după alegeri -rezultând tocmai din aceasta atitudine.-

4/. Întâlnindu-mă incidental în societate cu Dl. ZENO BIANU, apropiat cercului intim al D-lui MANIU /în special de E. GHILBZAN/, a relatat în repetate rânduri - că nu vede o destindere posibilă decât printr'o confragație în sensul unui conflict între U.R.S.S. și Anglo-Americanii. Amintesc că Dl. ZENO BIANU, este fratele D-lui CORNEL BIANU, flut în străinătate, ambii membrii ai P.N.T.-ului-

5/. Duminecă 13 - VII-a.c., /nu știu dacă de dimineața sau seara/, Dl. MANIU a întrebat pe Dl. C. GAFENCU, între altele, dacă avioanele pot zbura până în America. Deasemenea a întrebat dacă avioanele au instalații de radio la bord. La întrebarea D-lui MANIU, câte persoane pot încapa într'un avion, Dr. C. GAFENCU a explicat că, capacitatea normală este de 3 /trei/, persoane însă poate duce o greutate superioară acestora.-

6/. În seara zilei de Duminecă 13-VII-a.c., în timp ce eram la Dl. MANIU, - de față cu mine Dl. MIHALACHE - că intenționează să plece în Elveția și de acolo eventual prin Paris în Statele Unite -

7/. Din conducerea Partidului Național-Tărânesc, vedeam mai des pe Dl. M. POPOVICI, al cărui doctor sunt. Pe ceilalți membrii din conducerea Partidului, întâlnindu-i doar foarte rar.

Aceasta îmi este declarația pe care o sustin și semnez propriu.-

ss/Dr. Vlad E. Hateganu

28-VII-1947.

90

00503

D E C L A R A T I E

=====

Subsemnatul Dr. VLAD G. HATIEGANU în etate de 41 ani de profesiune medic, domiciliat în Aleea Armaşului 3, declar următoarele :

Menţin în total cele declarate la Ministerul de Interne în legătură cu încercarea de a pleca din ţară a D-lui I. Mihalache, I. Lazăr, N. Carandino, şi N. Penescu, D-na Carandino şi D-na Penescu.-

Pentru completarea informaţiilor ţin să mai adaug următoarele explicaţii.- :

D-na Mărioara Decei este verişoara mea - şi este domiciliată la Istambul de circa 4-5 ani, unde soţul ei este ataşat cultural / n'am însă certitudine asupra definiţiei exacte a postului ce ocupă/.- Pe dânsa n'am mai văzut-o de vre-o doi ani jumătate nici alte ştiri directe n'am dela dânsii. Soţul ei a fost în ţară în cadrul iernii probabil în interes de serviciu l-am văzut o singură dată când a fost invitat la masă la unchiul meu.-

Biletul ce i-am scris şi predat D-lui Carandino a fost la cererea D-lui Maniu în seara de duminică 10.VII. adresându-mise textual în felul următor : D-le Doctor cum o cheamă pe fina mea Istambul - atunci eu i-am spus, m'a rugat să-i dau câteva rânduri pentru Dl. Carandino să aibă cui să se adreseze pentru a-i da lămuriri şi legături cu oraşul şi eventual să-i servească de Ghid.- Eu am scris biletul în grabă pe o hârtie /sau bilet/ ce mi-a dat Dl. Carandino - stilul a fost de circumstanţă.- Adresa n'am putut-o da întrucât n'o cunoşteam - dar m'am gândit că Dl. Decei poate fi găsit dacă se vor adresa Consulatului Român.-

Cele două rude ale mele - sunt surori de ale mamei mele -domiciliată în Cleveland - una din 1913 - alta din 1922 aproximativ.- Adresele lor nu le ştiu exact - aşa că le-am scris mi se pare pe un colţ de hârtie, însă ştiu sigur că numărul, casei l-am dat greşit.- Adresele le-am dat exact în aceleaşi condiţii ca şi pentru D-na Decei adică la cererea D-lui Maniu. Numele unei din ele este Aurelia Radu a ceilalte Lucreţia

Până la data de 9 sau 10 Iulie când am întâlnit în stradă pe D-na Scridon - n'am avut nici un fel de amestec în chestiuni politice ale partidului - nefiind membru înscris în partid.- N'am asistat din această cauză la nici un fel de manifestație sau activitate partidistă.- Prin natura ocupațiilor mele profesionale eram ocupat toată ziua - încât nici măcar timp fizic ~~nu aș fi avut~~ n'ași fi avut să mă ocup de chestiuni extra profesionale.- Dealtfel a fost și dorința tatălui meu să nu fac nici un fel de politică fiind funcționar public și având o profesiune absorbantă.-

Dacă ași fi făcut politică - prin faptul situației tatălui meu în partid, și prestigiul de care se bucură în Ardeal mai cu seamă - apoi și prin situația mea publică și profesională - prin pregătirea mea că am o cultură, având o activitate medicală de 9 ani în străinătate unde mi-am făcut studiile și specializarea - în partid puteam ocupa dacă eram hotărât să fac politică în tot cazul un rol mai proeminent și în nici un caz un rol secundar sau neînsemnat.- Cu fruntașii partidului n'am întreținut nici un fel de legături pe unii nici nu-i cunoșteam.- Singurul pe care-l cunoșteam bine era Dl.M.Popovici era Dl.M.Popovici - a cărui medic eram.- Pe Dl.Manu șeful partidului nu l-am văzut din 23 sau 24.XI.1946 - și atunci în cadrul unei mese cu mai multe persoane la Dl.M.Popovici.- Pe ceilalți c'am la aceleași intervale.- Pe Dl. Mihalache în ultimii doi ani l-am văzut fără să-i vorbesc, decât de 2 sau 3 ori - și atunci în ocazii când eram cu tatăl meu.-

Pe Romul Boilă junior îl cunosc decând eram copil - /până prin anul 1946 - aproape deloc nu l-am văzut.-

Dela 1946 - încoace îl vedeam c'am odată la două trei luni în cadrul unor serate sau dinee muzicale - soția lui fiind artistă de operă - ne întâlneam cu diferiți prieteni artiști.- În anul curent l-am văzut ceva mai des adică c'am odată sau două ori pe lună - când discutam cu prieteni români - probleme de cultură în cadrul unor conferințe de cultură la Atheneu.- Problema politică n'am discutat decât tangențial asupra unor generalități.- Ultima dată l-am văzut în luna Iunie pela sfârșit - când am trecut pe la el într'o după masă mergând spre casă dela un client.- Am stat de vorbă circa 20 minute, între altele mi-a spus că situația politică generală este destul de grea - că Dl. Maniu este foarte plictisit și obosit și că ar ~~xxxx~~ fi încântat dacă

ar putea măcar pe Ilie Lazăr să-l poată pune la adăpost el fiind mai tracasat de măsuri ca arestări, percheziții etc.- Atunci vorbindu-se în opinia publică de plecarea aviat. Stratiulescu cu un avion - a amintit că dacă vor găsi o astfel de ocazie Dl. Maniu va profita să-l poată expedia.- ⁰⁰⁵⁵ După această convorbire pe R. Boilă nu l-am mai văzut decât după întâlnirea mea accidentală cu D-na Scridon.-

Pe Boilă l'am văzut apoi la Dl. Maniu în Sanat. Jovin unde se internase pare-se în jurul lui 8 Iulie fiind destul de grav bolnav.- N'am discutat cu el nimic aproape - întrebându-l doar dacă am văzut pe Dl. Gafencu - cu care mă rugase să vorbesc - pentru a ști detalii - în legătură cu cele spuse de D-na Scridon.-

L-am văzut Duminică seara la orele 11 ⁴⁵ după ce în prealabil îmi telefonase să vii la Dl. Maniu că nu se simțea bine - În declarațiile anterioare am descris cele întâmplate acolo în acea seară.-

Pe la 11,45 l'am condus cu mașina mea acasă - și aceste lucruri le-am consemnat în declarațiile anterioare.- Nici o altă discuție cu dânsul n'am avut precizări în legătură cu plecarea unor membrii nu mi-a făcut - probabil neștiind nici dânsul cine pleacă până în ultimul minut.- În tot cazul nu mi-a comunicat nimic.- Dl. R. Boilă este strănepotul D-lui Maniu.- și știu că Dl. Maniu ține afectiv mult la dânsul.- N'ași putea preciza dacă Dl. Maniu îi făcea confidențe politice

Intre Dl. Maniu și Dl. Gafencu au fost 3 convorbiri Vineri sau Sâmbătă după masă (nu-mi amintesc exact - când l-am prezentat pe Dl. Gafencu - la cererea D-lui Maniu.- Discuțiile n'au durat mai mult de 25-30 minute - n'am asistat tot timpul eu fiind afară la W.C. și pe urmă m'am oprit în anticameră stând de vorbă cu sora de caritate - și am schimbat două sau trei cuvinte cu Dl. Coposu care m'a întrebat cum se simte și nu l-am găsit pe Dl. Maniu.- În prezența mea l-a întrebat asupra originii sale, asupra profesiei și ~~unde~~ de ce pleacă în străinătate și dacă este rudă cu Dl. Gr. Gafencu - Doctorul a spus că este rudă numai de nume - dar îl cunoaște, apoi Dl. Maniu l-a întrebat unele detalii tehnice în legătura avioanelor, câte locuri - câte motoare - dacă au aparate de radio, și dacă știe unde să aterizeze, în Turcia.- Doctorul Gafencu i-a dat D-lui Maniu aceste explicații.- Întrebându-l pe Dl. Maniu dacă în sbor putea da o telegramă înaintea plecării ca să

nu aibă dificultăți la aterizare.- La acestea Dl. Maniu n'a dat nici un răspuns.-

I-a comunicat însă că se gândește să trimită în străinătate unii fruntași ai partidului fără să precizeze pe cine.-

L'a mai întrebat pe Dl. Gafencu dacă ține să ia fruntași politici cu el.- Acesta a răspuns că să-i ușureze situația lui la aterizare în Turcia - el neavând nici o relație și nici bani.-

Dl. Maniu s'a rezumat a-i răspunde că cu fruntașii politici desigur nu va avea aceste dificultăți.-

Convorbirea de Duminică dimineața a fost de scurtă durată.- În prezența mea Dl. Gafencu i-a explicat D-lui Maniu dacă s'a amânat plecarea cu o zi.- Eu nu am asistat la convorbire decât foarte puțin - stând în acest timp de vorbă în anticameră cu Dl. Boilă - Ghilezan și avocatul Elecheș care venise să-l ia pe Dl. Maniu la Snagov cu mașina.- Eu le-am spus că după avizul medical nu-i consult să facă acest drum.-

Nu-mi aduc aminte precis dacă am ~~primit~~ părăsit sanatoriul singur sau cu Dl. Gafencu.-

Duminică seara la 11 $\frac{1}{2}$ am sosit la Dl. Maniu în urma unui telefon a D-lui Boilă-rugându-mă să viu că Dl. Maniu nu se simte bine. Cele întâmplute la această întâlnire le-am relatat în declarațiile anterioare.

Despre plecarea unor fruntași ai partidului în străinătate n'am auzit nimic dela nimeni - în afară de plecarea lui I. Lazăr - care dupăcum am arătat mai sus, mi-a fost comunicată de R. Boilă.- Nimeni nu mi-a vorbit că ar fi vorba de o plecare sau de o misiune a acestora în străinătate.- Prima oară când am aflat a fost în ziua de Vineri sau Sâmbătă, 11-12 Iulie fără însă ca Dl. Maniu să precizeze pe cine anume voește să trimită sau de ce anume.- A făcut doar o vagă aluzie la Dl. Mihalache.- Textual a spus în fața lui Gafencu " poate pe Mihalache ".- Am aflat dela Dl. Maniu cine anume pleacă - cu excepția D-lui Penescu - D-na Penescu și D-na L. Carandino - numai în seara de Duminică 13 Iulie.- Eu sosind cu întârziere la Sanatoriul Jovin unde am găsit prezenți pe Dl. Mihalache, Carandino, Dl. Popescu și Dl. Gafencu, n'am putut asista la alte discuțiuni decât la dialogul între Dl. Maniu și Mihalache.-

Dl. Maniu întrebându-l " ei D-le Mihalache D-ta unde intenționezi să te duci - Dl. Mihalache a răspuns " D-le Maniu voi merge în Elveția de acolo poate prin Paris - în

94

Statele Unite ".-

Aceasta îmi este declarația pe care o scriu și
semnez propriu astăzi în 1.IX.1947.-

ss/.Dr.Vlad E.Hațieganu

00507

95-

00509

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPESCU, subinginer, domiciliat în str. Vasile Gherghel Nr. 21, București, declar:

M'am născut în comuna Gogosu, jud. Mehedinți dintr'o familie săracă-Ilie și Flosrea Popescu, suntem cinci frați (2 surori și 3 frați), un frate cel mai mare este agricultor f. sărac cu 3-4 copii, surorile la fel, una văduvă iar cu copii; 1 frate este aici în str. Vasile Gherghel 13 șofeur mecanic, căsătorit, f. sărac.

După ce am făcut (am absolvit) Școala de Arte și Meserii, am dat examen, luând capacitatea Școlii Superioare de Arte și Meserii la Craiova, am intrat tot prin munca mea la Școala de Construcții din București, după aceea am obținut posturi ca conducător tehnic (subinginer) la Aero Chimică Română, la Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale în ultimul timp, am fost șeful Serviciului Beton Armat la Uzinele I.R.M.C. Mija Ghirdoveni, de unde am fost îndepărtat din serviciu, fiind socotit comunist și anarhistul fabricilor făcându-mi-se acte de dare în judecată la C. Marțială Ploști.

După ce am fost dat afară, deoarece cunosc și mecanica de automobilistică la perfecție, am lucrat pe cont propriu reparațiuni de auto. Nema mai având de lucru și neputând trăi fără lucru, deoarece nu aveam ce mânca, am luat hotărârea să plec cum voi putea până în America de Sud, chiar clandestin, aceasta am destăinuit-o și d-lui dr. Gafencu, un bun prieten. Printr'o întâmplare am cunoscut pe pilotul Preda, căruia i-am propus fiind acolo și dr. Gafencu să plecăm cu avionul și din discuție a rămas că de avion face el rost că primește misiuni și că vom putea pleca. Hotărârea că vom pleca a fost cam vreo trei săptămâni, când pilotul a spus că ne va putea duce, am așteptat însă o săptămână după care pilotul a telefonat că are să ne comunice ceva important. A doua seară ne-am întâlnit cu Preda și cu pilotul Lustig, cu care am făcut cunoștință atunci spunând că numai ei doi sunt piloții Aeroportului și că vor aduce 2 avioane de la Curtea de Argeș cu care vom pleca și deci trebuie ca noi să cunoaștem aeroportul de pe care ne vor lua ei. A doua zi am plecat toți patru cu o mașină de piață la Aeroportul Tămădău, unde am hotărât să ne adunăm

./.

acolo.

A rămas că atunci când ne va comunica cu l zi cel puțin înainte, noi trebuie să fim gata de plecare. Dr. Gafencu a spus că cunoaște pe fosta secretară a lui Rădescu, care crede că se va mai avea pe cineva și va merge cu noi.

A doua seară a venit Gafencu și mi-a spus că el nu merge dar i-a dat acest bilet către un oarecare Dumitriu dela național liberali. În acest bilet era scris: "Dragă d-le Dumitriu, garantez cu capul pe dl. dr. Gafencu, servește-l cu ce îți propune.

După o zi a venit din nou dl. Gafencu și mi-a spus că va merge el adică Dumitriu și eventual George Brătianu, dar a rămas să se discute după o zi sau două, acum vreo trei-patru zile sau mai precis Vineri 11 Iulie a venit pela orele 21 dl. Gafencu și a spus că Brătianu nu mai merge, dar că va merge Dumitriu și are să facă o întrebare d-rului Hațieganu dacă are pe cineva să meargă. După o zi a venit (adică Sâmbătă dimineața) și a spus că ar fi vorbit cu Hațieganu și că acesta ar merge. A rămas ca pentru Sâmbătă seara să ia din nou legătura cu el.

Duminică seara pe la orele 20 mi-a comunicat dl. Gafencu următoarele:

Azi dimineață dela ora 8.30 până la 10.30 a fost cu Hațieganu la dl. Maniu și că a discutat cu el de această plecare, dar a rămas ca la ora 23 seara să se ducă din nou acolo, adică la dl. Maniu.

La ora 23 am plecat și eu cu dl. Gafencu la dl. Maniu acasă, unde pentru prima dată l-am cunoscut. Acolo era dl. Mihaelache, dl. Carandino și dl. Ilie Lazăr, am făcut cunoștință și cu dl. or.

Dl. Maniu mi-a spus: "D-le Popescu, mi-a explicat dl. Gafencu despre tot, așa că va merge dl. Mihaelache, dl. Carandino, dl. Penescu cu soția și Ilie Lazăr, este tot în regulă a spus dl. Maniu, dl. Mihaelache știe ce are de făcut. Duminică înainte de ora 23, dl. Gafencu mi-a spus că i-a spus dl. Maniu că ar fi dat o radiogramă la San Stefano la Aeroport, ca să nu fim arestați.

Pentru zborul ce urma să se facă, trebuia făcut trasa-
sajul, harta a fost dată de mine, iar trasaajul l-a făcut pilo-
tul Lustig, în fața d-rului Gafencu. Cu câteva săptămâni mai
înainte, adică la primele convorbiri ce le-am avut cu Preda,
eu am spus că am harta dela un fost șef al d-lui.

Menționez că plecarea era fixată de către dl. Gafen-
cu cu dl. Maniu de Duminică dimineața pentru ora 3. Luni dimi-
neața cu mașinile spre aeroport și pentru aceasta eu am
contestat, insistând să plecăm la ora 1. Dl. Maniu fiind de
acord cu aceasta, adică cu plecarea la ora 1 și a spus că
deși s'a înțeles cu Penescu pentru ora 3, dar totuși va putea
să-i comunice aceasta.

Părerea mea este că dl. Mihaleche, Carandino și Ilie
Lazăr nu a plecat tot tot cu scopul ce am plecat eu, Ga-
fencu și frații Borcea și că ar fi plecat poate cu scopuri
politice.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez de
bună voie.

ss. Subinginer Popescu Gh.

DECLARAȚIE

Subsemnatul GHEORGHE POPESCU, inginer, domiciliat în str. Vasile Gherghel 21, București, declar următoarele:

S'au dat de două ori adică în două seri la intervale de 3-4 seri masă de masă și a fost prima masă servită de mine niște castraveți, ceapă și niște brânză, iar a doua masă a fost niște ouă, brânză, castraveți și un rinichi ce l-am împărțit în patru adică cu dl. Gafenco și cei doi piloți Preda și Lustig. La aceste mese soția mea nu a luat parte. A treia masă și ultima a fost servită la restaurantul din B-dul Filantropia, unde am luat parte eu, dr. Gafencu Dumitru Borcea cei doi aviatori și soția mea, mesă care am fost plătită de dl. Dumitru Borcea.

Soția știe că voi pleca eu cu dr. Gafencu în Argentina sau Brazilia. Plecarea era în strânsă legătură cu facerea mijloacelor ce mi le puneau cei doi aviatori, care la rândul lor așteptau vreo misiune așa cum ne spuneau.

Odată au spus că vor pleca cu un avion cu care vor pleca în misiune altă dată, au spus că vor pleca cu două avioane de la Curtea de Argeș a treia oară au spus că vor zbura cu două avioane ce vor transporta medicamente la Mangalia dar așteaptă ordinul de plecare și acest ordin se va da cu 24 ore mai înainte cel puțin, așa că plecarea depinde de acești aviatori.

Sâmbătă seara am fost înștiințat de dl. dr. Gafencu că ar fi primit băieții ordin de plecare la Mangalia cu medicamente și că Luni dimineața la ora 7 neapărat vpr zbura, că eu fost la mine acasă, au găsit harta pe birou și că a tras aviatorul Lustig în fața d-lui dr. Gafenco.

Seara, Sâmbătă târziu, dl. Gafencu mi-a spus că se va duce la dl. Hațieganu pe care îl cunoaște de mai multă vreme și că-i va propune această chestiune.

Duminică după masă mi-a comunicat dl. Gafencu că a vorbit cu dl. Hațieganu și că acesta l-ar fi dus la Maniu acasă în dimineața zilei de Duminică și că a rămas înțelegere să se mai discute această chestiune seara la ora 23.

Seara la ora 23, pe când ne aflam la masă cu dl. Gafencu dl. Borcea și cei doi aviatori la restaurantul Florescu, eu împreună cu dl. Gafencu am plecat la dl. Maniu acasă cu mașina

99.
00513

de piață. A bătut (a sunat) la ușa și a eșit o doamnă blondă înaltă, pe care a salutat-o dl. Gafencu, anunțând vizita noastră, după un minut a venit și a deschis invitându-ne în hol. Am stat cam 2-3 minute, după aceea doamna de mai sus ne-a pofțit înăuntru. Când am intrat acolo dl. dr. Gafencu m'a prezentat, era acolo dl. Maniu, Mihălache, Carandino și Romică Boilă. După unu două minute a intrat și dl. Ilie Lezăr, pe care ni l-a prezentat dl. Iuliu Maniu.

Dl. Maniu m'a privit de sus până jos și mi-a spus: Mi-a explicat dl. dr. Gafencu, d-le Popescu situația dumneata cunoști ce fel de aviatori sunt ăștia? Eu i-am spus că unul din ei voeste să ia în căsătorie pe o fină a mea și eu l-am asigurat că e băiat bun.

" Bine....atunci ude merge dl. Mihălache, dl. Carandino și d-na Penescu ce nu erau de față și că dl. Mihălache știe ce are de făcut.

Atunci dl. Boilă a spus: eu nu merg, dar toată chestiunea aranjează-o (se adresează d-lui Mihălache) acolo la Constantinopole cu dl. Deccea sau Dlcea (nu-mi amintesc bine).

La aviatorii am dat odată un milion și altădată două milioane bani cu care ei spuneau că ei vor plăti benzina la aeroport.

Pe dl. comandor Negulescu Ion îl cunosc de 4-5 ani după ce pilotul Preda s'a oferit el împreună cu un oarecare soldat Pruteanu că vor aranja plecarea cu un avion de pe aeroportul Chitila, eu împreună cu dl. Gafencu ne-am consultat că ar fi bine să cerem sfatul deoarece asta nu prea ne-ar face impresie serioasă, am așteptat însă o săptămână, așteptând pe Preda și văzând că nu vine ne-am dus la dl. comandor Negrescu și ce să-i inspirăm încredere i-am spus că vrem să plecăm cu Bebe și George Brătianu i-am făcut cunoscut după ce dânsul s'a eschivat de noi că nu sunt avioane și chiar dacă ar fi n'ar fi nimerit-o că el este om bătrân și are familie nu vrea să o lase pe drumuri, i-am făcut explicația cu Preda, mi-a spus că astea sunt lucruri n serioase așa că ar fi mai bine să mai căutăm și în altă parte, acesta a fost acum vreo trei săptămâni.

Dl. dr. Gafencu s'a dus a doua zi pe aeroportul Băneasa și a venit după aceea la mine și mi-a spus că a cunoscut pe un aviator Ciufulescu, dar că a rămas să se ducă a doua

zi dimineata la ora 7, aceasta era acum trei săptămâni într-o luni dimineata.

La ora prânzului dl. Gafencu mi-a comunicat că nu l-a găsit pe acesta. A mai trecut trei patru zile și a anunțat din nou predat că are să ne comunice ceva important dacă poate să ne vadă astă seară i-am spus să vină și a venit dar a venit însoțit de aviatorul Lustig, pe care ni l-a prezentat prietenului și care aștepta ordine să ducă niște avioane dela Curtea de Argeș și că neapărat trebuie să cunoaștem locul de unde urmează să zburăm noi. După aceea discuție Joi acum o săptămână, am plecat cu o mașină la aeroportul Tămădău, unde spune Lustig că ar fi bine să-l vedem și noi că el îl știe.

Preda și Lustig au venit Vineri și au spus că nu mai ~~putem~~ plecăm cu avioanele acestea, ci plecăm cu două avioane ce pleacă la Mangalia cu medicamente. Sâmbătă seara am fost anunțat că Luni dimineata la ora 6 plecăm.

Pe comendorul Vasilescu îl cunosc de 4 ani când i-am vândut o mașină, de atunci nu l-am mai văzut cu placare. N'a avut nici o legătură cu plecarea sa.

Pe căpitanul Băcescu Băcescu l-a cunoscut acum un an într-o prăvălie dela un prieten al meu și am găsit cu cele să-i spun și lui că plec deoarece eu pierdusem un revolver ce nu era al meu, am cerut dacă are să-mi dea el unul. D-sa mi-a spus că nu are, dar va căuta să mă servească. M'a anunțat că a găsit dar fiindcă mi se cereau bani prea mulți am renunțat.

Nu-mi amintesc să-i fi spus lui Băcescu că merge și Brătianu sau altcineva cu noi decât știu că i-am spus că am făcut rost de avion și că dacă poate să meargă și d-sa și mi-a răspuns că nu poate să meargă aceasta era acum 10 zile. Scopul plecării era să ajungem în Argentina unde sigur Borcea spunea că va deschide o întreprindere va face restaurant peșteurant poate vreo revistă, etc. - în familie și cu totul glumă poate am spus că vom deveni miniștri. Știam de Borcea că face politica lui Titel Petrescu cam de un an de zile, Maniu știa de plecarea noastră de Sâmbătă seara probabil când i-a spus dr. Hațieganu. Nu-l cunosc pe comandorul

Maniu a spus că știe dl. Mihalache ce are de făcut în Turcia nu-mi reamintesc să-i fi spus ceva lui Carandino.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss. Ing. Ch. Popescu

00515

101

DECLARAȚIE

Subsemnatul Gh. POPESCU subinginer născut în comuna Gogoșu jud. Mehedinți în anul 1911 Ianuarie 28, fiul lui Ilie și Floarea căsătorit cu domiciliul în București str. Vasile Gherghel nr. 21 declar următoarele :

În cursul anului 1944 am cunoscut pe dl. Dr. GAFENCU CONSTANTIN Cu ocazia unei operații a soției mele la Spitalul Filantropia, cu care ocazie sa legat între noi o oarecare prietenie.-

Prin toamna anului 1946 cu ocazia unei vizite ce mi-a făcut Dl. Dr. GAFENCU mi-a arătat o aprobare din Partea Legației Elvețiene că are dreptul să intre în Elveția pentru studii, urmând să-și scoată pașaportul dela autoritățile românești și că a făcut demersurile necesare, întrebându-mă și pe mine dacă aș vrea să merg.-

Intrucât nu aveam serviciu din 1945 mi-a încolțit în minte să plec dar aș prefera să plec în America de Sud / Argentina sau Brazilia/ că pot să mă descure deoarece cunosc perfectă construcția și mecanica.-

Deoarece dl. Dr. GAFENCU nu a putut să obțină pașaportul că îl amână pela minister mereu, a propus să mergem la Constanța că poate găsim vre'un vapor cu care am putea pleca clandestin așa cum pleacă alți.- Eu nu am voit să plec la CONSTANȚA deoarece numai intenționam să plec, mîia a plecat singur la Constanța aceasta era în primăvara anului 1947, de unde s'a reîntors spunând că este imposibil să poată pleca din Constanța.-

La mine acasă am avut o fină a soției mele Dorina care ne spune că a cunoscut la bal un aviator și că are să se mărite cu el rugând-ne să-i cununăm noi, aflând că-l cheamă PREDĂ și că face serviciul la aeroportul Giulești.- Mi-a spus că la cunoscut prin o prietenă a ei sora soldatului CRUTEANU care face serviciul la aceeași unitate cu el.-

Împreună cu dl. Dr. GAFENCU ne-am hotărât să cunoaștem și noi pe acest aviator că poate vom putea să

aranjam ceva cu el. In acest scop am trimis pe fina noastră Tudora să comunice fratelui Marceliei să comunice lui Preda să vină cu el pe la noi.-

Cum se face, aceste n'a venit, într'o dimineată ne-am dus împreună / eu cu dl. Dr. GAFENCU / la aeroportul Giulești.-

La aeroportul Giulești eu am stat la poartă iar dl. Dr. GAFENCU a intrat înăuntru să ia contact cu Preda. Intradevăr a venit către o oră cu Preda la mine acolo la poartă unde m'a prezentat și pe mine, nu am vorbit nimic cu el relativ la plecare, l-am invitat să vină acasă, știe unde la Dorina pe Vasile Gherghel nr. 21, ă spus că nu poate veni la prânz că are conferință dar va veni diseară.- Intradevăr seara a venit cu un oarecare soldat PRUTEANU care locuiește chiar pe strada mea. Acolo eram eu și Dr. GAFENCU unde toți 4 am servit o gustare.- L-am întrebat pe aviator dacă are vre'un prieten care face cursa în Elveția deoarece noi avem niște franci elvețieni ca să ni schimbe, aceasta cu scopul de a afla dacă intradevăr ar fi vre'un avion cu care s'ar putea pleca în Elveția. Pilotul PREDĂ a spus că nu are niciun prieten și că el nu face cursă decât în țară. Dumneata ce fel de avion ai? - mare sau mic.

El mi-a răspuns că are avioane mici cu care face cursele. Nu-mi reamintesc să fi vorbit de situația politică internă și nici că are să fie vre'un război între anglo-americani și Ruși.-

L-am întrebat dacă cunoaște pe STRATILESCU mi-a răspuns că a fost șeful lui, atunci dl. Dr. GAFENCU ia spus: nu vrem să mai facem și noi un caz ca STRATILESCU dar aceasta am cam dat-o indirect.- El a răspuns: Bine STRATILESCU a avut altceva era comandant, a avut oameni eu cu cine să plec, eu i-am răspuns: Hai Domnule că mergem noi.-

Atunci el, adică PREDĂ a invocat motivul că nu are benzină în acel timp soldatul PRUTEANU a spus că face el rost de benzină și că merge și el cu noi.- Au plecat rămânând ca să ne dea ei un telefon, adică seară însă nu mi-a dat. După câteva zile de așteptat dl. Dr. GAFENCU s'a dus la aeroport și a luat iar contact cu PREDĂ promitându-i d-sale că vine chiar în aceea seară.-

Menționez că pe adjutantul PREDĂ l-am cunoscut la începutul lunii Iunie 1947.-

Nu-mi reamintesc dacă eu personal aș fi dat vre'un telefon la aeroportul Giulești vre'o dată, dar totuși cred că aș fi întrebat vre'o dată de el văzând că de atâtea ori fixa venirea lui și aceasta era un om nepunctual.-

Stiu că aviator PREDĂ a venit la mine acasă înainte

00512 103

de a-l cunoaște pe av- LUSTIG, de două trei ori.- La fiecare venire a lui se găsea la mine și dl. Dr. GAFENCU unde discutam plecarea noastră în care timp am falat că cu acel avion cu care s'ar putea pleca am putea transporta 5-6 - 7 persoane.-

După acestea ; eu cu dl. dr. GAFENCU văzând că PREDĂ este un om serios cu care am putea pleca am luat hotărârea să găsim câțiva oameni politici cu care să plecăm pentru a nu ne aresta poliția Turcă, unde intenționam să activăm pentru prima dată.- Dl. Dr. GAFENCU s'a ocupat pe o parte iar eu pe altă parte. Dsa s'a dus la un oarecare Dumitriu dela partidul liberal pe care l-a cunoscut prin intermediul unei oarecare domnișoare Georgescu fosta secretară a lui Rădescu/ așa mi-a spus mie/ arătându-mi în acel timp un bilețel din parte Domnișoarei către acel domn Dumitriu. Mi s'a făcut cunoscut de către dl. Dr. GAFENCU că datorită acestei întrevăderi cu Dumitriu ~~sax~~ ar merge acel Dumitriu care este un fel de secretar general al partidului liberar și cu altcineva chiar mi se pare că ar fi GEORGE BRĂTIANU.-

Intr'una din zile PREDĂ a dat un telefon la mine acasă spunând că are să comunice ceva important și că între 7 și 9 / nouăsprezece-douăzeci și unu / va veni.-

Seara a venit intradevăr însoțit de un oarecare Dl. LUSTIG îmbrăcat în aceeași uniformă și mi l-a prezentat atât mie cât și Dlui GAFENCU că este un coleg al lui cu care urmează să aducă niște avioane dela Curtea de Argeș pentru școală la București și că cu acestea putem pleca.-

Noi i-am asigurat că avem niște persoane mari politice care au bani și cu care nu vom fi arestați în Turcia / fiind vorba de Brătianu și Dra. Georgescu fosta secretară a lui Rădescu /

Tot atunci s'a discutat și chestiunea hărții pe care am promis că voi găsi-o eu deoarece cunosc atâția ofițeri din aviație.-

Feste câteva zile au venit la mine unde am aranjat să mergem să recunoaște locul de decolare și intradevăr într'o Duminică după ce am mâncat la mine / aceasta se întâmpla eu o săptămână înainte de a pleca / toți patru am plecat cu o mașină de piață în direcția Călărași, unde am ajuns pe izlazul comunei Tămădău recunoscând terenul stabilind aceasta ca loc de decolare.- După aceasta ne-am întors la București unde ajungând am dat aviatorilor un milion pentru a avea de masă stabilind să ne vedem peste câteva zile.-

...//.

005104
48

Intre timp eu am avut o intrevvedere cu dl. Căpitanul NEGRESCU ION și Dr. GAFENCU în librăria "cartea mea" unde mi s'a dat aceasta la insistența mea că ăm să-i comunic ceva important.- Acolo la "Cartea Mea" nu am putut sta de vorbă ne-am dus toți trei împreună la Dsa acasă unde i-am spus că am hotărât să plecăm din țară cu GEORGE BRATIANU și că acesta ar voi să aibă chiar o intrevvedere cu Dsa înainte de plecare / aceasta bineînțeles ca să-l convingem de seriozitatea noastră / urmând Ca Dsa să ne facă rost de o hartă.-

Dl. codr. ne-a întrebat ; ce rost ar avea această întâlnire ? noi i-am răspuns că nu știm invintându-l să meargă și Dsa cu noi. Dsa mi-a spus că e om bătrân și Doamna bolnavă și că nu are nici un rost să meargă. Nu am mai insistat atunci, decât l-am convins că i se cere o întâlnire înainte de plecare de către GEORGE BRATIANU pentru a-i cere câteva lămuriri.-

Am fixat o altă dată întâlnirea noastră tot la Dsa acasă pentru a-l ține în curent cu plecarea noastră.- După câteva zile / 3-4 / zile ne-am întâlnit la Dsa eu cu dl. Dr. GAFENCU unde am discutat to plecarea cu GEORGE BRATIANU făcându-l și de data aceasta să creadă că plecăm cu acesta, am atins chestiunea hărți și a răma stabilit că atunci când vom avea nevoie dacă nu vom găsi să ne dea Dsa.-

Astfel Sâmbătă penultima zi a plecării ne-am dus la dl. codr. și i-am cerut harta asigurându-l de data aceasta că vom pleca Joiă viitoare cu GEORGE BRATIANU, cu un pilot civil nu cu militar, aceasta pentru a nu ni se stingheri plecarea aviatorilor PREDĂ și LUSTIG care erau subalterni Dsale

Dsa mi-a arătat harta pe care era trasată o linie albastră, spunând că pe acest drum a sburat și dsa dându-mi harta apoi am plecat.-

Plea mijlocul săptămâni înainte de plecare a venit la mine cei doi aviatori și mi-au spus că avioanele dela CURTEA DE AREGS întârzie, esre vorba să plece într-o misiune, să transporte niște medicamente la Mangalia și că este cea mai frumoasă ocazie deoarece sunt / două / avioane cu care face acest drum.-

Intre timp adică sâmbătă 12 Iulie 1947 Dl. Dr. GAFENCU mi-a spus că a vorbit cu Dr. HATIEGANU și că acesta i-a spus să se ducă împreună la MANIU acasă că are să recomande pe cineva care are să meargă, aceasta DUMINICA dimineața.-

Vineri sau Sâmbătă 12 Iulie într-o ultimă consfătuire a noastră că piloți s'a hotărât plecarea Luni dimineața 14 Iulie 1947 orele 6 / șase / depe aerodromul Tămădău

tot în cursul zilei de sâmbătă aviatorii s'au adus ⁰⁰⁵ ¹⁰⁵ ¹⁹ la mine acasă.-

Menționez că tot în cursul acestei săptămâni am vorbit cu dl. DUMITRU BORCEA din str. Cavafii VECII nr. 3. căruia i-am propus mergem în America de Sud aceasta datorită faptului că-l cunosc de circa 12 ani de zile și care a admis spunându-mi că vom deschide un restaurant sau altceva și ne vom descurca noi, apoi ne-am despărțit spunându-i să fie gata în orice moment că am să-l anunț eu când vom pleca.-

Adaug că sâmbătă seara am dat la piloți două milioane lui LUSTIG pentru benzină și două milioane pilotului PREDĂ pentru a-mi procura un pistol care îmi era necesar a-l preda dlui ing. TEODORU din sos. Jianu nr. 18 deoarece subsebnatul îl pierdusem pe al dsale ce mi-l lăsase în primire la firma dsale ce i-o aveam arendată.-

Nu-mi reamintesc să fi spus piloților să tae vre'un fir de telegraf depe undeva.-

Duminică spre seară mi-a făcut cunoscut dl. Dr. GAFENCU că întradevăr a fost la MANIU acasă cu HATIGEANU și că acesta i-a spus că diseară la plecare adică pleacă orele 23 să se ducă să vadă pe cine dă cu DSA. La orele 23 pe când ne aflam la restaurantul Florescu din Bdul Filantropia Dl Dr. GAFENCU m'a chemat să plecăm împreună să vedem dacă merge cineva de la P.N.T., ne-am dus într'adevăr pe str. Dacia la nr-19 unde după legitimarea Dlui dr. GAFENCU de către o doamnă am fost poștiți înăuntru într'un hol de unde apoi am fost introduși la MANIU.-

Când am intrat înăuntru dl. GAFENCU m'a prezentat, am văzut că era deja recomandat de Dsa de cu dimineața, acolo era dnii MIHALACHE, CARANDINO, ILIE LAZAR și ROMICA BOILA și că a spus că va merge și dl. PENESCU care nu era de față spunându-mi că dsa este după doamna. Dl MANIU m'a întrebat : dar Dvs pentru ce vă duceți din țară ? I-am răspuns : ne vom descurca noi, i-am povestit cum i-am aranjat plecarea spunându-i că aviatorul PREDĂ este un fin al meu și datorită acestui fapt am încredere în el.- În acest timp dl. dr. GAFENCU a dat un bilețel dlui MANIU în care erau trecute adresele piloților / familiilor lor/ Dsa a luat bilețelul și a spus : lasă-l la mine că vom avea noi grije de acestia.- Am stabilit adunarea la capătul linei 14 pe seseaua Pantelimon la ora 1 / unu/ noaptea apoi am plecat.-

...//.

106
Menționez că la Parcul Florescu am fost eu dl. Dr. GAFENCU dl. BORCEA și cei doi piloți dl. BORCEA și piloții au rămas acolo unde i-am găsit și după ce ne-am reîntors dela dl. MANIU, am mai servit un țap cu bere după aceea ne-am despărțit noi plecând la întâlnire iar piloții să se culce. La orele 1 / unu eram la capătul liniei 14 unde a venit și Dn. Mihalache, Carandino cu soția dl. Penes. cu ou soția și dl. Ilie Lazăr toți în trei mașini i-am lăsat acolo împreună cu dl. GAFENCU iar eu cu frații BORCEA am plecat înainte ajungând la Tămădău la orele 4 / patru / dimineața. Pe la orele 6 / șase / și 45 s'au făcut apariția cele două avioane, ne-am dus pe aeroport pentru a ne urca în ele și pe când încercam să urcăm bagajele ne-am pomenit cu rafale de mitralieră și conjurați de poliție care ~~ne-au~~ ne-a somat să ne culcăm.-

Menționez că la Restaurantul FLORESCU dl. Dr. GAFENCU a intrat pe piloți dacă au aparate pentru T.F.F.-

Piloții au răspuns avem avioanele prevăzute cu aceste ~~mașini~~ dar nu sunt montate dl. Dr. GAFENCU a spus, dacă aveți ne putem ține în curent cu T.F.F. până la aterizare la San Stefano ~~până~~ să precizez cine anume ne va ține în curent însă să subînțeleaga că dl. MANIU.-

Aceasta imi este declarația mea pe careo semnez propriu nesilit de nimeni.-

/ss/ Gh. Popescu.-

107
00522

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU, născută în anul 1919, Oct. 3, în Ploesti, Jud. Prahova, fiica lui Gheorghe Sorescu, avocat, și Filofteta Bărbulescu, casnică, .Am avut un frate Runcu-Gh., mai mic decât mine cu trei ani. Părintii mei au fost oameni bogați, tatăl meu avea terenuri petrolifere care îi aducea un venit mare. Mama mea deasemenea fiica unui industriaș din Ploesti avea avere. Copilăria mea a fost îmbelșugată, într-o casă mare, frumoasă întâi la Ploesti până la vârsta de 6 ani, apoi la București. Aveam în casă trei servitori, automobil, guvernante până când am împlinit 11 ani și am trecut în liceu. Clasele primare le-am făcut la școala "Silvestru" din București.

Această perioadă a copilăriei mele până la 11 ani a fost foarte fericită, belșug și înțelegere în casă, tatăl meu mai ales mă iubea nespun de mult pe mine și eu îi întorceam aceasta dragoste. Vara ne ducea la Buzeni unde aveam o vilă și uneori la mare. Tatăl meu, avocat, nu profesa însă, rentele îi erau așa de mari încât nu avea nevoie. Numai când eram eu fată mică, până pe la 3-4 ani știu că a fost ajutor de primar în Ploesti. Facea politică liberală. Mama mea a fost o femeie cu totul fără personalitate s'a căsătorit foarte tânără și imediat ce a ieșit din școală cu tatăl meu, era între ei o diferență de vreo 15 ani. Pe la 10-11 ani viața mea s'a schimbat, au intervenit neînțelegeri în casă, din ce în ce mai mari și mai ales lipsa banilor care o mărea neînțelegera. Între timp am intrat în Liceul "Regina Maria" pe care l-am terminat în anul 1938. Am fost o elevă bună, fără să fiu foarte silitoare sau mai bine zis fără să-mi dau osteneala prea mare, tatăl meu însă se ocupa foarte mult de mine și de fratele meu, făcea lecții cu noi și ne supraveghea la început, până la vârsta mea de 15 ani apoi a început și el să nu se mai ocupe de noi. Neînțelegerile dintre părinți erau foarte mari, am vândut și casa mare pe care o aveam în București și ne-am mutat într'un apartament, trăiam acum foarte modest cu o femeie în casă, aceasta a durat până

00522 108

În anul 1936, când părinții mei au divorțat și eu și fratele meu am rămas la tatăl meu. Între fratele meu și mine era o dragoste foarte mare, ne-am legat mai mult însă după ce s-au ivit aceste neînțelegeri. Astfel au trecut doi ani, pe mama o vedeam foarte rar se mutase la Ploești la părinții ei. Tatăl meu a angajat o femeie ca menajeră care fusese ca croitoreasă, MARCELA COSTANDACHE din Gălățeni. La început casa a mers mai bine, cu timpul însă am văzut cum aceasta femeie nu ținea în realitate deocă la noi, dimpotrivă de depărta de tatăl meu cât putea mai mult. Situația în casă era foarte rea, erau neînțelegeri mari între tatăl meu pe de o parte și fratele meu și cu mine pe de cealaltă parte. Am terminat liceul în 1938, și m'am înscris la Facultatea de Drept pe care nu am frecventat-o decât câteva luni, m'am retras din cauza sănătății proaste și am continuat să locuiesc cu tatăl meu, cu fratele meu și cu această femeie până când nemai putând suporta situația din casă am plecat la o prietenă a mea SANDA CHIRITESCU, măritată cu Dr. ȘUFANA. Era cea mai bună prietenă a mea și colegă de liceu timp de 8 ani. Am stat la ea câteva luni, mai veneam și pe la tatăl meu, mai stăteam și acolo, am stat apoi un timp mai îndelungat tot la ea, aproape un an poate și mai mult. M'am întors apoi acasă la tatăl meu numai din cauza fratelui meu care suferea și el foarte mult și nu vroiam să-l las singur și am stat până în primăvara anului 1942, când m'am îmbolnăvit, o gripă cu congestie plămânară și cu sinozită, am plecat astfel bolnav la mătușa mea D-na ȘORESCU nu era măritată atunci cu actualul ei soț, inginer LUCULESCU. Am stat la ea câteva luni, m'am întors apoi acasă de unde am plecat definitiv în Ianuarie 1943. Între timp și fratele meu plecase și el de acasă la Școala Militară, el vroia să facă Politehnica, dar pentru a scăpa de casă și de atmosfera de acasă s'a înscris la Școala Militară.

Până la intrarea mea în Ministeru de Externe am dus o viață fără interes. Aveam un grup de prieteni de fete și băieți: Sanda Chiritescu și sora ei, Vigi Gheorghiu, Mira Simian, Nini Romniceanu, Elena Prodan, toate aceste fete nu aveau nici o preocupare specială, numai Sanda Chiritescu era infirmieră voluntară, și Elena Prodan care de asemenea era infirmieră voluntară. Prieteni băieți aveam foarte puțini, George Miron, care nu mai știu unde este acum, apoi logodnicul lui Digi Gheorghiu, Hari Drago, avocat din București, mai era fratele meu, logodnicul Sandei Marius Șufagiu, câteodată dar foarte rar venea la noi Costel Lutter, care acum este la Ministerul de Externe, Paul Dimitriu, pe care îl vedeam foarte rar. În această perioadă eu citeam foarte mult împreună cu

0052 109

prietena mea Sanda Chiritescu, am citit astfel pe gide tot felul de cărți de romane în special pe care nu le mă tin minte. Nu aveam nici o preocupare de politică, aveam unele conversații pâreri despre oameni despre viață în special cu Sanda Chiritescu și cu sora ei, eram foarte legată de ele. În aceasta perioadă a vieții mele am fost infermieră voluntară dar numai ure'o trei săptămâni și am renunțat, mă obosea foarte mult. Aveam o stare morală foarte proastă, [redacted]. Tot în acest timp prin iarna anului 1940, î-mi aduc aminte de evenimente care mău preocupat, au fost legionarii cu revoluția lor. Nu am putut niciodată să am ure'o simpatie pentru aceasta mișcare mai ales că un alt prieten al nostru Alex. Buzescu, din București era mare simpatizant, și cred că legionar. Nici unul din ceilalți prieteni nu erau preocupați în special de politică, dar nu eram deloc pentru legionari. Îmi aduc aminte că în perioada revoluției legionare în 1940, am fost îngrozită, mi-a inspirat foarte mult dispreț aceea epocă și nu îi înțelegeam deloc. Tot în acest timp căutam să obținut undeva un serviciu, pentru a mă desprinde total de părintele meu care nu se mai ocupa deloc de noi, și nu am reușit. În general nu am rezistat în aceasta decizie, căciace vroiam în fond vroiam să fiu căsătorită, cu un om însă la care să fiu foarte mult. În aceasta perioadă de căutarea unui serviciu am întâlnit-o pe Mia Prodan sora Elenei Prodan, care era funcționară pe timpul acela la Direcțiunea Politică, acu, este numită în străinătate, cred că la Oslo. Mia Prodan care avea simpatie specială pentru mine mi-a spus că a-și putea încerca să intru tot la Externe și să fac o cerere de admitere. Acest lucru s'au întâmplat în vara anului 1943 prin Martie, am dat cererea prietenii mele, și nu am avut nici un răspuns. Doream mult să fiu numită în Minister, mai ales că-mi închipuiam că pot pleca în străinătate unde să duc o viață independentă. Deabea pe la sfârșitul lui Mai am primit o scrisoare prin care eram invitată la Minister, m'am dus la Direcția Personalului era atunci Director Ministrul George Crutescu și mi s'a spus că am fost repartizată la Direcțiunea Administrativă, ca impiegată cu două gradatii, era director pe atunci Nicolae Celibidache Prim Secretar de Legatura. M'am bucurat mult de tot de acest eveniment și am început să lucrez cu plăcere. Îndeplineam o funcțiune de secretariat mă ocupat cu trecerea în registru al hârtiilor care intrau și ieșeau în Direcție. Acest lucru am făcut însă foarte puțin pentru că a sosit din concediu funcționara care se ocupa mai înainte cu aceasta Domsioara

00525 110

Redica Iliescu. Nu stiam să bat deloc la mașină, totuși mi s'a dat o mașină și câteva adrese de bătut și astfel am mai lucrat vre'o lună când am fost mutată într'un birou cu D-ra Gogălniceanu tot la Direcțiunea Administrativă. Eram sub ordinale dănsel, băteam la mașină formulare cu cereri de ieșire din țară. Aceste lucrări erau foarte simple.

În luna August am luat concediu 15 zile, venind la Minister am aflat că am fost mutată la Direcțiunea Protocolului dar numai pentru 10 zile și am revenit la Direcțiunea Administrativă unde am lucrat tot sub conducerea D-nei Gogălniceanu până în Aprilie când au început bombardamentele. În tot acest timp am fost foarte mulțumită și m'am simțit bine în special în tovărășia D-nei Gogălniceanu. Nu am legat prietenii cu celelalte colege ale mele, aveam numai relații de minister. D-ra Olga Gheorghiu dactilografă, D-ra Zizi Ciaranu, dactilografă și D-ra Redica Iliescu cu care era secretara Direcției.

Eram numai prietenă cu D-ra Mia Prodan, care însă a plecat chiar în August 1943 în **post** în străinătate.

Si astfel în Aprilie 1944, când au început bombardamentele și se vorbea de disperșiunea Ministerului de Externe. Între timp ^{pe} în luna Ianuarie, am plecat definitiv de acasă am locuit la aceiași prietenă veche de care de care eram atât de legată, la Sanda Chirițescu, acum măritată cu Dr. Marius Șufană, în apartamentul lor din Piața Lahovary. Am stat la ei vre'o 10 zile și m'am mutat la mătușa mea D-na Inginer Luculescu pe Str. Stanislav Cihosky, unde am stat până la 10 sau 12 Mai când am plecat cu o parte din Minister în disperșiunile Snagov. Cealaltă parte care era și cea mai mare a plecat la Herculane și din fie care direcție, afară de o parte a Direcției Ciprului, care după câteva am auzit mai târziu, s'a mutat în casa sotului meu din

00526

Parcul Jilau, câte doi sau trei functionari am fost instalati in unele vile dela Snagov.

Directiunea Administrativă compusă din : Dl. Stefan Ciocălteu, care era lăsat de Dl. Ministru Bălăţeanu, Şeful Direcţiunei Administrative în acel timp, era răspunzătorul direcţiei. D-ra Condureşu, dactilografă, iar eu care mă ocupam cu înregistrarea şi ţinerea în evidenţă a hârtiilor şi încă trei functionari, Octavian Blaga, M. Angheluţă şi Brătulescu era să fie instalată la Snagov. Din aceşti toţi functionari numai D-ra Conduratu si eu mine am ~~fost~~ plecat si ne-am instalat la vila Penescu Keret.

În aceasta vilă mai era si directorul Protocolului cu domni: Cătuş Văleanu, Consilier de Legatie si responsabilul Direcţiunei, D-na Martin functionară administrativă care se ocupa cu pasapoartele împreună cu D-ra Lenos, Dl. Rădulescu Măneşti, secretar de legatie, Dl. Nicolae Cecilidache, Consilier de Leg. care mi se pare că fusese mutat tot la dir. Protocolului si D-ra Rodica Iliescu. Mai târziu Dir, Administrativă, adică D-ra Condureşu si eu mine si eu D-ra R. Iliescu am fost mutate la o vilă alăturată unde aveam si birourile. În fiecare săptămână veneam de câteva ori la Bucureşti pentru expedierea hârtiilor,.

La Snagov, odată cu noi a mai fost instalată si Directiunea Cifrului la vila Simonide. Acolo era si Serviciul Telefonie. Vilele noastre erau la o depărtare de ure'o patru Km. pe jos, dar noi Ciurculanu cu o barecă cu motor care veneau să ne ia si ne ducea apoi la Parcul Snagov si de acolo cu autobuze la Bucureşti. Mai târziu a venit si Dir, Poletică într'o vilă aproape de vila Simonide, apoi in alte trei vile tot in apropierea vilei Simonide s'a mai instalat si altă parte a Direcţiunei Cifrului si Secretarul General al Ministerului, Dl. Ministru Dovădescu.

Functionarii instalati la vila Simonide si în celelalte trei vile erau: Secretarii de Legatie, : Florin Rotu, Nicolae Oancea, Nicolae Georgescu, Atasat de legatie Vlad Skeletsi, N. Djuvara, Consulul Onişor, Dr. Alina Olcononu, dactilografă. Mai târziu au venit : Mureş Axente, Eduard Matag, si Zecov Câmpeanu, secretari de legatie, când o parte din cei dintâi, cum erau Vlad Skeletsi a fost mutat la Băile Herăulane si Onişor care mi se pare că a plecat dela Snagov. Aceştia făceau parte din Dir. Cifrului.

08 112

În vila alăturată erau: Carmen Lăzărescu, bibliotecar, mi nisterului, care lucra în direcția Politică, D-na Djuvara, soția atasatului de legatie - Neagu Djuvara, mai târziu a venit dl. Ministru Dem. Buzdugan cu D-na și o domnișoară telefonistă, Olga Vasiliu. În altă vilă tot aproape de cele două, la vila Politu unde erau instalată Dir. Politică lucrau: Dl. Ministru Borceanu, Dl. Gresi Prim secretar de Legatiune, D-ra Smaranda Rîșanu dacti lografă și D-na Oprean telefonistă, alături venea apoi vila unde s'a instalat mai târziu, prin Iunie sau Iulie, soțul meu împreună cu domniile Camil Demetrescu, Emil Lăzărescu, și Emil Ciurea. Aceștia formau tot Direcția Cifrelor. În sfârșit în ultima vilă din acea regiune erau locuința secretarului general. Astfel Dir. Administra tivă și Dir. Protocolului nu aveau deloc legătură cu celelalte direcțiuni și funcționarii la început nici nu se cunoșteau. Cu timpul însă făcând drumul dela Snagov la București cu autobuze speciale ale Ministerului și în București, serviciile fiind restrânse și funcționari mai puțini mai puțin, au început să se cunoască între ei.

Intr'o după masă am avut mult de lucru la Direcțiunea mea, autobuzele fiind plecate l-am rugat pe Emil Ciurea să mă ia cu mașina Cifrelor. Astfel l-am cunoscut pe soțul meu, am călătorit noi trei, soțul meu eu și Dl. Emil Ciurea dela București la Sna gov. Peste vre'o 2-3 săptămâni a trecut Camil Demetrescu pe la vila noastră și ne-a spus că peste câteva zile vom merge la vila D-lui Pogoneanu pentru a da la mașină ceva pentru Dir. Cifrelor. I-am spus că eu nu voi veni pentru că eu nu știu să bat la mașină, dar el mi-a spus că nu este nevoie să știu, că este ceva foarte simplu - Intr'adevăr peste două zile am primit un telefon ca domnișoarele : Iliescu, Leacș și cu mine să fie lua te cu barcă și aduse la Dl. Pogoneanu, acolo era dl. Dir. Rîșeanu, și Deconomu, și toate am început să batem niște cifre pe o hâr tie specială împărțită în câștite de câte cinci coloane. Am stat acolo toată după masa și seara ne-am întors acasă. Mi s'a spus că aceste ședințe se vor repeta.

Intr'adevăr peste câteva zile am venit iar la soțul meu și am făcut același lucru iar seara, am fost toate colegile mele și alți funcționari, invitați la el la masă și am stat până noap tea târziu.

După aceea nu l-am mai văzut pe soțul meu, vre'o 2 sau 3 săptămâni, și într'o după masă când eram în vizită la vila apro piată am trecut și pe la el și am fost oprită iar la masă cu

025-113

Împreună cu mai multă lume din celelalte vile ale Ministerului. Acest lucru se petrecea prin prăajma lui 23 August, nu l-am mai văzut deloc pe soțul meu, iar în ziua de 23 August după masă l-am văzut la Minister, când i-am spus că vreau să nu plec la Snagov în aceea seară și să rămân la mătuga mea. El m'a rugat foarte insistent să plec și eu țin minte că am fost impresionată de acest lucru și am plecat imediat cu ultima mașină a Ministerului. Noaptea am auzit că s'a făcut 23 August, iar o parte din funcționari au rămas izolați la Snagov, o parte din ei plecase-ră de după masă în București și nu au mai putut să se întoarcă. Zilele următoare am trăit sub o teroare grozavă, am așteptat să fim bombardați, mai ales că nemții știau că acolo erau vilele Ministerului de Externe. Tot atunci am aflat de noul guvern și de funcțiunea soțului meu de Directorul Pressei și Informațiilor și Directorul Cifrului și al Cabinetului Sub Ministerului Buzeghi.

Între funcționarii rămași la Snagov a intrat o mare panică, unii au plecat cum au putut, alții au părăsit vilele și s'au mutat în alte, eu m'am mutat în vila alăturată de aceea a soțului meu. După câteva zile s'a trimis un camion care a luat o parte din funcționari, secretari de legatie care rămăseseră la Snagov, aveau nevoie de ei la Minister și peste alte câteva zile a venit mașina Cifrului, au mai plecat o parte din funcționari cu arhivele Ministerului, care am aflat că erau aici și am plecat și eu. La București m'am dus la Banca Națională unde era Ministerul, iar soțul meu când a aflat că am venit mi-a trimis vorbă să plec imediat înapoi la Snagov să stau la el acasă, Iară bucurărea lui să aibă grije de mine. Același lucru l-a făcut și D-na Carmen Lăzărescu și ne-am întors amândouă la Snagov, iar eu m'am instalat la vila soțului meu unde am stat până la 9 Septembrie. Între timp erau mai făcute transporturi de funcționari și de mobile ale Ministerului de prin vilele rechiziționate, eu am rămas ultima împreună cu D-na Rioșanu și Dl. Mureș Axente. În ziua de 9 Sept. mi-a trimis un camion am încărcat toate lucrurile din casa lui și am plecat și noi. Ministerul era instalat atunci la U.G.I.R., îndată ce am sosit, soțul meu mi-a ieșit înainte și mi-a spus să dorm câteva zile la U.G.I.R., mai furmeau și alți funcționari, chiar și el, deoarece nu aveau unde să mă duc, toată lumea cunoscută era plecată, iar tatăl meu pe care nu-l mai văzusem din Luna Ianuarie era și el plecat la Busteni, nu știam când se întoarce, mai ales că îmi era foarte

005.114
296

greu să mă reîntorc acasă. Chiar a doua zi am aflat o
îngrozitoare pentru mine, prietenii mei din Minister, D-ra
Rioganu ştiau de acest lucru, dar nu vroiau să-mi spună şi so
ţul meu ştia dar vroia să amde să aflu. În sfârşit mi-au spus
că fratele meu a murit în luptele din Transilvania împotriva
nemţilor. Pe el nu-l mai văzusem din primăvară, într'un concediu
el se afla cu regimentul într'un sat de lângă Bărgov. Aceasta
veste a fost îngrozitoare pentru mine, eram foarte legaţi unul
de altul, pentru mine fratele meu însemna totul.

Sotul meu m'a întrebat chiar a doua zi dacă poate să facă ceva pentru mine, dacă poate să mă ajute cu ceva și să știu că el este cu totul alături de mine. L'am rugat să mă schimbe dela Dir. Administrativă în altă parte și să am mult de lucru pentru a putea sustrage din proasta stare morală în care mă aflam. Si am fost mutată după câteva zile la Dir. Cabinetului.

Adaug aici că odată cu lucrurile care constituiau casa soțului meu la Snagov, am adus la București și un acumulator, care am aflat mai târziu, era instalat la postul de emisiune instalat cu știința lui Ion Antonescu în casa soțului meu la Snagov.

La Direcțiunea Cabinetului mă ocupam de audiențe și răspundeam la telefoane. Eram colegă cu Dl. Fl. Roșu și dânsul îmi spunea ce să fac. Am functionat la această direcție pe timpul D-lui Niculescu Buzesti, Visoianu și Dl. Tătărăscu până la data de 1 Iulie 1945, cred, când sotul meu și-a dat demisia din postul pe care-l deținea, când am rugat ca și eu să fiu schimbată dela aceea direcție, mai ales că era și foarte obositor. În toamna anului 1944, în Noembrie m'am îmbolnăvit atunci pentru prima dată

și am stat în pat o lungă vreme, abia după vre'o câteva săptămâni am putut să-mi relau serviciul. În timpul bolii mele, eu locuiam la prietena mea Dr. Rîșanu, tatăl meu am aflat între timp că s'a căsătorit fără să mă anunțe pe noi copii, fiindcă știa că noi nu vrem să facem acest lucru. A fost altă lovitură pentru mine, mai ales că fratele meu plecase din casă din cauza aceleași femei și o soacotă responsabilă de ce s'a întâmplat fratelui meu. În toată această epocă grea pentru mine nu a fost decât sotul meu care m'a ajutat cu prezenta lui și mi-a dat curaj, pentru a-mi reveni. Tot prin el am aflat că fratele meu era prizonier la nemți și deci că se va întoarce acasă.

Pe timpul Dl. Niculescu-Buzesti am functionat la Dir. Cabinetului pe la sfârșitul lui Septembrie 1944, și apoi m'am îmbolnăvit la începutul lunii Noembrie când m'am reintors la Minister pe la mijlocul lunii Decembrie era Dl. Visoianu Ministru. În prima perioadă din Sept. până în Noembrie nu făceam altceva decât să deced să răspund la telefon și să primesc oameni politici pentru audiențe, apoi pe timpul D-lui Visoianu am început să mă descurc mai bine. Dl. Roșu îmi arăta cum să procedez. Pe Dl. Niculescu Buzesti nu l-am cunoscut înainte de 23. August, ci atunci când am fost numită la Cabinet, dânsul nu avea simpatie pentru mine și știu că nu a fost de acord cu soțul meu asupra numirii mele la Cabinet.

116
00527

În timpul D-lui Visoianu am în ceput să mă ocup cu plecarea hârtiilor Rador le țineam în evidență într-o mapă specială. Aceste erau atribuțiile mele, soțul meu și dl. Roșu cunosc acest lucru foarte bine. Hârtiile care se lucrau nu treceau pe la mine prin mână și după câte îmi amintesc nu era activitate pe timpul acela. După 6 Martie a venit Dl. Tătărăscu, care a păstrat aceiași funcționari la Cabinet, mai târziu a fost numit Dl. Mircea Vasiliu Secretar de Legatie care este acum la Washington. Atribuțiile mele erau exact ca și mai înainte. Știu că în acest timp Camil Demetrescu, a fost închis în legătură cu niște lucruri ale lui Ică Antonescu, așa am auzit.

În vara anului 1945, prin luna Iunie am auzit vorbindu-se că dl. Tătărăscu ar schimba cabinetul și într'adevăr pe data de 1 sau 10 Iulie soțul meu și-a dat demisia din postul pe care-l deținea, odată cu el au fost schimbați și ceilalți funcționari, Dl. Camil Demetrescu, Roșu și cu mine, au rămas D-nele, Florica Spirescu, și Răluca Georgescu, steno-dactilografe - Nu știu exact dacă soțul meu și-a dat demisia, îmi aduc aminte că era în legătură cu o scrisoare a Dl. Buzeghi către Dl. Tătărăscu. Nu am luat niciodată parte la discuțiile lor, între soțul meu, Camil Demetrescu, Roșu, sau Dl. Buzeghi sau Visoianu.

Eu am fost mutată apoi la Secția Păcii condusă de Dl. Filotti, totz aici era și Dl. Roșu, fusese mutat mai înainte dea, eu am mai lucrat la Dir. Cifru împreună cu Dl. Camil Demetrescu și D-na Maria Belizare, am pus în ordine dosare cu telegrame vechi din anii 1934 până în anii 1942, nu-mi aduc aminte pentru că nu le citeam, erau clasate în mapă, iar noi le făceam dosare. Apoi am plecat în concediu și deabia când m'am reintors, în August am început să lucrez la Dir. Păcii. Soțul meu fusese și el numit la Direcția Păcii, nu mai venea însă în permanență la Minister, numai când era convocat sau când erau ședințele Comisiei Rador al cărui Vicepreședinte cred că era. Când am lucrat în Cifru am aflat că soțul meu avea două sau trei gemantane la Cifru și haine și niște valize negre, nu știam, câte, știu că în timp ce are Dir. Cabinetului avea o valiză neagră, pe care o lua acasă și venea cu ea la Minister nu știu că se afla în aceasta valiză mi s'a spus că sunt acte personale.

Mai erau la Cifru și alte valize cu haine ale altor funcționari. Dl. Opreșan a luat locul soțului meu la Dir. Cifru. În August 1945, nu-mi aduc aminte să-l fi văzut pe soțul meu, poate odată sau de două ori în trecut, el a plecat apoi la Sina

00532 114

la și l-am revăzut când s'a întors însă tot destul de rar. Venisem câteodată la el și aduceam alimente care se dădeau la Minister la economat, unele ziare și filele Rador, pe care nu le mai primea, le luam dela Dl. Filotti cu știința sa, și unele veghi dela Minister, lucruri pe care nu mai mîle aduc aminte, nu erau lucruri importante, în origi ce caz eu căutam să-l văd. Prin toamnă 1945, soțul meu a fost într-o zi la Minister unde a vorbit cu Dl. Filotti, nu am asistat la conversație, Am aflat însă că trebuia păstrat într'un dulap în Dir. Păcii mai multe documente din Arhiva lui Ion Antonescu și arhiva Palatului. Roțu și eu mine aveam în grije aceste hârtii, eu am vrut să-mi asum această grije pentru a face un serviciu și eu la rândul meu soțului meu pe care acum îl vedeam destul de rar câteodată la el acasă și prin Noembrie pe la sfârșit, am început să trec câteodată pe la Palatul Styrbey, unde am cunoscut-o pe soția lui Niculescu - Buzesți și care mă invita la dînsa.

În toamnă pe la sfârșitul lunii Octombrie soțul meu, am auzit cum vorbea cu Camil Demetrescu, că ar trebui să pună în ordine hârtiile pe care le avea la Minister la Dir. Păcii și eu m'am oferit să le ajut. A rămas hotărât să fie scoase din Minister de către Dl. Roțu iar eu să le aduc la el acasă în Parcul Jianu.

Îmi aduc aminte că vorbea cu Camil Demetrescu că aceste hârtii trebuie demult să fie puse în ordine și că au neglijat, îi făcea observații lui CAMIL că s'a pierdut atîta timp și că trebuia făcut acest lucru cât erau ei în Minister. Valizele care am văzut că erau în număr de ~~xxx~~ cinci, le-am luat dela Dir. Păcii am scoborât pe scara de serviciu și cu mașina soțului meu le-am dus acasă la el.

Continutul a fost pus într'un geamantan și valizele negre înapoiate la Minister, nu le-am alus eu. Peste câteva zile ne-am apucat de lucru, soțul meu și CAMIL clasa hârtiile pe categorii și eu le puneam în nape speciale pe care apoi le aduceam la Minister și le dădeam lui Filotti sau Oprigan. Nu-mi neamintesc ce anume conțineau aceste hârtii eu nu le citeam, numai din conversațiile lor rețin că erau diferite rapoarte ale diplomaților din vremea lui Ion, scrisori personale ale lui Ion, și ale informatorilor săi, am arătat în celelalte declarații. Mai începusem odată în primăvara anului 1945, când soțul meu era directorul Cîfrului să clasez unele hârtii împreună cu CAMIL, cred că și acelea erau tot din arhiva lui ICA ANTONESCU. Lucru a durat câteva zile

118
00533

și ne-am oprit, CAMIL nu știu ce treburi avea și hârtiile care rămăseseră într'un geamantan au rămas la soțul meu. Peste câțiva timp am reînscut lucrul, CAMIL și cu mine, foarte puțin ne-a ajutat și EMIL LAZARESCU, erau telegrame cu acțiuni dela 23 August dela legațiile din Berna, Stockholm, Ankara, Madrid, Lisabona și Cairo. Aceste telegrame erau bătute la mașină, parte când era soțul meu la Minister, și parte erau bătute de D-ra Oeconomu dela Cifru. CAMIL și cu mine le clasam pe date și pe Legatii și apoi am făcut dosare. Îmi aduc aminte că Dl. NICULESCU BUZESTI, fi spunea soțului meu să se grăbească cu aceasta lucrare care trebuia să fie de mult pusă la punct, îl acuză pe soțul meu de neglijență. Tot în acest hârtii mai erau rapoarte deale lui BUZESTI, Conversații economice. Eu nu am citit niciodată vre'o hârtie am văzut când le puneam în dosare.

În iarna anului 1945, când începusem să mă duc la Palatul Styrbay, prin Decembrie, am contribuit deasemenea la corectarea unui raport pe care îl făcuse BUZESTI. Acest raport care era bătut la mașină în mai multe exemplare a fost dat de BUZESTI americanilor sau englezilor, nu știu bine. Celălalte exemplare le-a luat soțul meu acasă și am contribuit să le corectez împreună cu Dl. ROIU și cu soțul meu.

Iarna 1945-1946, l-am văzut pe soțul meu destul de rar. În primăvară prin Aprilie el s'a îmbolnăvit, o gripă care l-a ținut vre'o trei săptămâni în casă și atunci l-am văzut mai des. Prin Februarie sau Martie am scos dela Minister, după ce am controlat-o dacă are molii și cred că se mai află și acum acolo. În toată această perioadă până în vara anului 1946 nu știu ce făcea, cine vedea, nu-l întrebam niciodată nimic el nu-mi împărtășea gândurile lui. Când eram împreună, vorbeam de cărți, discutăm muzică și totdeauna era și mama lui cu noi sau sora sau unchiul lui. Acum eram mai des împreună, mergeam foarte mult la el la masă mai ales după moartea tatălui meu și a fratelui meu când soțul meu mi-a fost de cel mai mare sprijin moral.

În vara anului 1946, prin Iulie geamantanul cu dosare a fost adus la DORIN ILIESCU avocat în București. Însă eu și CAMIL am continuat să completez dosarele, îmi aduc aminte de convenții economice, nu știu de unde veneau aceste acte. Am făcut astfel alte dosare cu chestiuni economice. Toate aceste lucruri le-am făcut numai din dragoste pentru soțul meu, pentru a mă putea răscumpara de tot binele pe care mi l-a făcut el. Num am nici o preocupare politică și nici nu cred că voi avea vreodată.

//.

00534 109

După ce am terminat lucrul pe care-l aveam la DORIN ILIESCU am plecat pe munte și nu m'am întors decât pe la începutul lui Septembrie, am stat în București până la 14 Septembrie când a venit soțul meu. L-am văzut și pe Dl. BUZESTI și pe fratele lui între 1 și 14 Sept. și au luat masa și ei de câteva ori la Palatul Styrbey. Când a venit și soțul meu în București, mi-a spus că a venit special să mă ia la Sinaia, am mai stat câteva zile și am plecat împreună la Sinaia unde am stat până aproape de 1 Oct. Când m'am reîntors l-am mai văzut pe BUZESTI și pe fratele său și într-o după masă când am trecut pe la Styrbey, mi-a spus portarul că Dl. Ministru a plecat la vilă la părinții lui. Îl auzisem și eu că pleacă acolo știam că a cerut viză de ieșire din țară soția lui era foarte grav bolnavă și în așteptarea vizet, pleacă la țară. M'am întors la soțul meu și i-am spus acest lucru și el s'a mirat foarte mult și a fost surprins că nu i-a spus nimic de această plecare. Între timp casa din Parcul Jianu a mamei soțului meu a fost închiriată Ambasadei Polonaise și nu ne-am ocupat decât de acest lucru. El s'a mutat la casa Styrbey și mama lui la fica ei în Str. Apb. Brank.

În luna Octombrie eu am fost din nou bolnavă am stat acasă aproape trei săptămâni. Îmi aduc aminte că am fost în această lună la Dl. NEAMTU odată, l-am condus pe IONEL STARCEA, acolo era soțul meu, CAMIL DEMETRESCU și cred și RADU BUZESTI. Acest lucru l-am spus într-o declarație anterioară.

În Octombrie la 26 m'am logodit, înainte am avut o conversație cu soțul meu, încă de la Sinaia mi-a spus că ar vrea să se căsătorească cu mine, că de mult de la început decând m'a cunoscut a dorit acest lucru, dar a ezitat, fiind bolnav și având o viață complicată n'ar vrea să mi-o complice și pe a mea. L-am rugat să treacă peste aceste lucruri, că nu au importanță și de aceea la sfârșitul lui Octombrie s'a hotărât logodna. De la 26 Oct. am stat aproape în fiecare zi cu el și confirm acest lucru că nu am avut vre-o activitate politică, nu am văzut pe nimeni decât pe CAMIL, pe BARBUL sau Fl. ROIU care venea să-l vadă, pe RADU BUZESTI și familia STYRBey care veneau de la Buftea. Stăteam tot timpul în casă nu se ducea decât la sora lui la dejun. La 17 Noiembrie ne-am căsătorit și am locuit la Palatul STYRBey. Nici în acest timp până la 1 Decembrie când am plecat la IONEL STARCEA la Buleți, soțul meu nu a văzut pe nimeni și nu a plecat undeva. S'a dus cred de vre-o două ori la masă la NEAMTU și la DORIN ILIESCU și mi se pare că

00535 120

a mâncat odată cu IONEL STARCEA în oraș.

Adaug că dela 1 Sept. până la începutul lui Octombrie când m'am îmbolnăvit am fost des la Buzesti în casă unde venea fratele lui iar mai târziu CAMIL DEMETRESCU, soțul meu și IONEL STARCEA.

La conversațiile lor nu asistam, CAMIL DEMETRESCU, chiar m'a făcut să înțeleg că viața prea des pe la STYRBEY, soțul meu însă mi spunea să trec pe acolo, pentru a mă vedea.

În perioada dela sfârșitul lunii Oct. până la căsătorie am asistat la diverse conversații între soțul meu, RADU BUZESTI și CAMIL, fără să iau parte la ele, am auzit că NICULESCU BUZESTI ar fi plecat din țară și că este reținut de americani în Germania, cred că la Trunkfurt. Familia STYRBEY vorbea foarte des cu BERNA la telefon cu sora D-nei BUZESTI, care le comunica dacă BUZESTI a sosit sau nu în Elveția. Apoi cu câteva zile înainte de a pleca la Bulci, tot prin familia STYRBEY a aflat soțul meu și eu că BUZESTI ar fi ajuns la soția lui care de altfel peste câteva zile a murit.

La 1 Decembrie am plecat la Bulci la STARCEA. Acolo am găsit pe RADU BUZESTI, a venit de două ori și consulul IONESCU BALACEANU, care se ocupa cu afacerile lui STYRCEA, mai veneau și vărul lui STYRCEA, DI. NECULITA, și câțiva oameni de afaceri ai lui Ing. TATU și alții. Nu vorbeau politică, nu aveau jurnale și nu ascultau radio. Eu plecam seara mai devreme să mă culc, de cele mai multe ori venea și soțul meu și IONEL STYRCEA și RADU BUZESTI stăteau mai mult. Am auzit vorbind că și VIȘOIANU a plecat din țară că ar fi împreună cu BUZESTI, că care nu s'ar înțelege dar nu știu de ce.

Dela Bulci ne-am întors în București pe la 15 Ianuarie unele locuia la cumnata mea în Arhitect Louis Blank.

A început să vină luni la noi în casă, care să-l vadă pe, soțul meu. Mai des venea FLORIN ROIU, care ne aducea diverse informații dela Minister, jurnale, ne povestea diverse chestiuni despre oamenii din minister și aducea soțului meu unele informații dela OPRISAN. Am spus acestea în declarațiile anterioare. Mai venea CAMIL DEMETRESCU, care am auzit că se ducea uneori la DINU BRATIANU. DI. RABU BUZESTI, pe care-l auzisem că se ducea la I. MANIU.

Am auzit că discutau de niște lucrări ale lui NICULESCU BUZESTI, pe care trebuia duce la DI. MANIU. Am auzit și de o scri-

00536 R1

soare a lui NICULESCU BUZESTI, pe care ia scris-o sofului meu în care îl felicita pentru căsătoria noastră. Îi vorbea de starea lui sufletească și de sănătatea lui. Nu am avut niciodată vre'o scrisoare sau raport politic dela BUZESTI și nu știu exact ce anume trimetea el. Într-o seară DI. RADU BUZESTI, a adus sofului meu o lucrare, de vre'o două pagini bătută la mână, am vorbit cu fetea mea pentru că am venit la mine în cameră. Îmi amintesc că era vorba de crearea unui bloc agrar în America, aceasta lucrare însă nu știu dela cine era. Am auzit apoi vorbindu-se de CREDZEANU care se afla în America și de DAVVILA, care formau rezistența acolo. Mai venea în casa noastră, NEAMTU dar foarte rar, NAE POPESCU, mai ales în luna Iunie când trebuia să-mi transporte mie cu un camion ~~câteva~~ unele ~~lucruri~~ lucruri, mobilă, cărți, dela locuința tatălui meu. Pe soful meu nu l-am auzit niciodată vorbind politic cu N. POPESCU și nici cu NEAMTU.

Mai veneau GEORGE BARBUL, foarte rar DODY GEORGESCU, RACI HOLLARD și foarte des, de câteva ori pe săptămână, venea DORIN ILIESCU și EUGEN POP, avocații sofului meu, ai mamei sofului meu și ai mei și ne țineau în curent cu diversele chestiuni cu care se ocupau ei.

Dela minister mai venea DI. OPRISAN dar nu prea des, ne spunea ce se mai întâmplă la Minister, unele lucruri dela Cifru dar mai ales prin Florin Roșu le comunica sofului meu. A mai fost odată DI. MURES AXENTE care a luat niște pachete venite pentru el dela Dir. Rîșanu și pe care eu le luasem dela fratele D. RÎȘANU, avocatul BARBUL RÎȘOIANU. D-na FLORICA SPIRESCU, a venit de vre'o două ori vorbea tot de minister am spus în celelalte declarații ultima oară ne-a vorbit de epurarea care s'a făcut la Externe. În special Duminică după masă venea la noi lume, vorbeau politică unsoi, unsoi nu.

Discuțiile politice se învârtteau în jurul regimului politic din țară, despre jurnalele și articolele apărute de politica dusă de Anglo-Americanii și U. R. S. S., am vorbit de conferința dela Moscova, unde sotul meu vedea o înțelegere între americani și ruși. În general vederile sotului meu erau că o înțelegere între Anglo Saxoni și Ruși se va face în orice caz fără războiu.

însă

Despre rezistență vorbeau mai ales CAMIL DEMETRESCU, cu RADU BUZESTI și soful meu. Am auzit vorbindu-se de TEBBA, sotul meu reda o conversație pe care o avusese cu un domn POPESCU ORADEA, care spunea că este în legătură cu TILBEA.

00532 122

Acest domn venea destul de des la noi în casă, nu am asistat niciodată la conversația lor. Soțul meu este foarte atras de discuțiunile politice, nu socotea însă ca serioase informațiunile pe care le aduce Dl. POPESCU ORADEA.

Îmi aduc deasemenea aminte că am auzit pe soțul meu spunând că nu este de acord cu multe chestiuni în ce privește politica Dl. MANIU, eu asistam la aceste conversații dar niciodată nu luam parte, nu mă preocupam în mod special ce se vorbea.

Aflam tot din discuțiunile lor că s'au primit scrisori din străinătate, le aducea de obicei RADU BUZESTI, o singură dată soțul meu a primit niște scrisori printr'un domn dela Leg. Americană, român, am văzut pe fereastră măsina cu steagul american și am auzit din odată de alături că aceste scrisori erau adresate lui RADU BUZESTI pe care rugându-l le-a adus soțului meu.

Aceste scrisori și rapoarte pe care le aducea RADU BUZESTI pentru ca soțul meu să le citească, erau luate apoi înapoi știu însă că soțul meu, nu își păstra scrisorile DORIN ILIESCU,

S'a dus decâteva ori la el singur și odată îmi aduc aminte că i-a lăsat lui DORIN un plic și i-a spus să le pună împreună cu celelalte. Până la plecarea mea la mare la 8 Iulie cred că acestea hârtii au stat la DORIN ILIESCU. Nu m'am interesat la NEAMTU împreună cu soțul meu, DORIN ILIESCU, NAE POPESCU, un Dr. NUTIU GEORGESCU și un domn GEANA, prietenii lor comuni.

Când am plecat dela NEAMTU soțul meu a invitat să mergem cu noi și NAE POPESCU, am plecat împreună și am auzit pe soțul meu că NAE POPESCU trebuie să se ducă acasă și să-i aducă a doua zi la DORIN ceva, i-a dat cu aceasta ocazie și o cheiță, l-am întrebat pe soțul meu când am ajuns acasă ce amestec are NAE POPESCU și mi-a spus că hârtiile pe care le avea la DORIN ILIESCU într'o casetă, le are NAE POPESCU acum în păstrare. Acest lucru s'a întâmplat Miercuri după masă, iar Joi de dimineață soțul meu a împrumutat pe DORIN ILIESCU cu niște bani din caseta soțului meu pe care DORIN trebuia să-i schimbe și să plătească zugravul casei din Jianu.

Adaug că în perioada dela 15 Sept. și 7 Oct. când m'am îmbolnăvit am asistat la unele discuții între NICULESCU BUZESTI CAMIL, RADU BUZESTI, IONEL STYRCEA. Am aflat că NICULESCU BUZESTI este hotărât să plece în străinătate și căuta diferite mijloace

123.

02538

Iar într-o zi când am aflat că a plecat din București, nu știam nici eu nici sotul meu cum a plecat.

Mai târziu mi-a spus sotul meu că a plecat cu un avion american, că a ajuns în Germania și că este reținut la Frankfurt. Deasemeni am auzit că și Dl. VISOIANU ar urea să plece în străinătate, asta încă din anul 1946, și acum ar fi urât să plece tot prin același mijloc ca și NICULESCU BUZESTI, celace s'a întâmplat pe la începutul lunii Noembrie. Aceste lucruri nu-mi erau împărtășite decât mie, nu întrebam nimeni nimic, sotul meu cu RADU BUZESTI și cu CAMIL avea adesea discuțiuni la care nu asistam, mă rugau să trec în altă cameră, de cele mai multe ori eram plecată de acasă, fiind ocupată cu pregătiri pentru căsătoria mea.

Deasemeni din auzite că aceea corespondentă pe care o prindea RADU BUZESTI și sotul meu era adusă de americani.

Știu că s'au trimis scrisori în străinătate lui BUZESTI prin D. HODOS cu aceasta ocazie am trimis cumnatului meu fotografii și mi se pare și o scrisoare.

Prin iarna 1945, sau începutul primăverii 1946, nu-mi aduc aminte exact Dl. MIRONESCU secretar de legatie din Dir. Păcii mi-a dat o lucrare a sa în care era vorba de Dundre. L-am văzut lucrând și la Minister, la această lucrare, s'o aduc sotului meu să o citească și să-și spună părerea. După câteva timp sotul meu l-a chemat pe MIRONESCU, la el și-a discutat împreună lucrarea. Am aflat mai târziu de la FLORIN ROIU și l-am văzut și pe MIRONESCU îngrijorat, că dl. FILOTTI ar fi alarmat că s'a găsit lucrarea lui MIRONESCU la Dl. MIHALACHE.

În privința documentelor cunoșteam că sunt ținute la DORIN ILIESCU scrisori și rapoarte de la NICULESCU BUZESTI, de asemenea din conversațiile între sotul meu, CAMIL și ROIU, am aflat că celelalte documente la care am lucrat și eu au fost duse la D-na COLETTA, nu știu unde locuiește și ce anume documente se aflau la dânsa.

Dacă mai sunt unele amănunte dacă sunt necesar de lămurit sunt gata să dau orice declarație în aceasta privință.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez propriu și care se compune din 23 de pagini.

ss/Cecilia Rădulescu
Pogoneanu

30 August 1947.

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU adaug în următoarele că : pe la sfârșitul lunei Oct. 1946 în urma înțelegerii dintre Dl. STARCEA și sotul meu care urma să se întâlnească la Dl. NEAMTU și deoarece Dl. STARCEA nu știe unde locuiește acesta a rămas înțeles ca eu să-l conduc acolo.- M'am întâlnit cu Dl. STARCEA în apropiere de YOKEY-CLUB de unde cu un taxi am mers în strada unde locuiește Dl. NEAMTU. Nereamintându-mi exact casa am depășit-o, am fost apoi strigat de Dl. NEAMTU și am intrat în casă, unde nu era nimeni străin de casă, în timp ce stăteam de vorbă noi trei; a sosit sotul meu și cu Dl. CAMIL DEMETRESCU. Sotul meu mi-a spus mie și Dlul NEAMTU să-l lăsăm singuri, atuncea eu cu Dl. NEAMTU am trecut în altă cameră unde am jucat pinole.-

Convorbirea din cealaltă cameră la care nu am participat nici eu nici Dl. NEAMTU a durat cel mult o oră și cred că am plecat împreună cu sotul meu, nu eram atunci căsătorită. Nu-mi reamintesc dacă la plecare sau la sosirea mea era și Radu Niculescu Buzesti.-

Drept care dau prezenta declarație astăzi 23 August 1947.-

/ss/ Cecilia Radulescu Pogoneanu

125
00540

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU declară că DI CALIN BOTEZ a fost la noi în casă, o dată sau de două ori înainte de a pleca în străinătate pentru oisi aduce soția și apoi de ure o două ori după acela. Din conversația sotului meu cu alte persoane cu ar fi fost CAMIL DEMETRESCU sau FLORIN ROIU îmi reamintesc că DI CALIN BOTEZ ar fi fost agentul lui Eugen Cristescu dela Lisabona.-

Declară că în prezenta mea DI CALIN BOTEZ nu a adus niciodată sotului meu ure o corespondență ci numai câteva numere din revista americană. "LIFE" și corpuri din diferite ziare străine și câteva numere din revista RIEDER Doget".-

Repet că am scris în altă declarație că DI CALIN BOTEZ venind dela Paris ne-a spus că a luat masa cu cumonatul meu TITU și ne-a adus vesti ~~despre xxxxxxxxxxxxxx~~ despre sănătatea lui.-

/ss/ Cecilia Radulescu Pogoneanu

16 August 1947.-

Nu mai am nimic de declarat esential sau principala la întrebările ce mi s'au pus în decursul anchetei,-

/ss/ Cecilia Radulescu Pogoneanu,

126

00841

DECLARAȚIE

Subsemnata **CECILIA RADULESCU POGONIANU**, îmi aduc
aminte că astăzi tornă prin Februarie am văzut o foaie de
hârtie pe ure'o două pagini adusă de **DI. NICULESCU**
BUZESTI al arătată cetului meu. Au vorbit în prezenta
mea fiind nevoiți să vină în camera mea, îmi reamintesc
că era vorba în această conversație de alcătuirea unui
partid în America al cărui reprezentanți să se alăture
partidelor agrare din America. - Cu ar fi bine ca și
România să se alăture acestei acțiuni trimițând repre-
zentanți săi. -

/sa/ **CECILIA RADULESCU POGONIANU**

18 August 1947. -

128
00542DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU fiind întrebată despre Dl RADU NICULESCU BUZESTI declar că dânsul venea des la noi în casă este prieten cu sotul. Din conversațiile cu sotul meu am văzut că am amândoi aceleasi vederi politice stiu că Dl RADU NICULESCU BUZESTI este înscris în partidul națională țărănesc, că se ducea pela Dl MANIU. Deasemeni că dânsul primea vesti dela fratele său pe care le comenta cu sotul meu și cu cei care mai erau prezenți, uneori CAMEL DEMETRESCU, alte ori ROIU. Imi aduc aminte în mod general despre conversații: alăturarea noastră la grupul agrar din America, comentarii despre activitatea fratelui lui în materia de articole apărute în presa străină.-

Nu am auzit niciodată vorbindu-se despre el că ar avea vre'o legătură specială cu MIULIK și generalul SCHYLER.

Am văzut o scrisoare al cărui continut mi l-a spus sotul meu. Era vorba de sănătatea lui GRIGORE NICULESCU BUZESTI, de starea lui sufletească, și despre o eventuală plecare a sa în Italia într'un sanatoriu.-

/ss/ Cecilia Radulescu Pogoneanu

16 August 1947.-

128.
00843

DECLARAȚIE

Subsemnată Cecilia Rădulescu Pogoneanu, spun că am un mare atașament pentru sotul meu care niciodată nu mi-a cerut să fac ceva pentru el în timpul când eram funcționară, sau să lucrez pentru el. Ca funcționară în Minister am socotit necesar să-l ajut, fiind un om bolnav și să fiu atașată și credincioasă, fără să am păreri speciale despre activitatea sa. La întrebarea care mi s'a pus pentru ce am scos cele cinci valize neghe dela Direcțiunea Păcii, spun încredințată că viitorul meu sot nu mi-a cerut să fac acest lucru, ci era stabilit ca Dl. Rotu să-l facă. Acesta însă cu toate că avea aceasta încredințare, s'a sustras să transporte valizile. Aceste valize se aflau la Secția Păcii într'un dulap a cărui cheie o avea Dl. Rotu în grije. Dl. Piloty cred că avea cunoștință de existența acestor valize în direcțiunea sa. După transportul valizelor acasă la sotul meu, aceasta a fost foarte nemulțumit că eu am făcut acest lucru și nu Dl. Rotu. Nici după odatătoarea mea sotul meu nu mi-a cerut să am o activitate în vederea părerilor sale.

ss/Cecilia Rădulescu Pogoneanu

15 August 1947

129
00544

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RĂDULESCU - POGONEANU, declar
că Dl. ROIU când venea la noi în casă ne aducea informații
dela Minister, despre oamenii și întâmplările dela Minister,
ne aducea ziare și diferite articole de ziare și câteodată
informații dela Dir. Cifrului, ca une telegrame decifrate care
erau transmise dela Dl. OPRISAN lui Dl. ROIU, în care era vorba
despre conversații diplomatice transmise dela diferite lega-
ții. Prin luna Maiu îmi reamintesc apoi, că Dl. ROIU a spus
că Dl. OPRISAN va fi mutat dela Biroul Cifrului pentru că s'ar
fi descoperit că cineva scoate informații dela Dir. Cifrului.
Și că acest scandal ar fi fost în legătură și cu Legatia din
Washington.-

ss. Cecilia Rădulescu-Pogoneanu.

15 August 1947.

130 7
00545

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU, declar
că rectific ce am spus înainte :

Pe măsură ce documentele din arhiva lui MIRAIL
ANTONESCU erau triate, au fost redate unele lui PILOTTI, alte-
le lui OPRISAN . Nu-mi reamintesc ce ~~anume~~ documente au
fost redate . Trierea documentelor era făcută de sotul meu
împreună cu CAMIL DEMETRESCU. La unele din documente pe care
ei le socoteau necesare de a fi păstrate la erau luate
copile iar cele care nu aveau copii au fost făcute foto-copi

Nu-mi reamintesc câte foto-copi au fost făcute. Dl
OPRISAN s'a ocupat cu ^{făcerea} acestor foto-copi.

În aceste documente care erau în casă, erau note
informative de la diferiți agenți, informatori ai lui ICA
ANTONESCU de la Madrid, Turcia. Îmi reamintesc că aceste note
informative au fost redate MINISTERULUI. Nu-mi aduc aminte
numele informatorilor celorlalți, de Dl GIONESCU mi-a dus
aminte. Locurile în care erau ținute unele documente au
fost rupte și aruncate la coș în prezenta mea și nici altfel
nu a fost ceva sau măcar o parte din documente arse.

/ss/ CECILIA RADULESCU
POGONEANU

15 AUGUST 1947.-

✓

131
00546

D E C L A R A T I E
=====

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU declar că am transportat dela Ministerul Afacerilor Străine 4 sau 5 valize diplomatice de culpă neagră purtând numerele între 15 și 20 după câte îmi pot aminti care conțineau hârtii ce făceau parte din arhiva ICA ANTONESCU și din arhiva Palatului.- Aceste valize au fost aduse la locuința soțului meu în toamna anului 1945, într-o după-amiază au fost scoase dela Minister de mine, pe scara de serviciu a Ministerului și puse în mașina soțului meu care se afla în curtea Ministerului, mașina fiind rechiziționată de Minister.-

Am dus aceste valize la locuința soțului meu din Parcul Jianu. Am procedat la trierea hârtiilor care se aflau în aceste valize. Trierea hârtiilor a durat câțva timp sau pe măsură ce le clasam în mape speciale erau aduse la Minister și predate la Direcția Politică. Am predat astfel D-lui Ministru PILOTI și D-lui OPROSAN în diferite rânduri mape cu aceste hârtii, mai departe nu știu ce s'a făcut cu ele.-

Declar că știu că se aflau hârtii și din Arhiva Palatului. Acestea nu le-am triat eu, au fost puse apoi într'un geamantan pe care știu că a fost predat D-lui IOANITIU. Nu a fost predate de mine. Trierea hârtiilor am făcut-o împreună cu soțul meu și Dl. Consul DEMETRESCU.

În hârtiile triate se aflau chestiuni privitoare la Dl. TATARASCU, la corespondența sa cu fostul Rege Carol, cu diferite rapoarte informative ale oamenilor D-lui ANTONESCU, erau scrisori personale a lui ICA și ale lui Dl. TATARASCU.-

Îmi amintesc de o scrisoare a D-lui TATARASCU către FABRICIUS deasemeni corespondența între ICA ANTONESCU și Dl. GIURESCU care mi se pare că pe timpul guvernării lui ANTONESCU se afla în Turcia.

Deasemeni corespondența între TATARASCU și Dl. FRANASOVICI și ICA ANTONESCU.-

Deasemeni între ICA ANTONESCU și un informator al său care se afla la Lisabona.- Îmi reamintesc că erau și unele rapoarte politice ale diferiților diplomați care activau pe atunci în străinătate.

00543 B2

Toate aceste hârtii care mi-au trecut prin mână nu le-am citit
îmi reamintesc însă în mod general de conținutul, lor din conversa-
țiile avute între soțul meu și CAMIL DEMETRESCU.

Deasemeni tot din conversații îmi reamintesc că erau în aces-
te hârtii informații pe care le primea ICA ANTONESCU în vederea
unei tratative înainte de 23 August 1944.-

Despre existența acestor hârtii a știut Dl.FLORIN ROIU, Dl.
CAMIL DEMETRESCU și eu. Dl.ROIU nu a contribuit la trierea hârtii-
lor.

(ss) CECILIA RADULESCU POGONEANU

14 August 1947.-

133
00548

D E C L A R A T I E

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU, declar
in continuare urmatoarele :

Dl. ROIU in conversatiile pe care le avea in
casă la noi cu sotul meu, povestea despre unii functi
nari ai Ministerului, in legătură cu a căror activita
te aducea diferite informatii culese din Minister.
Exemplu: In legătură cu Dl. BABES a cărui rechemare
era socotită ca rezultatul unor afaceri de devize fă
cute in Suedia. Deasemeni se vorbea de Dl. NAE GEORG
CU, că a venit in Bucuresti si că a plecat din nou,
despre Dna SMARANDA POPESCU, despre care se spunea
este o femeie frumoasă, o viață aventuroasă, pomenind
și despre legăturile ei cu Dl. MICU, despre care se
știa in tot ministerul. Mai venea la noi in casă Dl.
CAMIL DEMETRESCU, Dl. BARBUL, Dl. OPRESCU/ de câteva
ori/ Dl. CALIN BOTEZ, tot foarte rar, Dl. GESIANU, care
a venit odată sau de două ori, Dl. CHINEZU, Dna FLORIC
SPIRESCU, Dl. CRUCEANU, a fost o singură dată, Dl.
Ministru ELEFTERESCU a venit o singură dată, Dl. SANI
DANIELOPOL, a venit deasemeni in casa sotului meu in
vara anului 1946. Eu nu eram căsătorită atunci. Dl.
MURES AXENTE a venit in casa noastră o singură dată
chemat de mine pentru a-i da niște pachete cu țigări
și alimente venite dela Dra. RIOSSEANU in post la Oslo
Acesta pachete mi-au fost mie date de fratele Dnei
RIOSSEANU. Cu această ocazie am primit si eu un pachet
de cacao și unul de ceai. Dl. EMIL. LAZARESCU a fost
odată sau de două ori : in una din dăți a venit cu
fiul său și cu fosta sa soție, iar altădată a venit
să-mi aducă un dicționar englez pe care i l-am impru
mutat. Acest dicționar se află in casă la mine. Dl.
CORDESCU a fost deasemeni o singură dată ...

..... Duminica venea lumea multă la noi
le dădeam ceai si prăjituri si stăteam de vorbă sau
jucam șah sau un alt joc cășori. Aceștia erau :

00549 134

Dl. PUIU ILIESCU avocat, prieten cu sotul meu și sora sa, sora
intregii familii, Dl. EUGEN POPP, de asemenea avocatul
Dl. "r. TIBERIU IONESCU, medicul sotului meu, Dl. RADU NICU-
LESCU BUZESTI" fratele fostului Ministru de Externe, inginer
la Reșita, Dl. RICI HILLARD, cu domena unsoiri. Cei care
veneau mai des erau Dl. ROIU, CAMIL DEMETRESCU, BARBUS, Dl
Dl. RICI HILLARD. Aceștia domni împreună cu sotul meu mai
vorbeau despre politică în general și chestiuni sau mai bin
zis întâmplărilor din Minister, cancelarii. Am auzit vorbindu-
se despre partidul Tărănesc ale cărei activități era în
general criticate.-

Am auzit vorbindu-se despre domnii GAFENCU, VISOI-
ANU, NICULESCU BUZESTI, despre așa zisa "Rezistență" din
străinătate.-

Despre aceștia din urmă se vorbea despre unii cu
simpatie, despre alții cu antipatie. Mai ales de Dl. BUZEST
și VISOIANU, prieteni ai sotului meu și cunoscuți mai îndee
proape, am auzit vorbindu-se cu mare simpatie. Despre Dl.
GAFENCU, s'a vorbit despre cărțile sale care erau apreciate
de cunoscuții noștri.- Despre Dl. TILIA un domn POPESCU
ORADEA, care venea la noi în casă destul de rar vorbea cu
sotul meu, Nu am stat niciodată la conversațiile cu Dl. PO-
POESCU ORADEA și sotul meu. Aceștia din urmă / sotul meu/
nu puneau pret pe capacitatea și seriozitatea spuselor Dlui
POPOESCU ORADEA!+

Sotul meu în conversațiile sale cu domnii HILLAR
CAMIL DEMETRESCU, ROIU, pe plan politic, vorbea despre situ-
ția internațională, despre conferințe care a avut loc în
primăvara anului 1947 la Moscova, făceau diferite presupu-
neri : Exemplu : Sotul meu credea că vom ajunge în mod cer
la înțelegere anglo-americanii pe de o parte și sovieticii de
cealaltă parte. Că aceste neînțelegeri sunt mai ales de ne-
tură economică că Uniunea Sovietică vrea să aibă supremație
economică în Europa, vorbeau că scopul Uniunii Sovietice
este distrugerea clasei burgheze ex.: din Polonia, țările
Balzice, că la noi este mult mai bine ca în aceste țări,
din punct de vedere economic putem trăi mult mai bine. Rep-
spunea că scopul sovietelor era exclusiv o supremație eco-
nomică, deoarece în Rusia este o populație imensă și hran
neîndeestulătoare. În legătură cu bomba atomică socotea că
acestea armă nu este pusă la punct și că dacă ar exista
realmente nu crede că va fi nevoie să se întrebuințeze.-

135
credea în mod cert că o înțelegere între Anglo-Americanii și
Uniunea Sovietică este posibilă. La acestea discuta la
parte CAMIL DEMETRESCU, BARBU, ROIU, HILLARD și eu asista-
dar nu eram totdeauna atentă nu urmăream conversația.-

Aceasta era de cele mai multe ori de aceeași părere
cu sotul meu, el explicând și celorlalte situația politică
mersul politicii internaționale. Această îmi este declarată
pe care o susțin și semnez.-

/ss/ Cecilia Radulescu
Pogoneanu,

13 August 1947.-

B6
00851

D E C L A R A T I E

Subsemnata CECILIA RADULESCU - POCONEANU, declar
in continuare și in completare următoarele :

Persoanele care veneau in casa noastră din Str.
Arhitect Louis Blank, din Ministerul de Externe sunt : FLORIN
ROIU și CAMIL DEMETRESCU. - Aceștia doi erau des la noi in
casă fiind și prieteni mai apropiați ai soțului meu. - Conver-
sațiile care aveau loc, între ei și soțul meu erau mai ales
in legătură cu Ministerul de Externe cu oamenii din acest
Minister Dl. FLORIN ROIU ne povestea fapte din Minister, in
afară de cele pe care le-am declarat. -

Dl. CAMIL DEMETRESCU, Prim Secretar de Legație,
venea desori la noi in casă, dânsul însă nu era atât de
preocupat de cântecurile din Minister, discutam mai ales de
situația politică și era de părerea soțului meu, vorbeam des-
pre evoluția politică și era de părerea soțului meu, vorbeam
despre volația politică in privința unui viitor războiu și
el spunea că nu știa întâmpla că ar fi o prea mare nebunie
ca lumea să nu ajungă la o înțelegere cu Anglo-Americanii
nu sunt atât de tari / atât de înarmați / pentru a face un
războiu ca să ducă la un sfârșit favorabil lor. - Stiu despre
Dl. CAMIL DEMETRESCU că lipsea foarte des de la Minister după
ce a fost mutat de Dl. TATARASCU la direcțiunea politică. -

Iar când venea la Minister putea fi găsit numai
pe la orele 12. - Dl. CAMIL DEMETRESCU, a fost ultima dată
cu noi in luna Mai, de atunci nu l-am mai văzut. -

Dl. GEORGE BARBUL, secretar de Legațiune repar-
tizat la Direcțiunea Politică venea deasemeni la noi mai
rar însă decât ceilalți doi. - Inși amintesc de unele conver-
sații fluente de Dl. BARBUL și soțul meu la care lua parte
și Dl. CAMIL DEMETRESCU sau Dl. ROIU sau alții oameni care
s'ar fi găsit la noi in acel moment. - EX: Familia D-lui
BARBUL este in relații foarte bune cu Dl. Groza, pentru că

138

D-na BARBUL a ajutat pe Dl. GROZA când acesta ⁰⁰⁵⁵² închis de către MAREȘALUL ANTONESCU.-

Dl. GROZA vorbea de familia sa, de copii săi, pe care voia să-i trimită din România, am auzit că unul dintre fii era student la Moscova, altul în Elveția și alt fiu se află în România.- Tot de la dânsul am auzit că Dl. GROZA ar fi ținut ca una din ficele sale să se mărite cu Dl. BARBUL.- Am auzit vorbindu-se și de Dl. RIPOSANU că ar fi fost rechemat în urma unei neînțelegeri ce ar fi avut loc între Dl. RALEA și el.- Că la această rechemare ar fi contribuit și o anumită atitudine răuvoitoare a D-lui RIPOSANU, în legătură cu misiunea sa în străinătate.- Mai exact, că ar fi vorbit ceiace nu trebuia, față de unele cercuri din Washington.- Dl. BARBUL în legătură cu unele șvonuri care circulau pe atunci / primăvara anului 1947/ în București că ar fi o schimbare de Guvern în care Dl. GROZA nu ar mai lua parte, mi-a povestit o conversație a sa cu Dl. GROZA, în care acesta din urmă spunea că nu se poate întâmpla lucrul acesta, deoarece guvernul actual este prea bine alecătuit pentru a suferi vre-o schimbare.- Pe plan politic Dl. BARBUL avea aceiași păreri care erau în general de acord cu acele ale soțului meu.-

Activitatea D-lui BARBUL în Minister în ultimul timp era la Direcțiunea Politică.- Lipsea însă aproape mereu. În 1944, lucra la Direcția Cifrului.- A fost apoi mutat la Direcția Politică la Secția Păcii, unde a făcut o lucrare foarte apreciată de Dl. FILOTY.-

Complectez cele spuse de Dl. MUREȘ AXENTE că pachetele primite de la D-na SMARANDA RIOSANU, actualmente funcționară la Oslo, a fost trimise fratelui D-sale dar nu prin curierul externelor.-

Am auzit de la D-na FLORICA SPIRESCU, steno-dactilografă la Cabinetul D-lui TATARASCU că D-na RIOSANU ar fi foarte apreciată de Dl. Ministru VALIMARESCU.- Același lucru mi l-a spus și D-na Riosanu într-o mică scrisoare pe care a primit-o de la dânsa prin curierul Ministerului, odată cu unele pachete de chocolată.-

D-na FLORICA SPIRESCU a fost la noi în casă de două ori însoțită de Dl. MINISTRU TELEMNEAC.- Si dânsa ne povestea diferite comunicări din Minister despre rechemări, despre numiri noi în Minister, și dânsa mi-a spus că rechemarea D-lui RIPOSANU de venirea D-lui VASILE STOICA de la Haga și că dânsa crede că nu ar mai pleca înapoi în post.-

././.

Ne-a povestit de o chestiune neplăcută care s'ar fi întâmplat la legația din Praga dintre Domnul Ministru HORIA GRIGORESCU și funcționara de acolo, D-na ~~OPRESCU~~ ^{OPRESCU} OPRESCU, care s'ar fi rezolvat cu strămutarea D-nei OPRESCU la Budapesta.-

Cu ocazia venirii D-nei SPIRESCU la noi am rugat-o în mod insistent să favorizeze aprobarea unui ajutor mai mare bănesc, fostului șofer al nostru STEFAN STAMATE, care se afla în ultimul grad de boală.-

Mi-a povestit de asemenea de activitatea sa în sindicatul Ministerului, cum se ocupă de funcționare, că sindicatul a cumpărat o vilă la Carmen Sylva.- Ne-a vorbit de Dl. Pain, care se ocupă cu chestiuni de sindicat în Minister, în termeni foarte buni, ca fiind un om capabil și în legătură cu aceasta despre ultima epurare din Minister, în ce privește funcționarii ca fiind foarte just și potrivit făcută.-

Complectez la cele apuse despre Dl. OPRISAN că acesta a făcut o lucrare despre Dobrogea pe care mi-a încredințat-o mie în primăvara anului 1946, pentru a o transmite soțului meu și pentru ca soțul meu citind-o să spună dacă este o lucrare bună dacă nu ar fi ceva de adăugat.-

Dl. FLORIN MIRONESCU secretar de legațiune la secția păcii a fost de câteva ori în casa soțului meu din Parcul Jianu, în anul 1945-1946.- A făcut o lucrare în care era vorba despre Danke.- Această lucrare a adus-o el soțului meu. Îmi amintesc că soțul meu a găsit această lucrare foarte bună deși necompletă.- De fiecare dată a venirii sale la soțul meu nu au vorbit decât despre această lucrare, știu acest lucru pentru că pleca dela Minister cu marea soțului meu și eram de față la conversație.- Vorbeau în calitate de tehnicieni deoarece și soțul meu a început și el o lucrare tot despre Danke, lucrare care a fost începută pentru secția păcii și care după câte l-am auzit nu ar fi terminat-o.-

Dl. CALIN BOTEZ numit de curând Consul în Minister a fost de câteva ori la noi, odată însoțit de Dl. OPRISAN cu care este foarte bun prieten și în alte câteva dați a venit singur.-

În primăvara aceasta Dl. BOTEZ a plecat din țară pentru a-și duce soția.- El a plecat în calitate de curier cu această ocazie l-am rugat să-mi facă unele comisiioane.- Mi-a adus dela Paris un pachet cu naftalină.- La întoarcerea sa

ne-a spus că l-a văzut pe cumnatul meu TITU RADULESCU POGORNEANU la Paris.-Soțul meu s'a interesat foarte mult de sănătatea lui TITU, știu că și el nu este prea sănătos.-Dl. CALIN BOTEZ ne-a adus și câteva reviste " Life " și câteva corpuri din diverse ziare americane : " NEW-YORK TIMES " și alte ziare.- Aceste corpuri i-au fost restituite.-

Dl. Consul CHINEZU a fost la soțul meu odată sau de două ori, a venit mai ales pentru a vorbi cu cumnata mea în legătură cu unele cărți.-Eu l-am împrumutat o carte de a mea.-

Dl. Ministru ELEPTERESCU a fost o singură dată la noi acasă în Str. Louis Blank.- Nu am asistat la conversația soțului meu cu el, eram bolnavă în camera de alături.- Am auzit crâmpes din conversația lor despre situația politică în general.-Soțul meu și-a menținut părerile sale mai ales în legătură cu problema războiului.- Dl. ELEPTERESCU nu a stat mult la noi.-

Dl. Consul CRUCEANU a fost o singură dată la noi, la această conversație nu am asistat.-

În afară de aceștia veneau foarte des la noi în casă Dl. DORIN ILIESCU, Dl. EUGEN POPP, avocații aceștia se ocupau cu chestiuni în legătură cu succesiunea și cu alte chestiuni ale mamei soțului meu și ale lui.-

Dl. Dr. TIBERIU IONESCU prieten cu soțul meu și doctorul său.- Dl. NEAMTU prieten cu soțul meu și cu Dl. TIBERIU IONESCU.- Dl. NEAMTU venea destul de rar la noi și atunci vorbea cu soțul meu despre o lucrare a sa.- Si-a luat doctoratul în vară aceasta și se consulta cu soțul meu în privința subiectului și a cărților în legătură cu acest doctorat.-

Aceasta îmi este declarația în 5 pagini pe care o susțin și semnez.-

ss/. CECILIA RADULESCU
POGORNEANU

13 August 1947

140
00555

DECLARAȚIE

Subsemnata Cecilia Rădulescu-Pogoneanu, născută în ziua de 3 Octombrie 1919, fiica lui Gh. Sorescu și Filofeta Bărbulescu, de profesie casnică, căsătorită cu ViCTOR Rădulescu-Pogoneanu, copii nu am, condamnată nu am fost, ultim domiciliu în str. Arhitect Blank Nr. 19, declar următoarele:

Că dl. Florin Roșu, este prieten cu soțul meu din Ministerul Afacerilor Străine, unde amândoi au lucrat împreună la Direcțiunea Cifrului și a Cabinetului începând din anul 1944 înainte de 23 August, în timp ce Ministerul de Externe, era dispersat la Snagov.

După 23 August 1944 a fost numit din nou la Direcțiunea Cabinetului sub Ministru Niculescu Buzăști, a fost în această funcțiune și sub domnul Vișoianu și dl. Tătărescu.

Dl. Roșu venea des la noi în locuința din arhitect Blank, unde stăteau de vorbă fără caracter politic special începând vorbeam de politică în general.

Am auzit vorbindu-se de un grup de oameni din strădintate, dl. Gafencu, Vișoianu, Buzăști, ultimii doi fiind foști colaboratori ai soțului meu și dl. Roșu, conversația nu avea un caracter politic special. Despre dl. Maniu și Mihailache, am auzit vorbindu-se tot pe plan politic general, dar nimeni nu am auzit vorbindu-se la mine în casă în special despre ei. Dl. Roșu, ne aducea pachete dela economatul Ministerului, cu alimente și stofă, venea cu ziarele care veneau la Minister: Universul, Timpul, Liberalul și vorbeau despre articolele care apăreau în aceste ziare.

Primeam ziarul "Le Litéraire", la care eram abonați domnul Roșu, ne aducea ziare cu scopul de a fi comentate de soțul meu și el iar eu ascultam conversația lor.

Se comentau că ziarele nu erau independente, că erau în slujba guvernului. Referitor la ziarul "Liberalul" și "Dreptatea", era făcută o distincție anume că "Dreptatea" nu era un ziar serios ci un ziar de dăzind în schimbul ziarul

/

141
ziarul liberalul era socotit ca fiind mult mai bine scris și
mai elegant și ca un ziar mai liber. Am văzut-l ~~în~~ în casă
un număr de ziare "La Roumanie Independante", în care se găseau
un articol care vorbea de dl. Rădulescu, care era socotit naseros.

Acest ziar a fost adus de un funcționar din
externe, numele lui nu mi-l aduc aminte. Articolul a fost
comentat de soțul meu împreună cu conducătorul ziarului dl.
Cesianu, comentarii la care a participat și dl. Roșu.-

Aceasta îmi este declarația pe care o sustin și
o semnez.

ss/Cecilia Rădulescu
Pogoneanu.

142
00557
DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU, am transportat dela Ministerul de Externe în toamna anului 1945 două valize / geamantane " conținând hainele soțului meu.-

Odată cu aceste două valize am mai transportat și 3 sau 4 valize mici negre care conțineau hârtii și care și care ulterior au fost predate Dlui IOANITIU, iar valizele negre au fost înapoiate la Minister și predate Direcțiunei Cifrului, unde se află și astăzi.-

Numerile valizelor după câte îmi amintesc sunt între 15, 16, 18 și 20.-

Rectific că una dintre aceste valize mi se pare că era de culoare maron, foarte uzată, numărul nu mi-l reamintesc.-

ss/. CECILIA RADULESCU POGONEANU

Luni 11 August 1947.-

143

00559

DECLARAȚIE

Subsemnatul M.N. POPESCU, de vîră 41, domiciliat în comuna
Cortec Județul Iași, fiul lui Nicolae și al Sofiei, care
militar activează cu gradul de sergent P.N., de profesie
de funcționar, încredințat cu privire la obiectele care apar-
țin celui VIITOR PASAGERU POPESCU și care mi-au fost
luate în posesie, declar că ele sunt aceluia de față
pe care în calitate de ... le-am predat și care mi-au fost
consegnate în Procesul-Verbal cu ocazia ... de către
mine. -

M.N. POPESCU.

20 August 1947

144
00560

DECLARAȚIE

Subsemnatul **D.N. POPESCU**, de cetățenie română, născut în comuna Cociubea Județului Ilfov, fiul lui Nicolae și al Eufrosinei, sergent militar ambulant cu gradul de cergent **T.P.**, de profesie funcționar, domiciliat în Str. Medic Dr. Zlătescu Nr. 39, întrebându-se cu privire la modul în care a ajuns la mine un plic și una coadă metalică ce aparține **D-lui VICTOR RADULESCU POPONEANU** declar următoarele:

Cu câteva zile înainte de a se produce arestarea **D-lui POPONEANU**, urându-mi **DI. POPONEANU** să plece la Sinaia, m'a rugat să trec pe la **D-nea**, dorind să mi revină ceva. Mergeam la **D-nea**, m'a rugat să merg o dată și dintr-o dată la **DI. DOMIN ILIESCU** acasă, de unde să iau un plic și un pachet pe care să le tin la mine câteva zile și amina până când **D-nea** pleacă la Sinaia. -

Am luat aceste obiecte de la **DI. DOMIN ILIESCU**, fără să cer nici un fel de alte plămuri **D-lui ILIESCU** și combinându-le să fac un aerotels anormal, fără nici o altă semnificație **D-lui POPONEANU**. -

După câteva zile în care stăpânul meu m'a mai văzut pe **DI. POPONEANU** m'a aflat că **D-nea** o pleacă la Sinaia, fără să ia obiectele date la mine, dar la câteva zile după această călătorie la Sinaia **DI. POPONEANU** m'a refuzat în Capitală și eu am avut ocazia să-l văd la mine în ziua de 6 August la **DI. OCTAVIAN NEANTU**, împreună și cu alte persoane, acestea fiind organizată ca o acțiune de odărnire recentă a **D-lui NEANTU**. -

Plecând pe la ora 5 pm. **DI. POPONEANU** de la **DI. NEANTU** m'a rugat să-l însoțesc. L-am condus acasă și apoi m'a rugat, dându-mi și o cheie să deschid pachetul în care voi găsi o coadă metalică, să o descur și dintr-un plic să iau ceva spunându-mi că se află în coadă. Am fost patru monede de aur pe care

145
am i la îndreptăţirea D-lui BORIN ILINACU - şi chesa să i-o
restituie prin gajuri. Am predat cum mi-a spus fără să cerbe-
tes nimic cu ocară aceasta conţinutul acestei convinge că
acele se află documente şi lucruri de valoare ale familiei.

Joi dimineaţa s'a produs arestarea D-lui POGB-
NEANU. Acest lucru m'a surprins neaşteptat şi o confuzie
a D-lui POGBNEANU care să aibă asemenea consecinţe. Relaţiuni
le dintre mine şi Dl. POGBNEANU a fost totdeauna de strâns pe
eterie, am fost totdeauna gata să-l dau tot ajutorul pri-
etenesc în noaptea lui personală fără să am cu D-şa niciun
conflict de ordin politic.

Lucrurile le-am predat încredinţat că am avut posibi-
litatea să-l văd pe Dl. Consilier LEADATSCU pe care îi am
negotia, şi cărui l-am relatat şi toate gale de mai sus.
Leam spus l-am spus că speriez de idea că în această s'ar
putea afla lucruri comprăzătoare care dacă se găseau la
mine s'ar putea înfăptui furt'o obiective de care nu am nimic
deafac, am transportat aceasta la Floreşti şi l-am spus că am
făcut-o tot cu gândul că îi voi putea explica totul - scitac
am şi făcut - Transportându-ne Marti 19 OCT, la Floreşti am
predat D-lui LEADATSCU lucrurile.

Acumata lui este declaraţia în care am cuprins
tot ce am spus de spus.

cu/ N.N. Popescu

20 August 1947.

146
00562

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul Nicolae N. Popescu, în vârstă de 41 ani, domiciliat în str. Lt. Medic Zlătescu Nr. 39, de profesie funcționar, la Fundația Regele Mihai I, Director la Direcția Economică, declar următoarele :

În completarea declarației și memoriului pe care le-am dat în cursul luni August la Ministerul de Interne, Direcția Poliției de Siguranță precizez operațiunile pe care le-am făcut cu caseta predată subsemnatului de către dl. Victor Rădulescu Pogoneanu după cum urmează :

La sfârșitul luni Iulie a.c. am fost chemat telefonic la Fundația Regală Regele Mihai I unde eram la serviciu, de către Victor Rădulescu Pogoneanu, rugându-mă să vii imediat la el acasă.

M'am dus către ora 12 a.m.

Cu acest prilej m'a rugat să mă duc a doua zi la avocatul Iliescu Dorin și înainte de ora 7 dimineața, căci după această oră dl. Iliescu pleacă și să iau dela d-sa o casetă pe care să o păstrez câteva zile până când dl. Pogoneanu pleacă la Sinaia când o va lua cu d-sa.

Am ridicat a doua zi dela dl. Iliescu caseta și am dus-o acasă.

La două sau trei zile după aceasta dl. Pogoneanu tot prin telefon m'a chemat la d-sa. Mi-a dat cheia dela casetă și m'a rugat să scot din ea un plic care era sigilat și să îl aduc acasă. Am făcut această operațiune și tot în aceeași zi, după amiază i-am dus acasă plicul. Se mai găsea la dl. Pogoneanu un domn g. zugrav, cu care dl. Pogoneanu trata zugrăvirea cesei din Parcul Jianu. Am lăsat plicul la dl. Pogoneanu care m'a rugat ca a doua zi tot de dimineață să trec pe la avocatul Dorin Iliescu și să iau plicul și să-l pun din

147
nou în casetă. În acest scop mi-a lăsat și cheia dela casetă.

A doua zi am luat plicul dela Dorin Iliescu, l-am pus în casetă și am reținut cheia urmând să o predau în cursul zilei următoare când era fixată masa la dl. Octavian Neamțu masă la care eram invitat și eu și dl. Pogoneanu.

Miercuri, când a avut loc masa, la sfârșitul ei, către ora 5-6, dl. Pogoneanu m'a rugat să-l însoțesc acasă, rugându-mă ca după ce îl las acasă să mă duc, să deschid din nou caseta, să desfac plicul mic care se găsește deasupra, să iau din el patru monede de aur care se găseau în plic și să i le dau lui Dorin Iliescu și să-i trimit cheia prin șofer.

Am însoțit pe dl. Pogoneanu acasă unde l'am lăsat dimpreună cu soția lui, m'am dus acasă am luat banii și cu aceeași mașină m'am dus la dl. Octavian Neamțu unde se mai găsea dl. Dorin Iliescu, am predat cheia șoferului pentru a fi înapoiată dlui Pogoneanu și am dat banii dlui Dorin Iliescu. Acești bani spunea dl. Pogoneanu, că urmează să fie dați de către dl. Dorin Iliescu zugravului care făcea lucrările la casa din Parcul Jianu. Deci în total am umblat în casetă de două ori: odată când am adus dlui Pogoneanu plicul cerut și a doua oară când am scos banii pe care i-am predat dlui Dorin Iliescu.

Asupra întrebării de când îl cunosc pe dl. Pogoneanu și ce relații am avut cu dsa declar următoarele:

Cunosc pe dl. Pogoneanu din anul 1929 când am luat parte dimpreună cu dsa la campania monografică din satul Drăguș Făgăraș organizată de către Institutul Social Român și Seminarul de Sociologie al Facultății de Litere și Filozofie din București, condusă de către dl. Prof. Gusti.

În această campanie am fost încartiruiți la aceeași gazdă dimpreună cu Octavian Neamțu și Roman Cresiu. Cu această ocaziune și în aceste împrejurări

am legat prietenie cu Victor Rădulescu Pogoneanu. ¹⁴⁸ 00562 am revăzut după câteva luni la Facultate, la cursuri când prietenia noastră a continuat apoi la celelalte campanii monografice dela Runcu - Gorj și Carnove-Orhei, când prietenia noastră a continuat.

Din anul 1934 ne-am despărțit; eu plecând la Ploești și dl. Pogoneanu în străinătate.

Ne-am revăzut după câțiva ani când d-sa s'a întors bolnav la București.

Relațiunile mele cu dl. Pogoneanu au fost de pură amicitie. Nici d-sa nici eu n'am luat parte la activitățile profesionale ale fiecăruia din noi. Eu n'am făcut niciodată nici un fel de politică și știam că nici D-sa nu face politică. N'am avut niciodată preocupări politice și niciodată nu am avut cu dl. Pogoneanu și nici nu am luat parte la convorbiri politice din care să rezulte o atitudine a dlui Pogoneanu.

In chestiunea manipulării casetei mai adaug:
După arestarea dlui Pogoneanu care a avut loc a doua zi după masa dela dl. Octavian Neamțu și după arestarea dlui Neamțu care s'a produs, Vineri, adică a doua zi după arestarea Dlui Pogoneanu, am socotit că vor fi arestați toți prietenii care au luat parte la masa oferită de către dl. Octavian Neamțu și care-și sărbătorea căsătoria D-sale. In acest moment am bănuir că pe lângă banii din casetă dl. Pogoneanu mai păstrează în ea și alte lucruri compromițătoare. Pentru a nu fi găsit cu această casetă asupra mea și convins fiind că în acest caz nimeni nu va putea crede că eu nu am nimic comun cu conținutul acelei casete, m'am gândit să mă scap de ea într'un chip oarecare. Deocamdată singura soluție rapidă la care m'am oprit a fost să ascund această casetă. In acest scop, Vineri după amiază m'am transportat cu ea la Ploești unde în curtea caselor părințești de acolo aveam un garaj în care țineam lucrurile gospodărești rămase și pe care nu le-am putut aduce la București. Acolo sub o masă, am depus caseta și am aco-

00565 149

perit-o cu pământ din garaj, pentru a nu fi găsită d cineva care s'ar fi introdus în Garaj prin ușile sparte și dărâmate ale Garajului.

Intorcându-mă la București, am aflat că dl. Neamțu a fost pus în libertate și a doua zi, Sâmbătă, l'am întâlnit la Fundație.

Cu acest prilej l'am rugat să-mi acorde o înțelegere având a-i face comunicări confidențiale.

Intrucât la Fundație era lume multă, m'a rugat să trec a doua zi, Duminică la Dsa acasă.

M'am dus a doua zi și i-am comunicat că dl. Pogoneanu mi-adat în păstrare o casetă în care bănuiesc că se află lucruri care se leagă de arestarea d-sale și i-am comunicat hotărîrea mea de a preda această casetă. Dl. Neamțu m'a înștiințat atunci că la Ministerul de Interne a fost anchetat de către dl. Consilier Mircea Lepădătescu pe care amândoi îl cunoșteam din timpul Serviciului Social, când D-sa a fost directorul Fundației la Craiova și că ar fi bine să-l anunțăm pe Dsa. Am rugat pe dl. Neamțu să ia legătura cu dl. Mircea Lepădătescu și să-i comunice din partea mea că am să-i fac comunicări în legătură cu Pogoneanu. Stiu că dl. Neamțu l-a căutat la telefon în câteva rânduri pe dl. Lepădătescu, fără să-l poată găsi. Joi sau Vineri 14 sau 15 August, dl. Neamțu a fost din nou chemat la Ministerul de Interne pentru completarea declarației sale prime.

A cerut imediat să vorbească cu dl. consilier Lepădătescu pe care nu l-a putut vedea însă decât Marți 19 August dimineața și căruia i-a comunicat cererea mea de a mă primi. În aceeași zi pela ora 11 am primit un telefon dela dl. Lepădătescu, la Fundație, chemându-mă la Minister.

Am comunicat cu acest prilej dlui Lepădătescu că am asupra mea, încredințată de către dl. Pogoneanu o casetă și am indicat locul unde se află. M'am deplasat dimpreună cu d-sa la Ploești și i-am predat caseta care a fost deschisă la București cu care ocazie s'a făcut inventarierea conținutului și s'a încheiat cuvenitul

00566 150

proces de predare și primire și când am semnat toate actele care s'au găsit în casetă. În aceeași seară mi s'a dat drumul acasă urmând a trece a doua zi Miercuri 20 August la ora 13 ca să dau declarația convenită. Am venit conform înțelegerii și dl. Lepădătescu m-a amânat până seara la ora 18 când am revenit din nou la Minister și am făcut două declarații. Din aceeași seară am fost reținut dimpreună cu Octavian Neamțu.

În complectare mai adaug. În ziua când am ridicat caseta a venit la mine acasă dl. Pogoneanu dimpreună cu dl. Emil Lăzărescu pe care menționez că îl vedeam pentru a 4-a sau a 5-a oară în viața mea. Mi-a spus că dl. Lăzărescu lucrează la o istorie a evenimentelor dela 23 August și căruia i-a dat niște hârtii care spunea că îi sunt necesare la întocmirea acestei cărți.

Dl. Lăzărescu a plecat foarte repede și dl. Pogoneanu care a mai rămas la mine ca să trieze acest material mi-a dat un plic închis pe care a doua zi dl. Lăzărescu l-a ridicat dela mine dela Fundație.

Aceasta-mi este declarația pe care o susțin și o semnez propriu.

ss. N. Popescu.

2 Septembrie 1947.

manuscript

151
00567

PROCES-VERBAL

Astăzi 19 August 1947.-

Noi comisar SIPOS NICOLAE din Direcția Poliției de Siguranță, constatăm că astăzi orele 13 invințând pe Dl. N.N. POPESCU domiciliat în București str. Medic Lt. Zlătescu nr.39 și întrebându-l asupra lucrurilor care iau fost date în păstrare de către numitul VICTOR RADULESCU POGONEANU, Dl. POPESCU ne dă una casetă metalică închisă.-

Procedând în prezența și cu încuviințarea Dlui N.N. POPESCU la desfacerea acestei casete, consemnăm următorul conținut :

- 1.- una bancnotă de 10 dolari americani.-
- 2.- una bancnotă de 1000 franci elvețieni.-
- 3.- două bancnote a 500 franci elvețieni.-
- 4.- șapte bancnote a o sută franci elvețieni.-
- 5.- două bancnote a 50 franci elvețieni.-
- 6.- patru bancnote a 20 franci elvețieni.-

Daci în total zece dolari americani și două mii opt sute optzeci franci elvețieni.-

7.- un pașaport diplomatic pe numele GEORGE CRETZEANU.-

8.- un pașaport diplomatic pe numele VICTOR RADULESCU POGONEANU.-

9.- Un pașaport diplomatie pe numele CECILIA SORESCU.-

10.- una lucrare sapilografiată La ROUMANIE DEVANT LA CONFERENCE DE LA PAIX 1946 Basarabie et Bucovine du Nord, cuprinzând 91 pagini.-

11.- una lucrare tipărită La ROUMANIE DEVANT LA CONFERENCE DE LA PAIX Paris 1946 cuprinzând 147 pagini și 6 hârti.-

12.- Una lucrare OBSERVATIONS SUB LE PROJET DE TRAITÉ DE PAIX LA ROUMANIE Paris 1946 cuprinzând 31 pagini.-

152

13.- una lucrare cu titlul DELEGATION BESSARABIE NUE LES ROUMANIS DEVANT LE CONGRES DE LA PAIX. LA QUESTION DE LA BESSARABIE Paris Septembrie 1919, cuprinzând 26 de pagini.-

14.- una lucrare cu titlul ASSOCIATION DES EVACUES DE LA DOBROUDJA DU SUD / QUADRILATERE / MEMOIRE SUR LA DOBROUDJA DU SUD / QUADRILATERE / PRESENTE A LA CONFERENCE LA PAIX DE PARIS BUCAREST 1946, cuprinzând 41 pagini și una hartă.-

15.- un memorandum in limba engleză cu data de 30.09.1946 Septembrie 1946 cuprinzând 14 file.-

16.- un număr de 14 / patrușprezece / scrisori originale.-

17.- un copie de pe o scrisoare semnată Gr. N. Buzesti dată Perna 3 Aprilie 1947, cuprinzând 3 file cu titlul Domnule Președinte.-

18.- una dare de seamă cuprinzând 6 pagini dată Paris 15 Octombrie 1946 Hotel Lancaster.-

19.- una lucrare în limba engleză cuprinzând 5 file bătute la mașină intitulată RESUME MINUTES OF THE MEETING 18 IX. 1946.-

20.- una lucrare în limba franceză bătută la mașină cuprinzând 8 file datată București le Junr 1945.-

21.- una lucrare în limba engleză bătută la mașină cuprinzând două file datată Bucarest July 1945.-

22.- un exemplar din JOURNAL DE GENEVE cu data de 25v Septembrie 1946.-

23.- una traducere dintr'un articol cu titlul Sacul Postal, -apărut în NEW-YORK HERALD TRIBUNE, PARIS Vineri 27v Septembrie 1946.-

24.- un comunicat al delegației permanente a partidului național țărănesc cu data de 24 August 1946, cuprinzând 3 file bătute la mașină.-

25.- un exemplar din declarațiile Dlui MANIU făcute la 8 August 1946 în legătură cu proiectul Tratatului de Pace cuprinzând 11 file.-

26.- Una scrisoare/copie / datată Paris la 20 Septembrie 1946 în limba franceză semnată NICOLAE DIANU.-

27.- una lucrare sapilografiată în limba franceză cuprinzând trei file începând cu cuvintele La signature du traité de paix avec la Roumanie,-

28.- una lucrare cuprinzând notele stenografice a unei conferințe ținute de domnul Ministru EUGEN FILOTI cuprinzând 28 de pagini.-

153

29.- una lucrare cuprinzând a doua expunere a Dlui Ministru FILOTI în 20 de pagini bătute la mașină.-

30.- una lucrare cuprinzând expunerea Dlui Ministru ION CRISTU în 17 pagini bătute la mașină.-

31.- una lucrare cu data Paris 31 Octombrie 1946.- cuprinzând note explicative asupra activității comisiunii economice a delegației României la conferința de la Paris în 8 pagini bătute la mașină, -semnată /ss/ D.C. DANIELOPOIU. 9

32.- două tăieturi din ziare englezești cuprinzând două articole semnate ALEXANDER GRETZEANU.-

Drept care am dressat prezentul Proces-verbal în 4 exemplare.-

Comisar

Sipoș Nicolae

Predător

Martori asistenți.-

154
00371

DECLARAȚIE

Subsemnatul NEAMTU GH OCTAVIAN, domiciliat în București str. Doctor Brăghescu nr. 9 de profesie profesor secundar, îndeplinind în prezent funcția de Director General al Fundației Regele Mihai I, în vârstă de 36 ani, căsătorit cu serviciul militar satisfăcut.-

Privitor la Dl VICTOR I RADULESCU POGONEANU, declar următoarele:

Cunosc pe Dl POGONEANU din Facultate unde am fost colegi, în cursul anilor de studenție m'am împrietenit cu Dl POGONEANU și am păstrat această legătură până azi.

În ultimi ani într'cât Dsa a funcționat mai mult în străinătate relațiile noastre au mai rare, deasemenea și recent Dsa fiind suferind de picioare, iar eu fiind absolvit cu activitatea de conducere a Instituției Fundația Regele Mihai I, ne-am văzut foarte rar.

Întrebat dacă vreo dată Dl POGONEANU a depozitat la mine vre'un fel de material declar că nicidecum nu a depozitat la mine nici un fel de material. Este adevărat că odată, acum circa un an și jumătate Dl POGONEANU m'a întrebat dacă ar putea sau nu lăsa la mine câteva zile niste materiale în legătură cu 23 August 1944, acțiune la care Dsa a participat în mod activ, iar eu i-am răspuns că nu pot să primesc aceste neînțelegeri să am nici un amestec în vreo chestiune de acest fel.

În ziua de Miercuri 6 August 1947l-am văzut pe Dl POGONEANU ultima dată ca invitat al meu la mine acasă, împreună cu soția sa, cu ocazia primei vizite ce mi-au făcut-o după căsătoria mea, petrecută recent și anume la 4 Iunie a.c.

Nu era singurul invitat, deoarece am folosit
acest prilej ca să mă achit de mai multe obligatiuni
sociale pe care le aveam.

Drept care semnez această declarație, propriu
astăzi 8 August 1947.-

/ss/ OCTAVIAN NEAMTU

156
00572

156
00573

DECLARAȚIE

Subsemnatul **HEANTU G. OCTAVIAN**, născut în Ceran-
sebaș județul Severin, anul 1916, luna Decembrie, ziua 6, fiul
Gheorghe și al Elisabetei, căsătorit cu **ELENA GAVRILESCU**,
copii nu am, de profesie profesor, în prezent directorul
Fundatiei Regale Mihai I, serviciul militar satisfăcut, cu gra-
dul caporal T.R., la Centrul de Instrucție A.C.C., condamnat nu
am fost, ultimul domiciliu Str. Drăghicoseu 9, declar următoa-
rele :

În completarea declarației mele anterioare
declar următoarele cu privire la întrebarea relativ la o
valiză pe care am avut-o în pătrare dela **DI VICTOR POGONZANU**

Când d. **POGONZANU** mi-a cerut să iau în pă-
trare unele documente în legătură cu evenimentele dela 23
August, 1944 eu am refuzat să-mi iau o asemenea răspundere.

Intr'un alt moment, și anume în epoca dinaintea
de căsătorie sa, când d. **POGONZANU** și-a manifestat și dorința
de a se muta la mine pentru câteva timp, lucru pe care nu-l
puteam refuza, dar asupra căruia am arătat improprietatea că
locuința mea nu corespunde nevoilor sale, dată fiind starea
sănătății sale, d. **POGONZANU** a venit într-o zi la mine cu
mașina, a lăsat o valiză și m'a anunțat că va veni să stea
totuși la mine câteva zile. Nu am întrebat ce conține valiza,
care a fost depusă de sofer în Hallul locuinței mele și nici
nu știu ce conținea. Am presupus că sunt lucrurile Dnui **PO-**
GONZANU pentru mutarea sa la mine. După câteva zile - două
sau trei - cel mult patru m'a anunțat că va ridica valiza
întrucât va locui în Palatul **SPINBHY**, ceea ce s'a și întâmplat,
nu-mi amintesc dacă a ridicat personal valiza ori numai prin
sofer.-

Acum este declarația mea pe care o susțin și o
semnez propriu.-

15 August 1947.-

/ss/ **OCTAVIAN HEANTU**.

DECLARAȚIA

00574 158

1.- În continuarea celor arătate cu privire la convorbirea "Război despre "Planul MARCHAL" lăcrarea Dvs., adaug următoarele: Concluzie pentru mine asupra acestei discuții este că după părerea exprimată de dl. POGONEANU, cu acest prilej, conflictul între U.R.S.S., deoparte și Anglia și America de altă parte, era "amânat", dar inevitabil.-

2.- Despre dl. MIRCEA GRIGORESCU și ziarul "Ecoul", îndată după 23 August, dl. POGONEANU, care urma re la demersul făcut de mine la dânsul în acest scop mi-a spus:

"Nu eu am cerut suprimarea ori suspendarea "Ecoului" (nu-mi amintesc exact cuvântul), deși orice părere am despre MIRCEA GRIGORESCU, ci tocmai acei care au fost în Redacția ziarului său. De altfel, chiar dacă a-si încerca eu să fac ceva în favoarea "Ecoului", nu cred că a-si reuși, (dau "nu a-si reuși") , deoarece se opune Partidul Comunist.-"

3.- Cu ocazia atacului îndreptat împotriva mea de dl. ȘTEFAN IACOBESCU, funcționar concediat de mine, dela Fundația "Regele Mihai I.", și membru al P.N.T., (MANIU), m'am adresat lui POGONEANU ca să mă ajute în aceasta împrejurare în care sunt calomniat de un om pornit împotriva mea. Dl. POGONEANU mi-a făgăduit să vorbească în favoarea mea cu dl. BĂRCOVICI dela ziarul "Liberalul" și cu dl. IULIU MANIU, ca să înceteze această campanie pe care și dl. POGONEANU o considera nedreaptă.

4.- Cu ocazia atacurilor îndreptate de "Ardealul" ga te D-lui ANTON IONEL MURĂȘANU, împotriva lui POGONEANU, am făcut un demers în favoarea lui POGONEANU în următoarele împrejurări:

Mă aflam în preajma sărbătorilor Crăciunului și am fost solicitat de ziarul "Ardealul" ca și de alte gazete, să dau un interviu pentru pagina culturală, referitor la activitatea Fundației Regele Mihai I.,

Producându-se amintitele atacuri de presă contra lui POGONEANU când dl. GIUGIUCA, redactorul paginii "Literale" a venit să-mi ceară răspunsurile, am declarat că nu sunt dispu

să le dau din cauza din cauza atitudinii nedrepte pe care
ziarul o are față de dl. POGONZANU. Dl. GIURGIUCA a declarat că
va vorbi în această privință cu dl. A. I. MUREȘANU, și după două-
trei zile și-a anunțat la mine vizita d. A. I. MUREȘANU și dl.
GIURGIUCA. Am spus d-lui A. I. MUREȘANU părerea mea și mi-a
răspuns: "Dle NEAMTU, în această chestiune mi-au vorbit și d-nii
IULIU MANIU și MIHAI POPOVICI, dar eu cred că redactorii mei au
documente în sprijinul afirmațiunilor lor, deoarece cred că voi
continua".

Ulterior, după câteva luni, când am revăzut pe dl.
MUREȘANU, dl. MUREȘANU mi-a spus: "Ați avut dreptate în privința
d-lui POGONZANU, dl. MANIU mi-a spus că are o părere foarte bună
despre dânsul și că îl consideră un om perfect cinstit".

Declar, susțin, semnez.

/ss/Octavian Neamtu

15 August 1947

26 aug 1947

159

DECLARAȚIE

00576

Subsemnatul NEAMȚU G.OCTAVIAN, în continuare declar următoarele:

Înainte de a merge mai departe, amintindu-mi o întrebare pusă de D. Secretar General Bunaciu, precizez următoarele referitor la relațiile dintre mine și Palat.

Deși lucrez din 1934 la Fundația Regela Mihai I. relațiunile mele cu Palatul au fost extrem de rare, mai rare chiar decât era obligatoriu față de funcțiunea pe care o îndeplinesc din 1941 încoace. Astfel: pe timpul domniei Regelui Carol II, edică din 1934 și până la abdicarea sa nu am vorbit cu Regele Carol II. nici o singură dată, nu am avut nici o audiență, toate relațiile cu Palatul erau purtate exclusiv de Prof.D.Gusti, iar în timpul absenței sale de Emanuil Bucuța, Ap. D.Culea sau D.G.Banu, care aveau delegații de suplinire; decând am fost numit ca director delegat și apoi ca director titular (1945) am fost primit de Majestatea Sa numai de două ori, odată ca director delegat (1942 sau 1943) în audiență comună și cu ceilalți directori de Fundații și odată ca director titular, pentru buget în Mai 1946. Nu cunosc pe nimeni din cercurile Palatului, în afară de d.Mareșal Negel la care am fost numai în rare ocaziuni și numai pentru chestiuni de serviciu. Tot așa am cunoscut și pe d.Ion Mocsonyi Stârcea când era Mareșal al Curții M.S.Regelui, și tot numai pentru chestiuni de serviciu; când am vorbit pentru întâia oară cu d. Mocsonyi Stârcea, chemat de Dsa, în chestiuni de serviciu, la încheierea audienței am spus: "Dați-mi voe să vă spun că avem câteva cunoștințe comune: Pichi Pogoneanu, Brutus Coste, Titu Pogoneanu". Mi-a răspuns: "Da! Imi pare bine".

În cursul activității mele la Fundația Regele Mihai I. d. Mocsonyi Stârcea susținea activitatea mea față de încercările D-lui D.Caracostea, care era Director General al Uniunii Fundațiilor Regale, de a hitleriza și activitatea noastră, cum a făcut cu Revista Fundațiilor Regale pe care o conduce al (D.Caracostea). Aceasta a dus la legea din 13 Mai 1944, care a desființat Uniunea Fundațiilor Regale și a contopit Fundația Regală pentru literatură și artă cu Fundația

...//...

Regele Mihai I; această contopire a durat până la 16 Iunie 1945, când cele două Fundații s'au despărțit din nou.-

In prezent sunt director numai la Fundația Regele Mihai I.-

+
Continui acum povestirea făcută în declarația anterioară.

Ne aflăm după 23 August, 1944. Eu eram directorul Fundației Regele Mihai I., care înglobase /prin legea din 13 Mai 1944) și Fundația pentru literatură și artă, și aveam enorm de mult de lucru.-

Printre primele măsuri ce am luat a fost să schimb și să îndrept ce stricase d. Caracostea. Am redat Revistei Fundațiilor Regale Comitetul ei de direcție și am încredințat din nou redactarea ei Dlui Camil Petrescu și Dlui Petre Comarnescu; am chemat la conducerea editurii pe d.Prof. Tudor Vianu, actualul ambasador al României la Belgrad; am reînființat premiile pentru scriitorii tineri, etc. Eram absorbit de această muncă, și o împlineam cu drag.

Pichi Pogoneanu era directorul presei și informațiilor în Ministerul Afacerilor Străine, în care se înglobase fostul Minister al Propagandei, desființat. Fundația Regele Mihai I. depindea de acest Minister și de această direcție a presei și informațiilor.-

Intr'o dimineață, prin Septembrie - Octombrie 1944, Pichi m'a chemat la el la Direcție, care funcționa în Palatul Ugir, și mi-a cerut, din partea Ministerului, să demisionez din postul de director al Propagandei și să mă dedic exclusiv Fundației Regele Mihai I. Am primit aceasta cu cea mai mare bucurie; dorința mea era să dezvolt o activitate socială și culturală ca aceea dela Fundație, nu o activitate administrativă ori politică într'un departament.

Pichi Pogoneanu a mărit și subvenția pentru Fundația Regele Mihai I., subvenție care era luată în bugetul Direcției Presei și Informațiilor din Ministerul Afacerilor Străine, situație, desigur, provizorie, până la trecerea noastră în bugetul Ministerului de Finanțe, unde figurăm cu subvenții și azi.

In această epocă Pichi era extrem de ocupat; locuia chiar la Minister, chiar în camera în care-și avea biroul. Nu l-am prea văzut în această vreme.-

Ocaziunile în care am mers la dânsul sunt următoarele: - Odată am fost rugat să stărui pe lângă Pichi să accep-

00578 181

te ca d. Alex. Bădăuță să-și dea demisia din Minister ca să nu fie epurat. Pichi a protestat: "Să nu vii la mine cu asemenea intervenții. Nu vreau să știu de Bădăuță. Trebuie să fie epurat." Am stăruit, dar fără succes. Ulterior au intervenit pentru d. Bădăuță și alții prieteni ai săi, care erau și prietenii lui Pichi (Buzdugan, Filotti, Dragu) și astfel, demisia lui Bădăuță s'a acceptat.-

- Altădată, am mers la Pichi pentru ziarul "Ecoul" care urma să fie suspendat ori suprimat. Am susținut "Ecoul" ca pe singurul ziar care, în epoca dictaturii antonesciene, a avut un ton de reținere clară și de pregătire a opiniei publice în vederea schimbărilor care urmau să se producă și care prin "Mersul războiului", prin "situația internațională" prin "chenarele" sale, ca și prin articolele sale, era un ziar cu atitudine favorabilă rușilor de alianța cu germania hitleristă. Pichi nu a primit nici această cerere a mea, pe care am repetat-o, motivând că totuși el consideră pe Mircea Grigorescu, directorul "Ecoului", ca un om interesat și de veniturile pe care i le aducea gazeta. "Dealtfel, a adăugat Pichi; nici nu aș putea face nimic. Suspendarea "Ecoului" nu e cerută de mine ci de N. Carandino și de foștii redactori ai "Ecoului". Pichi făcea aluzie la d. G. Macovescu care era în comisiunea respectivă. În încheiere Pichi a adăugat: "Nici nu aș putea face nimic; se opune partidul comunist."

- Un alt demers, de astă dată telefonic, am făcut la Pichi, tot în răstimpul 1944-45, în împrejurarea următoare: un denunț făcut împotriva mea de niște funcționari concediați de mine dela Fundație, mă pusese în situația de a fi ridicat și dus la Prefectura sau la lagărul dela cazarma "Tudor Vladimirescu". Am chemat pe Pichi la telefon acasă și i-am spus situația în care mă aflu. Era pe vremea în care d. N. Penescu era Ministru al Afacerilor Interne. În urma demersurilor făcute de Pichi - mi-a spus că a vorbit cu d. Ministru Dămăceanu și cu d. Bălăceanu, care era la cancelăria Palatului. În urma acestor demersuri, d. Director Manolescu (așa cred că se numea) dela Prefectura Poliției a chemat la telefon pe agentul care venise la mine. Am rămas pe loc la birou, am mers după masa la Prefectură și am dat acolo o declarație în care am arătat că nu am făcut nici odată, nici o politică și mai ales că nu am fost niciodată legionar, nici măcar simpatizant.-

...//...

00579 162

În vremea aceasta contact personal cu Pichi nu am prea avut; el era mereu cu cercul său de prieteni și de colaboratori dela Ministerul Afacerilor Străine, în deosebi cu G.Niculescu-Buzești, Camil Demetrescu, Cecilia Sorescu, Emil Lăzărescu. Nu-mi părea curios acest lucru. Pichi avea nevoie ca să fie mereu cineva cu dânsul, din cauza stării sănătății sale; boala era rea, mersul tot mai defectuos și mai greu. Socoteam că acesta e și motivul pentru care câte unul din cei arătați (Camil Demetrescu, Emil Lăzărescu, Florin Roiu) adeseori rămăneau și peste noapte la dânsul. Telefonând la Pichi îi găsisiam acolo; ei răspundeau la telefon.

Am mers și eu cu Pichi adeseori la croitor, la bărbier, după cumpărături; deasemenea, i-am împrumutat foarte-foarte des automobilul de care dispuneam la Fundația Regele Mihai I. Toate acestea le făceam cu drag, ca pentru un prieten bun, care are nevoie de ajutorul prietenilor săi, pe care și el i-ar ajuta la nevoie.

Din punct de vedere politic în această vreme Pichi era în întregime alături de G.Niculescu Buzești, pe care-l iubea ca prieten și îl stima ca diplomat. Ori de câte ori poamea de G.Niculescu Buzești spunea: "Este un om foarte bine". Deasemenea, cred că se vedea în această epocă cu D.G.Vișoianu și Pavel Rădulescu. Stiu aceasta, adică pot afirma aceasta, bazat pe faptul că uneori când îmi cerea mașina și eu nu eram în situația de a i-o putea da imediat, spunea: "Fă cumva, fiindcă trebuie să-l văd neapărat pe Vișoianu" sau altădată, "trebuie să merg neapărat la Pavel."

Nu mi-a spus nici odată ce anume vorbește cu el; odată, doar l-am rugat să-i vorbească despre mine lui Pavel Rădulescu, despre care auzisem că este în termeni foarte amicali cu d.Mareșal Negel, ca d.Mareșal Negel să nu dea crezare tuturor denunțurilor ce se fac împotriva mea de funcționarii concediați de mine.

La 16 Iunie 1945, am fost numit director titular al Fundației Regele Mihai I. Numirea mea s'a făcut la propunerea D-lui Ministru Lucrețiu Pătrășcanu, de care depinde, conform legii, Fundația Regele Mihai I. Nu cunoșteam personal pe d. Ministru Pătrășcanu; l-am cunoscut personal abia după ce am fost numit. Cred că d.Ministru Pătrășcanu mă cunoștea dela prietenii comuni Dș.Lena Constanțe și d.A.Brauner și cred că numirea mea își avea justificarea în împrejurările ca cele

...//...

005 163
380

următoare: atitudinea mea clară din timpul dictaturilor, cu care nu am simpatizat; ajutorul dat de mine multor oameni de stânga cunoscuți, ajutor dat fără ezitare și cu riscuri mari personale din partea mea: am intervenit pentru Traian Selmaru, am ajutat pe G. Ivașcu, am ajutat mult pe Aurel Bauh, am făcut servicii mari inginerului V. Borsan, membru de partid, am avut în trecut (1934-1935) o ~~activitate~~ atitudine negovăitoare în chestiuni care priveau pe H. Brauner și l-am ajutat într-o împrejurare foarte grea în vara 1944; m'am oferit să iau sub adăpostirea mea un membru marcant al partidului comunist, al cărui nume nu mi s'a comunicat și nici nu am insistat să mi se comunice (Solicitarea mi s'a făcut prin d. ing. H. Zilber în 1944 primăvara); nu am hitlerizat în nici un fel Fundația Regele Mihai I; am rostit cuvântarea dela Craiova, manifestare clară în favoarea M.S. Regelui, care simboliza pentru toată lumea opunerea față de hitlerism; munca devotată și consacrată exclusiv Fundației Regele Mihai I., adică satelor și țărânilor și dusă într'un spirit democratic și progresist; ajutorul dat unor oameni orientați spre stânga, precum Stanciu Stoian, Ion Berca, Iorgu Stoian, etc. etc. - cei care reprezenta un stat de serviciu bogat și clar, și la care se poate adăoga scrisorile mele la "Timpul" și "Ecoul", sau ajutorul dat în timpul legionarilor dlui Prof, Tudor Vianu, și alte multe fapte, pe care mi-e greu să le amintesc, fiindcă nu le-am făcut cu gândul să le citez vreodată și nici nu credeam că voi ajunge în situația de a le pomeni în apărarea mea.

Am fost foarte bucuros de numirea ce mi s'a făcut; ea însemna pentru mine împlinirea unei aspirații de muncă. Faptul că ea mi s'a făcut de guvernul democratic al epocii de după 6 Martie 1945 constituia pentru mine o obligație morală, pe care am înțeles s'a respect.

Si am lucrat în acest spirit. Nu am lăsat să pătrundă în lucrările Fundației nici un țără, nici în provincie, nimic împotriva guvernului și am luptat cu tact, cu răbdare, dar continuu să aduc această activitate, așa de răspândită pe toată suprafața țării, spre linia cerută de vremuri și de guvernul țării. Nu este o muncă ușoară să realizeze această lucrare, într-o activitate care înglobează sute de preoți, învățători, țărani și chiar ~~unii~~, pe care Fundația este nevoită să-i primească așa cum sunt și cărora trebuie să le comunice țelurile ei și spiritul ei. Pot afirma însă

00587 164

că s'a făcut enorm în acest sens și că eu eram pe acest drum. Unde au fost ezitări sau greșeli din partea mea, aceasta nu pornea din alt motiv decât grija de a nu strica o operă în care mai ales tactul și răbdarea puteau fi utile.-

Programul de editură pe care l-am întocmit cu d. Tudor Vianu a fost prezidat și el de acest spirit.- La conlucrarea organismelor județene ale Fundației au fost aleși președinți domnii prefecți ai județelor, iar din partea Fundației am păstrat la conducerea treburilor județene numai oameni cu care domnii prefecți erau dispuși să lucreze; în foarte multe cazuri domnii prefecți au păstrat chiar pe vechii colaboratorii ai Fundației, fiindcă nu li s'au putut imputa greșeli împotriva spiritului progresist și democratic.

În acest spirit lucram și în această atmosferă clară, orientată în sensul regimului democratic, când s'a produs faptul de care sunt învinovățit azi, fără să am aici o vină, fiindcă Pichi nu mi-a spus ce face, ci m'a pus într-o situație rea:

Într-o convorbire, pe care o situez în toamna din 1945, Pichi mi-a spus că el crede că va avea o perchezitie și că ar vrea să pună în siguranță unele materiale privind actul dela 23 August și că s'a gândit că le lasă câteva zile la mine. "Poate - a spus Pichi - odată voi scrie și eu cu Buzzești o istorie a lui 23 August și atunci aş vrea ca aceste documente să fie la noi". I-am răspuns că nu cred nimerit să aducă acest material la mine și i-am arătat că eu însumi - după cum, de altfel, știa - am avut perchezitii (în legătură cu niște pretinse materiale de captură germană, ce s'ar afla la mine; lucrul s'a dovedit a nu fi adevărat), și sunt mereu denunțat de funcționarii concediați.

Atunci Pichi²zis că "dacă va putea (el Pichi) nu-l va aduce la mine. Totuși, după câteva zile dela această convorbire, Pichi a venit la mine cu mașina sa, nu s'a dat jos, am egit eu la el în Stradă și mi-a spus că vrea să lase un geamantan la mine. Geamantanul a fost dat jos din mașină de șofer (Stefan), căruia i-am spus să-l pună în hall-ul locuinței mele din Str. Dr. Drăghicescu, 9, unde ne aflam, și unde locuiesc și azi.-

Asupra datei când s'au petrecut cele de mai sus am avut unele ezitări, în cursul declarațiilor mele; ele au următoarea explicație: dacă nu s'ar fi produs cele ce s'au

005 165

intâmplat cu Pichi, nu m'aş fi gândit poate nici odată la această ohestiune, care nu era prezentă în nici un fel în memoria mea, în cursul discuţiunilor cu D. Consilierii Rădescu am putut rectifica data şi modul cum s'au petrecut lucrurile.

Resping însă în mod hotărât şi acum afirmaţia lui Pichi despre faptul că eu aş fi cunoscut vreodată conţinutul valizei ce a lăsat la mine. Afirm în mod clar că nici odată nu am cunoscut conţinutul valizei lăsată de Pichi la mine, nici măcar din spusele lui Pichi, necum din văzute; valiza a rămas acolo unde a fost pusă de gofer, până când a fost ridicată, după câteva zile, tot de gofer.

Nu ştiam care este activitatea lui Pichi în această epocă, după plecarea lui din Ministerul Afacerilor Străine. Cum am arătat, el în această vreme el era în contact permanent mai ales cu colaboratorii săi din Minister. În toată epocă dela 1945 toamna şi până în prezent, ocaziunile în care eu m'am văzut cu el au fost rare, iar în ultimul timp, din toamnă 1946 şi până azi chiar foarte rare, din imposibilitatea de a comunica; nici eu nici el numai aveam maşini, iar distanţa dintre noi foarte mare - eu stau în Cotroceni la Școala de războiu, iar el în Parcul Jianu şi în Parcul Filipescu.-

Totuşi, ca fapte care, în lumina celor ce le cunosc azi ar putea avea o semnificaţie, relatez următoarele, fără să am certitudinea că voi fi în stare să le pun în ordine cronologică, dar relatările vor fi exacte:

- După conferinţa de pace, când s'a întors delegaţia de export, Pichi mi-a spus că ar dori să vadă pe D.H. Zilber şi pe d. Golopenţia, care făcuseră parte din tehnicienii delegaţiei române şi care sunt prieteni ai noştri. Atunci am convocat la mine la masă pe cei arătaţi, precum şi pe d.H. Brauner, cred că şi pe d.D.Georgescu dela Institutul de Statistică. Masa a decurs amical, fără discuţiuni politice. Despre Paris s'a vorbit în general d.Zilber elogiind contribuţia D-lui Golopenţia, iar d.Golopenţia spunând cuvinte foarte bune despre activitatea D-lui Zilber. Nu ştiu dacă în particular Pichi le-a cerut şi alte informaţiuni despre lucruri săi persoane.-

În toamna 1946 - iarăşi spun data după memoriul şi dacă cercetările vor dovedi că a fost în alt moment rog să fiu crezut că nu am avut intenţia de a nu spune lucrurile exact - în toamna 1946 aşadar, am fost anunţat, într'o dimi-

00583/166

neată, de Dg. Sorescu actuala doamnă Victor Pogoneanu, că Pichi va veni după masa la mine. Nici odată Pichi nu s'a anunțat în acest mod la mine; obișnuit telefonic, dg. Sorescu nu fusese nici odată la mine, în nici o chestiune.

După masa Pichi a venit la mine, am deschis eu, căci servitoare nu aveam. L-am primi și mi-a spus că a venit la mine nu atât pentru mine ci pentru că are de discutat niște chestiuni de afaceri cu d. Ion Mocsonyi Stârcea, care nu voia să-l viziteze acasă și atunci al (Pichi) s'a gândit să vie la mine. Mi-a părut ciudată chestiunea, dar nu am cerut explicații. Curând a sunat cineva și au cosit, pe rând, mi se pare, d. Ing. Radu Buzeghi și d. Camil Demetrescu. Cred că pe d. Inginer Buzeghi l-am cunoscut atunci, primindu-l la ușă. Apoi am văzut trecând pe strada pe d. Stârcea, cu dg. Sorescu, am egit în stradă și i-am strigat (Allo! Allo! Aici!) au intrat, am schimbat câteva vorbe convenționale și apoi Pichi mi-a cerut să pun patefonul (pickup), mi-a spus că dânsii doresc să discute niște chestiuni care nu mă privesc, anume afaceri și că mă roagă să nu mă supăr, dar să-i las singuri, să închid ușa și să stau în cealaltă cameră cu Dg. Sorescu. Nimic din toate acestea nu-mi convenea, dar eram pus în fața unui fapt implinit. Am luat în cealaltă cameră cu Dg. Sorescu am jucat cărți. Nu știu ce s'a discutat; nu am auzit nici o singură vorbă. Înainte de a pleca dela mine, am fost chemați înăuntru eu și dg. Sorescu; le-am oferit câte o felie de cozonac; s'au schimbat iarăși câteva vorbe convenționale și au plecat.

A doua zi dimineața am fost vizitat de cineva care spunea că vine dela circumscripție pentru fișa de imobil; nu aveam fișa de imobil, deoarece proprietarul nu era acasă. Dar cel care venise s'a mulțumit să știe cine stă la parter, adică era vorba despre mine. Am pus aceasta în legătură cu vizita din ajun a lui Pichi.-

Faptul acesta m'a speriat, dar m'a și bucurat deoarece aveam un motiv temeinic ca să-i pun în vedere lui Pichi să nu mai facă așa ceva, fiindcă nu voiam să dau ocazia la nici un fel de suspiciuni pe seama mea. Deaceia, telefonic am chemat la mine la birou pe d. Camil Demetrescu și l-am rugat să pună în vedere lui Pichi toate acestea, ca să nu mi se creadă, fără motiv, o situație neplăcută. "Nu știu

00584
167

ce vorbiți și ce discutați - am spus - și nici nu mă privește. Cred că sunt prostii. Dar modul acesta de a proceda dă de bănuț și ne vrea să am neplăceri". d.Camil Demetrescu a răspuns: "Am să-i comunic lui Pichi, dar să știți că nu ai nici un motiv de îngrijorare, nu e nimic nepermis (sau compromițător, nu rețin exact termenul folosit de d.Camil Demetrescu)".

Totuși, Pichi a repetat această întâlnire a sa cu cei arătați în ziua următoare, sau după o zi, nu știu exact. Nici de astădată nu am asistat nici o clipă la conversații. Mai mult, de astădată, ca să nu fiu deranjat de sgomotul pickup-ului am cerut vîc proprietarului să stau într'o garsonieră liberă a sa, situată tot la parter, dar despărțită printr'un hall și două uși de locuința mea. - La plecare i-am condus până la poartă și ne-am despărțit, fără cea mai mică aluzie la ceea ce au vorbit. -

Repetarea acestui lucru care nu mi-a plăcut m'a indispus și m'a îngrijorat. Deaceia, am rugat pe prietenul nostru comun d.N.N. Popescu să-i comunice lui Pichi părerea mea că eu nu am vîc să accept asemenea vizite și că îl rog să nu mă mai pună în asemenea situații, deși - așa cum spunea Pichi - este vorba de afaceri comerciale ale d-lui Ion Stărcă - Mocsonyi și de nimic altceva. Nu știu dacă d.Popescu a transmis sau nu acestea, dar nici o asemenea vizită nu s'a mai repetat.

Dealtfel, și din cauza comunicațiilor grele nu ne-am mai văzut decât rar.

După mutarea sa în Palatul Stirbey Pichi m'a chemat odată la el.

Reamintesc aici că, la un moment dat și anume prin vara-toamna lui 1946, când lui Pichi i s'a rechiziționat o cameră, el a luat notărea, împreună cu familia sa să se mute în Str. Arh. Louis Blank, la unchiul său, și să închirieze casa din Parcul Jilup. Atunci, Pichi mă rugase ca, pentru un timp, să-l adăpostesc la mine. Fără să-l refuz - ceea ce dată fiind prietenia dintre noi, nu aș fi putut face în niciun caz, i-am arătat că locuința mea nu este convenabilă pentru el care are nevoie de atâtea îngrijiri.

Ulterior m'a anunțat că nu mai e nevoie să facă apel la mine, deoarece va locui în Palatul Stirbey, unde va fi găzduit de d.Niculescu-Buzeghi. -

Acolo m'a chemat într'o dimineață și mi-a spus că s'a logodit și se va căsători cu Dg. Sorescu. I-am spus că mă

00583 168

bucură aceasta și că sunt sigur că viața de om căsătorit îi va face bine.-

Curând după aceasta s'a căsătorit. Am asistat la căsătorie în casa prietenului nostru comun d.Dr.Dorin Iliescu

După câteva zile m'a chemat Pichi din nou și mi-a spus că dorește să se sfătuiască cu mine cu privire la situația lui materială. Îmi dădeam seama că are greutăți materiale. Am crezut că dorește să-i ofer un post la Fundație. Mi-a spus că nici nu se gândește la așa ceva, că nu cumva să-mi cauzeze greutăți, el fiind o persoană cunoscută ca ostilă Guvernului și dată fiind prietenia lui cu d.Niculescu Buzeghi. Am mai propus să reage pe d.Pavel Rădulescu, sau pe d.Crețanu de la Banca Românească, pe care știam că-i cunoaște, ori pe d.Vișolani, dar mi-a spus că se jenează să le ceară un asemenea serviciu și că poate va obține un post în cadrul întreprinderilor D-lui Ion Mocsonyi Stărccea, ceea ce cred că s'a și realizat, fiindcă ulterior m'a rugat să stăruie pe lângă prietenul nostru d.Ing.Zilber să se aprobă cererea de împrumut prezentată la CEC de d.Stărccea. "Spune-i a spus Pichi - că îmi face mie un serviciu dacă se aprobă împrumutul acesta". Data fiind situația sănătății lui Pichi totți căutam să-l ajutăm și ne părea rău că se încapăținează într-o atitudine de opoziție fără nici un rost și fără nici o justificare.

Apoi l-am revăzut înainte de a pleca și el și eu în vacanța de Crăciun. El pleca împreună cu soția sa la Bulci la d.Stărccea, eu la Caransebeș la tatăl și la sora mea. Pichi m'a chemat ca să-mi ceară mașina pentru gară.

La întoarcerea din vacanță l-am văzut din nou; era bine dispus, sănătatea se ameliorase; stătea la sora lui și la unchiul său în Str.Arh.Louis Blanc, 19. Ne-am bucurat mult că arată bine și am comunicat aceasta și prietenilor comuni, ocazional, dlui Golopenția, Brauner, N.N.Popescu.

În Str.Arh.Louis Blanc, ne-am văzut rar. Eu eram extrem de ocupat la birou, nu aveam mijloc de transport și eram foarte preocupat de problemele vieții mele personale, fiind în pragul căsătoriei. Căsătoria mea s'a petrecut în condițiuni grele, deaceia acest fapt mi-a reținut luni de zile toată atențiunea. La 4 Iunie 1947 m'am căsătorit; apoi la 30 Iunie, 1947 mi-am trecut doctoratul în filosofie.

Aceste două acte mi-au ocupat toată viața și toate preocupările în tot cursul anului 1946/1947.

După căsătorie și după doctorat Pichi m'a chemat adeseori la telefon, dorind să ne vedem. Am avut conversații de ordin amical, fără discuțiuni de ordin politic. El știa că eu am mers tot mai mult pe linia legăturilor tot mai adânci cu Guvernul, iar eu știam că el se află în opoziție cu Guvernul, de aceea, și unul și altul am evitat subiectele de natură a sublinia deosebiriile dintre noi.

Amintesc din ocaziunile în care am văzut pe Pichi în cursul verii și primăverii 1947, următoarele:

Odată am mers eu la el ca să-l vizitez la întoarcerea din vacanța de Grăciun, fără conversații politice;

Odată m'a chemat el ca să mă roage să intervin, prin prietenul nostru d.H.Brauner, ca d.Ar.Pop să fie primit de către d.Ministru Pătrășcanu, privitor la o nedreptate care se făcea unui client al D-lui Ar.Pop;

Altădată m'a chemat ca să intervin în favoarea nepotei sale, fiica soriei lui Pichi, Viorica, ce se află la studii în Elveția, ca să se bucure de avantajul de schimb acordat studenților români din străinătate. În această chestiune Pichi m'a chemat de multe ori la telefon și cred de două trei ori la el acasă. Vizitele mele erau foarte scurte.-

Altădată am fost invitat de Sora lui Pichi, Dna Anina Rădulescu Pogoneanu, la o după masă literară, cu mulți invitați, unde s'au citit poezii. Erau de față: Pichi, Anina, Lia Pogoneanu-măm, Sisi Pogoneanu, Ana Gherghinescu-Vanis, o poetă și traducătoare italiană, Gicu Barbul, Sandu Tz. gara Samurcaș, o vară a lui Pichi, soră cu d.Mitica Popescu, etc.

Intr'o altă ocaziune, am mers eu la Pichi spre a-l ruga ca, dacă cânoagte pe cineva, să intervie pentru mine la Soc.de Asigurări "Națională" sau la Banca Românească (de care depinde Soc.Națională), ca să primesc un post acolo, leașa modestă dela Fundație fiindu-mi insuficientă, cum sunt acum căsătorit.-

Precizez că postul mi-a fost propus de d.Mihai Pop, director la fabrica de ciment Fieni, prieten al meu; și deasemenen, precizez că, prin prietenul meu d.H.Brauner; am cerut și am primit încuviințarea d-lui Ministru Pătrășcanu, ca să pot funcționa și acolo.

Pichi mi-a spus că va interveni ocazional la d. George Cretianu și apoi mi-a telefonat și mai târziu mi-a spus și verbal că a vorbit și crede că voi primi postul so-

00587 170

licitat. In epoca in care s'a produs deținerea mea, urma ca eu să fac, in acest scop, un stagiu de practică la Soc. de Asigurări "Agricola".

In această epocă (primăvara 1946 și vara 1947) la Pichi întâlneam in mod obicinuit pe : Camil Demetrescu, Florin Roiu, Dali Georgescu, de două ori pe Rici Rillard, odată pe d. Gicu Barbuli de trei sau patru ori pe d. Inginer Budeșt. odată pleca dela Pichi, in momentul in care am sosit eu la Pichi, d. Melboarne dela misiunea americană; de câteva ori pe d. Av. Dorin Iliescu, odată sau de două ori pe d. Av. Pop, chemat de Pichi in legătură cu rechiziționarea casei lui din Parcul Jianu, chestiune care a determinat atunci și chemarea mea la el.

In prezența mea ei nu au discutat politică nici odată. Dealtfel, in general, ori eu plecam când veneau ei, ori ei plecau la sosirea mea. Incidental ei pomeneau despre chestiuni de serviciu, despre oameni și colegi din Ministerul de Externe pe care nu-i cunosc, chestiuni indiferente, la care nu eram atent, și la care nu participam.

Din această vreme rețin unele afirmațiuni ale lui Pichi care in vederea unele poziții politice ale lui, fără a putea preciza când anume au fost pronunțate; când îmi amintesc de martorii conversațiilor le voi cita.

Când l-am întrebat odată dacă face parte din Partidul Național-Tărănesc (Maniu) mi-a spus că nu, dar că el (Pichi) prețuiește mult pe d. Maniu pe care-l consideră un om politic de seamă. Deasemenea, a adăugat, că faptul că d. Niculescu Buzeghi s'a înscris nu înseamnă că este și el înscris. "De altfel, a adăugat răsând, ce mă mai întrebi ? Sti că eu nu fac politică".

Altădată, după plecarea lui din Ministerul Afacerilor Externe, mi-a spus că a avut o conversație cu d. Tătărescu in care i-a comunicat părerile sale politice deosebite de ale D-lui Tătărescu.

Discuția am deschis-o eu, întrebându-l de ce a plecat din Minister și spunându-i că eu cred că era mai bine să rămână la cariera lui și să lucreze in cadrul regimului și cu Guvernul.

Nu mi-a relatat conversația in amănunt, mi-a spus doar că a spus dlui Tătărescu că el (Pichi) e de acord să rămână in Minister, dar că nu înțelege să-și schimbe părerile

politice pe care d. Tătărescu le cunoaște. Mi-a mai spus că apoi și-a adunat colaboratorii și le-a comunicat că va pleca. Am spus: "Crezi că mai era nevoie și de asta? De ce să ai un aer provocator?" Pichi a răspuns că el așa înțelege să procedeze.

Am considerat că, închodată, Pichi "își dă importanță" și că bravează numai de dragul de a face fraudă.-

Altădată, aceasta în mai multe ocazii, când întâmplător era vorba de chestiuni politice, Pichi își exprima convingerea că un conflict între puterile Anglo-Americane și U.R.S.S. va izbucni în mod cert. În aceste ocazii Pichi preciza chiar și date, după el, probabile când ar fi să se producă conflictul: primăvara spunea - "până în vară", vara spunea "până în toamnă", etc.-

Cred că a fost ultima noastră convorbire (Luni sau Marți) înainte de arestarea lui, adică la 4 sau 5 August, 1947. Eram la el, unde se afla și d-rul Tiberiu Ionescu. Provoacat de Drul Tiberiu Ionescu, Pichi a spus că el rămâne convins că vom avea conflict și că este inevitabil conflictul, dar că discuțiunile ocazionate de Planul Marshall au darul să mai amâne acest conflict inevitabil.

Atunci am combătut punctul său de vedere, spunându-i că face foarte rău că se agită de asemenea idei, în loc să lucreze constructiv așa cum ar putea-o face cu darurile și pregătirea sa, i-am spus că toate aceste agitații politice provocate de d. Maniu sunt un rău pentru țară și pentru oameni care se pierd în închisori, în loc să lucreze; i-am spus că țara are nevoie de oameni cu adevărat capabili pentru muncă, nu pentru agitații sterile; și am mai spus că "d. Maniu nu avea decât să-și facă singur cu o dactilografă protestele, și trebuia să lase oamenii în pace".

Mi-a răspuns că nici nu mai discută cu mine, că am adoptat limbajul "Scânteii" și că el nu-i de părerea mea, care mă conduc - a zis el - după proverbul "capul plecat, sabia nu-l taie".

Când era vorba despre conflictul care "se va produce" dar nu se producea, Pichi o punea ori pe seama pregătirilor anglo-americane neîncheiate de ordin militar, ori pe seama curenților de opinie, înca deosebite, din U.S.A; spunea că opinia publică americană are o evoluție lentă, dar că el e convins că se merge spre conflict.-

...//...

În politica internă Pichi protesta împotriva a ceea ce el considera tendință ~~xxxixix~~ partidului comunist de a decide în toate chestiunile, de orice ordin fără a ține seama de alte opinii.

Pe această linie de gândire și atitudine politică se afla Pichi. Lucruri mai precise nu pot comunica fiindcă lucruri mai precise nu cunosc, aceste chestiuni nu intră în ordinea preocupărilor mele și nici nu am căutat să le cunosc mai deaproape.-

Cred că atitudinea lui Pichi are, așa cum am caracterizat-o și în fața Dlui secretar general BUNACIU, următoarele caractere și următoarea ~~xxxxxxxx~~ calitate ;

- Credința lui Pichi în rostul " Carieri " și al oamenilor din carieră ca să opună ; de aceea și grupul de oameni cu care a rămas legat în deosebită activitatea lui ;

- formația lui Pichi de democrație genevează " spirite geneve " care l-a legat de ceea ce azi se numește " democrație de tip occidental " .-

Atașamentul lui prieten față de G. Niculescu Buzesti pe care a înțeles să-l reprezinte și în lipsa acestuia din urmă ;

- adăug și faptul psihologic că, după 23 August, după ce a avut un rol în acest act, Pichi se considera ca obligat să rămână în luptă politică și să reprezinte puteri proprii.-

Niciodată nu am crezut că politica pe care o face Pichi îl va duce la acte care să-l aducă în fața justiției. Când combatteam ceea ce făcea o făceam cu respectul că, un om capabil se irqseste într-o agitație neconstructivă, în vizite și conversații, în loc să producă în cadrul neî activități constructive.-

Nu am avut nici un amestec, niciodată în nimic din ceea ce a făcut și nici nu am dorit să am. l-am arătat lui Pichi prietenie, fără nici un angajament sau orientare politică de felul celei practicate de el.-

Am mers pe o linie de muncă pozitivă, loial și corect față de regimul care mi-a încredințat un post de lucru și am înțeles și înțeleg să adâncesc această legătură, fără nici un echivoc, dorind să muncesc cinstit și corect, acolo unde voi fi pu așa cum am declarat Dlui Secretar General Bunaciu.-

Ar fi nedrept să fiu aruncat într-o tabără cu care nu am avut de-a face și în care nu am ce căuta ; doresc să-mi închin viața și munca, poporului pe care l-am slujit și până acum în mod devotat, cinstit și cu respectarea legilor Țării.-

Aceasta îmi este declarația pe care o sustin și o semnez propriu.-

/ss/ Neamtu Octavian

26 August 1947.

DECLARAȚIE

Subsemnatul Neamtu Octavian, în continuare
declar următoarele :

Față de precizările cerute de Dl. Consilier
Rădescu, privitor la cuprinsul declarațiilor mele
anterioare, adaug următoarele :

-Prisitor la atitudinea lui Pichi Pogonceanu
față de guvern, ce era o atitudine de desaprobare, Pichi
considera guvernul ca aservit sovietelor " Tu nu vezi
că nu se face nimic decât așa cum cer rușii" zicea el,
în acest mod el manifesta ostilitatea sa față de guvern.
Sănătescu nu greșit în politică lăsând posibilitate per-
tidului comunist să ia rol conducător în politică.
" A fost o alegere greșită" spunea Pichi despre genera-
lul Sănătescu. Am comunicat acest D-lui Secretar General
BUNACIU.-

- Ce și în epoca discaie de 23 August, Pichi
manifesta adeseori un aer " misterios" al omului care
știe mai mult decât spune, și care nu poate spune tot
ce știe. În discuțiuni zicea : " Am eu informațiile
mele " " Știu eu mai bine " Consideram că prin aceste
ori face eluzie la publicații străine din care se infor-
mează, ori la oameni cu care se vede și cu care discută.
Princa regulat buletinele " Redor" rezervat. Nici pe
acestea nu am avut curiozitatea să le citesc la dăseul
sau în altă parte. Acest aer misterios era accentuat în
daosebi în ultima vreme. Deosemena, în ultima vreme
manifesta, ce și după 23 August, o anumită edgilitate
sau intoleranță, caracteristică lui, dar accentuată
asum, față de oameni și situații . Am comunicat această
D-lui Secretar General Bunaciu.-

- În ce privește ideea confiliatului între pu-
terile anglo-americane și U.R.S.S., în ultima fază,
această idee apărea la Pichi nu numai ca o concluzie
bazată pe o judecată politică a lui, dar și ca o idee
de care se agăța ca de o nevoie sufletească.

00501 184

Această idee apăsă ca o certitudine pe care Pichi și a făurise pentru sine. Nu pot căta cazuri, cease afirmasen este o judecată a mea asupra lui Pichi, în care m'am gândit în ultima vreme, cu regretul că se irosește într-o atitudine negativă și ale cărui opinii mi le-au trecut prin memorie și le-am judecat în lumina cunoștinței mele despre Pichi." Nu se poate să nu se producă acest conflict. Poate să fie în execuție, dar dacă el se va produce "- zisea el cu hotărâre.-

- Stiu că Pichi se vedea cu străină, l-am auzit spunând : " Am luat masa la club / Prietenii Națiunilor Unite / ca un străin, sau ca niște străini" Nu am întrebat eu cine. Altă l-am auzit spunând : " Am luat masa cu Elisabeth Burkor / sau cred că se numea / o ziaristă americană " - sau " Nu pot ușine seară, ieu masa cu Elisabeth Bertkor ". Se deducea dintr-o dată că Pichi se vede cu străină și considerau că așa este și una din modurile sale de a se informa în politică.

- Stiam, de asemenea, că primește știri dela prietenii săi din străinătate. Eram convins că le primește prin fratele său Titu, care se află în Elveția. Când îl întrebam dacă mai are știri dela Titu sau dela Brutus Coste, îmi răspundea simplu : " De am mai primit unele vești bune " - sau " Nu mai am nici-o veste" ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ Întrebările mele priveau viața personală și sănătatea acestor cunoscuți ai mei, nu chestiuni politice.- Nu l-am întrebat pe Pichi cum primește aceste vești, adică pe ce cale le primește.

M'am întrebat însă eu și am socotit că le primește pe calea curierului Ministerului de Externe, în care Pichi urmărea stăția prietenii. Am comunicat aceasta în convorbirea avută cu Dl Secretar General Bunciu.- Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și pe care o semnez propriu.

/ss/ Neamtu Octavian

27 August 1947.-

145

00592

DECLARAȚIE

Subsemnatul Neanu Octavian, în complectarea
Declarațiilor mele referitoare și la întrebarea D-lui
Consilier Lepăduțescu declar următoarele :

Pentru D-l. Pogoneanu ideea conflictului între
U.R.S.S. și puterile anglo-americane apăsătoare, în prime fașe
a vederilor lui, ca o concluzie logică a raporturilor
dintre aceste puteri. Într-o fază, recentă, această idee era
era pentru D. Pogoneanu mai mult decât o deducție logică
a judecării sa el făcea asupra situației politice să se
apăsătoare ca o idee care era necesară D-lui Pogoneanu în însă
și judecata lui, generală, în așa măsură că ea era cheia
opiniilor lui politice : " Nu se poate ca acest conflict
să nu se producă. Nu se produce acum, se va produce în
toamnă, sau la primăvară, dar el se va produce. -

Aceasta îmi este declarația pe care o sustin și
o semnez propriu. -

/ss/ Octavian Neanu. -

1 Septembrie 1947. -



MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI

DIRECȚIUNEA CORPUL DETECTIVILOR

Nr. 15045 /1947Nr. 1932
7. Aug. 1947

SE AUTORIZA PERCHEZITIA

Judecator de Instructie Militar

Magistrat,



Hansen

Avem onoare a vă ruga să binevoiți
a aproba efectuarea unei percheziții do-
miciliare, la locuința numitului Neamtu
Octavian din București str.
St. Drăghescu Nr. 9, unde suntem
informați că se găsește material ce in-
teresează siguranța Statului.-

SEFUL CORPULUI DETECTIVILOR
Inspector Gl. de Politie

Nicolae

Tramv. 8
8. VIII 1947
D. Popescu
D. Popescu

Proces-verbal de percheziție domiciliară

- Făcut, astăzi 8. August. 1947. - la București.
- lui, Pompiliu C. Alexandru, comisar în Direcțiunea Preștii de Siguranță, Brigada hobile.
- Având în vedere delegația dată nouă de Șef al Brigăzii hobile, de a efectua o percheziție domiciliară la locuința Ști. heamtu Octavian, domiciliat în București, Ști. D. Drăghicou h. 1- ap. 1- în scopul afării de material ce interesează ordinea și Siguranța Statului.
- Având în vedere ordinul Parchetului Tribunalului Militar al Reg. II. București, h. 15075/1947. pus în regulă pe adresa h. 1932- din 7. August 1947.
- Astăzi, data de mai sus, constatam prin prezentul proces-verbal că, transportându-ne în București, strada D. Drăghicou h. 9, la apart. h. 1, am găsit prezent pe Ști. Octavian heamtu și Ști. Elena heamtu, caora arătându-le calitatea și scopul venirii noastre, ne-a încuviințat efectuarea unei percheziții domiciliare a locuinței și al cărei rezultat a dus la găsierea de material ce interesează ordinea și Siguranța Statului.
- Materialul a fost ridicat și transportat la Sediuul Brigăzii hobile, pentru triere.
- Percheziția s'a efectuat în baza formulei legale dela oroh 65, până la oroh 8; de fata fiind Ști. Elena heamtu.
- Nu au fost ridicate, surse de bani, bijuterii, obiecte de valoare, sau obiecte caonice.
- Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal, spre cele legale.

Comisar.

Asistenti:

978.
00597

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul CONSTANTIN TÎNCU, consul în Ministerul Afacerilor Străine cu serviciul la Subdiviziunea Vize-
ler domiciliat în str. Aviator Mircea Zerileanu 86, născut
în București 9 Iunie 1908 declar următoarele:

1.- Sunt funcționar în M. Af. Străine din anul
1938, am intrat cu gradul de șef de birou prin transfera-
re de la Ministerul de Finanțe, am lucrat la Dir. Conta-
bilității din Ministerul Afacerilor Străine obținând în-
tre timp gradul de șef de secție la 1 Aprilie 1943 am
fost numit pe lângă Leg. Română din Budapesta funcționar
în gradul de șef de secție ; pe data de 1 Mai 1943 am
fost trecut în corpul Consulilor în gradul de Consul II
rămânând în post la Budapesta până la data de 23 August
1944, când am fost internați la început de către unguri
iar apoi în Decembrie 1944, am fost duși în Germania/tot
personalul Legației Române din Budapesta, precum și func-
ționații și personalul fostelor Consulate Române de la
Cluj și Oradea circa 100 de persoane/ și internați în
Silezia în localitatea Obär Schreiberler. Am rămas în
Silezia până în anul 1945, când am fost îmbarcați în tren

În tren am stat timp de circa două luni făcând
următorul traseu. Schuiberlau-Dresda-Eisenstein-Sușite-
Regen.-

De la Regen jumătate din grupul de mai sus am
fost internați într-o școală primară în cătunul Hochbruk

La Hochbruk am rămas până în luna Septembrie
1945, când am fost repatriați prin Lintz-Budapesta-Arad
cu un tren numai cu repatriați români organizat de amer-
cani până la Budapesta, unde ne aștepta o garnitură ro-
mânească care ne-a adus până la Arad.-

179.

La înapoierea în Ministerul Afacerilor Străine a fost repartizat la Biroul Vizelor având ca șef direct pe dl. Consul General CARSTIUC. În Iunie 1946 Dl. CARSTIUC fiind numit consul general la Viena am rămas șeful acestei Subdiviziuni.-

2.- Am cunoscut pe Dl. POGONEANU înainte de plecarea mea la Budapesta Dlui lucând în minister. Raporturile mele cu Dsa au fost de serviciu înainte de plecarea mea la Budapesta. La înapoierea din Germania Dl. POGONEANU nu mai lucra în minister. L-am văzut de două ori în legătură cu repararea unei mașini D.K.W mergând la Dlui acasă.-

3.- Cu FLORIN ROIU sunt în raporturi de prietenie. Il caracterizez ca un funcționar foarte bun fiind totdeauna apreciat în minister, ca moralitate este un om cinstit onest, corect în toate relațiunile.-

4.- Niciodată nu mi s'a cerut și nu am dat Dlui POGONEANU sau ROIU nici un fel de document aparținând serviciului meu sau altui serviciu din Minister.-

Nu am văzut, nu am avut și nu am predat nimănui nici un fel de convenție economică.-

Acasta este declarația pe care o semnez.-

22. IX 1947

/ss/ C. TINGU

DECLARAȚIE

Subsemnatul CONSTANTIN TINCU, consul în Ministerul Afacerilor Străine domiciliat în București str. av. Zeri-
leanu 86 declar următoarele :

1.- În Ministerul Afacerilor Străine ROIU FLORIN
ducea o activitatea de convingere și cooptarea anumitor
persoane pentru mișcarea de rezistență din care făcea
parte.-

Acea activitate era dusă după părerea subsema-
tului, de către CAMIL DEMETRESCU, BARBU probabil și alții.
Seful pentru care lucrau era POGONEANU.-

2.- La insistențele lui ROIU repetate am fost
convins și înșelându-mi-se buna credință am fost atras să
le fac diferite servicii.-

Astfel ROIU mi-a cerut insistent să-i procur
convenția economică încheiată de guvern la Moscova în
anul 1947. Fiind prieten bun cu dl. Octav Constantinescu
din Ministerul de Finanțe m'am dus la acesta și l-am
rugat să-mi împrumute convenția pentru o jumătate de zi,
afirmându-i că Ministerul Afacerilor Străine, are nevoie
de ea la biroul Păcii. Dl. Constantinescu mi-a dat con-
venția și i-am predat-o lui ROIU. Convenția a fost copiată
ROIU mi-a predat textul înapoi, care mi-a afirmat că o va
duce lui Pogoneanu și apoi Americanilor.-

Mai târziu i-am predat lui Roiu un rezumat sumat
al convențiilor feroviare.-

Alte documente nu i-am mai predat.-

Aceasta imi este declarația pe care o susțin și o
semnez.-

/ss/ C. TINCU

23 SEPTEMBRIE 1947.-

PROCES - VERBAL
=====

de confruntare.

Astăzi 25 Septembrie 1947, noi Inspector general Mihalcea Constantin și Inspector Dobre Nicolae, procedând la confruntarea dintre dl. Constantinescu Octav și dl. Tincu Carol, am constatat următoarele :

DL' TINCU CONSTANTIN :

Imi mențin declarația dată la data de 24 Sept. 1947 și precizez următoarele :

La începutul lunii Iulie 1947 am fost la dl. Constantinescu, i-am cerut convenția economică cu U.R. S.S. și mi-a spus că nu mi-o poate da că are nevoie de ea.

Mi-a cerut să-i aduc o adresă oficială, eu am insistat însă spunând că este urgent și că nu o rețin decât 1/2 zi.

Mi-a spus să viu a doua zi dimineață, am venit aproximativ la orele 10, s'a dus în alt birou și mi-a adus-o într'un plic. Nu era nimeni de față când mi-a dat-o.

Când mi-a dat-o mi-a atras atenția că este secretă, să am grije de ea și să i-o restituți cât mai repede.

În aceeași zi seara i-am adus-o la birou, unde l'am găsit singur și i-am dat-o în acelaș plic. A scos-o a verificat lucrarea și apoi, fără alte discuții în această direcție am plecat.

ss. Insp. Gral Mihalcea.

ss. C. Tincu.

DL CONSTANTINESCU OCTAV :

ss. Insp. Dobre.

Nu recunosc nimic din acuzațiile ce mi se aduc.

ss. Constantinescu Oct.

ss. Insp. Gral Mihalcea.

ss. Insp. Dobre.

./.

M.C.

182

Drept care am dressat prezentul proces verbal,
spre cele legale.

INSPECTOR GENERAL,
ss. Mihalcea.

~~00601~~

INSPECTOR,
ss. N.Dobre.

TRIBUNALUL MILITAR CORPUL II ARMATA

— Parchetul Militar —

00603

183.

MANDAT DE DEȚINERE Nr. 28382

În virtutea Legii și în numele M. S. Regelui Mihai I.

Noi Marian Quay Procuror, Procuror Militar, pe lângă Parchetul Tribunalului Militar al Corpului II Armată.

Pe baza art. 143 din C. J. M., având în vedere că în contra lui Tincu Constantin — din — Bucuresti Str. —

Nr. — sunt indicii de vinovăție pentru fapta de multine contra Sig. Statului de incercare frauduloasă a frontierei

prev. și pen. de art. — — — — —

Având în vedere că în interesul cercetărilor cu care s'a delegat organele Direcțiunii Generale a Poliției este nevoie de deținerea invinuitului pe timp de —

30 zile.

Având în vedere art. 159, 160, 162 și 165 C. J. M.

Cerem tuturor agenților forței publice să rețină și să conducă la arestul Ministerului Afacerilor Interne din București Strada Academiei Nr. 24 — pe susnumitul.

Cerem șefului arestului să-l primească și să-l rețină pe timp de 30 zile cu începere de la 16 noiembrie 1947

Dat în București astăzi — 16 noiembrie — 1947.

Procuror Militar [Signature]

Am luat cunoștință invinuit

193

DECLARAȚIE

00613

Subsemnatul Mihai Rădulescu, atașat de legățiune, declar următoarele :

L-am cunoscut pe Camil Demetrescu după intrarea mea în Ministerul Afacerilor Interne, la 1 August 1946. La începutul lunii Octomvrie 1946 am fost repartizat la secțiunea juridică, unde Camil Demetrescu era director-adjunct și unde am lucrat până la sfârșitul lunii Noemvrie - cu care prilej l-am cunoscut mai îndeaproape. Niciodată această cunoștință n-a avut un efect sau un subiect politic. L-am văzut dealtfel foarte puțin înafară de minister în tot acest timp cred că până la Crăciun o singură dată. De Crăciun trebuia să mergem împreună pe munte, la o tabără de sky a Ministerului. Înainte de plecare mi-a spus că nu mai poate merge, și după câte știu, a rămas în București, unde l-am revăzut la întoarcere.

În cursul iernii și a primăverii 1947 l-am văzut destul de des, fără ca să-mi comunice ^{însă} niciodată date precise asupra activității lui politice - date pe care dealtfel nici nu le-am cerut. Prietenia noastră a avut un caracter pur personal, și nu a implicat din partea mea nici o legătură cu vreun grup politic.

În primele zile ale lui Mai a.c. mi-a spus că se duce la țară la o doamnă Stoika (pe care nu o cunosc) pentru două zile. Dat fiind că după o săptămână nu revenise încă, m'am interesat la părinții lui cari mi-au spus că se făcuse între timp o perchiziție la domiciliul lor, că fiul lor fusese căutat, că tatăl său declarase că se află la moșia Strejești (cu această ocazie am aflat cu precizie locul unde fusese) și că după aceea îl anunțaseră acolo, de unde plecase. Nu mi-a spus unde anume plecase.

Nu l-am mai văzut după aceea până la începutul lunii Iulie, când a început din nou să circule: a venit la Minister (de unde fusese între timp comprimat) pentru a

pune la punct unele chestiuni de serviciu - și mi-a spus că peste câteva zile pleacă la Bușteni împreună cu părinții lui, dat fiind că are impresia că nu mai este căutat și că în Mai a fost vorba de o simplă percheziție fără urmări, deoarece nu se găsise nimic compromițător. Mai mult mi-a spus că în luna August, când eu trebuia să-mi iau concediu dela Minister, ar vrea să meargă împreună cu mine la mare unde știa că am intenția să mă duc - și mi-a propus că dacă până atunci trec prin Bușteni, să viu să îl văd.

La 25 Iulie a.c. am făcut o excursie pe munte: am urcat dela Bușteni la Dihamul și apoi m'am înapoiat prin Predeal. La trecerea prin Bușteni, l-am văzut pe Camil Demetrescu care circula în oraș, mi-a spus că persistă în ideea de a merge la mare și îmi va da un semn la sosirea lui în București în primele zile ale lui August. Aceasta a fost ultima dată când l-am văzut.

Intr'una din primele zile ale lui August (nu-mi reamintesc exact ziua, dar cred că era înainte de 10 August) am primit un telefon dela părinții lui, cari mi-au spus să trec pe la ei. Când i-am văzut, erau foarte îngrijorați pentru că Camil Demetrescu fusese căutat din nou, imediat după reîntoarcerea lor în București, și prietenii lui mai apropiați fusese arestați. Mi-au spus că nu mai putea fi vorba de proiectul lui de vacanță, în aceste condiții. Nu am insistat să aflu unde se găsește, pentru că părinții lui aveau aerul, față de mine, că nu știu nici ei unde se află și mi-am dat seama că chiar dacă ar fi știut n'ar fi fost dispuși să-mi spună (îi vedeam pentru a doua oară de când îi cunoșteam și mă chemaseră numai ca să-mi comunice chestiunea cu vacanța, pentru ca să nu aștept zadarnic).

La câteva zile după aceea (13 August) am plecat singur la Carmen Sylva, la colonia Ministerului Afacerilor Străine, unde am stat până la 24 August. Am revenit la această dată în București, am trecut pe la Minister în ziua de 25 August spre a-mi lua un acout din salariu, și poi, în ziua de 26 August, am plecat la țară la un unchi al meu, la Fundulea, spre a-mi termina acolo concediul. De acolo am fost ridicat astăzi, 3 Septembrie 1947.

195

Despre activitatea politică a lui Camil Demetrescu știu doar lucruri foarte vagi, care erau curente în Ministerul Afacerilor Străine. Știam că cei cari fuseseră membri ai Cabinetului Ministrului Niculescu - Buzeghi, când acesta era ministru de externe, erau denumiți "cabinetul negru" fiindcă păstrasera între ei legături și alcătuiau un "cabinet în" în cazul când Niculescu Buzeghi ar fi redevenit ministru de externe. Dintre membri acestui grup, pe dl. Buzeghi nu l-am cunoscut niciodată, pe dl. Pogoneanu l'am văzut o singură dată, acum câțiva ani (cred că înainte de armistițiul 1944) în casa unor prieteni. Pe dl. Roiu nu l'am văzut niciodată în afara de minister, și chiar în minister foarte rar. Pe dl. Barbul l-am văzut de câteva ori: fiind foarte amator de muzică și având o colecție de discuri, am ascultat muzică la el de două-trei ori. Afară de Camil Demetrescu este singurul membru al așa zisului "grup" pe care l'am frecventat fiindcă era cel mai bun prieten al lui Camil Demetrescu.

Dat fiindcă n'am manifestat niciodată intenția de a pătrunde în acest grup sau măcar de a-i cunoaște activitatea, nu am fost "inițiat" în niciun fel în această activitate. Știu numai că duceau o politică "de opoziție" dela 6 Martie, decând conducerea Ministerului de Externe se schimba, și că, prin dl. Buzeghi, luaseră poziție în favoarea partidului național țărănesc. Afară de aceasta nu am mai aflat decât câteva fapte care erau general cunoscute: plecarea dl. Buzeghi și Vișoianu în străinătate, de pildă. Nu am luat cunoștință de nicio dată concretă asupra activității lor: Camil Demetrescu, singurul membru al grupului cu care eram prieten (căci cu Barbul nu aveam decât foarte neînsemnate relații) era foarte discret în această privință, și n'am căutat niciodată să forțez această discuție, întrucât nu aveam nici un motiv să o fac și țineau chiar ca să nu dea prieteniei noastre pur personale niciun fel de substrat politic.

Aceasta este declarația pe care o dau, semnez propriu

ss. Mihai Rădulescu.

3 Septembrie 1947.

I

Exemplaire D-18-3041 ma ven tout la main

196



194

Despre acest tlucru n'am avut nicio cunoștință. Nici odată Barbul nu mi-a spus că are intenția să comunice cu mine din străinătate și nici Camil nu mi-a spus nimic în acest sens.

Singurul mod în care îmi pot explica acest fapt este următorul:

Barbul știa că eu știu că Camil se află la Buzeni și știa deasemeni că aveam intenția să ne petrecem vacanța împreună. Știa și că nu fac parte din grupul lor politic, că nu am nicio activitate politică și deci că nu pot fi bănuți. Numai așa îmi explic că s'a gândit să-mi trimită un mesaj din străinătate tocmai mie.

În realitate, lucrurile s'au întâmplat altfel: între timp, Camil a fost căutat spre a fi arestat și a dispărut înainte ca eu să-l mai fi putut vedea. După cum îmi spusese la Buzeni ultima oară când l-am văzut, la 25 Iulie, el trebuia să revină la București pe la începutul lunii August.

În jurul datei de 10 August am primit un telefon de la părintii lui - care m'au rugat să trec pe la ei să-mi comunice ceva. Am fost la ei - și mi-au spus că Camil a fost căutat de poliție, cu câteva zile mai înainte și că prietenii lui politici au fost arestați. Când a fost căutat, Camil nu se întorsese încă acasă. Mi-au spus că din cauza acestei situații Camil nici nu se mai poate întoarce acasă și că nu va mai putea merge cu mine în concediu - deci să nu-l mai aștept și să-mi întrebuintez singur concediul cum voi crede de cuviință. Mama lui, cu care am vorbit, era foarte îngrijorată și spunea că nici ea nu știe unde se află Camil. În aceste împrejurări, n'am mai insistat nici eu să aflu unde poate fi ascuns, mai ales dat fiind că îi cunoșteam foarte puțin pe părinții lui Camil - îi vedeam atunci a doua oară - și mi se părea foarte natural ca ei să nu vrea să-mi comunice locul în care se ascunde fiul lor, chiar dacă îl cunoșteam.

Sunt gata la confruntare cu părintii lui Camil în ceea ce privește chemarea mea prin telefon și transmiterea celor expuse mai sus.

În ce privește locurile unde s'ar putea găsi Camil Demetrescu, nu pot decât să citez numele câtorva prieteni pe care știu că îi vizita - afară bineînțeles de prietenii lui politici cari au fost arestați. Era bun prieten cu ION VLAD NENIȚESCU, care a fost ofițer de cavalerie și care acum, după câte știu, nu mai e în armată; mi se pare că locuiește pe Bdul Ferdinand.

Mergea deasemenea des în casa d-nei COLETTE ALEXANDRIDIS, a cărei adresă nu o cunosc. Mergea și în casa dlui POULOPOL - fostul secretar general - și a unui prieten anume EREICEANU. Nu cunosc adresele acestor persoane și nici pe ele personal.

În provincie știu că a fost la Străjești, în județul Vâlcea, la moșia unui prieten, mama unui coleg care se află în străinătate, d-na GHICA.

Deasemeni mi-a spus de mai multe ori că merge la Buftea, la niște membri ai familiei ȘTIRBEY.

Aceasta este declarația pe care o dau și o semnez propriu.

(ss) M. Rădulescu

00618

Reg e Milit
TRIBUNALUL MILITAR CORPUL II ARMATA

— Parchetul Militar —

00620 199

MANDAT DE DEȚINERE Nr. 3036

În virtutea Legii și în numele M. S. Regelui Mihai I.
Noi *Genel de Div. I. Iacobean* Procurore Militar, pe lângă Parchetul
Tribunalului Militar al *Corpului II Armata*
În baza art. 143 din C. J. M., având în vedere că în contra lui *Rădulescu*
M. I. I. din *București* Str. _____
Nr. _____ sunt indicii de vinovăție pentru fapta de *înșelăciune contra orărilor*
și a siguranței statului
prev. și pen. de art. _____

Având în vedere că în interesul cercetărilor cu care s'a delegat organele Di-
recțiunii Generale a Poliției este nevoie de deținerea invinuitului pe timp de *30*
— zile.

Având în vedere art. 159, 160, 162 și 165 C. J. M.

Cerem tuturor agenților forței publice să rețină și să conducă la arestul Mi-
nisterului Afacerilor Interne din București Strada Academiei Nr. *34* pe
susnumitul.

Cerem șefului arestului să-l primească și să-l rețină pe timp de *30* zile
cu începere dela *1 Oct 1947*

Dat în București astăzi *1 Oct 1947* /1947.

Procurore Militar, *Speciel*

Am luat cunoștință învinuit

Genel de Div. Iacobean
Iacobean



00621

DECLARAȚIE

Subsemnatul FLORICA SPIRESCU, funcționară în Ministerul Afacerilor Străine cu gradul de sefă de cabinet, născută în 1909 comuna Predea domiciliată în București Bd. Banu Manta nr 24 declar următoarele:

1.- În cursul anului 1945 aproximativ în luna Iunie, Dl Florin Reiu mi-a adus 3 documente rugându-mă să i le copiez. Documentele mi-au fost aduse în trei date successive la mine acasă. După câte îmi amintesc cele trei documente aveau un caracter economic. Dl. Reiu mi-a spus că lucrarea este pentru dl. Pegeneanu și că mi-o aduce s'o copiez, intrucât contează în discreția mea. -

2.- Dl. Reiu mi-a cerut în numele Dlui Pegeneanu să-i dau în copie documentele sau răspunsul guvernului Român la diferitele proteste ale anglo-americanilor, care se lucrau la cabinet. -

Ca răspuns la aceste cereri am predat Dlui Reiu pentru dl. Pegeneanu următoarele documente. -:

a.- Nota Guvernului referitoare la libertatea alegerilor. -

b.- Protocolul dintre Guvernul român și Iugoslav incheiat la Belgrad. -

c.- Convenția dintre Guvernul român și guvernul Bulgar incheiată la Sofia în 1947. -

d.- În plus am mai predat în 1946 un discurs al Dlui Tătăărăscu ținut la Cameră, Partid sau Presă / nu-mi amintesc conținutul / Deasemenea în primăvara anului 1947, cunoscutul memoriu al Dlui Tătăărăscu. -

3.- Recunosc că predarea acestor documente constituie o culpă foarte grea cu atât mai mult cu cât

ele trebuiau să ajungă la dl. Pogeanu, care fusese îndepărtat din M.A.S. și nu avea deci calitatea să ia cunoștință de ele.-

Din discuțiile avute cu dl. Pogeanu am dedus că pe Dsa îl interesau aceste documente pentru a urmări activitatea Lui Tătărașcu. N'am știut niciodată că aceste documente serveau în realitate unor scopuri subversive de care iau cunoștință abea acum. 6.6.52

Am făcut totuși greșeala ~~mar~~ de a preda documentele de mai sus pe considerentul unor puternice sentimente de afecțiuni și admirație față de dl. Pogeanu care mi-a fost multă vreme șef.-

4.-Imi amintesc că documentele cu caracter economic pe care le-am copiat acasă și pe care le-am arătat la punct. I al acestei declarații se refereau la livrările de toate felurile în cadrul armistițiului.-

Aceasta imi este declarația pe care o semnez și o susțin.-

/ss/ Florica Spirescu

24 Septembrie 1947.-

202
00624

DECLARAȚIE

Subsemnatul Nicolae Cârja, născut în anul 1913, Decembrie 3, în Statele Unite, comuna Whitman, Statul West Virginia, jud. Logan, țin să declar următoarele:

Sunt căsătorit cu un copil de doi ani și jumătate, domiciliat în București, str. Alexandru Dobescu Nr. 11, etaj III.

Am funcționat la Serviciul Special de Informații, din anul 1939-1945, având calitatea de translator de 1 engleză și referent politic (gradul agent principal).

În Iunie 1945, am fost epurat. De atunci și până în anul 1946, luna Aprilie, când am fost angajat la "Lido", ca director din partea Misiunii Militare Americane, am fost gomer, fiind întreținut cu multe greutatea de către neabosita mea soție, Matilda, care este funcționară la CFR.

Nu mult după epurare, la sfatul soției mele, m'am adresat Dlui Ing. Vidrighin, pe atunci președintele consiliului de administrație al SocoAstra Vagoane și fost director general al C.F.R.-ului, solicitându-i un post. I-am spus că soția mea este funcționară la CFR, că sunt ardelen, cunosc limba engleză, n'am serviciu și că vreau să muncesc. I-a plăcut aceasta când a auzit că vreau să muncesc, urmând să-mi dea răspunsul peste câteva zile.

Când m'am prezentat a doua oară, mi-a spus să mă duc la fiul său d. Gh. Vidrighin, care e procurist la Soc. Titan-Călan Nadrag.

În ziua următoare m'am dus la dl Gh. Vidrighin, când am și făcut cunoștință cu dânsul pentru prima dată, asigurându-mă că va vorbi cu d. Rică Georgescu, directorul general al Soc. de petrol "Româno-Americana", din Calea Victoriei Nr. 126, pentru un serviciu de corespondență engleză.

Nu peste mult timp, m'am prezentat la d. Rică Georgescu, care actualmente e plecat la New York, fiind numit în postul de reprezentant general al Soc. Standard Oil din New York (Centrala Soc. Româno-Americana, din București) la Haga. D. Rică m'a pus în contact cu d. Luca, dela direcția personalului. Cum d. Luca mi-a spus că nu are loc vacant pentru mine la București, ci numai la Teleajen, adică la schelele Soc. Româno-Americana, am renunțat.

În toamna aceluiaș an, aproximativ Oct-Nov, am făcut o cerere de serviciu adresat Misiunii Militare Americane, din str. Ștefari. Cum nu aveam cine să mi-i prezinte, m'am dus la d. Vidrighin, pe care îl cunoșteam acum, să-l întreb dacă eventual cunoaște pe cineva ca să intervină la Misiune să mă numească într'un serviciu.

Mi-a răspuns că are pe cumnatul său Alimănișteanu, care lucrează acolo și că va vorbi cu el.

Ducându-mă din nou la dl Vidrighin, acesta mi-a spus să trec pe la d. Alimănișteanu, cu care a vorbit în prealabil.

M'am prezentat la d. Alimănișteanu cu cererea care a dat-o la personal, după care întorcându-se mi-a spus că nu sunt locuri vacante deocamdată și când vor fi locuri libere mă vor anunța.

Nu m'am mulțumit cu acest răspuns și peste câteva zile m'am dus la d. Vidrighin să-l întreb de ce nu vor să mă primească la Misiune și dânsul mi-a răspuns că nu trebuia să pun în cerere Serviciul unde am lucrat, pentru că acest lucru

inspiră neîncredere americanilor.

Nu m'am mai interesat de cerere, care urma să fie rezolvată favorabil altădată, după cum voi arăta ceva mai târziu.

La începutul primăverii anului 1946 sau poate era chiar iarna din cei comprimați din serviciu, precum și cei din alte servicii, ne întâlneam pe Calea Victoriei.

Între timp, unul din aceștia, d. Lascăr zis și Lăzărescu, mi-a făcut propunerea să lucrez pentru decedatul Georgescu, în vederea obținerii de informațiuni din cercurile anglo-americane. I-am spus că nu am legături cu aceste cercuri și nu văd cum aș putea să-mi îndeplinesc o atare misiune. De atunci, nu mi-a mai făcut vreo ofertă.

Apoi, după aceasta am făcut cunoștință tot pe Calea Victoriei, cu dl Stelian Bălănescu, fost comisar șef -cum afirma dânsul- la Siguranță, care era deasemeni epurat.

Întâlnindu-ne în mod obișnuit în plimbările noastre fără rost pe Calea Victoriei, d. Bălănescu ne-a făcut cunoscut că are legături cu un oarecare domn Senti, inspector și colonel de Stat Major și că acesta are intenția să formeze un serviciu de informații pentru d. Mihalache, vice președinte al P.N.T.-ului, asigurându-ne că vom avea perspective mari și că vom fi plătiți.

Am fost prezentați Dlui Senti de către d. Bălănescu mai mulți înși printre care subsemnata, Elefterescu, Vasilescu, Ciobanu Dăscălescu (prieten cu Elefterescu), Dăscălescu Costel, adus de mine, Năstase Nicolae, Stefan Dorobanțu, care se cunoștea mai dinainte cu d. Senti, pe când era la Statul Major, etc.

D. Senti afirmând că este inspector și colonel în M. St. M., precum și administrator al blocului din Piața Rosseti Nr. ..., unde eram adunați, ne-a făcut cunoscut că are intenția de a crea un organ informativ, pentru d. Mihalache, numai din băieți buni, în care scop se înțelesese cu dânsul. Deasemeni d. Senti mai afirma că d. Mihalache nu înțelege să preia inter-nele, fără numirea dânsului ca director general la Siguranță.

Intr'una din seri, am fost prezentați Dlui Mihalache de către d. Senti, la locuința sa din str. Berna Nr. 3.

D. Mihalache ne-a primit cu multă ospitalitate și era chiar măgulit de oferta făcută de d. Senti, căruia d. Mihalache îi spunea d. Ștefănescu sau d. Inspector Ștefănescu. Se cunoșteau mai dinainte.

D. Senti i-a înfățișat Dlui Mihalache modul cum vor lucra fiecare, adunând material informativ de ordin politic, economic și militar, iar eu care cunosc l. engleză m'am oferit să redactez un buletin de sinteză a situației internaționale săptămânale, în baza audițiilor și comentariilor posturilor de radio streine, în special cele anglo-americane.

D. Mihalache a acceptat această propunere făcută de d. Senti care a mai ținut să adauge că eu cunosc limba engleză. La aceasta d. Mihalache m'a întrebat dacă am legături cu americanii. Eu i-am răspuns că nu am. D. Mihalache mi-a spus pe urmă că nu strică să am legături cu Misiunea Americană.

Peste circa o săptămână ne-am întrunit din nou în blocul din Piața Rosseti Nr. 3, unii cu material alții fără material informativ, iar eu cu buletinul de sinteză a situației internaționale săptămânale, care prezenta evident situația internațională în favoarea anglo-americanilor, ca de pildă ilustrarea situației din Spania, depere care afirmam că regimul franchist spaniol se menține ferm la putere, generalul Franco bucurându-se de sprijinul necondiționat al mișcării falan-

00626 204

giste și a ofițerimii și în deosebi fiind favorizat de actuala conjunctură internațională, când anglo-americanilor nu le-ar conveni răsturnarea unui regim favorabil lor, cu un altul comunist, fapt ce implicit ar duce la supravegherea liberei treceri a flotei anglo-americane prin Gibraltar.

D.Senti avea deasemeni note și piese dela Statul Major, printre altele ce am putut vedea o hartă germană cu operațiuni militare din timpul războiului trecut, etc..

Ne-am dus iarăși la d.Mihalache, care a frunzărit în fața noastră cele câteva note informative. Ne-a mulțumit pentru ele.

Înainte de a părăsi locuința, d.Bălănescu a propus dlui Mihalache înființarea unei gărzii personale, propunere la care s'a asociat și d.Senti și încă vreo doi înși. D.Mihalache a spus că aceasta rămâne să o decidă d.Stefănescu, adică d.Senti.

Tot atunci s'a mai hotărât să avem fieșare câte un nume conspirativ, ca atunci când vorbim cu d.Mihalache, la telefon, să nu fim descoperiți. D.Mihalache a propus cifre, 1, 2, 3, etc. Eu i-am propus într'o altă întrevvedere ca să mă cheme pe numele de Ardeleanu, ca să știe dinainte când îi aduc buletinul.

Printre alte comentarii ale situației internaționale îmi amintesc că d.Mihalache afirma că "Rușii duc un războiu al vorbelor".

Am mai fost odată câțiva la d.Mihalache, fără d.Senti. De astădată, ne-a primit cu rezervă, nu știu din ce motiv.

După aceasta, m'am prezentat singur la d.Mihalache de vreo două sau trei ori cu buletinul despre care spunea că este bun și util, însă aceasta impune muncă și ca atare trebuie plătit.

Deaceia, m'am sfătuit să mă duc la d.Serdici, pentru a aranja această chestiune. I-am dus și dlui Serdici vreo două buletine și la rândul său, mi-a spus că trebuie să vorbească cu d.Mihăescu, casierul general al P.N.T.-ului.

În cele din urmă, d.Serdici, ~~mi s'a~~ mi-a făcut cunoscut că partidul nu are fonduri și deci nu mă poate plăti.

Am plecat dela d.Serdici, nici pela d.Mihalache nu am fost și cu aceasta nu știu dacă d.Santi și ceilalți au mai fost la d.Mihalache. Nici pela d.Senti nu m'am mai dus.

La cele de mai sus țin să mai adaug că motivul pentru care m'am hotărât să duc personal buletinul la d.Mihalache, era că d.Santi ținea acest buletin la dânsul și-l ducea probabil în altă parte, în timp când lipsea d.Mihalache din Capitală.

În legătură cu plecările dlui Mihalache în provincie, tot d.Senti afirma că dânsul a sugerat ideea ca să nu se dea la ziar localitatea exactă, așa de exemplu d.Mihalache pleacă la Dobrești, să se anunțe Timișoara, etc.

La formarea acestui grup informativ, ni s'a dat asigurări din partea dlui Mihalache, prin d.Senti că vom fi repuși în locurile noastre, cu câștigarea tuturor drepturilor din urmă. Chiar d.Mihalache a afirmat aceasta și că vor fi reabilitați și ceilalți funcționari epurați.

Nu se prezisese definitiv cum trebuia să fie format acest grup sau serviciu informativ al dlui Mihalache. Unii eram pentru redactarea unui buletin informativ zilnic și pe baza acestor buletine să se întocmească un buletin informativ săptămânal. Alții, printre care eram și eu, erau de părerea ca acest serviciu să fie împărțit în trei secții: Secția buletin informativ, Secția filaj, Secția gardă personală a dlui Mihalache.

Or, după cum mi s'a spus și de d-nii Elefterescu, Dăscălescu (prietenul lui Elefterescu), Dorobanțu, acest serviciu n'a mai luat ființă, din cauza că fiecare pe rând l'a părăsit pe d.Senti, despre care se aflase că nu avea funcția de inspector și colonel la M.St.M., ci ceva mai mic în grad, ca agent, etc.

Nu pot să afirm cu certitudine dacă ceilalți mai mergeau sau nu la d.Senti sau d.Mihalache, și dacă activau pe linia de mai sus.

În ce privește strângerea materialului informativ, orice interesa, fie politic, fie economic sau fie militar, precum și cele din tabăra adversă partidului.

În ce privește filajul membrilor din cadrul P.N.T-ului, nu-mi aduc aminte să se fi discutat când eram eu de față. Poate să știe celelalte persoane care îl frecventau pe d.Senti.

Referitor la natura informațiilor aduse nu pot deasemeni să precizez, pentru că notele erau înmânate personal lui Senti, care le băga într'un plic mare. Aceasta ar putea să o spună persoanele respective. Una dacă nu mă înșel, pe care mi-a arătat-o d.Elefterescu sau prietenul lui d.Dăscălescu, se referea la cazarea unor unități sovietice într'o cazarmă sau altă instituție asemănătoare.

Pe d.Serdici l'am cunoscut prima dată la recomandăția dată de d.Boșca Mălin, care îl știam redactor la ziarul "Dreptatea" și cunoscut cu fratele meu. Aceasta prin iarna anului 1945-46.

Cum d.Boșca Mălin nu putea să-mi ofere un loc de translator din limba engleză la redacție, m'a trimis la d.Serdici, dându-mi adresa din strada Cristian Tell Nr 10.

M'am prezentat a doua zi la d.Serdici adresându-mă în limba engleză, ca să se convingă după cum îmi spusese d.Boșca Mălin că știu limba engleză. Apoi, i-am spus că sunt fără serviciu și că poate ar avea nevoie de mine să-l lucrez la biroul dânsului. I-am mai spus că mă cunoaște și d.Mihalache era pe vremea când mergeam cu grupul Senti la vicepreședintele P.N.T-ului - prin d.inspector Stefănescu sau Senti, despre care spunea: mise pare că nu-l cunoaște. Îi spuneam că că acest inspector a hotărât să formeze un serviciu de informație pentru d.Mihalache. D.Serdici mi-a răspuns atunci că nu-l interesează ce face d.Mihalache și a continuat "eu sunt omul partidului și lucrez pentru el." În sfârșit, d.Serdici mi-a spus că o să mă vadă și o să mă dau pe la dânsul.

Între timp, am făcut cunoștință cu d.lt.col.Mihăilescu Otin, cunoscut cu un prieten de al meu care acum e notar public la Zalău, pe nume Gogu Ioan. În cursul unei discuții, am aflat că lt.col.Mihăilescu este bun prieten cu d.Serdici și l'am rugat să-mi pună o vorbă ca să mă angajeze într'un serviciu la partid. I-am spus că am fost la d.Serdici și că probabil nu are încredere în mine.

La cele spuse, d.lt.col.Mihăilescu mi-a promis că o să mă recomande ceea ce a și făcut.

Nu am fost angajat nici atunci și nici când m'a trimis d.Mihalache, din motivul că partidul nu are bani, după cum spunea d.Serdici.

După cum am amintit mai sus, circa prin luna Oct-Nov, 1945, am făcut o cerere adresată Misiunii Americane Militare, care am predat-o prin d.Alimănișteanu. Nu am primit nici un răspuns afirmativ atunci.

00628 206

A trecut circa două luni și prin Ian-Febr., după câte îmi amintesc, a venit la mine acasă un militar cu gradul de caporal sau sergent pe nume.....?, cu o recomandare de la un văr al meu, Alexe Burz, căpitan în armata americană în vremea aceea la Paris, care îmi aducea totodată salutări din partea lui.

Mi-a spus că a venit cu un camarad de arme într'un concediu în România și că face o călătorie de studii informative, în care sens dacă l'as putea servi cu date politice, economice și militare, pentru orientare, ca de pildă: politice: partidele politice din România și șefii lor, ideologiile lor politice, ce orientare politică are d.dr. Petru Groza. Economice: Resursele naturale ale țării, ce se produce, datorii de războiu. Militare: Unități militare românești și sovietice, efectivul lor, depozite, aeroporturi, ce fel de unități au rușii în țară la noi și denumirile.

I-am spus că nu aceste date la îndemână, dar o să întorc să-i fac acest serviciu, amintindu-i în schimb că am o cerere la Misiune dată mai de mult și să mi-o susțină cu recomandarea lui. Mi-a promis că va face acest lucru, ceea ce a și făcut.

Cum nu aveam datele necesare afară doar de cele câteva politice, m'am adresat dlui Vidrighin și i-am spus despre ce este vorba și dacă mi-ar putea da relații economice, fie personal, sau dela cunoștințele pe care le are în rândul P.N.T.-ului.

Intr'adevăr mi-a spus că are pe cineva și anume pe d. Emil Ghilezan, fost subsecretar de Stat la Finanțe, la care ne-am și dus. După ce m'a prezentat d. Vidrighin și i-a spus scopul vizitei noastre, d. Emil Ghilezan a început să-mi dicteze următoarele: Bogațiile țării constau în vite, lemn, petrol, cărbune, fier, etc. România dispune de o producție puțin dezvoltată în fier, lemn, petrol, cărbune, textile. Iar situația economică în loc să prospereze, regresează, la fel băncile românești au început să fie achiziționate de elementele comuniste. Apoi, situația economică a țării nu poate prospera din cauza condițiilor grele impuse de armistițiu, că prin diferite procedee de calcul sovietice, nu știm ce avem de plătit dela o lună la alta, din care cauză volumul cererilor sovietice de mărfuri românești sunt din ce în ce mai exagerate, că pentru a ne putea reface avem nevoie de ajutor și împrumut american.

D. Ghilezan mi-a dat și următoarele politice:

Dintre partidele existente în România, pe primul plan se situează partidul național țărănist, de sub șefia dlui Iuliu Maniu, care se bucură de adeziunea maselor largi populare, că ideologia partidului este situată la mijlocul celor două extreme, având o concepție de organizare corporatistă țărănească a Statului, că d. Maniu nutrește idei și sentimente filo-anglo-americane, că este contra ideologiei comuniste și extremiste.

Apoi, partidul liberal de sub șefia Dlui Dinu Brătianu, care este al doilea după cel țărănist, având o ideologie liberală și simpatii față de puterile democratice apusene. Este socotit partidul clasei aristocratico-burgeze.

Al treilea, este partidul social democrat de sub șefia dlui Titel Petrescu, cu ideologie socialistă deosebită de cea comunistă, care are de luptat cu elementele de extremă stângă din partid.

Partidul Liberal al dlui Tătărescu, care este o dezidență a vechiului partid liberal, având aceeași ideologie politică

00629 204

Frontul Flugarilor al Dlui dr. Petru Groza P.N-T.-Alexandrescu și Social Democrat Lotar Rădăceanu-Voitec, socotite anexe ale Partidului Comunist Român.

În afărșit Partidul Comunist Român, socotit de d. Ghilezan ca fiind cel mai mic, cu ideologie net de stânga și simpatii vădite față de Uniunea Sovietică.

Acest partid, spunea d. Ghilezan în acel raport pe care l'a prezentat americanului, urmărește acapărarea băncilor și capitalului românesc și instaurarea dictaturii proletariatului.

Pentru informațiunile militare m'am adresat Dlui Senti care în timpul când mergeam la dânsul a insistat în reptate rânduri să-l introduc în cercurile anglo-americane, spunând că poate furniza informațiuni prețioase dela M.St.M. și despre N.K.V.D. Îi spuneam atunci că nu am nicio legătură. Tot atunci îmi spunea că are pe cineva cunoscut la Misiunea Americană și m'a poftit cu dânsul să trecem prin fața Misiunii din Otetari. Am trecut pe acolo și nu am găsit pe cine căuta, nu știu pe ce american avea acolo.

Însă cum spusei mai sus, având acum cunoscut pe un american trimis cu recomandăție de varul meu, m'am adresat dlui Senti pentru informațiunile militare.

D. Senti mi-a comunicat următoarele din câte îmi amintesc: Efectivul armatei române este de circa 150-200.000 oameni, nu știu câți ofițeri, numărul și felul regimentelor.

Apoi, că M.St.M. este controlat de comandamentul sovietic, că rușii dispun de un aeroport militar prin apropiere de Pipera, că au depozite ascunse, nu-mi amintesc unde, prin Muntenia sau Oltenia, că cazărmele și depozitele de armament din regiunea Dunării au fost ocupate comandamentul sovietic, că pe malul Mării Negre se construiesc cazemate de ruși.

În ce privește N.K.V.D.-ul, acesta are ca șef pe un maior? pe care spunea d. Senti că-l cunoaște personal și că acest organ informativ sovietic are ramificație în S.S.I., Siguranță și M.St.M.

Toate aceste date le-am adunat și le-am tradus în limba engleză și le-am prezentat împreună cu d. Senti americanului respectiv, la hotel Stănescu, fiind invitați la masă seara, la luase parte și camaradul acestui american, tot militar.

După terminarea mesei, am mers cu toții sus în camera lor și cu ajutorul unei hărți militare pe care o aveau americanii, d. Senti le-a dat lămuriri complimentare, fiind eu interpret, deoarece nu știa nici engleza și nici franceza, după cum le spusese americanilor, că știe să vorbească franceză.

Americanii au aflat multe lucruri pe care nu le cunosteau.

După ce am plecat, d. Senti mă tot întreba și era revoltat că de ce nu ne plătește americanul, pentru că el a făcut multe cheltuieli deplasându-se pentru informații-mi se pare în direcția Oltenița, pentru a verifica construirea de depozite sovietice subterane.

Eu i-am spus că mi-e jenă să le cer, dacă nu oferă de bună voie. Nu voiam să-i spun că americanul mi-a promis în schimb că-mi face rost de serviciu la Misiune.

După aceasta am mai dat de câteva ori pe la hotel "Stănescu", ca să mă interesez cea făcut americanul pentru mine, dacă are vreun rezultat. Mi-a spus să mai aștept și mi-a dat telefonul dela cu numele unui maior.....?, care îmi se părea, și că să țin contactul cu el prin telefon că îmi va face cunoscut.

Intre timp americanul a părăsit România și cam pe la începutul lunii Martie 1946, dând un telefon maiorului respectiv mi-a spus ca să mă întâlnesc a doua zi la cofetăria din Academiei de lângă Biserica Enei, cu sergentul Jimmy Bolog, pe care îl voiu recunoaște ușor fiind singurul american care va intra la acea oră (circa ora 9) în cofetărie.

A doua zi dimineața, l-am întâlnit la cofetărie, de unde m'am dus cu el pe urmă la hotel Stănescu în camera lui și m'a întrebat dacă pot să-i furnizez date în legătură cu persoanele care lucrează în afară și în interiorul Misiunii, contra Misiunii Americane. l-am spus că o să văd poate că personal nu o să pot, ci prin altcineva și anume un prieten bun al meu, d. Stefan Dorobanțu, fost la Siguranța Statului Major și Siguranța Poliției.

Pe d. Dorobanțu îl cunosc de mult, de vreo 15 ani. A fost epurat și arestat vreo 7 luni de zile, la Curtea Martială. Nu avea serviciu ca și mine și mereu mi se plângea că o duce greu și cum am putea să lucrăm la Misiunea Americană.

Astfel la oferta sergentului Jimmy Bolog, l'am încunosc-tiintat numai decât pe d. Dorobanțu și l'am dus de l'am prezentat sergentului Jimmy.

D. Dorobanțu a început să lucreze. Sergentul Jimmy îi dădea spre verificare diferite nume de persoane care lucrau în misiune și afară de Misiune, în sensul dacă aceste persoane lucrează contra intereselor Misiunii Americane în România. l' dădea chestiunea de felul acesta și poate altele pe care nu mi le arăta. D. Dorobanțu știe mai bine acestea.

Eu cum nu puteam să lucrez în direcția aceasta, am stat așa fără serviciu, urmând ca sergentul Jimmy să mă anunțe prin d. Dorobanțu, când se va ivi un loc liber pentru mine la Misiune.

Mă interesam mereu dela d. Dorobanțu despre numirea mea, până când la sfârșitul lunii Martie și începutul lunii Aprilie, dânsul mi-a spus că probabil voiu fi numit ca director la bazinul "Lido", după cum m-a spus sergentul Jimmy.

Am mai așteptat câteva zile, apoi după înștiințarea dlui Dorobanțu am mers la Misiune, la lt. asimilat Warren Wilkinson, șeful personalului, căruia m'a prezentat sergentul Jimmy Bolog.

Am completat un formulat de angajare (numele, locul nașterii, semne particulare), fiind cu aceasta numit la data de 16 Aprilie 1946, director la "Lido", unde am luat în primire supravegherea lucrărilor de reparații ale bazinului.

Începând activitatea la "Lido", locul de întâlnire dintre sergentul Jimmy și Stefan Dorobanțu era aici și chiar în camera mea. D. Dorobanțu a continuat să lucreze până la închiderea "Lido"-ului, când după puțin timp a plecat și sergentul Jimmy, în American.

D. Dorobanțu a încetat să lucreze cu Jimmy, cu ceva înainte de plecarea acestuia în American, după cum spunea d. Dorobanțu, fiindcă sergentul Jimmy își terminase misiunea la biroul investigațiilor, din Misiunea Americană. Așa că d. Dorobanțu fără serviciu. Deasemeni, am rămas și eu fără serviciu la închiderea bazinului.

Cea mai mare parte din timp am stat la "Lido", unde dormeam și noaptea. Nu mă duceam acasă de teama să nu fiu arestat, așa se evonacx cel puțin la Misiune, după cum mi-a spus mai întâiu Dra Brotman și lt. Warren Wilkinson.

Afară de d. Dorobanțu am primit vizita următoarelor persoane vizate și de serviciu:

00631 209

Stelian Bălănescu. Acesta după câte imi amintesc a fost de vreo două sau trei ori. Mă întreba mereu ce mai fac americanii, ce mai vorbesc despre situația politică. Odată mi-a adus și o notă informativă pe care a scris-o în cameră la mine. Precis nu-mi aduc aminte despre ce era vorba, parcă de d. Văleanu, despre care spunea că obține informații dela americani prin d. Pavelescu. Aceasta mi se pare că am dat-o dlui Dorobanțu, ca să o dea lui Jimmy sau am dat-o chiar eu. Nu-mi amintesc pentru că eram câteodată foarte ocupat cu bazinul și intrarea.

Ultima dată văzându-l pe d. Văleanu că vine la "Lido", s'a înfricoat și mi-a spus că nu mai vine pela mine ca să-mi-l semnaleze d. Văleanu, care lucrează la Siguranță. Nici n'a mai venit.

Iaroslavici (N'a venit la mine în vizită). Acesta a venit odată știu cu unchiul său d. Asderban, unul din coproprietarii "Lidoului", care m'a rugat să-i dau voie să intre după ce d. Asderban mi-l prezentase. Nu știu dacă a mai venit vreodată pentru că nu l'am mai văzut la Lido.

Mai târziu l'am văzut venind la Soc. Româno-Americană. La. văzut prima dată aici, în a. unul numirii mele la această societate, în Noemvrie 1946, m'a recunoscut dânsul și m'a întrebat ce caut aici. I-am spus că un post. D. Iaroslavici s'a oferit să pună o vorbă la d. Rică Georgescu pentru mine, i-am mulțumit și i-am spus că nu e nevoie pentru că sunt eu și angajat.

L'am mai văzut venind de câteva ori pe la societate, probabil că la d. Rică Georgescu. În ultimul timp nu l'am mai văzut.

Cezar Pavelescu zis Puiu (Nu m'a vizitat pe mine). D. Pavelescu lucra înainte la misiunea din Oțetari, apoi a venit la "Lido", de subdirector. Nu știu care a fost cauza mutării lui aici.

Pe dânsul îl vizita mereu aici d. Văleanu dela Siguranță, mai ales în cursul dimineții, când se instalau la o masă pe terasă și discutau discret. La aceste discuții la parte de multe ori și americanul John Popa, care era civil.

Pe d. Văleanu nu l'am cunoscut personal ci numai din văzute. Odată m'a întrebat dacă e la Lido d. Pavelescu și mi-a cerut voie să-l las să intre.

Dessemeni nu l'am cunoscut personal pe americanul John Popa, cu toate că venea aproape în fiecare zi la bazin.

Ion Stoica. Este redactor la ziarul "Liberalul". L'am cunoscut în împrejurarea următoare;

La începutul lunii Septemvrie 1946, am organizat o petrecere dată în folosul copiilor orfani de răboi și al angajaților dela "Lido" care urmau să rămână fără serviciu la închiderea bazinului.

Din partea ziarului "Liberalul", am invitat un reporter, am invitat și dela "Timpul", "Universul" și "Dreptatea". A venit numai din partea ziarului "Liberalul", un reporter, în persoana dlui Ion Stoica, care e și student, mic de statură, fire visătoare. Atunci l'am cunoscut prima dată.

Cu ocazia petrecerii organizate la Lido, a dat un reportaj la ziarul "Liberalul", despre reușita acesteia și despre organizatorul ei care eram eu.

Apoi, într'un alt număr a publicat un interview-ul luat tot cu ocazia acelei petreceri, cu câțiva ofițeri americani prin mine, și care declarau că se simt încântați de România.

M'am împrietenit cu d. Stoica și venea din când în când

210
00632

pe la mine, în cele două săptămâni câte au mai rămas până la închiderea bazinului. Îi serveam cu câte o bere în trecere spre casă.

Cpt. Sandru. A venit la "Lido", tot cu ocazia petrecerii de mai sus împreună cu cpt. Gînga. Au stat până a doua zi când au făcut baie. A mai venit odată cu Cpt. Gînga să facă baie. S'au deslăcit în cameră la mine. Găcându-mi-se observația că de ce îi las să intre fără a fi însoțiți de americani sau de persoane care posedă tichet de intrare nu i-am mai putut lăsa să facă baie împreună, ei mai veneau din când în când pe rând de făceau baie.

Pe cpt. Sandru îl cunosc de vreo doi ani, prin intermediul cpt. Gînga, pe care la rândul lui, l'am cunoscut prin d. Ion Mihălțeanu, fost coleg de birou cu mine la serviciu. Trecea la baie și să facă baie. ~~Și~~ mai împins și de curiozitatea de mai vedea câte o femeie la baie. Odată a mai venit la mine să mă întrebe dacă nu știu pe cineva amator să cumpere vase de aluminiu, avea de vîmăre.

Și cpt. Gînga trecea pe la "Lido", de obicei seara, în trecere spre casă, locuia pe strada Maria Rosseti, la un cămin, după câte îmi amintesc. Odată mi-a lăsat o scrisoare să i-o dau colonelului Emmens, din aviație. Erau prieteni buni, după cum îmi spunea cpt. Gînga de când era ofițer de legătură la Misiune. În scrisoarea aceasta pe care mi-a cetit-o și mie cerea un serviciu, nu specifica ce anume la Misiune.

Cum colonelul Emmens a plecat între timp în străinătate iar cpt. Gînga la părinți, jud. Arad, nu am mai avut cui să o dau și a rămas în sertarul biroului dela Lido.

Bogdan. Nu știu cum îi mai spune. A fost în serviciu. E un băiat înalt, căsătorit cu una din Galați sau Brăila și cămănat cu d. Munteanu dela Siguranță, fost în serviciu.

Acesta mi-a scris o notă în camera mea de dormit mi se pare tot despre d. Valeanu că vine la Lido și spionează pe americani și că are doi frați în armata sovietică, apoi de cîmantul sau că lucrează pentru ruși. Erau în ceartă. Această notă i-am dat-o d. Dorobanțu ca să o dea lui Jimmy.

Dl. Lt. Col. Rădulescu. Pe dl. lt. col. Rădulescu, fostul meu șef dela Secția I-a a Serviciului, l'am întâlnit în una din zile prin fața bazinului Lido, în stradă, împreună cu soția dînsului. M'a întrebat de fac. I-am spus că sunt la Lido, din partea Misiunii Americane și l'am invitat să vină pe la mine.

A venit peste câteva zile la mine, odată în ziua de 20 Sept. 1946 și mi-a spus că are un aparat de fotografiat de vînzare marcă elvețiană, de mare valoare, cum rar se găsește în țară și că ar vrea să-l vîndă la americani, că numai aceștia pot să ofere un preț bun. I-am spus să-l aducă la Lido, la care dînsul mi-a răspuns că nu poate, că-l ține în safe. În cele din urmă i-am spus că nu cred să-i intereseze pe americani, fiindcă ei toți cam au apartate de fotografiat.

După toate acestea m'a întrebat dacă aş putea să-l pun în contact cu cineva mare dela Misiune, pentru a-i da informațiuni foarte importante, cum nici nu bănuiesc ei. L'am întrebat ce anume, piese originale, documente, etc. Dînsul mi-a răspuns atunci, ceva foarte foarte important, ce poate servi pentru americani și pe care nu le pot obține din altă parte.

I-am spus că o să vorbesc cu un sergent Jimmy ca să-i înlesnească contactul cu unul din ofițerii superiori ai Misiunii care se ocupă cu așa ceva.

Aducându-i aceasta la cunoștința lui Jimmy, mi se pare că era de față și d. Dorobanțu, acesta s'a interesat la Misiune chiar la maiorul despre care am amintit mai sus, al cărui nume îmi scapă.

00633 211.

Rezultatul a fost că Jimmy trebuia să ia contactul cu d.l.t.col.Rădulescu, însă dânsul a refuzat neavând încredere în "unul mic".

A mai venit odată sau de două ori să se intereseze de vânzarea aparatului și în legătură cu informațiile. Nu l-am putut aranja nimic fiindcă refuza să stea de vorbă cu sergentul Jimmy.

Pe urmă l'am mai întâlnit pe d.l.t.col.Rădulescu, într-o seară când mergeam spre casă dela Soc.Româno-Americană, asta prin luna Noemvrie 1946. Aceasta era pe Calea Victoriei în dreptul blocului situat peste drum în dreptul străzii ce duce spre Piața Amzei. M'am luat și m'a dus sus la etajul II, să mi arate biroul dânsului unde lucrează pentru o societate de textile sau zahăr, nu-mi amintesc precis, ce societate mi-a spus. În orice caz îmi părea suspect biroul și nu mă simțeam liniștit, deoarece observasem că mă ducea foarte discret.

În biroul dânsului mi-a făcut aceeași ofertă dela Lido, adică să lucreze pentru americani. I-am spus atunci că nu am cum ptrucă am plecat de acolo.

I-am mai întâlnit odată pe d.l.t.col.pe Calea Victoriei, l'am salutat și atâta tot.

Tot în legătură cu d.l.t.col.Rădulescu trebuie să amintesc că Misiunea se interesa prin Jimmy de Georgescu, fostul director dela serviciu. Era de față și dl Dorobanțu, când ne întreba Jimmy despre el cum poate să fie recrutat și ce sentimente are.

Nu ne-am interesat de Georgescu ptrucă nu eram sigur de sentimentele lui și ne era teamă ca să nu ne divulge la serviciu.

Am omis să adaog mai sus că atunci când eram la Lido, am primit dela d.Serdici, prin secretara dânsului-nu-i amintesc numele-o parte dintr'un memoriu referitor la situația numerică a elementului maghiar în Transilvania și drepturile istorice ale românilor asupra acestei provincii, pentru a fi tradus în limba engleză. Cum nu a mai venit după el, l'am aruncat la gunoi.

După cum am amintit la începutul declarației mele, recomandăția pentru d.Rică Georgescu, de numire la Soc.Româno-Americană, mia făcut-o d.Vidrighin, însă nu am vrut să mă angajez atunci, pe motivul că nu era loc vacant la București, decât la Telegén.

A doua recomandăție am avut-o dela d.Serdici, la interval de o lună după ce am plecat dela Lido, adică pe la începutul lunii Noemvrie. Scrisoarea de recomandăție dela d.Serdici am primit-o, am primit-o prin dactilografa la locuința acesteia din str.Visarion Nr.8, după câte îmi amintesc.

N'am mers acasă la d.Serdici după scrisoarea de recomandăție ptrucă locuia d.Maniu acolo și mi-e era frică să nu fiu filat.

Această scrisoare de recomandăție după ce a citit-o, d.Rică Georgescu a distrus-o, spunând că nu are nevoie de recomandăție deoarece, mă cunoaște, adică de când mă recomandase d.Vidrighin. I-am spus că am fost la Lido și cum fiind acum închis am rămas fără serviciu. Mi-a reproșat că de ce n'am știut să-l invit pe dânsul la "Lido", să facă baie.

Cu acestea am fost numit la soc.Româno-Americană, în calitate de dactilograf poliglot, pentru traduceri de corespondență, legi din Monitoare Oficiale, etc.

Am început să lucrez, fiind cercetat între timp de d. Dorobanțu, care rămăsese fără serviciu de când cu plecarea lui Jimmy în American, care mă ruga să-i fac rost de angajare la societate. L'am dus la d.Luca, directorul personalului, recomandându-l ca epurat fără serviciu, bun prieten cu mine și că

ar putea să îndeplinească serviciu de contabilitate, având rutină în acest domeniu. A completat un formular, însă a primit mai târziu un răspuns negativ, din cauza că nu erau locuri.

A mai venit pe la mine d. Vasiliu, care în ultima vreme fusese numit subdirector la Lido, în locul dlui Pavelescu, care acum era mutat la garajul Misiunii, deasemeni cu rugămintea să-i fac rost de un serviciu. A completat un alt formular, însă nu a fost angajat din lipsă de locuri.

Deasemeni au mai venit alții ca: Ion Crăciun, fost chelner la Lido, Ion Barbu, fost cabinier la Lido, soferul Moraru (zis Crețu), cpt. Sandru, toți aceștia au venit ca să le fac rost de serviciu.

Cpt. Sandru voia să găsească un post de translator. A mai venit de vreo două sau trei ori. Se îndrăgostise de o doamnă din birou dela mine cu numele de Malvina Dimitriu. Nu i-am prezentat-o personal, ci venea să o vadă dela distanță prin geamul biroului, lucru despre care știa și doamna Dimitriu. Cpt. Sandru m'a întrebat de câteva ori prin telefon în limba engleză că ce face fetița și că ar vrea să o mai vadă dar n'ar haine așa bune. Sunt câteva luni de când cpt. Sandru n'a mai dat pe la mine pe la societate.

Cei care m'au vizitat mai des la societate a fost tot d. Dorobanțu și mai târziu cu unul Gheorghe Drăgănescu, dela Secția a II-a M.St.M., despre care voiu arăta mai jos în ce împrejurare l'am cunoscut.

Cum zic veneau mereu pe la mine și mă pisau - afirm pi-sau - pentru că câștigilor le atribui cele ce am făcut mai jos. Mă îndemnau insistent să fac tot posibilul să le mijlocesc să lucreze cu Misiunile anglo-americane.

Pe d. Gh. Drăgănescu îl știam din auzite că lucrează pentru M.St.M., iar pe d. Dorobanțu începusem să-l bănuiesc că după ce a plecat dela Lido colaborează cu d. Drăgănescu și pe urmă să lucreze pentru Prefectura Poliției Capitalei, în care sens i-am dat niște note cu invenții în industria petrolului american.

Așadar, venind mereu pe la mine, d. Dorobanțu mi-a făcut cunoscut într-una din zile că vrea să mă pună în contact cu un domn Drăgănescu dela M.St.M., despre care afirma că mi l'a mai prezentat odată pe Calea Victoriei sau Telefoane. Aceasta era prin iarna anului 1946-47.

Întrebându-l despre ce este vorba, d. Dorobanțu mi-a spus că d. Drăgănescu lucrează cu d. Victor Ionescu sub ordinele Mareșalului Negel, în vederea creierii unui organ informativ pentru Rege, din oameni pregătiți și că s'au gândit și la mine ca să mă recruteze.

Mi s'a părut suspectă afacere și l'am întrebat atunci pe d. Dorobanțu cum o să lucreze acest serviciu clandestin sau cu asentimentul regimului. Mi-a spus - după cum i-a comunicat și d. Drăgănescu - că organele de Siguranță știu despre acest lucru și sunt de acord, așa că nu a niciun pericol.

Ne-am fixat o întâlnire într-una din seri, cu d. Dorobanțu și d. Drăgănescu, în hall la sediul partidului liberal Tătărescu, fiind un punct central.

Întâlnindu-ne toți trei, d. Drăgănescu mi-a făcut cunoscut rostul acestui serviciu informativ condus de dl Mareșal Negel, cu a cărei organizare și recrutare de elemente a fost însărcinat și d. Victor Ionescu, care lucrează după directivele dlui Negel.

În ce privește rostul serviciului, d. Drăgănescu spunea că se urmărește informarea reală a Regelui din toate punc-

00635

tele de vedere, adunare de tot felul de material informativ, fie în favoarea sau defavoarea rușilor, fie în favoarea sau în defavoarea anglo-americanilor, etc. și că acest serviciu este cunoscut și de celelalte organe.

dl Drăgănescu mai spunea că pentru a fi primiți în acest serviciu trebuie să prezentăm material de probă și dacă vom reuși să trecem acest examen, vom ajunge la situații bune și bine retribuite. Mi-a făcut propunerea să lucrez și eu, adunând dacă se poate informații din cercurile anglo-americane, etc. și că voi fi plătit la început cu 80.000 lei lunar.

I-am spus în cele din urmă că accept, deși nu am deocamdată surse de informații, rămânând ca să vorbească cu d. Victor Ionescu și să-l aduc ceva material pe rândul viitor.

Am început să adun ceva material de prin buletine mai vechi de știri în limba engleză, pe care le ave în colecție la RomânoAmericana. Atât d. Drăgănescu cât și d. Dorobanțu știau că sursa mea erau buletinele englezești.

După câte îmi amintesc din aceste buletine de radio ascultare în limba engleză am dat odată cu pregătirile militare americane din Alaska, dotarea trupelor americane cu echipament militar de iarnă, construirea de șosele, aeroporturi, baze navale, instrucția de parașuta, etc.

Altădată am dat o notă în legătură cu înființarea unui serviciu secret la Departamentul de Stat american, cunoscut sub numele de Nia, care are o secție internă de legătură cu anumite departamente americane ca: război, marină, aer, etc. și o secție externă menită să se ocupe cu organizarea de servicii informative în toate țările acolo unde Statele Unite au sau urmează să se înființeze legații.

Am dat de vreo 2-3 ori asemenea note, urmând ca să primesc răspuns de angajare, împreună cu d. Dorobanțu și d. Drăgănescu care dădeau note, însă nu știu ca de ce natură.

În cele din urmă, răspunsul a fost negativ, pentru că după cum ne spunea d. Drăgănescu - că se știau de lucrurile pe care le dădeam deoarece le dăduse o domnișoară cu ceva mai dinainte. După aceasta nu am mai dat note, cât privește pe ceilalți doi, nu pot să știu. Îmi spuneau că nici dâșii nu mai dau note.

Pe la sfârșitul iernii trecute, am aflat prin d. Ion Mihălțeanu, că a venit la Misiunea Americană un fost coleg de liceu cu mine la Turda, sergentul Alexandru Popa. Mi-a spus să trec pe la hote Stănescu că am să-l găsească acolo.

M'am dus la hotel Stănescu și ne-am revăzut după circa 98 ani de când a plecat în American, unde se născuse. Venise din Germania pentru câteva săptămâni la Misiunea din București.

L'am invitat la masă și, din vorbă în vorbă mi-a spus că lucrează ca interpret la biroul atașatului militar colonel Lovell. Aflând aceasta, i-am spus să vorbească cu colonelul dacă l'ar interesa obținerea de informații, pentru că am doi prieteni care au material și tot insistă să le mijlocească contactul cu Misiunea Americană sau Engleză.

Mi-a spus că se va interesa, reușind să-mi fixeze o întâlnire cu colonelul la Misiune într-o seară, unde m'am și prezentat. Cum însă colonelul era ocupat cu lucrul și nu avea timp să mă primească, a rămas ca sergentul Alexandru Popa să mă introducă la dl. John Popa, în birou. Eu am refuzat motivând că nu am încredere în dânsul deoarece îl știam că se întâlnește cu dnii Pavelescu și Văleabu și mi-e era teamă să nu mă divulge lor.

În cele din urmă colonelul a lăsat lucrul și a trimis pe serg. Alexandru Popa să mă cheme sus în biroul dâns-

sului, unde lucra numai cu secretara. Pe masă avea o mulțime de hârtie, note, buletine, purtând stampila secret pe ele.

După ce m'a prezentat serg. Alexandru Popa, i-am expus scopul vizitei mele, acela de a mă oferi cu doi prieteni ai mei să-i procur orice fel de informațiuni de care ar avea nevoie. M'a întrebat ce fel de informațiuni pot să-i dau. Eu i-am spus că orice îl interesează, pentru că am doi prieteni care lucrează la sursă, unul la M.St.M. și celălalt la Prefectura Poliției.

Colonelul a întrebat atunci pe prietenul meu Alexandru Popa dacă are încredere în mine și răspunzând, desigur da, acesta mi-a zis bine să-mi aduc următoarele informațiuni: Organizarea și funcționarea serviciilor de siguranță ale Statului N.K.V.D., care conspirative sovietice, persoane care lucrează pentru ruși și contra americanilor și cum recrutează rușii oamenii pentru serviciilor lor de spionaj.

După aceasta am plecat, după ce mi-a luat numele pe care l'a scris pe o hârtie și l'a dat secretarei să-l pună la secretul cel mai strict (top secret). A rămas să trec peste lo zile cu materialul și să-i telefonez în prealabil sub nume de Nick, dela românescul Nicolae pe care l'am propus eu.

Am luat contact cu d-nii Dorobanțu și Drăgănescu, cărora le-am spus că am reușit să aranjez ca să lucreze pentru Misiunea Americană și anume cu atașatul militar căruia i-am vorbit despre dânsii. Le-a părut bine și mi-au spus că-și dau și legitimațiile dacă e nevoie, ca să vadă colonelul că unde lucrează dânsii.

Le-am dat chestionarul la care au răspuns prezentând materialul în decurs de circa 10 zile, pe care l'am tradus și bătut la mașină în limba engleză, aproximativ, după cum urmează:

S.S.I. În ce privește organizarea acestui serviciu, am dat și următoarele informațiuni: Director General D. Mihăilescu (?), Secția I. (Informații) Director d. Rârsan (Barbu), Secția II-a C.I. (Contra informații) Secția C.Sp. Director Georgescu, Secția Coordonării, d. Stroescu, Secția Radio, Secția Desen, Secția Garaj, Secția Economat, etc. Restul mi se pare au fost completate de d-nii Drăgănescu și Dorobanțu, care arătau deasemenea că S.S.I. este controlat de ruși prin secția sau Direcția Coordonării, că are legătură cu celelalte organe de siguranță, despre care lucru am putut afla și dela d. Negoescu, care mi-a făcut cunoscut datele de mai sus, atunci când m'a determinat să mă duc cu dânsul la Thames, după cum arăt în altă parte.

Secția II-a M.St.M. Condus de Col. Evulescu și diferite birouri cu șefii lor pe care le-a dat d. Drăgănescu.

Prefectura Poliției Capitalei. Cum este organizată pe brigăzi și de cine sunt conduse aceste brigăzi date de d. Dorobanțu. Cu ce se ocupă fiecare brigadă în parte, etc.

Siguranța. Cum este organizată și șefii date cu amănunte, probabil de amândoi.

N.K.V.D. Dat de amândoi sau d. Drăgănescu Șef: general Zabelin, pe urmă șeful de Stat Major, colonel.....? apoi diferite birouri și agenturi conduse de diferiți ofițeri de care nu-mă mai amintesc. Numere de două trei telefoane și automobile, la fel pe care iarăși nu le țin minte.

Case Conspirative: Au dat mai multe case conspirative sovietice: Marmorosch Blank, Dumbrava Roșie, Băneasa, Casa saz Villa Jalea, despre care auzeam și eu înainte, un bloc în Băneasa, apoi alte case particulare pe care nu le mai țin minte.

Persoane care lucrează pentru ruși și contra americanilor Col. Almăjeanu, Borcescu și Rădulescu dacă nu mă înșel, apoi Joe Reininger, muzicantul, proprietarul casei unde locuia col.

00637 215

Farnsworth, persoane din Misiune, etc. și chiar din provincie cum ar fi de exemplu la Brașov.

Recrutarea persoanelor. După d. Drăgănescu, Rușii recrutează elemente din acele persoane care datorită trecutului lor dubios sunt vulnerabili și elemente românești și evreești care nu prezintă garanții morale trădându-i pe toată linia.

Apoi, persoana recrutată trebuie să completeze, să facă un "curriculum vitae", scris de mână.

În ce privește informațiile, aceste deasemeni trebuie să fie scrise de mână, inducându-se persoana dela care s'a obținut această informație și cine era de față.

Prezentând acest material, pe care dnii Drăgănescu și Dorobanțu spun că l'au adunat în decurs de mai mult timp, d. Colonel Lovell a rămas profund impresionat exclamând "fantastic" și că o să protesteze la ruși.

Pe urmă, colonelul adresându-se mie a zis: Nick, vezi acel tablou (pe peretele din fața lui dela masa de lucru era tabloul generalului Eisenhower), acela îmi este șeful și lucrez pe față și noi n'am aici să spionăm, să cumpărăm informații, pentru care nu avem fonduri speciale. Noi am venit aici ca să apărăm interesele. Când vreau un lucru mă duc și-l cer dela general Ionescu, șeful Marelui Stat Major Român. Îl întreb cum se prezintă armata, ce fel de echipament are și de care are nevoie, care sunt metodele de instrucție, pentru că și eu vreau să-i arăt care sunt metodele și armamentul perfecționat dela noi, cu documente, filmul, etc. Sau dacă am nevoie de informații mă duc la autoritatea respectivă și-i pretind acest lucru. L'am întrebat și dacă nu o să isbuiți să obțineți acest lucru? A răspuns: Atunci plec cu soția mea și voi face cunoscut că nu mi se dă concursul și că nu mi se dă putința să colaborez în cadrul misiunii mele.

Am rămas profund stupefiat la cele auzite și i-am răspuns: Colonele, Dvoastră mi-ați cerut ce v'am adus și nu pot să cred ce spuneți pentru că Dvs ca atașat militar aveți neapărată nevoie de informații. La aceasta dnul mi-a răspuns înainte de a ieși pe ușă. Bine, Nick, îți mulțumesc și o să te mai văd.

Toate cele petrecute le-am povestit dlor Dorobanțu și Drăgănescu, rămânând și dnșii mirați. Cu colonelul nu m'am mai întâlnit și nici dânsul nu m'a chemat.

Feste câteva zile au venit din nou la mine, la societate, dnii Dorobanțu și Drăgănescu. D. Drăgănescu a zis că ar fi bine să mă interesez la Misiunea Engleză că sunt mai serioși decât americanii. Am fost și eu de aceeași părere. M'am dus la Misiunea Militară engleză, unde aveam cunoscut acolo pe lt. aviator Duval, care pe lângă sbor era însărcinat cu conducerea secției sportive a misiunii britanice. Pe acesta l'am cunoscut în felul următor:

După ce am terminat cu "Lido", rămânând astfel fără serviciu, m'am dus și la Misiunea Britanică din Jules Michelet pentru ca să solicit un post dela d. Ministru Hollman, pe care îl cunoșteam și mă cunoștea dela "Lido", unde venea să facă baie, de obicei dimineata. Cum dânsul era ocupat și pe punctul de a pleca, dela informații m'am îndreptat la consilierul Porter. M'am prezentat acestuia, spunându-i cine sunt, că am fost la Lido și că mă cunoaște d. Ministru Hollman. Acum fiind Lido închis, am rămas fără serviciu și dacă ar avea un loc liber să lucrez la birou, garaj sau oriunde. D. Porter mi-a spus că acum nu au nevoie locurile fiind ocupate, dar mă îndrumăază la cineva dela Misiunea Militară Engleză, la Lt. Duval (sport flight lieutenant = locotenent aviator și sport).

00638 216

Prezentându-mă și la acesta, mi-a spus că nu au deocamdată locuri libere, însă se va interesa pentru Predeal, dacă va găsi acolo un loc pentru mine, în cadrul sporturilor de iarnă, ale Misiunii, fânșul fiind însărcinat și cu secția sportivă. Între timp a mai dat pe la Misiune să mă interesez dacă are vreun rezultat pentru mine și cum se întârzie cu răspunsul iar locotenentul plecând în concediu în Anglia, cu timpul am fost angajat la Româno Americană.

Cum zic, m'am dus, după ce am abandonat Misiunea Americană și la sugestia dlor Drăgănescu și Dorobanțu, la Misiunea Britanică să vorbesc cu lt. Duval. Acesta mi-a spus să trec a doua zi să vorbească cu cineva mai întâu. Am fost a doua zi dimineața, lt. Duval venind jos în hall cu un maior cu ochelari, căruia i-am spus scopul pentru care am venit. Dânsul mi-a spus că nu interesează și cu aceasta am plecat fără rezultat pentru dnii Dorobanțu și Drăgănescu, care continuau să vină pe la mine la birou.

Într-o zi, d. Drăgănescu spune, de față fiind și d. Dorobanțu că acum ar fi momentul să dăm informațiuni la Misiunile anglo-americane că are multe și le-ar interesa. Spunea că ar trebui să găsim pe cineva de încredere și introdus bine la americani, care să ne recomande. Eu atunci le-am sugerat ideea să mă duc la d. Serdici, că-i național țărănist, cunoaște engleza și trebuie să aibă cunoștințe.

M'am dus la d. Serdici, înainte Paște ac. și i-am spus că am doi prieteni, unul la Secția II-a M. St. M. și altul la Prefectura Poliției, care ar putea să furnizeze informațiuni pentru Misiunile anglo-americane.

D. Serdici a fost imediat de acord, spunând să aducă ceva materiale de probă și dacă e bun imediat intră aceștia în Intelligence Service. Să aducă informațiuni cu privire la persoanele care urmăresc Misiunile, influența economică sovietică în România, cam astea mi le-a cerut d. Serdici. Mi-a mai spus să aduc două exemplare în limba engleză, iar unul în românește ca să-l citească dânsul și apoi îl va duce personal la dl Maniu ca să-l citească, apoi îl va distruge ca să nu-l citească nimeni altul.

Dnii Drăgănescu și Dorobanțu mi-au dat același material pe care l'am dat atașatului american, cu mici modificări, însă fără acea problemă economică pe care o ceruse d. Serdici.

Peste câteva zile, am dat acest material tradus în limba engleză și bătut la mașină de mine, precum și un exemplar în limba română. Două exemplare englezești erau destinate Misiunilor respective.

I-am atras atențiunea să nu omova să dea ceva peste acest material că-i pericol, la care d. Serdici mi-a răspuns, ce vrei, d. Cârja, știu eu ce fac, nu vreau să ajung în Siberia. După toate acestea d. Serdici mi-a spus să trec peste câteva zile să văd de rezultat, rămânând să aduc și cele două "curriculum vitae" ale dlor Dorobanțu și Drăgănescu.

Peste câteva zile am fost din nou la d. Serdici cu cele două "curriculum vitae" și cu cele două legitimații ale dlor Drăgănescu și Dorobanțu, care mă așteptau afară, lângă Biserica Amzei.

Cele două "Curriculum vitae", cuprindeau date personale studii, pregătire, funcțiuni ocupate. I-am arătat dlui Serdici și cele două legitimații. A rămas apoi să mai aștept rezultatul dela Misiunile respective, iar d. Serdici să ducă cele două "curriculum" traduse de mine în limba engleză. Și la plecare d. Serdici îmi spune: Vezi dle Cârja, spune băieților să se intereseze de arestări dacă se mai fac, partidul plătește bine astfel de informațiuni.

217
00639

Am fost din nou la d. Serdici, ducând și o notă informativă din partea dlui Drăgănescu, nu îmi amintesc de cuprinderea, era o chestiune ce interesa partidul. De asta dată, d. Serdici mi-a zis că a dat cele două "Curriculum" și că băștii să aștepte rezultatul acasă, că-i va anunța din partea misiunilor.

Cred că dnii Drăgănescu și Dorobanțu nu au primit niciun răspuns, pentru că alt fel îmi făceau cunoscut.

Acestea s'au potrecut înainte de Paște, când am plecat în concediu forțat, fără salariu, de 21 zile, din cauza că mi-e era teamă să nu mă aresteze, după cum mă anunțase d. Uță, fost dactilograf la Personalul Serviciului, că i-ar fi comunicat cineva dela serviciu.

De atunci nu am mai dat pe la locuința dlui Serdici, despre care am aflat din gazete că este arestat.

Încă o chestiune pe care țin să o amintesc:

Exi În primăvara acestui am am primit dela un văr al meu din America, un articol decupat din ziarul american "Detroit News", intitulat "Astăzi Rege" mâine poate nu" și sub titlu "Mihai se teme că va fi detronat de Roșii", iscălit de un corespondent din București, cu nume grecesc care îmi scapă. În cadrul articolului, este înfățișată și fotografia Regelui, împreună cu câinele favorit, mare negru.

În acest articole se spune în esență următoarele:

Regele Mihai al României se teme că va fi detronat de Roșii. De aceea el stă izolat cu Mama sa Elena pe care o adoră. În castelul său "Releș" din Sinea, munții Carpați și meditează asupra dilemei sale. Deși se bucură de simpatia poporului său, acesta nu este suficient. El este îngrijorat de felul cum va ști să iasă din încurcătură, fără a țări poporul într-o baie de sange.

El nu este prea inteligent, însă are simțul realității.

În anul 1945, d. Vișnșcki, lunându-și sborul dela Moscova a venit la București și bătând cu pumnul în masa tânărului Rege, l'a obligat să numească guvernul prezidat de dl dr. Petre Groza.

În ce privește viața mondenă, el pășește pe urma tatălui său, fostul Rege Carol II, prima aventură având loc la vârsta de 17 ani.

Îi stă cu mult mai bine în uniformă decât în costum civil, care îi scoate în evidență burta.

Acest articol pe care l'am tradus în românește, am dat un exemplar dlui Serdici, înainte Paște, iar originalul cu traducerea l'am dat dlui consul general Naum Ionescu, dela Palat pe care îl cunoșteam de când era consul general la Ruciuk, trecând pe acolo în calitate de curier. De când eram curier nu l'am mai văzut, până acum cu ocazia înmânării respectivelor articole care l'a prezentat Regelui.

După aceste declarații în care m'am străduit să fiu cât mai complet și după cât îmi ajută memoria să le redau în ordine cronologică și cu toată sinceritatea, măi adaog în încheiere următoarele:

După ce am fost epurat din serviciu, am înaintat acestuia un memoriu prin d. Bărsan dela Secția I-a pe care îl cunoșteam din timpul curieratului la Sofia.

Acest memoriu, în care arătam situația mea dela serviciu și intenția mea de a lucra mai departe în folosul serviciului, precum și sentimentele mele antihitleriste din timpul războiului trecut, când odată am afirmat că nemții vor pierde războiul, după cum de altfel prevedeam acest lucru în rapoartele pe care le făceam în timpul curieratului în Apus, în mo-

00640 218.

mentul când se dăea bătălia la Stalingrad, am fost de multe ori calificat de comunist (expresia decedatului lt.col.N.Reit, etc), a fost respins. Nu mă întreb care a fost motivul.

Si o mărturisire:

Omul, in imprejurări grele ale vieții sale, caută prin însăși natura lui de a fi, să se apere.

In ce mă privește, eu nu voi face acest lucru, ci voi recunoaște că am făcut aceeași continuă greșală, aceea a fi cu sufletul deschis, sincer și cu intenții binevoitoare, atât față de prietenii mei, cât și față de dușmanii mei.

Pe aproapele meu in sugerință și lipsuri, am căutat să-l ajut intotdeauna cu vorba și cu fapta pe cât posibil și de cele mai multe ori am cules roadele invidiei și răutății.

Tot ce am făcut până acum îmi va fi pentru viitor o aspră învățătură. Cer iertare. Rog, Serviciul unde mi-am început cariera in viață și unde vreau să o continui, să-mi redea libertatea, să fiu lângă scumpa mea soție și copilășul meu drag, pentru a căror existență grea mă sbat, cerând cu toată hotărârea să fiu reprimat in serviciu, căruia să-i dedic cu devotament toate puterile mele de muncă pentru ridicarea nivelului acestuia cât mai sus, menit să joace, astăzi un rol atât de important la consolidarea regimului nostru democratic de tip nou și la apărarea securității Statului nostru.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

14 Septembrie 1947.

ss.N.Cârja

219
00641

ANEXA LA DECLARAȚIA N. CÂRJA
din 14 SEPTEMBRIE 1947.

Pe locotenentul de marină american Themes l'am cunoscut la următoarea împrejurare:

După epurarea mea din serviciu-aproximativ la două sau trei săptămâni, a venit la mine d. N. Negoescu, care lucra sub ordinea dlui Victor Ionescu, spunându-mi că de ce nu intru la americani, mai ales acum când nu am serviciu. Dânsul nu era în vremea aceea epurat. I-am răspuns că nu cunosc pe nimeni la Misiune. Nu s'a oprit aici.

A venit la mine de mai multe ori cu insistențe ca să intru la Misiune, că vrea să lucreze și el și că o să vorbească pentru amândoi, cu în maior.....? Cu care a lucrat din partea Serviciului, după 25 August 1945, nu-i mai rețin numele.

Deși ezitam să merg la Misiune, d. Negoescu continua să insiste-fapt pe care nu poate să-l nege-, ceea ce mă făcea să bănuiesc că o fi având o misiune din partea Serviciului.

M'am dus cu dânsu, în cele din urmă, într'o seară la locuința maiorului....., din str. Dumbrava Roșie Nr., când nu era acasă, fiind plecat în străinătate, după câte mi s'a spus, și că locul maiorului îl ține un locotenent cu numele de Themes.

D. Negoescu a venit și m'a luat într'una din zilele următoare să mergă cu dânsul la Misiune, la Mhemes, căruia după ce ne-am prezentat și i-am arătat cine suntem și că d. Negoescu a lucrat înainte cu maiorul..... din partea S.S.I.-ului, lt. Themes ne-a poftit în birou.

După ce i-am arătat biroul populației, iar d. Negoescu legitimația de la serviciu, i-am spus că doresc să lucrez la Misiune, ori unde va fi un loc pentru mine, iar d. Negoescu, care continuă să lucreze la serviciu, le oferă serviciile mai departe în sensul în care a lucrat cu maiorul..... La aceasta lt. Themes a cerut din nou legitimația d. Negoescu și adresa, precum și adresa mea deși se vedea că nu-i prezintă un așa de mare interes. Cu aceasta am plecat, urmând ca să ne anunțe acasă lt. Themes rezultatul.

După câteva zile a venit din nou la mine d. Negoescu cu o cerere, în care după câte îmi amintesc, dădea și câteva date informative mi se pare în legătură cu organizarea serviciului, că d. Stroescu a fost numit director al Coordonării, care face elgătura cu rușii, etc. Această notă informativă prezentată și sub formă de cerere, am tradus-o într'o dimineață la Lacta Bar, unde d. Negoescu spunea că să intru, că-i este foame.

Cu aceasta s'a prezentat la Misiune, unde mai avea cunoscut și pe unul Jan de care îmi spunea că-l cunoaște.

Nu știu ce a mai aranjat cu lt. Themes, eu nu am mai primit nici un răspuns din partea lui.

Întâlnindu-l după aceea, la vreo lună l'am întrebat ce a aranjat cu Themes. Spunea că a început să lucreze pentru Themes, e tare încuiat și că nu-l plătește. De altfel d. Negoescu se lăuda că lucrează pentru americani, făcea și risipă de parale și se întreba de unde are atâtia bani.

Acestea sunt împrejurările în care l'am cunoscut pe lt. Themes și prin care nu am reușit să ocup un serviciu la Misiune.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez propriu.
14 Septembrie 1947.

ss. N. Cârja

PROCES - VERBAL

38/5 foto 220.
00642

6. Dec 1947
La clasarea în cauza
Pr. 100

Astăzi 8 7. luna octombrie anul 1947
Nr. 100. Stănescu Vasile comisar de serviciu în
Direcțiunea Generală a Poliției din Ministerul Afacerilor
Interne ;

Constatăm prin prezentul proces verbal, că perchezi-
ționând pe - Cărie Nicolae de ani 34.
de profesie Funcționar originar din H. Munte
cu domiciliul în Buc. Bdr. Arboreșcu nr. 11 trimis de
Nr. 52 Chisnă Nicolae cu raportul Nr. Nr. 100
s'au găsit asupra sa următoarele :

61 100. (Nu s'ate) un cer de
mână un sticlă marca /Ant-Blaze/, ochi chei
una oglindă un năves, portfel cu oște persoane
una croată curia portfelului + 3 lei, statură
forte.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal, spre
cele legale.

COMISAR DE SERVICIU,

Stănescu

Asistenți :

Deținut H. Căja

D O V A D A

Am primit banii și obiectele prevăzute în prezentul
proces verbal.

Deținut _____

221.
00643
Reg. 2 Militara
TRIBUNALUL MILITAR CORPUL II ARMATA

— Parchetul Militar —

MANDAT DE DEȚINERE Nr. 3036

În virtutea Legii și în numele M. S. Regelui Mihai I.

Noi Gen. de Div. I. Voronau Procurore Militar, pe lângă Parchetul
Tribunalului Militar al Corpului II Armata

În baza Art. 143 din C. J. M. având în vedere că în contra lui Bârge
Micalee din București Str. —

Nr. — sunt indicii de vinovăție pentru fapta de înșelare contra
ordinei și regimentului statului —
prev. și pen. de art. —

Având în vedere că în interesul cercetărilor cu care s'a delegat organele Di-
recțiunii Generale a Poliției este nevoie de deținerea invinuitului pe timp de 30
— zile.

Având în vedere art. 159, 160, 162 și 165 C. J. M.

Cerem tuturor agenților forței publice să rețină și să conducă la arestul Mi-
nisterului Afacerilor Interne din București Strada Academiei Nr. 34 pe
susnumitul.

Cerem șefului arestului să-l primească și să-l rețină pe timp de 30 zile
cu începere dela 1 Oct 1947

Dat în București astăzi 1 Oct 1947 — /1947.

Procurore Militar, Spogul

Am luat cunoștință invinuit



Gen. de Div. I. Voronau

222.
TRIBUNALUL MILITAR CORPUL II ARMATA

— Parchetul Militar —

00644
MANDAT DE DEȚINERE Nr. 26384

În virtutea Legii și în numele M. S. Regelui Mihai I.

Nom. Marian Iosif Iorga Popescu, Procuror Militar, pe lângă Parchetul Tribunalului Militar al Corpului II Armată.

În baza art. 143 din C. J. M., având în vedere că în contra lui Cârje
Mădălar din București Str. _____
Nr. — sunt indicii de vinovăție pentru fapta de făcere frauduloasă
fraudă _____
prev. și pen. de art. — _____

Având în vedere că în interesul cercetărilor cu care s'a delegat organele Direcțiunii Generale a Poliției este nevoie de deținerea invinuitului pe timp de 30 zile.

Având în vedere art. 159, 160, 162 și 165 C. J. M.

Cerem tuturor agenților forței publice să rețină și să conducă la arestul Ministerului Afacerilor Interne din București Strada Academiei Nr. 34 — pe susnumitul.

Cerem șefului arestului să-l primească și să-l rețină pe timp de 30 zile cu începere de la 15 noiembrie 1947

Dat în București astăzi — 15 noiembrie — /1947.

Procuror Militar, [semnătură]

Am luat cunoștință invinuit _____

223.

00646

N O T A

Referitor la rezultatul cercetărilor întreprinse contra lui Senti Ion.

SENTI ION, născut în 1892, Galați, de naționalitate română, religie ortodoxă, domiciliat în București Str. T. Mășariț Nr. 18, actualmente administratorului blocului din Piața Rosetti Nr. 3.

În legătură cu formarea grupului informativ personal al lui Mihalache Ion, rezultă următoarele:

a/. În țarna anului 1945-1946, Senti prin farmacistă D-na ULEIA, face cunoștință cu Ion Mihalache, chiar în casă la dânsa.

Dela început Senti arăta devotamentul și încrederea lui Mihalache, afirmându-i că vărul lui, Eugen Zamfirolul, decedat, i-a recomandat în ultima clipă a vieții, să urmeze pe Mihalache.

A urmat apoi între aceștia discuții politice, în urma cărora Senti a spus că are vreo 20 foști funcționari care vor să lucreze pentru P.N.T., dându-li-se întrebuintările pe care Mihalache le va crede de cuviință.-

Mihalache a primit cu plăcere propunerea și a cerut ca oamenii să-i fie prezentați la dânsul acasă, însă în prealabil să fie anunțat prin telefon și va prezentații oamenilor, în care scop i-a dat lui Senti și numărul de telefon.-

Totodată l-a asigurat pe Senti că dacă va intra în Guvern va căuta să-i servească cu un post corespunzător pentru persoana lui, cum ar fi Director la Sigranta Statului.-

La plecare, Mihalache, l-a condus pe Senti cu mașina până în Str. Maria Rosetti, amintindu-i să-l viziteze la domiciliul.-

b/. Peste câteva zile Senti îl vizitează pe Mihalache acasă și în lipsa lui lasă servizorului un memoriu din partea Gen. Stefelea, partea I-a / memoriul fiind compus din trei părți/.

c/. Senti începe recrutarea oamenilor dintre foști funcționari epurați, astfel se formează un grup compus din: Băldănescu Stelian, Cârje Nicolae, Năstase Nicolae, Georgescu Sterică, Elefterescu Ciobanu, Dăscălescu, Vasilescu, Dăscălescu Costel, toți foști politicieni.

Se hotărăște înființarea organului informativ în slujba personală a lui Mihalache, adunând informațiile din toate domeniile /politic, militar, economic etc./.

S'a hotărât ca organul informativ să fie compus din următoarele secții:

- O secție buletina informativă, unde intra N. Cârje care trebuia să întocmească un buletin de sinteză a politicii internaționale

224

nale săptămânale, după stiriile și comentărilor posturilor de radio străine, în deosebi celor anglo-americane.

La aceasta secție, fiecare contribuia prin note informative personale, din toate domeniile / politice, economice, militare etc.//.

Centralizarea informațiilor le făcea Senti care urma să le predea lui Mihalache.-

- O secție de filaj cu sarcina de a semna și identifica elementele, care eventual ar fi la anumite persoane marcante din P.N.T.-

- O gardă personală a lui Mihalache din care făcea parte Băldăneanu, Elefterescu, Dăscălescu etc..

d/. După ce s'a hotărât în principiu organizarea și activitatea viitoare a acestui organ informativ, Senti a anunțat telefonic pe Mihalache, care i-a fixat ziua când să-i prezinte amănunțit.-

Atunci au mers la Mihalache, Senti, Cârje, Georgescu, Băldăneanu, Dăscălescu și Elefterescu.-

Mihalache i-a primit foarte bine și s'a interesat de situația fiecăruia, după care i s'a expus planul de lucru stabilit în prealabil la Senti, care a fost aprobat de Mihalache.

- Senti a prezentat atunci partea a doua a memoriului Gen. Stefelea.-

- Cârje un buletin de sinteză a situației Internaționale săptămânale, în baza auditiilor și comentărilor posturilor de radio străine, în special anglo-americană.-

La aceasta intrușire Mihalache le-a spus că dacă au ceva urgent, să se adreseze prin telefon cu nume conspirative Alexandrescu I, Alexandrescu II, III, etc. iar Cârje a primit numele de Ardeleanu.-

- Au mai fost încă de multe ori la Mihalache, dar din cauză că nu li se plătea bani, au abandonat de a mai furniza lui Mihalache informații.

e/. În total s'a predat lui Mihalache următoarele informații:

1/. Buletin de sinteză a situației internaționale săptămânale de Cârje.-

2/. Note informative militare privitoare la situația trupelor sovietice, adunate de Senti dela diferite surse.

Astfel:

- Dela col. Ichim, ofiter de rez. din Constanta, Senti a aflat că rușii au făcut tranșee pe Malul Mării Negre, în Dobrogea și pe malul Dunării. Deasupra la Popești Leordeni au făcut tranșee depozite de muniții și alte lucrări anti-aeriene.-

///

225

00648

- Dela Georgescu, / din echipa /, a aflat că un delegat al lui odobit la Ceroul Teritorial, a spus că s'au lăsat ordine de chemare pentru ofiterii deblocati, și că la Popești Leordeni s'au făcut tranșee și depozite de muniții.-

- Dela Elefterescu /prin echipă/, informații privitoare la cazarea trupelor sovietice în jurul Bucureștilor.

Dela Cpt. Ivănescu, deblocat, a aflat că deblocările se datoresc N.K.W.D.

- O notă de ofiteri deblocati din M.St.M.: Col. Ghita Zapftescu, Lt.Col. Beca, C-tin, Lt.Col. Ivănescu, LtCol. Magistrat Atanasie Ioan și Maior Ulic Nicolae din Comuna II-a Teritorial.

- Memoriul, Gen.Steflea compus din trei părți:

- O hartă germană cu România și Ardealul cedat.

PROCES - VERBAL

226

7/5 foto-

00649

8 oct 1947
L. Ionuț în cursă
Bela

Astăzi 8 7 luna octombrie anul 1947
Noi, Hauerscu Vasile comisar de serviciu în
Direcțiunea Generală a Poliției din Ministerul Afacerilor
Interne ;

Constatăm prin prezentul proces verbal : că perchezi-
ționând pe - Denti Ioan de ani 56
de profesie And. de mobilă originar din Galati
cu domiciliul în Suc. St. Tome Moșaric trimis de
Nata 5- Călin Miculescu cu raportul Nr. 406
s'au găsit asupra sa următoarele :

733. (di scrute satle Wyroza' tui)
portan cu ote persoane, una bircheta un
briceau un siloniu suport cu tchei, curca
de sfodra' ceara ale bujuron marer, Tobu
reclari ale vedere croanta Butile, yartele
bruturi

Drept care am încheiat prezentul proces verbal, spre
cele legale.

COMISAR DE SERVICIU,

Hauerscu

Asistenți :

Deținut

Denti-

DOVADA

Am primit banii și obiectele prevăzute în prezentul
proces verbal.

Deținut

M.A.

TRIBUNALUL MILITAR CORPUL II ARMATA

— Parchetul Militar —

00650

227

MANDAT DE DEȚINERE Nr. 26395

În virtutea Legii și în numele M. S. Regelui Mihai I.
Noi Maio Lucy (my) Popescu, Procuror Militar, pe lângă Parchetul
Tribunalului Militar al Corpului II Armată.
În baza art. 143 din C. J. M., având în vedere că în contra lui Scuti
Hau — — — — — din Bucuresti Str. — — — — —
Nr. — sunt indicii de vinovăție pentru fapta de tentativa de furt
fraudare claustru — — — — —
prev. și pen. de art. — — — — —

Având în vedere că în interesul cercetărilor cu care s'a delegat organele Direcțiunii Generale a Poliției este nevoie de deținerea invinuitului pe timp de —
30 zile.

Având în vedere art. 159, 160, 162 și 165 C. J. M.
Cerem tuturor agenților forței publice să rețină și să conducă la arestul Ministerului Afacerilor Interne din București Strada Academiei Nr. 34 — pe susnumitul.

Cerem șefului arestului să-l primească și să-l rețină pe timp de 30 zile cu începere dela 15 noiembrie 1947 —
Dat în București astăzi — 15 noiembrie — — /1947.

Procuror Militar [Signature]

• Am luat cunoștință invinuit

228-

~~00651~~

C.N.S.A.S.

229

00652

DECLARAȚIE

Subsemnatul GEORGE TANGU, de ani 42, domiciliat în București Str. Română Nr. 77 A., funcț. superior la Ministerul Industriei și Comerțului Direcția Generală a Pătilor și a Acordurilor Comerciale cu Străinătatea, Șeful Serviciului U.R.S.S., referitor la cifrele asupra acordului cu U.R.S.S.-ul date de mine D-lui SERDICI declar următoarele:

Cunosciam pe Dl. Serdici din anul 1939, cunoștință ocazională. Din anul 1946, întâlnindu-mă cu dânsul întâmplător pe stradă m'a întrebat cum mai merge Ministerul de Finanțe unde mă stia că funcționez, la care întrebare i-am răspuns că sunt în acum la Ministerul de Industrie și Comerț.

Cu aceasta ocazie m'a rugat, dacă va veni fiul lui pe la mine să-i dau îndrumări asupra unui import pe care vroia să-l facă.

Nu mult după aceasta întâlnire în una din zile, tândrul Serdici a venit la biroul meu și mi-a spus că intenționează să importe foarfeci de tăiat viță de vie din Cehoslovacia. Eu i-am spus că nu depinde de mine și să se adreseze colegului meu care lucra la Secția Cehoslovacă. Tot cu aceasta ocazie tândrul Serdici mi-a spus că tatăl său ar vrea să mă vadă și dacă pot să trec pe la el pe acasă. Peste 2-3 zile, într-o după masă în drum spre Minister am trecut la D-sa în Str. Cristian Tell. Am stat de vorbă în birou, întrebându-mă despre munca pe care prestez la Minister. După aceasta D-sa s'a exprimat că ar vrea ca la intrarea sa în Parlament ca Deputat să rostescă un discurs prin care va fixa atitudinea partidului său față de politica externă și printre care va avea nevoie și de datele acordului comercial Ruseo-Român. A urmat discuții în cadrul cărora am explicat tehnica acordului nostru de clasificare, explicația noțiunii "leu bază" și contingentele mai importante a mărfurilor importate și exportate în cadrul acestui acord. D-sa a notat datele expuse de subsemnatul cu amănuntele și explicațiile

00653 230

date. După aceasta m'am despărțit și nu ne-am mai revăzut până prin primăvara anului 1947, când mi-a dat un telefon la Minister să mai trec la D-sa.

La a doua vizită interesându-se dacă prevederile mele exprimate în prima întrevedere, că acordul nou era și mai bun decât primul, i-am răspuns că da, că al doilea acord este mai complet și că de data aceasta experții noștri au fost mult mai bine aleși și pregătiți. Mi-a cerut atunci D-sa să-i arăt și D-sale tehnica și cifrele acestui nou acord.

Tehnica acordului am explicat-o iar cifrele afară de contingente, nu erau încă fixate.

D-sa ca și de prima dată și-a notat amănuntele celor discutate.

După aceasta nu ne-am mai văzut decât o singură dată când eu treceam pe Bd. Tache Ionescu, unde în colț cu Str. Al. Lahovari D-sa stătea prinsă de o oriză de tustă. Ne-am salutat fără a schimba nici o vorbă.

Nu m'am întrebat niciodată la ce altosea decât pentru discurs ar putea să-i servească D-sale aceste date.

Sustin ei semnez propriu prezenta declarație.

ss/gh. Tancu.

30 IX-947.

230
678
~~00655~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul DUMITRU GHITULESCU de ani 49, domiciliat în București Str. Amiral Murgescu Nr. 14, căsătorit, cu un copil, Director în Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Directorul Direcțiunii proprietății și Bunurilor în care se cuprinde și partea execuției și a reformei agrare; referitor la datele statistice date de mine D-lui Serdici declar următoarele:

Cunosciam pe Dl. Serdici încă din anul 1926, când era Directorul Camerei Agricole Tr. Mare.-

Am făcut parte din Comisiunea pentru Pregătirea Legii de reforme agrare din 1944, -1945, ca secretar, iar Dâmnia Sa împreună cu alții ca membrii, comisiune instituită de Dl. Rudiță în calitate de Ministru al Agriculturii și Domeniilor.

Deși știam că este politician și fost deputat, totuși îl cunosciam ca un om serios.-

După alegerile din 1946, am venit la Minister și a cerut datele statistice cu privire la suprafața expropriere și improprietărire, date pe care le poseda Ministerul prin această Direcțiune.

Neputându-le da imediat din cauza aglomerării de lucru, a stăruit telefonic a doua și a treia zi.

Fără de această stăruință am dat dispozițiuni și s'a copiat situația obținută cu datele la zi, mai ales că acestea erau publice, care cuprindeau: Nr. moșiiilor expropriate, suprafața expropiată, numărul îndreptățiților, nr. improprietărilor și lotul tip.

Această situațiune pe o mîgînă, care arăta că reforma agrară este terminată aproape, am dus-o D-lui Serdici în Str. Tell și am predat-o la poartă, nefiind acasă D-sa.

De obiceiul aceste situații le semnam, însă nu-mi aduc aminte dacă am semnat-o, însă sunt mai mult ca sigur că era semnată.-

00656 231

Nu l-am întrebat pentru ce are nevoie și nici nu mi-a spus, eu crezându-l un om corect.-

De atunci nu ~~am~~ a mai fost pe la mine și nici nu mi-a mai cerut nimic, nici personal și nici verbal și nici nu l-am mai văzut.

Sustin și semnez propriu, prezenta declarație..

ss/D-tru Ghitulescu

Cele două adăugiri "expropiat și mai" sunt făcute de mine.

ss/D-rru Ghitulescu

30 IX-947.

00659 ²³²

DECLARAȚIE

Subsemnata Dr. MARIA ALEXIU AVRAMESCU, de profesiune medic, domiciliată în Str. Sf. Constantin Nr. 24, de ani 42, declar următoarele :

Il cunosc pe Dr. GAFENCU de când era student circa 7-8 ani, ca extern la Maternitatea "Regina Elisabeta". În anii următori, Dr. GAFENCU a fost intern în diferitele spitale ale Capitalei, văzându-l cu totul ocazional.

În ultimul an m'a vizitat de câteva ori exprimându-mi dorința de a pleca în Elveția pentru specializare, dându-mi amănunte asupra relațiilor științifice cu diferiți profesori la care ajunsese. Spunea că i se fac dificultăți fiind bănuțit ca rudă cu Grigore Gafencu, deși în realitate nu avea nici o rudenie.

Faptul că lucram la același spital nu a apropiat în plus relațiile dintre noi, în nici un fel, apreciam însă dorința lui de a lucra în clinici conduse de maestri cu reputație mondială, ca una care mă specializasem și eu în școalele din străinătate.

Afară de aceasta, îl apreciam și pe dânsul ca un element promițător în profesiunea noastră, remarcându-se prin faptul că își făcea ierarhia spitalicească prin concursuri.

Probabil în dimineața zilei de 8 sau 9 Iulie, fiind la spital, a venit la mine și mi-a spus că peste câteva zile va pleca în străinătate cu un avion pentru a cărui completare mai avea nevoie de două persoane. Nu mi-a făcut încă mărturisire că pleacă fraudulos sau fără acte în regulă.

În ziua următoare, sau poate același zi, nu-mi amintesc precis, l-am întâlnit la Expoziția Cărții Engleze din Sala

Dalles, unde îmi dădusem întâlnire cu soțul meu ^{Dr. Avramescu} Aurel, pentru a comanda cărți.

Acolo mi-a spus mie și soțului meu că cele două persoane de care are nevoie pentru completarea avionului trebuie să fie persoane cu suprafață care să constituie o garanție pentru a nu fi suspectați ca agenți politici ostili regimului țării în care se duceau.

Ne-a întrebat pe mine și pe soțul meu dacă îi putem indica astfel de personalități. I-am răspuns că nu am astfel de legături.

Am părăsit Expoziția, eu plecând către casă, iar Dl. Gafencu a luat același drum ca soțul meu, care se întorcea la Societatea de Gaz și Electricitate unde are serviciu.

A doua zi dimineața, am primit un telefon acasă, de la Dr. Gafencu care îmi repeta cererea de a-i indica personalități. I-am răspuns că nu-i pot fi de nici un folos.

Pe la ora 14, după înapoarea de la Spital, m'a întrebat din nou la telefon, răspunzându-i negativ, după care m'a anunțat că va veni după amiază să-și ia rămas bun.

În cursul după amiezei am însă ocupată continuu în cabinet și nu l-am mai văzut pe dr. Gafencu.

Seara l-am întrebat pe soțul meu dacă a mai fost solicitat de Gafencu, la care soțul meu mi-a răspuns plictisit de aceste stăruințe, care nu-l interesau direct în nici un fel, că i-a făcut cunoștință cu cineva ca să scape de stăruințele lui. Avea un aer nemulțumit de această presiune pe care Dr. Gafencu o exercitase asupra noastră și doar aprecierea elanului cu care voia să devie un mare chirurg îi justifică amabilitatea de a nu-l refuza categoric. Soțul meu arăta că și mine o totală lipsă de interes asupra eventualului succes sau insucces al dorințelor D-rului Gafencu.

După aceasta nu am mai avut nici un fel de discuții despre această chestiune. Nici nu am mai auzit nimic, luând cunoștință din gazete de arestarea D-rului Gafencu și a grupului care plecase împreună cu el.

Declar, susțin și semnez.

(ss) M. Alexiu Avramescu.

București, 17.VII.1947.

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. Inginer AVRAMESCU AUREL adaug la declarația mea anterioară, referitoare la cazul GAFENCU, următoarele :

1. Susțin de a nu fi discutat cu Gafencu la Expoziția dela Dallas, împreună cu soția mea și întâi am terminat formalitățile necesare pentru cumpărarea cărților cu soția mea, Gafencu așteptând afară, pe urmă când am eșit m'am despărțit de soția mea și am plecat spre birou însoțit de Gafencu care insistă să mă roage să indic o cale spre o personalitate politică. Totuși admit că el ar fi putut vorbi la expoziție și cu soția mea, înainte de a sosi eu acolo.

Mai precizez că la expoziție sau pe drumul de acolo la birou, Gafencu nu mai avea nevoie să dea explicații despre ce e vorba, deoarece eu știam de cererea lui cu o zi înainte când am vorbit cu D-na Scridan. Deci cunoșteam vag problema, dar nu voiam să mă ocup de ea, cu toate insistențele lui, fiindu-mi extrem de incomodă și chiar suspectă.

2. Când s'a văzut la mine acasă, Dl. Dr. V. Hațieganu și Dr. Gafencu, s'au recunoscut imediat, deci se cunoșteau mai dinainte, deaceia eu nu mai aveam nevoie să mai fac nici o introducere, și am eșit din cameră, totuși suspiciunea mea m'a făcut în fața unui fapt împlinit, care s'a desfășurat fără o contribuție prea mare din partea mea, întâlnirea dorită de Gafencu, să le spun, chiar să-i rog, să mă scoată complet din cauză, eu nevrând să știu nimic de această afacere.

3. Precizez încă odată că soția mea nu știa de întâlnirea dintre D-rul Gafencu și D-rul Hațieganu, fiind în cabi-

net, iar în seara zilei respective când ne-am văzut, nu-mi aduc aminte să-i fi spus expres nimic despre întâlnire, afară doar în treacăt că Gafencu a întâlnit pe cineva și am scăpat de el. Fapt care denotă încă odată că ambii nu am acordat nici o importanță cazului Gafencu, celace acum s'a adeverit a fi o gravă eroare deoarece dacă ne dădeam mai bine seama ce urmări ar fi putut antrena chestiunea (poate), sigur eram mai vigilenți și probabil refuzam să ne ocupăm de chestiunea lui.

4. Mai îmi amintesc că l-am întrebat pe drum spre birou pe dl.Dr.Gafencu dacă nu crede că chestiunea plecării cu avionul comportă riscuri grave pentru dumnealui și mi-a răspuns că plecarea lui are loc numai în cazul când ea este posibilă fără riscuri, altfel se amână. Chiar preciza că plecarea depinde de foarte mulți factori.

Astfel, eu am fost mai liniștit față de bănuiala mea inițială că ar fi vorba de o acțiune forțată și frauduloasă.

17 Iulie 1947.

(ss) Dr.Ing.Aurel Avramescu

DECLARAȚIUNE

Subsemnatul Dr. GAFENCU CONSTANTIN, în continuarea declarațiilor anterioare adaug următoarele :

La prima întrevedere avută cu Dl. Iuliu Maniu am întrebat dacă s'a făcut sau se poate face vreO comunicare radiotelegrafică sau de altă natură, pentru a se ști la San-Stefano că sosesc aceste două avioane ; răspunsul D-lui Maniu a fost evaziv.-

X

Intr'o discuțiune pe care am avut-o cu Dl. Popescu și cu doi piloți s'a pus chestiunea dacă este sau nu nevoie să fie tăiate firele telefonice pentru a nu se putea comunica nimic de cei ce eventual ar observa aterizarea avioanelor.-

Atât piloții cât și Dl. Popescu au ajuns la concluzia că acest lucru este inutil, ba chiar inoportun.-

Declar și semnez.-

ss/. Dr. C. GAFENCU

238

00666

DECLARAȚIE

Subsemnatul GAFENCU N.CONSTANTIN, întrebât fiind, dau următoarele relații în completarea declarațiilor anterioare :

În ziua de 9 Iulie 1947, am căutat pe Inginerul Avramescu prin soția lui, care lucrează la Spitalul Colței și care m'a îndrumat la Expoziția Cărții Engleze, unde l-am găsit.-

Le-am comunicat ambilor soți planul de plecare cu avionul.-

Dela Expoziție am plecat cu inginerul AVRAMESCU pentru a lua legătura cu personalități politice care să accepte acest plan.-

Ne-am oprit la Societatea de Gaz și Electricitate, de unde Inginerul Avramescu a telefonat la două persoane, din care una mi s'a părut a fi o femeie. În aceeași zi după masă, pe la orele 5, am fost acasă la Inginerul Avramescu unde l-am întâlnit pe VLAD HATEGANU, cu care am discutat aici pentru prima dată să-mi mijlocească găsirea unei personalități politice pentru plecare.-

A doua zi pe la ora 15-16, Hațeganu a venit la mine la Spital, înștiințându-mă că vor pleca trei personalități marcante din Partidul Național-Tărănesc /Maniu/.-

Sâmbătă, în urma convorbirilor telefonice avute Vineri, Hațeganu a venit pe la ora 17 la spital.-

Chemat telefonic, m'am dus la Inginerul Popescu unde am aflat data și ora plecării, pe care am comunicat-o Domnului Hațeganu Duminică la ora 8.30 când am mers împreună la capătul tramvaiului 14, pentru a stabili locul în care să se strângă mașinele.-

La ora 9, ajungând cu Hațeganu la locuința Dlui Maniu, am văzut în antreu pe Domnul Romulus Boilă.- Dl Maniu m'a întrebat dacă avionul poate sbura până în America, întrebându-mă totodată cum am plecat STRATILESCU. Dl Maniu și-a notat numele piloților și adresele familiilor lor, spunând că vrea să le ajute, având grije de ele. Pe aceeași hârtie eu am notat itinerariul mașinilor din București până la Tămădău.-

Înainte de aieși dela Dl Maniu, a intrat Dl Boilă anunțând pe Dl Ghiță Pop, pe care nu am apucat să-l văd deoarece am plecat imediat.- Mi-a amintesc că în antreu așteptau trei bărbați modest îmbrăcați.-

Duminică la ora 18, m'am dus la Inginerul Popescu, de unde la ora 21.00 am plecat la localul Floreasca de lângă Depozitul Sanitar.- Acolo ne-am strâns : Inginerul Popescu, Dumitru Popescu, piloții Preda și Eustig, Dna Popescu, Dtru Borcea și cu mine.-

Menționez aici că Dna Popescu era informată și de soțul ei și de mine despre data și ora plecării. Aflase aceasta și dela piloți. La ora 22.30 am plecat cu Ing.Popescu la Dl Maniu unde am ajuns la ora 23. In cameră la Dl Maniu mai erau Dl Hațeganu care a venit imediat după noi, Dl Mihalache, Dl Carandino și Romulus Boilă. Dl Maniu i-a spus Dlui Mihalache : "Domnul Mihalache, consider că acolo unde pleci știi ce ai de făcut", la care Dl Mihalache răspundea afirmativ.-

Înainte de a pleca, Inginer Popescu și cu mine, Dl Maniu s'a adresat inginerului spunându-i : "Vezi, ți-am încredințat pe acești oameni de seamă, să ai grije de ei, să nu li se întâmple nimic și să ajungă cu bine".-

Vlad Hațeganu a menționat că piloții vor fi utilizați la locul destinației dându-li-se tot atribuțiuni tehnice.- In cursul așteptării lângă aeroport, Dl Popescu a afirmat că nu intenționează să rămână în Turcia, nefiind un loc destul de important pentru activitatea ce urma s'o desfășoare.-

Carandino a arătat că va face propagandă și va vorbi la Radio împreună cu Ilie Lazăr.-

Prin Ing.Popescu l-am cunoscut pe Comandorul Negrescu la care am fost în două rânduri acasă, unde am discutat problema procurării de avioane. Comandorul ne-a sfătuit să ne adresăm pilotului Chifulescu dela Președenție, Aeroportul Băneasa, explicând că evadarea ar fi posibilă de pe un aerodrom militar.-

Ne-a cerut să-l ținem în curent cu mersul pregătirilor de plecare.- Stiu că mai târziu, Ing.Popescu a obținut o hartă dela Comandorul Negrescu. Ducându-mă într'una din zilele următoare la Aeroportul Băneasa, am vorbit cu Chifulescu care voia să știe cine l-a recomandat.- Nu i-am spus, și am convenit să vii din nou peste două zile. Venind a doua oară, nu l-am mai găsit.-

Mi-a amintesc că piloții spuneau adesea că ordinul de sbor depinde Comandorul Negrescu, fără a ști că noi îl încunoștințasem despre planul de plecare.-

Revenind asupra vizitei făcute Duminică seara la Sanatoriul Jovin, îmi amintesc că Dl Maniu i-a recomandat lui Carandino să-l întrebe pe Vlad Hațeganu cum o cheamă pe rua acestuia domiciliată la Istanbul.-

Referitor la Paul Dimitriu, mai declar următoarele : i-am fost recomandat de către Adriana Georgescu, fosta secretară a G. Generalului Rădescu, prin intermediul lui Vicky Fulga care lucra la clubul liberal /Brătianu/.-

I-am vorbit și lui Vicky Fulga de planul de plecare.-

Văzându-mă din nou cu Adriana Georgescu, cam pe la 8 Iulie a.c., la Cofetăria "Orange" din Bulevardul Pache Nr.1, ea mi-a dat o recomandatie scrisă către Paul Dimitriu, cu următorul text "Garantez cu capul pentru încrederea aducătorului acestui bilet".-

Adaug că Adriana Georgescu a primit de Paște o felicitare scrisă din partea Generalului Rădescu precum și un obiect pe care nu mi-l amintesc. La penultima întrevedere cu Paul Dimitriu /probabil la 9 Iulie a.c./ el mi-a recomandat pe un prieten al lui de statură mijlocie, început de chelie, păr blond spălăcit, pe care mi l-a recomandat și al cărui nume nu l-am înțeles.- Înainte de aceasta, în altă zi, mi-a spus că acest prieten a făcut parte dintr'un serviciu informativ american și că ar vrea să părăsească țara.-

Tot Paul Dimitriu mi-a spus că Vișoianu ar avea o situație materială grea în străinătate, făcând tatonări pentru înapoierea în țară.-

Pe cartea mea de membru a P.N.L. /Brătianu/ pe care am scos-o pe la începutul lunii Iunie, Ing.Popescu a notat pe verso că ași fi luptător vechi al partidului din 1937, motivând acest gest, spunând că astfel ajungând în Turcia vor avea încredere mai mare în mine.-

La masa pe care am luat-o la Inginerul Popescu, împreună cu piloții în timpul tratativelor, a venit un avocat și un italian, comerciant de stoffe, de Martella, care a vorbit despre modul și traseul urmat de italienii din țară care se reîntorc sau pleacă în Italia, menționând totodată că un cunoscut al său ar vrea să-și vândă pașaportul pentru o sumă foarte importantă în aur /Aproximativ 25 medalii/.-

Îmi mai amintesc că Paul Dimitriu mi-a recomandat că ar fi luat legătura cu un anume VENIAMIN /Secretar General P.N.T. Maniu/, care a spus că dela maniști nu ar pleca nimeni.-

În casablui Adriana Georgescu am întâlnit pe Dna Coșoiu, Magistratul Ghica, Nicu Georgescu, student în Drept sau avocat, dela ziarul "LIBERALUL".- Adriana mai cunoștea și pe Ion Zinescu.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu.-

ss Dr. Gafencu

16.VII.1947

241

00670

DECLARAȚIE

Subsemnatul Adj. Aviator LUSTIG I ROMULUS din Grupul Aero-Transport, serviciul de Educație, declar următoarele :

În ziua de 5 Iulie 1947, orele 8, am fost la grădina de zarzavaturi a unității pe care o administram Ad. av. PREDĂ GHEORGHE, pentru verificări.-

Stând de vorbă cu ad. av. PREDĂ GHEORGHE mi-a spus că ar avea să-mi spună o chestiune foarte importantă și că nu știe cum să procedeze .

În cele din urmă mi-a destăinuit că lui i s'au făcut propuneri de către cineva să plece în străinătate și că printre ei se află persoane politice, cred că a spus și de doi miniștri.-

Pentru acest lucru ar mai fi nevoie de către un al pilot deoarece sunt mai multe persoane și este nevoie de cel puțin două avioane.-

Reflectând situația m'am decis să plec și eu.

Odată hotărârea luată în aceeași zi la orele 13,00 Adj. Av. PREDĂ GHEORGHE a luat legătura telefonică cu Dl. Ing. POPESCU prin care i-a anunțat o vizită în cursul aceleiași zi la orele 18,30.-

La ora fixată ne-am prezentat în str. Vasile Gherghel la locuința Dlui Ing. Popescu pe care l-am găsit în grădina casei împreună cu Dl. Dr. GAFENCZ.-

Am stat de vorbă ceea ce era în care timp s'au discutat chestiuni cu caracter politic și propunerea pentru evaziune. A. studiat un Atlas Geografie, ne-a arătat că flota Americană este în Marea Marmara și că în scurt timp va începe un nou război cu victoria anglo-americană.-

Mi s'a spus că vom merge în Turcia la San

242

Stefano, unde ni se va aranja o frumoasă situație și că noi chiar dacă nu pleacă cariera noastră va fi ratată deoarece dâșii tot vor pleca și că în urma acestei azeziuni, care este de cea mai mare greutate politică " Rușii vor desființa testă aviația Română .-

Ne-a asigurat că de hartză vor face dâșii rost dela un ofițer de greutate din aeronautică pe care noi îl cunoașteam.-

Ne vom convinge atunci când ni se va aduce harta cu toate presupunțiunile scrise deoarece acel Domn ofițer cunoaște aceste lucruri și că-l vom recunoaște cine este după scris.-

În acest timp am servit o gustare.-

După aceea am plecat urmând ca a doua zi să ne ducem să-i comunicăm ce am făcut cu avioanele :

A doua zi ne-am dus la orele 18 " tot la Dl. Ing. Popescu Gh. spunându-i că vom pleca cu două avioane I.-A.R. 39 pe care urmează ca noi să le transportăm dela Curtea de Argeș la București și că vom pleca cu plinul de benzină făcut de acolo, în acelaș timp eu făcând propunerea ca să plecăm depe aerodromul Pitești- Dâmbovița. Propunerea mea n'a fost acceptată deoarece au găsit că nu prezintă suficientă siguranță și că este mai bine ~~suficientă~~ să plecăm din Ialemița de undeva de pe lângă Lehliu.-

A urmat ca Duminică, la orele 14 să ne prezentăm tot la Dl. Ing. Popescu Gh. unde vom servi masa de unde vom pleca cu o mașină la Lehliu pentru găsirea terenului.-

La orele 13,40 am fost la dâșul unde am găsit pe dl. Dr. Gafencu și Dna Ing. Popescu. Mai târziu a venit și dl. ing. Popescu după care ~~xxxxxxxxxxxx~~ am servit masa.-

La masă au fost : Dl. Ing. Popescu Gh. Dr. Gafencu Adj. av. Preda Gh. și subsemnatul. Dna Ing. Popescu nu a asistat la discuții .-

Eu am făcut propunerea ca să nu mai mergem la Lehliu, ci să plecăm dela Tâmpădău, deoarece este un câmp bun pe care eu îl cunosc și este mai aproape. Nu s'a luat nici-o hotărâre ci a rămas să mergem la fața locului.-

La orele 14,10 am plecat către Lehliu cu o mașină de piață, Dl. Ing. Popescu Gh, Dr. Gafencu, adj. av. Preda Gh. și subsemnatul.-

...//.

Am spus seferului că mergem în Ialomița ca să cumpărăm grâu.-

Am ajuns la Tămădău, am ceberât și am ureat sus pe izlaz, subsemnatul, dl. Ing. Popescu Gh. și soaj. av. Preda Gh.-

Le-am arătat locul pe de parte și alta lizierel. aveau pemi și că este un loc bine camuflat .-

Dl. ing. POPESCU GH. a rămas încântat de poziție locului și am rămas hotărâți asupra lui.-

L-am arătat și locul lizieră unde să stăa spunându-le că noi vom ateriza dinspre calea ferată și ca atare să aștepte la mijlocul terenului în lizieră pentru mai multă ușurință și camuflare.-

Rămași hotărâți asupra locului am plecat cu mașina către București spunând că nu mai continuăm drumul către Lehliu deoarece nu se gsește nimic, mai ales c n'am găsit brânză la stână, care era pe aerodromul Tămădău.-

La înapoierea ne-am oprit în drum la o crăciună unde am servit o batrrie de vin.-

Pe sosesua Pantelimon, am avut o pană de cauiuc în care timp am mai servit câte o halbă de bere la locul dl. ing. POPESCU GH. a vrut să dea un telefon pe care nu l-a dat însă nu știu cui.-

După ce a fost mașina gata, dl. Ing. Popescu Gh. ne-a dat suma de 1.000.000 / un milion/ lei pentru amândoi pentru a servi masa de seară. Intre timp Dl. Dr. GAFENCU plecase cu tranvaiul, deoarece avea o întâlnire cu cineva.-

Noi am venit cu mașina până în Piața Domeni de unde am plecat acasă românând ca peste două zile să ne ducem să-i spunem ce am aranjat.-

Ne-am dus a treia oară la dl. Ing. Popescu când am găsit numai pe Dna ing. Popescu acasă și ne-a spus că sl. ing. Popescu este la dl. Cdor Negrescu acasă după hartă.-

După puțin timp a sosit și dl. Ing. Popescu spunându-ne că a aranjat totuș și că totul este aranjat, merg doi miniștri de greutate cu noi și că dl. Dr. GAFENCU este nepotul lui GAFENCU care se află în străinătate. S'a discutat asupra numprului depasageri care nu va fi mai mult de 7-8 și a valizelor.-

L-am arătat ce dimensiuni să aibă valizele și câte să fie,-

Am discutat asupra situației noastre pecuniare

spunându-ne că în ajunul plecării ni se vor trimite 244
bani la familie/ ni se vor arăta mandatele/ se vor face
câte un costum de haine, vom fi angajați ca piloți de linie
la americani și că la plecare seful/ nu știm ^{numele} / va lua
o valiză de franci elvețieni.-

I-am asigurat că în două zile cel mult vom pleca.

A rămas că a doua zi să ducem valizele la Dl.

ing. Popescu Gh. și să le spunem precis ziua când vom pleca

A doua zi seara, reool 20,30 am dus valiza la
dl. ing. Popescu Gh. unde am servit masa de seara.-

I-am spus că vom pleca Luni dimineața 14 Iulie
1947, la orele 6 cu cele două avioane care vor veni dela
Turda cu care noi urma să transportăm medicamente la Cons-
tanța.-

Ne-a arătat și harta pe care a rămas ca a doua zi
Duminică seara să mă duc să tranșez drumul și fișa de na-
vigație.-

La masă au fost discuții cu caracter politic
prin care se arnața noul guvern Dl. ing. Popescu Gh. urma
să fie ministrul comunicațiilor și dl. Dr. Gafencu Minis-
trul sănătății.-

Ni s'a spus de către dl. Ing. Popescu Gh. că
dacă noi nu plecăm aranjează cu un alt pilot dela Preși-
denția Consilului de Miniștri, dl. Chifulescu să plece cu
un avion bimotor Henkell care este în reparație, având să-i
termine tapiteria.-

Urma să joi să-i facă proba și din probă să
plece.-

Acest pilot era recomandat de dl. Cdor av.
dela noi din aviație.-

Ne-a spus că atunci când a luat harta i-a spus
Dlui ofițer superior că pleacă joi cu avionul He. de pe
aerodromul Drăgănești. Dl. Ofițer superior i-a asigurat
că au ales un câmp foarte bun și că nu-i va prinde nimeni.-

Ne-a spus că-i joacă o farsă Dlui ofițer superior
ne spunându-i că pleacă cu noi.

Pentru acest fapt si-au dat întâlnire în ziua
de 16 Iulie 1947 orele 20 la Sosea la Bordei.-

La plecare pe la orele 21, le-au spus că-mi trebu-
iesc bani pentru benzină.-

Pentru acest lucru mi-a dat suma de lei 2000000
/ două milioane/

Am plecat românând ca a doua zi Duminică, 13 Iulie 1947, orele 20 să ne ducem la dl. Ing. Popescu Gh, în str. Vasile Gherghel pentru a lua masa de seară împreună și a trage drumul.-

La ora fixată ne-am prezentat acolo unde am găsit numai pe Dna Ing. Popescu și dl. Dr. Gafencu.-

În timp ce stăteam de vorbă, a venit un sofer pe care nu l-am văzut, dar spunea că nu are benzină și este târziu ca să mai cumpere.-

Am trecut cu adj. av. Preda Gh. și dl. Dr. Gafencu în dormitor unde m'am apăsător să fac fișa de navigație, trasând drumul pe hartă / o hartă la scara de 1/75.000/ dela București-Tâmădău-Călărași-Mangalia-adâncime în largul mării 40-60 Km până la Marea Marmara și de acolo la San Stefano.-

După ce am făcut fișa de navigație mi s'a spus că dl. Ing. Popescu Gh. ne așteaptă în oraș la restaurant unde vom servi masa.-

Am plecat înainte cu dl. Dr. Gafencu românând ca mai târziu să vină și adj. av. Preda Gh. cu Dna Ing. Popescu.-

Ne-am dus la localul "Miorița" pe Bulev. Filantropia unde ne aștepta dl. ing. Popescu. Am intrat în grădină unde ne aștepta la o masă dl. Ins. Borcea pe care atunci l-am cunoscut. A urmat prezentările, recom mandându-mă dl. Ing.-Popescu Gh ca vărul bănsului.-

În timpul mesei am discutat chestiuni politice cu dl. Insp. Borcea printre care mi-a spus că peste câțeva zile va pleca și M.S. Regele.-

Dl. ing. Popescu mi-a spus că nu va mai aștepta în pădure cum aranjaseră și va pleca cu mașinile din București la ora 0,30 și va sta cu mașini pe câmp până când va vedea avioanele și vor veni cu mașinile la avioane ca lucrurile să meargă mai repede și că șeful nu poate să stea în picioare în pădure, mai ales că timpul dădea semne de ploaie.-

Către sfârșitul mesei, ing. Popescu și dl. Dr. Gafencu, s'au retras la o masă separată unde nu știu ce au discutat.-

La orele 21,00 Dl. ing. Popescu Gh. și Dr. Gafencu au plecat cu mașina spunând că se duc la șeful cel mare / cine era șeful cel mare nu știu/

La orele 21,30 am plecat împreună cu adj. av.

Preda Gh. La plecare printrucă nu mai erau tranvaee, Dl. Indp. Borcea ne-a dat suma de 1.000.000. Pe drum printrucă nu ștăeam departe în Piața Chibrit, am mers pe jos, adj. Preda Gheorghe mi-a spus că Dna Ing. Popescu ia comunicat că va merge cu noi dl. MANIU.-

Am ajuns acasă, dormind și adj. av. Preda Gh. la mine, iar a doua zi, Luni 14 / Patrusprezece/ Iulie 1947, am plecat cu primul tranvai la aerodromul Giulești.-

La orle 6,10 am decolat cu cele două avioane cu destinația Constanța unde aveam misiunea de executat.-

Noi am aterizat la Tămădău cum era programul făcut unde dl. ing. Popescu Gh. ne aștepta cu mașinile pe aerodrom.-

Am aterizat urcându-se la mine în avion Dnii Mihailache, Penescu, Dna Penescu și dl. Ing. Popescu Gh.

Când eram gata de decolare, am auzit focuri de armă trăgându-se asupra avionului și mai multe persoane cu arme în mână înconjurând avionul.-

Mi-am dat seama că este inutil să cerc să mai plec că riscam să fiu împușcat.-

Am rămas locului și am fost arestat de către poliție.-

Prezenta susțin și semnez.-

/ss/vadj. Av. Lustig

15 Iulie 1947.-

București.-

00677 248

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Adj. Av. Preda Gheorghe din Grupul aerotransport declar următoarele :

În ziua de 16 Iunie 1947 mi-s'a propus de către soldatul Pruteanu Marin din Esc. 3 Leg. să-mi facă cunoștință cu o prietenă Dră. cu numele de Dorina, fiind totodată rudă cu Dl. Ing. Popescu Gheorghe.eram nerăbdător la o așa surpriză pe care o doream, fiind necășătorit. A doua zi acel soldat a venit cu Dra. la strand recomandându-mă ei. Impresiile cele mai frumoase lăsându-mi Dnei. unde eram solicitat să-i fac o vizită la o fermă din Mogoșoia. După câteva zile Dra. plecase dela fermă în provincie pentru 2 săptămâni totuși aveam legătură cu acel soldat zilnic, întrebându-l dacă a sosit sau nu acea Dră. În acest interval de timp m'am pomănit la unitate cu un tânăr civil adresându-se mie și recomandându-se cu numele de Dl. Doctor Gafencu la care nu știam de ce poate fi vorba. Imediat Dlui. ma invitat acasă la Dl. Ing. Popescu pentru a servi masa împreună și că a venit totodată Dra. Dorina din Provincie și dorește să mă vadă. I'am răspuns că deocamdată era ora 11,30 și nu pot părăsi unitatea, deoarece urmam să iau parte la Conferința administrativă a unității și-i promiseseam că în cel mai rău caz voi veni diseară la orele 18.

Totuși Dl. Doctor Gafencu a insistat mult să merg cel puțin până la poarta principală a flotei ca să-mi facă cunoștință cu Dl. Ing. Popescu Gheorghe la care mă aștepta f. curios să mă cunoască. Mergând cu Dl. Doctor poarta principală unde mă aștepta și a-șei cunoștință cu Dlui. prezentându-se Ing. Popescu. Imediat după cunoștință mi-a propus să merg acasă la dânsul să servim masa și totodată a discuta chestiuni f. importante. Totuși l'am refuzat, promitându-i că voi veni seara. Apoi împreună cu Dl. Doctor sau dus către tramvaiul Nr. 10. eram curios și aștepta ora la care trebuia să le fac vizita, însă la plecarea lor din unitate mi-au dat și adresa casei Dlui. Ing. Popescu. Reîntors la Conferința activă pe care am avut-o nu a durat decât 1 oră, după care timp, l'am căutat pe sold. Pruteanu Marin să-i spun de vizita celor doi, că au fost aici la unitate vrând să mă cunoască probabil în vederea Dnei. Dorina, soldatul me-a promis că înainte de-a mă duce la Dl. Ing. Popescu să trec întâi pe la el acasă și să mergem împreună.

Ajunsei la soldat acasă, unde mă aștepta și era îmbrăcat în ținută civilă. Dealtfel familia Pruteanu și Ing. Popescu se cunoscteau datorită faptului că stăteau pe aceeași stradă.

Am părăsit casa cu soldatul îndreptându-ne către casa Dlui. Ing. Popescu. Când am ajuns acasă băturăm în poartă esind imediat Dna. Ing. Popescu întrebând odată Dl. Inginer este acasă, dar în același timp esiseră din casă și Dl. Doctor cu Dl. Inginer, bucurându-se de prezența mea, așteptând să-și facă apariția și Dna. Dar nu am văzut-o.

După aceasta imediat mi s'a oferit scaun în jurul unei mese în fața casei și așteptam pe careva dintre ei să deschidă discuția dar am remarcat în același timp figurile domniilor Dlor. schimbate și neplăcute mie. Am întrebat apoi pe dl Doctor, unde este Dra.?. Mi-a răspuns că nu a venit încă din provincie. Lucru la care nu mă așteptam să fie absentă, după cum mi-au spus împreună că Dra. a sosit din provincie. Imediat după acest răspuns Dl. Ing. Popescu Gheorghe, mi-a spus următoarele : Dle. Preda : "Ești de acord să plecăm în Turcia. Frază la care nu știam să răspund momentan și totuși, spunându-le că nu sunt pilot de avion transport

./.

006 248

greu sau bombardament, ci pilot de informație și recunoaștere pe avioane monomotor. Dl. Ing. Popescu a insistat asupra avioanelor monomotoare ca să-i dau detaliile încălțătura și numărul echipagiului Av. I.A.R. 39, spunându-mi că mă multe persoane nu pleacă ci numai în număr de 7-8 persoane cu funcțiuni de Stat foarte mari și importante care vor să plece în Turcia neapărat și are totodată relații cu străinii în Turcia, care mă târziu să poată veni din nou în țară în fruntea unui nou Guvern promițându-mi că voi deveni și eu o persoană de o mare importanță, auzind și soldatul Pruteanu Marin. În tot timpul dejunului în aceea seară Dna. Ing. Popescu a evitat să servească masa împreună ci a stat în casă tot timpul cât s'a discutat problema evaziunii.

După terminarea acalei discuții am multumit serios pentru masă cu ideea de a pleca fără să le dau nici un răspuns în vedere plecării și rugându-mă să ~~stax~~ fac tot posibilul dându-mi și nrul. de telefon al Dlui. Ing. Popescu de a proceda în timpul oel mai scurt plecarea noastră, fiind gata complotul. Am plecat la oazără unde locuim.

După 2 zile m'am pomenit din nou cu Dl. Doctor Gafencu întrebându-mă dacă am putut realiza ceva pentru plecarea noastră, nedându-mi nici un răspuns favorabil și plecând din cazarmă Dl. Doctor, cu ideea de a-l ține în legătură telefonică pentru fiecare punct realizat, iarși după câteva zile mi-a dat telefon Dl. Ing. Popescu la unitate adresându-se și cu numele de Călin, de-a nu da bănuială ceva la telefon, și întrebându-mă din nou, dacă pot face ceva și să viu imediat la dânsul acasă. Nu am putut pleca deoarece fusese aghiotant de serviciu pe aerodrom până a doua zi la 11,30 ci voi veni mâine seară la orele 18. La orele 9 1/2 a doua zi dimineața am fost chemat din nou la telefon de Dl. Ing. Popescu reamintindu-mi să nu uit să viu la Dlui. Am fost iarși prezent la orele 18 la dânsul acasă unde mă aștepta cu mare nerăbdare. Prima întrebare la vedere cu Dlui., dacă am putut aranja ceva. I-am răspuns că nu se poate pleca deocamdată fiindcă avioanele ce pleacă în cură, li se pune benzină balculabilă până la destinație în raport și de viteza avionului.

Nici un rezultat în aceea seară, ci totuși Dl. Ing. Popescu mi-a spus că dac- la un caz eventual nu pleacă acum cu mine el va face tot posibilul și va pleca cu un alt pilot cu un avion de bombardament tip Heinkel III și că solicita totodată harta strict necesară cu traseul până la San Stefano, tot dela un comandant mare de al nostru de aviație și totodată mare în grad, însă acel comandant nu va pleca ci va rămâne aici. Atunci le-a propus Dl. ingineri Popescu și Dr. Gafencu să plecăm cu 2 avioane mă mici I.A.R. 39 și am oăzut de acord.

Am plecat la cazarmă dela dl. Ing. Popescu rămânând de aerodă așa stabilit cu cele 2 avioane.

A doua zi dimineață, eu fiind și administratorul grădinei de zarzavat al grupului aero-transport, am fost vizitat, de camaradul meu ad. av. LUSTIG ROMULUS, care făcea parte din aparatul E.C.P. și i-am spus toate chestiunile a ceea în legătură cu această evaziune după care ad. Lustig m'a rugat să-i dau telefon Dlui Ing. Popescu că la orele 18 voi veni cu camaradul care urea să plece și el în Turcia. - La orele 18 seara am fost apoi împreună cu camaradul meu Lustig la dl. Ing. Popescu recomandându-i un foarte bun pilot și tot pe I.A.R. 39. La cele propuse de noi că putem pleca până la San Stefano și cu un număr de 7-8 persoane se poate cu aceste 2 tipuri de avioane I.A.R. 39 după care am și început tratativele.

Urma să obținem 2 avioane I.A.R. 39 dela Curtea de Argeș care trebuiau aduse pentru antrenamentul pilotilor pe aerodromul Giulești. După câteva zile urma să se transporte medicamente dela Giulești la aerodromul Constanta. Am raportat comandantului de Esc. împreună cu ad. Lustig să fim programați noi doi cu 2 I.A.R.

00679 249

39 pentru transportul acelor medicamente si ni sa aprobat pentru dat de 14 Iulie 1947 orele 6,10.-

Am anunțat imediat pe dl. Ing. Popescu si Dl Dr. Gafencu că avioanele sunt programate pentru 14 Iulie ora 6,10 cu traseul Giulesti- Constanta.- Dumnealor ne-au indicat pe data de 13 Iulie 1947 seara la localul Miorița pe Doi. Filantropiei unde trebuie să servim masa împreună, ca la ajunul plecării pe care atunci seara l-am cunoscut și pe Dl. ing. Borcea, și fiind și Dna Ing. Popescu. După ce am servit masa imediat am plecat cu ad. Lustig acasă al ei.

Din dimineața zilei de 14 Iulie 1947 la ora 5 am plecat de acasă împreună cu adj. Lustig către aerodromul Giulesti de unde urma să plecăm în misiunea ordonată adică la Constanta.-

La orele 6,10 am decolat depe aerodromul Giulesti cu destinația Constanta iar în drum a aterizat pe izlazul Tămădău unde ne așteptau cu mașinile du. Nu Popescu. După ce am aterizat întorcând avioanele pe teren și în timp ce dl. Dr. Gafencu și ceilalți se îndreptau către avion pentru a se urca am auzit trăcându-se focuri de armă. Uitându-mă împrejur am văzut avionul încorjurat de oameni înarmați și pusi în imposibilitate de a mă putea face vre o mișcare. Oameni înarmați au venit la avion somându-mă să mă dau jos și să mă ocluc la pământ. U

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez și sustin propriu.-

/ss/ Adj. Av Gh. Preda

15 Iulie 1947. U

00681 250

DECLARAȚIE

Subsemnatul VLAD HATIEGANU din București, Str. Intrarea Armagului, în legătură cu organizarea încercării de a pleca în străinătate a D-lor MIHALACHE, PENESCU, ILIE LAZAR, CARANDINO, etc., declar următoarele :

În ziua de 8 sau 9 Iulie a.e., mai probabil în ziua de 9 Iulie, pe la orele 7.30, am trecut incidental prin Str. Lisabona, intrucât în colțul străzii am avut o pană de cauciuc la măgina mea. În timp ce demontam cauciucul, a trecut D-na LUCIA SCRIDAN, care între altele mi-a spus că deține dela Inginerul AVRAMESCU informația că ar pleca două avioane foarte urgent în străinătate și acei care au organizat această plecare caută personalități politice dispuse să plece, întrebându-mă dacă eu vreau să plec. I-am răspuns că eu nu plec, dar că mă voi interesa dacă se găsesc alte personalități dispuse să plece.

În aceeași seară am trecut pe la dl. R. BOILA junior, căruia i-am transmis această știre cu titlu de informație, spunându-i să întrebe pe dl. IULIU MANIU dacă nu are de gând să trimită pe cineva în străinătate. M'am dus la R. BOILA, intrucât într-o convorbire anterioară, eu vreo două săptămâni înainte, D-sa mi-a comunicat că Dl. Iuliu Maniu ar fi dispus să trimită în străinătate unele personalități din partid, între cari l-a amintit pe Ilie Lazăr.

Mi-a răspuns că va transmite șefului această posibilitate de plecare și că-mi va da un telefon a doua zi. Am stat abia câteva minute și am plecat să iau masa.

A doua zi dimineața, mi-a comunicat telefonic să iau detalii despre cele vorbite seara și pe urmă să trec să văd

00682 251

pe geŃul. După aceasta am telefonat D-lui Avramescu care mi-a spus că-l pot vedea până la ora 12 la Soc.de Gaz și Electricitate. Din cauza ocupaŃiilor nu l-am văzut la ora fixată. După masă pe la orele 16, am trecut neanunțat la Dl.Avramescu.

I-am comunicat discuŃia avută cu D-na L.Scriđan în prezina - seara - cerându-i relaŃii în legătură cu cele spuse de D-na Scriđan. Dl.AVRAMESCU mi-a spus că pleacă un medic cu numele GAFENCU - un bun și vechi cunoscut al lor și un elev al soŃiei sale. L-am întrebat dacă îl consideră un băiat serios, mi-a răspuns că da. În timpul discuŃiilor a apărut Dl.GAFENCU, care mi-a spus că mă cunoaște de înainte și mi-am reamintit că îl cunosc și eu.

L-am întrebat asupra motivelor plecării, cu cine și unde vrea să plece.

Mi-a dat răspunsuri destul de detaliate - spunându-mi că data plecării este foarte apropiată și că are nevoie de personalități politice proeminente - pentru a se putea descurca mai repede având cu dânsul aceste personalități. Mi-a comunicat că a încercat la liberali dar l-au refuzat, cu excepția lui PAUL DUMITRIU care s'a arătat dispus să plece.

I-am spus că mă voi interesa - fie direct la Dl.Maniu, sau cu personalități din apropierea D-sale.

Ne-am despărțit, stabilind întâlnirea pentru a doua zi la orele 16, în spatele Spitalului Colțea.

După aceasta, am luat contact direct cu dl.I.MANIU, Vineri 11 Iulie, între orele 15-16.

La orele 15.30, l-am vizitat pe dl.Maniu la Sanatoriul JOVIN. L-am găsit suferind. I-am comunicat scopul vizitei mele și aveam impresia că cunoștea ceva - fiind informat de R.BOILA.

Mi-a cerut unele relații despre cei care organizează plecarea, arătându-i că este vorba de Dl.GAFENCU ⁰⁰⁶³³ și a întrebat dacă este rudă cu dl.Grigore Gafencu, la care am răspuns afirmativ. În celace privește personalitățile care ar urma să plece, Dl.Manu a făcut o reflexie că poate ar fi vorba de dl.MIHALACHE și alte două personalități.

După aceasta am plecat.

La orele 16, l-am întâlnit pe Dl.GAFENCU la locul fixat și i-am spus că este vorba de 3-4 personalități marcante. Am fixat întâlnirea viitoare Sâmbătă la același ora și același loc, ca să-mi comunice data plecării. Până Sâmbătă la orele 16, când am întâlnit pe Dl.GAFENCU, n'am discutat cu nimeni problema plecării.

Sâmbătă la ora fixată l-am întâlnit din nou pe dl.GAFENCU, când i-am cerut date în legătură cu locul unde ar urma să se întâlnească personalitățile care ar urma să plece la locul de decolare.

De data aceasta mi-a comunicat că plecarea se va face cu alte avioane decât se prevăzuse înainte, adică dela C.de Argeș. I-am cerut să mă anunțe din vreme de data plecării. În același seară (Sâmbătă) pe la orele 10.30, am primit un telefon dela dl.GAFENCU, prin care mă vestea că plecarea va avea loc abia Luni dimineața. Duminică dimineața am primit un nou telefon dela dl.GAFENCU, cerându-mi să trec imediat pe la Spitalul Colțea. Am plecat imediat și cu această ocazie mi-a comunicat că plecarea va avea loc Luni dimineața de pe un islaz din jurul comunei Lehliu. Ne-am dus cu mașina să vedem exact punctul de întâlnire a celor ce urmează să plece, la capătul tramvaiului 14. La întoarcere, i-am spus să treacă și D-sa pe la dl.Manu, pentru a fi prezen-

00684 253

tat Domnului IULIU MANIU.

Conversația dintre Domnul MANIU, GAFENCU și cu mine,
am arătat-o în declarațiile anterioare.

Aceasta îmi este declarația semnată și dată de mine.

(ss) Dr.Vlad Hațieganu.

18 Iulie 1947.

253

00685

DECLARAȚIE
=====

Doctor VLAD E. HATEGANU, de profesie medic /Inep, General sanitar/, domiciliat în București, Str. Intrarea Armagului Nr. 3, născut în comuna Hida, Județ, Cluj, în anul 1906, Iunie 22, necăstorit - nu sunt înscrise formal în nici un partid politic, declar următoarele:

Privitor la arestarea unor membri ai partidului național-tărdnăse, am zărit în orăz că ar fi în legătură cu evenimente externe.

Dimineață dimineața, la orele 10, am prezentat pe dl. GAFENCU D-lui MANIU. Din acest fapt rezultă că nu-l cunoștia pe Dl. MANIU.-

La orele 22.30, am fost chemat la telefon de către dl. MANIU, care mi-a comunicat că este bolnav. La orele 23.40, m'am prezentat la dl. MANIU, unde am găsit pe dl. I. MIHALACHE și pe Dl. CARANDINO, Dr. GAFENCU și un domn care mi-a fost prezentat /Ing. Popescu/.

Acolo am sosit la efortul oarecum al discuțiilor. Atmosfera părea solennă.

Dl. MIHALACHE i-a adresat D-lui MANIU următoarea frază:

"D-le MANIU, șed că am plin poveră din partea D-tale"

Apoi Dl. MANIU, s'a adresat D-lui POPESCU întrebându-l în ce este specializat și unde lucrează. D-lui GAFENCU încă i-a pus întrebări în legătură cu preocupările și profesia D-sale. Apoi l-a întrebat dacă.....de proiectează.

În timpul discuțiilor /Dl. CARANDINO mi-a cerut un bilet în urma întrebării care mi-a pus-o Dl. MANIU "Cum o obțin pe fina mea - eu am răspuns atunci "Mărioara" - care stă la Istanbul/, pe care i l-am dat, în care am rugat-o să ajute pe amicii noștri, care pleacă într-o importantă misiune.

Am dat această și prin faptul că dl. MIHALACHE a spus că pleacă în Elveția și de acolo în America.

Această declarație o dau de bună voie și senzar.

3

255
00686

Declarație

Doctor VLAD E. HATIEGANU, de profesiune medic (Inspector general sanitar), domiciliat în București, Str. Intrarea Armagului Nr. 3 - născut în comuna Hida, jud. Cluj - în anul 1906, Iunie 22, necăsătorit - nu este înscris formal în nici un partid politic, declară următoarele :

Privitor la arestarea unor membri ai partidului național-tărănesc, am auzit în orag că ar fi în legătură cu evenimente externe.

Duminecă dimineața, la orele 10, am prezentat pe dl. Gafencu D-lui Maniu. Din acest fapt rezultă că nu-l cunosc pe dl. Maniu.

La orele 22.30, am fost chemat la telefon de către dl. Maniu, care mi-a comunicat că este bolnav. La orele 23.40 m-am prezentat la dl. Maniu, unde am găsit pe dl. I. Mihalache și pe dl. Carandino, Dr. Gafencu și un domn care mi-a fost prezentat (Ing. Popescu).

Acolo am sosit la sfârșitul carecum al discuțiilor. Atmosfera părea solmenă.

Dl. Mihalache i-a adresat D-lui Maniu următoarea frază :

"D-le Maniu cred că am plain pouvoir din partea D-tale".

Apoi dl. Maniu s'a adresat d-lui Popescu întrebându-l în ce este specializat și unde lucrează. D-lui Gafencu încă i-a pus întrebări în legătură cu preocupările și profesia D-sale. Apoi l-a întrebat - dacă..... de proiectează.

În timpul discuțiilor (Dl. Carandino mi-a cerut un bilet în urma întrebării care mi-a pus-o dl. Maniu "cum o chiamă pe fina mea - eu am răspuns atunci "Mărioara" - care stă la Istanbul), pe care i l-am dat, în care am rugat-o să ajute pe amicii noștri, care pleacă într-o importantă misiune.

-/-

Am dedus aceasta și prin faptul că Dl.Mihalache a spus că pleacă în Elveția și de acolo în America.

Această declarație o dau de bună voie și semnez.

(ss) Dr.Vlad Hațieganu.

15.VII.1947.

257
00688

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. VLAD HATEGANU declar următoarele:

1.- Pe Dl. GAFENCU l-am văzut Joi sau Vineri și Duminică la Dl. MANIU de două ori nu-l mai văzusem de doi ani.

2.- Marti sau Miercuri am întâlnit pe stradă Lisabon pe D-na LUCIA SCRIDON soție de avocat domiciliată în Str. Sf. Constantin 26, 5.78.71. D-na mi-a spus că niște prieteni de ai ei știu despre plecarea a unui sau două autoane. Am întrebat cine sunt prietenii aceștia mi-a spus că este Ing. AVRAMESCU domiciliat în Str. Sf. Constantin. A doua zi am dat un telefon D-lui Ing. AVRAMESCU, pe care-l cunoscusem cu oțel va ani înainte la Arad. Mi-a spus să trec pe la dânsul după masă. La orele 5 am trecut și am întrebat despre ce este vorba mi-a spus atunci că un prieten al lor Dl. GAFENCU este pregătit pentru plecarea cu două autoane în străinătate. Eu am așteptat circa 30 minute eram pe punctul de plecare când a sosit Dl. GAFENCU.

L-am întrebat despre ce plecare este vorba.

Domnul a spus că este hotărât cu un prieten al său să plece în străinătate și că totul este pus la punct tehnic și lipsește numai ideea personalității politice care să le asigure o mai liberă petrecere în străinătate.

M'a întrebat pe mine, pe cine știu eu?

Atunci eu am răspuns că mă voi interesa. În seara aceea am telefonat D-lui R. BOILA și l-am întrebat de Dl. Președinte MANIU mi s'a spus că e cam bolnav și că locuiește la dl. Dr. JOVIN.

Am trecut pe la doctor mi se pare Vineri sau Sâmbătă la ora 10 și i-am vorbit de întâlnirea mea cu Dl. GAFENCU - mi-a spus că îmi place să-l cunoască personal - a doua zi dimineața la orele 10 am mers la dl. MANIU când a venit

./.

258

si Dl. GAFENCU, urma să ne vedem in aceiasi chestiune Duminică seara. După aceea Dl. MANIU i-a spus D-lui GAFENCU o multime de chestiuni in detaliu.

Duminică seara la orele 12.45, am văzut pe domni MANIU.

Eu am venit acasă mai târziu. Am găsit la dl. MANIU si pe dl. MIHALACHE, dl. CARANDINO si pe GAFENCU si ing. POPESCU.

Pe la orele 23 aproximativ dl. CARANDINO a părăsit casa D-lui Dr. JOVIN. Eu la orele 13.15, am părăsit casa dorind să merg spre casă, in drum am întâlnit pe dl. R. BOILA care m'a rugat să-l conduc acasă. In drum ne-am oprit la dl. N. PENESCU si ANDREI MURESANU unde am stat circa 5 minute.

Dl. R. BOILA l-a întrebat pe dl. PENESCU dacă pleacă. Dl. PENESCU a spus că nu-i dăce intrucât soția lui deabea a sosit acasă, din provincie, in tot cazul va vedea ce va face.

Pe urmă am condus acasă pe R. BOILA, unde am întâlnit pe dl. CARANDINO. si D-na, pe ILIE LAZAR care erau cu bagajele gata de plecare. Fiind ora 12.30' eu o mașină am plecat acasă. Eu am rămas câteva clipe după care am plecat acasă.

La dl. BOILA mai era un doctor in Medicină sau Drept al cărui nume fui scapă.

In timpul cât am stat la dl. MANIU de vorbă, fiind de față si dl. MIHALACHE, doi domni /GAFENCU si ing. POPESCU/. Dl. Maniu s'a adresat celor doi spunându-le că incredinteză tine rețetelor lor pe bărbații desenați să plece - oameni de frunte al Țării si speră că va face tot posibilul să fie la înălțim.

Pe urmă dl. MIHALACHE a spus că pleacă probabil in Elvetia - de acolo prin Paris in Statele Unite.

Ratiunea pentru care n'am adresat D-lui Ing. AVRAMESCU după ce am primit informația fugitivă din partea D-nei SCRIDAN este următoarea:

De mai multă vreme sau mai firesc fiind in contact cu cercurile conducătoare ale partidului -eram preocupat de situația partidului față de situația internă incordată din cauza arestărilor etc. Mi-am pus întrebarea dacă nu cumva prezența unor persoane din conducerea si anturajul șefului partidului creează prin intransigență excesivă aceasta stare.

Si firesc am ajuns la concluzia că prezenta activă a unor personalități mai flexibile si chiar mai realiste ce putea crea o stare de destindere. Si când ni s'a dat informația n'am gândit la acest lucru, dacă nu cumva persoanele care

/./

00630 259

ar putea pleca ar fi tocnat acele persoane care creează atmosfere de încordare. Aceasta rațiune exclusivă ne-a făcut să recurg la ing. AVRAMESCU și apoi la dl. MANIU care când i-am comunicat informația a găsit-o posibilă - urmînd ca apoi în zilele /două/ următoare să și desemneze personalitatea.

Cînd l-am văzut pe Dl. Dr. GAFENCU la Colțea vorbind generalități mi-a spus că a încercat să abordeze în conducerea liberală care înăd n'a dat curs sondagiile D-cale afară de PAUL DUMITRIU care a acceptat propunerea în principiu.

ss/Vlad Hateganu

16 Iulie 1947.

00691 160

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. VLAD HATIEGANU declar următoarele:

1.- Pe D-ul Gafencu l'am văzut joi sau vineri-și Duminică la D-ul Maniu de două ori-nu-l mai văzusem de doi ani.-

2. Marți sau Miercuri am întâlnit pe strada Lisbona pe Dna Lucia Scridon soție de avocat domiciliată în str. Sft. Constantin 26 5.78.71. D-sa mi-a spus că niște prieteni de ai ei știu despre plecarea a unui sau două avioane. Am întrebat cine sunt prieteni aceștia mi-a spus că este ing. Avramescu domiciliat în strada Sf. Constantin. Adoua zi am dat un telefon D-lui ing. Avramescu-pe care-l cunoscusem ~~de~~ câțiva ani înainte la Arad. Mi-a spus să trec pela dânsul după masă. La orele 5 am trecut și am întrebat despre ce este vorba-mi-a spus atunci că un prieten al lor d-ul Gafencu este pregătit pentru plecarea cu două avioane în străinătate. Eu am așteptat circa 30 minute eram pe punctul de plecare când a sosit D-ul Gafencu.-

L'am întrebat despre ce plecare este vorba.

D-ul a spus că este hotărât cu un prieten al său să plece în străinătate și că totul este pus la punct tehnic îi lipsește numai ideea personalității politice care să le asigure o mai liberă petrecere în străinătate.

M'a întrebat pe mine, pe cine știu eu ?

Atunci eu am răspuns că mă voi interesa. În seara aceea am telefonat d-lui R Boilă și l-am întrebat de Dl. Președinte Maniu-mi s'a spus că e cam bolnav și că locuiește la dl. dr. Jovin.

Am trecut pe la Doctor mi se pare vineri sau sâmbătă la ora 10 și i-am vorbit de întâlnirea mea cu D-ul Gafencu- mi-a spus că iar place să-l cunoască personal-adoua zi dimineața la orele 10 am mers la D-l Maniu când a venit și Dl. Gafencu, urma să ne vedem în aceeași chetiunea duminică seara. După aceea Dl. Maniu i-a pus D-lui Gafencu o mulțime de chestiuni în detaliu.

Duminică seara la orele 12,45 le-am văzut pe Dl. Maniu
Eu am venit acasă mai târziu. Am găsit ~~la~~ Dl. Maniu
și pe Dl. Mihalache, Dl. Carandino și pe Gafenco și Ing.
Popescu.

Pela orele 23 aproximativ Dl. Carandino a părăsit
casa Dlui dr. Jovin. Eu la orele 13,15 am părăsit casa
dorind să merg spre casă, în drum am întâlnit pe Dl. R.
Boilă care m'a rugat să-l conduc acasă. În drum ne'am oprit
la Dl. N. Penescu și Andrei Mureșeanu unde am stat circa
5 minute.

Dl. R. Boilă l'a întrebat pe Dl. Penescu dacă
pleacă. Dl. Penescu a spus că nu-i decis întrucât soția
luideabea a sosit acasă, din provincie-în tot, cazul va
vedea ce va face.

Pe urmă am condus acasă pe R. Boilă, unde am
întâlnit pe dl. Carandino și D-na pe Ilie Lazăr care
earu cu bagajele gata de plecare. Fiind ora 12,30 minute
cu o mașină am plecat. Eu am rămas câteva clipe după
care am plecat acasă.-

Le domnul Boilă mai era un doctor în medicină
sau drept a cărui nume îmi scapă.-

În timpul cât am stat la Dl Maniu de vorbă
fiind de față și Dl. Mihalache doi Dnii (Gafencu și Ing.
Popescu). Dl. Maniu s'a adresat celor doi spunându-le
că incredințea tinereții lor pe bărbați desenați să ple-
ce-oameni de frunte al Țării și speră că va face tot po-
sibilul să fie la înălțime.-

Pe urmă ~~Dl~~ Mihalache a spus că pleacă proba-
bil în Elveția- de acolo prin Paris în Statele Unite.-

Rățiunea pentru care m'am adresat D-lui
Ing. Avramescu, după ce am primit informația fugitivă din per-
tea D-nei Scridan este următoarea :

De, mai multă vreme sau mai firesc fiind în
contact cu cercurile conducătoare ale Partidului-eram pre-
ocupat de situația partidului față de situația internă
incordată din cauza arestărilor etc. Mi-am pus întrebarea
dacă nu cumva prezența unor persoane din conducere și
anturajul sefului partidului creează prin intransigență
excesivă această stare.

Si firesc am ajuns la concluzia că prezenta
activă a unor personalități mai flexibile și chiar mai
realiste ce putea crea o stare de destindere. Si când ni
s'a data informația n'am gândit imediat la acest lucru

Dacă nu cumva persoanele care ar putea pleca ar fi tocmai
cele persoane care crează atmosfera de incordare. Această
rațiune rațiune exclusivă me-a făcut să recurg la Ing.
Avramescu și apoi la Dl Maniu care când i-am comunicat
informația a'găsit-o posibilă- urmând ca apoi în zilele
(dou) următoare să si desemneze personalitate.-

Când l-am văzut pe Dl Dr. Gafencu la Colțea
vorbind generalități mi-a spus că a încercat să abordeze
în conducerea liberală care însă n'a dat curs sondagiilor
D-sale afară de Paul Dumitriu care a acceptat propunerea
în principiu.-

(ss) Vlad Hatieganu)

16 Iulie 1947,

00695

263.

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPESCU, domiciliat în Bucures-
ti str. V. Gherghel nr. 21, în completarea declara-
țiilor anterioare declar următoarele:

În căutarea de însoțitori pentru plecare
m'am adresat și Dlui LUCA GION, domiciliat deasupra
cinematografului Trianon etaj. II, Dlui Avocat PRESBI-
TERIANU din str. Cobălcescu nr. 6 etaj. I care au
acceptat în principiu să plece, Această în cursul săp-
tămănei trecute.-

Sâmbătă 12 .VII. 947 când am fost la Cd.
NEGRESCU ION, acesta me-a spus că e împiedicat să
plece de bătrânețe și de familia sa.-

Când mi-a înmănat harta mi-a arătat o linie
pe hartă și a spus că pe aici a fost și Dsa.

Aceasta-mi este declarația pe care o
semnez propriu.-

(ss) Ing. Gh. Popescu

Adaug la declarația făcută mai sus, că
pentru a naște impresia de seriozitate i-am comunicat
Dlui Căp. NEGRESCU ION, sâmbătă că înainte de pleca-
rea hotărâtă urmează că Dsa să se vadă cu Dl GEROGHE
BRATIANU.-

La această Dl Comandor a răspuns:

Că ce rost ar avea această întâlnire odată
ce ați fixat plecarea.-

Declar, susțiu și semnez.-

(ss) Ing. Gh. Popescu,

264.
00696

DECLARAȚIE

Subsemnatul subinginer Gh. Popescu, domiciliat în București str. Vasile Gherghel 21 declar următoarele:
Aproape de un de zile nu am nimic de lucru, am făcut fel de fel de încercări, urmărind zilnic să-mi capăt un serviciu, am căutat să-i arăt că nu fac nici o politică și dacă se poate să mă încadreze și pe mine în această formație muncitorească/comunismul/ acesta se petrecea astăzi iarnă, știu de acest lucru și Dra Geta Mardorescu, ce făcea serviciul de secretară a Cric. 36 Politiei. Dl. șef Rantzer poate că a uitat să facă vreun demers, eu de 2-3 ori l-am rugat.-

Am mers mai departe, la mine acasă doarme când vine din misiune aproape de 4 ori pe lună un oarecare domn ofițer locot. rus Boris pe care-l știu că face serviciu în garnizoana Sibiu, l-am rugat și pe Dse să facă vreun demers să pot să-mi caut o slujbă, am avut și aici promisiune certă că-mi va face rost, timpul s'a scurs, eu am rămas mai departe fără serviciu.-

Până în sărbătorile Pastelui, M'am întâlnit în dreptul depozitului sanitar pe B-dul Filantropie cu dl. căpitan aviator Trătilescu, pe care îl cunoșteam din avuație cu trei-patru ani înainte, pe când subsemnatul experimentam la Aeroportul Brașov niste bombe de beton armat. Dse avea un pachet în mână și văzându-mă m'a întrebat: Ce faci măi bombică, unde faci Paștele. Aici sau il vrei să-l faci cu mine pe undeva? Eu i-am răspuns: Păi unde să-l fac? În timpul acela scoate o hartă din buzunar și începe să mi-o desfășoare, arătându-mi Bosforul și-mi spune uite pe aici vrei sau nu vrei. Eu i-am răspuns: cum să nu vreau, dar cam gri. Atunci pantrucă se vede venind tramvaiul 3 mi-a zis: Uite rămânem această hartă la tine pe la orele 8-9 seara să stăm de vorbă.-

A venit Pastele, a trecut și Dl. căpitan Trătilescu nu a mai venit pe la mine.-

00622 265

Intr'una din zilele lunii Iunie, într'o seară vine la la mine un vecin al meu, un oarecare Pruteanu, însoțit de adjutantul Preda / adjutantul Preda auzisem că se va căsători cu o fiică a mea /, i-am invitat la masă în curtea imobilului din str. Vasile Gherghel nr. 21, unde am discutat și felul cum a sburat Stratilescu, eu i-am pus întrebarea? Când sboi după el? Mi-a răspuns: S'ar cam putea că nu este lucru mare, deși nu se dă benzină, dar face frățioru Pruteanu că el poate să facă acest lucru" Bine d-le, atunci să stăm de vorbă în direcția această, dar fiindcă, eu singur nu m'as încumeta să fac acest lucru. A rămas să-i dau răspuns a doua zi pe aeroportul la Chitila.-

A doua zi m'am dus cu Dr. Gafencu, un vechi prieten al meu la aeroportul Chitila, unde a intrat d-se luând contact cu adjutantul Preda, dându-și întâlnire în str. Vasile Gherghel nr. 21 Buc. pentru a doua seară.-

A doua seară adjutantul Preda n-ua mai venit, ne-am pomenit după o săptămână că dă un telefon că vrea neapărat să ne vorbească. Am acceptat convorbirea, adică întâlnirea cu el a venit și ne-a spus că se duce întovărit de acest domn Lustig adjutant, coleg cu el, ce era de față, - se duc la Curtea de Argeș și ieu niște avioane I.A!R. să le ducă la București, asta lucru precis că sunt numai ei sburători acolo și încă cu unu coleg ce se află în concediu.-Noi, adică eu cu dl. dr. Gafencu am primit propunerea după plecarea lor, a rămas să căutăm vre'o persoană cunoscută în Turcia să nu ne ducem de capul nostru, că nu e chiar așa de ușor.

Este adevărat că noi am spus la această doi adjutanțiD-lor avem oameni cunoscuți și credem că are să fie ni merit să să mergem dacă se poate. La acea oră, eu personal și chiar nici Dr. Gafencu nu aveam pe nimeni pentru acest lucru.-

După ce eu plecat adjutanții Preda și Lustig, dl.dr Gafencu a spus că va vorbi cu fosta secretară a lui Rădescu pe care o cunoște și care se cheamă Gerogescu, că poate ea îi va recomanda pe cineva. A rămas pe doua seară noi să ne întâlnim iarăși să vedem ce s'a aranjat. M'am dus la Spitalul Coltea la dl. dr. unde d-se mi-a arătat un biletel prin care îl recomanda pe Dr. Gafencu că este un om cum se cade și trebuie să aibă încredere în d-se, despre ce-i propune Dlui Dumitriu.-

După o zi sau două am avut informația Dlui dr. Gafencu că i-ar fi spus Dumitriu, adică că a luat contact cu

00638 266.

acest domn Dumitriu dela partidul liberal că ar crede că ar merge George Brătianu si poate si altăineva, tot persoană serioasă, dar a rămas să se mai ducute să mai treacă pe acolo.-

A trecut 2-3 seri, in acest timp eu venit din nou cei doi aviatori Prade si Lustig si ne-a spus următoarele : Dlor stiti că aveam mai mare noroc că săptămână asta, adică săptămână dela 5-12 Iulie va zbura precis cu două, avioane cu medicamente la Mangalia, dar nu stiu cum ar face rost de o hartă, că ei nu cunosc drumul până in Turcia, eu le-am spus că am o hartă dela un sef al lor, ese că eu cred că va fi bună asta să nu se vaite ei- i-am asigurat că avem barta si oameni care trebuie să mergă.-

Se apropie sfârșitul săptămânii si noi nu mai găsim oameni pentru sbor ne-am dus in str. Cavafii Vechi 3, si i-am explicat situația dului Dumitru Borces. Dsa s'a oferit să mergă, eu spunându-i că merge si George Brătianu. Sâmbătă seara pela orele 20 m'au anuntat că au primit ordinul de sbor adică misiunea pentru Luni dimineata la ora 6 in acelaș timp m'a anuntat si dl. dr. Gafencu că George Bratianu, dar crede că va merge doctorul Hatieganu si tot va fi bun si acesta, da a rămas ca Duminică să aibă o intervedere ca să ia hotărârea.

Duminică seara a fost informat cp Dl. Dr. Gafencu că a avut o intervedere in cursul zilei de Duminică dimineata cu dl. Iulie Maniu, care la chemat la ora 23 seara să-i comunice ceva.-

Seara m'am dus si eu cu dl. Dr. Gafencu desi nu-l curteam pe dl. Iuliu Maniu personal, dsa a avut amabilitatea si m'a primit, acolo era de față Dl. Mihalache si dl. Carandino pe care dl Iuliu Maniu a spus că se hotărât să mergă impreu cu dl. Penescu pe care nu-l cunosteam si nu era de față, m'a intrebat personal dl. Iuliu Maniu ce fel de avioane si ce f de aviatorii sunt acestia. Eu i-am răspuns că unul dintre ei este in perspectivă să se căsătorească cu o fină a mea că trebuie să zboare mâine de dimineată la ora 6, deci urmează ca noi să fim pe aerodromul Tămădău pe care il recunoscusem pe ziua de Miercuri sau Joi când am fost acolo cu dl. dr. Gafen si cu cei doi aviatori si deci trebuie ca să plecăm acolo de ase del să fim la ora 6 acolo hotărând astfel ora plecării d Bucuresti la ora 1 noaptea, lucru pare s'a întâmplat masinil care ne transportau s'au întâlnit la ora 1 noaptea la capătul liniei 14 sos. Pantelimon unde a venit si dl. Penescu unde l-cunoscut era in masină cu Dna am plecat spre Tămădău cu masinile unde am asteptat sosirea avioanelor.-

Pela orele 6,45 au sosit avioanele noi am intrat cu masinile acolo când am început să punem geamantanele in avioane am fost lusi prin surprindere de focuri de armă. Am fost încărești într'un autocamion si adusi la cazarma Marmeson unde mi s'a făcut perchezitie si interogatoriu.-

Mentionez că la domnul Iuliu Maniu l-am cunoscut si pe Dl. Ilie Lazăr pe care deasemenea l-a recomandat că merge cu noi in Turcia.-

Toată plecarea persoanelor si anume Dl. Mihalache Penescu , Ilie Lazr si Garandino a fost pregătită de dl. dr. Gafencu care a tratat aceste două trei zile iar Dumitru Borcea si Eugen Borcea au fost che,ati prieteneste de mine

Această declaratie p dau de bună voie fără să fiu fortat de nimeni pentru care se nez.-

ss/ Gh. Popescu,

268.

00700

DECLARAȚIE

Subsemnatul Ing. GHEORGHE POPESCU, mai declară următoarele:

Dl. GAFENCU mi-a spus în tot cursul săptămânii că a vorbit cu acel DUMITRU, care i-a spus că a aranjat dela cineva dela Misiunea Americană să meargă cu noi. -

La masă la Restaurantul "FLORESCU" Dl. GAFENCU, a vorbit deschis către băieți, eram de față și eu că MANIU ar fi dat Radio-Gramă la Constantinopol și că a întrebat dacă avioanele sunt prevăzute cu T.F.F., ca să se poată tine legătura, atunci PREDA a spus că sunt prevăzute pentru aceasta, dar n'au instalația sau aparatele -

Când am luat hotărârea să-i spun D-lui Cdr. NEGRESCU ION, am dat un telefon la D-sa și i-am cerut întâlnire că am să-i vorbesc personal și că nu pot să-i spun la telefon. D-sa mi-a dat întâlnire la Librăria "Cartea Mea", din Calea Victoriei, aceasta a fost acum 15-16 zile. D-sa a venit la ora 17 la "Cartea Mea", unde am fost eu și Dl. GAFENCU și i-am spus că nu putem discuta aci și dacă se poate să discutăm acasă la D-sa. Am luat o mașină taxi și ne-am dus acasă la D-sa și i-am spus că suntem din partea lui BEBE și GH., BRATIANU și căutăm un avion să zboare cu el în Turcia, i-am făcut cunoscut cum că un oarecare PREDA, dela Aero-Portul Chibila, ne-a asigurat acum câteva zile că poate să plece cu noi și l-am rugat că aceasta n'ar fi cazul să ia măsuri contra acestui băiat că poate îmi va fi un fiu al meu. Mi-a răspuns, Domnilor regret că nu vă pot servi, că avioanele noastre sunt mici și cele mari nu au alică, așa că încercați în altă parte, a căutat să intre în amănunt despre plecarea lui BRATIANU, noi i-am spus

sigur trebuie să fie vre'o chestie politică, ne-a spus să-l
ținem în curent și pe D-sa.-

După vre'o 4-5 zile după ce PREDĂ ne-a asigurat
că pleacă la C.de Argeș, să aducă două avioane la București
n'am dus cu Dl.GAFENCU la dămneata să facem sondaj dacă nu
a luat vre'o hotărâre să te oprească pe PREDĂ, noi i-am
spus că am aranjat cu un avion civil dela Presedintie.-

Sâmbătă dimineata ducându-mă la Dl.Comandor
acasă nu l-am găsit m'am dus după masă la ora 17 și l-am
găsit, am făcut cunoscut că adevărat plecăm și că dacă
poate să ne dea o hartă că acela dela Băneasa nu are
D-sa mi-a dat o jumătate de hartă care era trasat o linie
spre St.Stefano, spunând că pe acest drum a fost D-sa.-

Legătura cu Partidul Liberal și Tărănesc a lău-
t-o Dl.GAFENCU, prin DUMITRIU și Dr.HATEGANU. HATEGANU l-a
condus pe Dl.GAFENCU la Moșu Duminecă dimineța, eu am
fost Duminecă seara cu Dl.GAFENCU la MANIU la ora 23, un-
de am fost prezentat.

ss/ Gh. Popescu.

17 Iulie 1947.

14 Septembrie 1947.

00703 270

REFERAT

N.N. POPESCU, funcționar la Direcțiunea Economică din Fundația Regele Mihai I, arestat la 20 August 1947, pentru motivul că a deținut o casetă cu acte compromițătoare, ce i-a fost înmănată de către Victor Rădulescu Pogoneanu, anchetat de noi declară:

- Recunoaște că a avut legături de prietenie cu Victor Pogoneanu și Octavian Neamțu din Facultate și din diferitele campanii monografice.

- Recunoaște că a primit caseta cu acte compromițătoare în Iulie 1947 de la avocatul Doria Iliescu, caseta ce era prezentată lui Pogoneanu, și primirea s'a făcut la sugestia lui Victor Pogoneanu.

- Recunoaște că a deschis aceasta casetă în timpul cât a stat la P-sa (până la predarea Siguranței 19 August 1947) de 3 ori, și a scos și introdus plicuri sigilate în casetă la avizul și cererea lui Pogoneanu, dar fără să știe ce conține aceste plicuri.-

- Recunoaște că după arestarea lui Pogoneanu și Octavian Neamțu, a ascuns caseta în camera la Plocești în casa părinților săi, pentru a nu suferi consecințe.-

- Recunoaște că nu a predat-o decât la 19 August 1947 Siguranței Statului, la sugestia lui Octavian Neamțu, deci o deținea ilegală și o exitare continuă de a ascunde adevărul și a apăra pe prietenul său Victor Pogoneanu.

- Nu recunoaște să fi avut legături politice cu grupul completist din P.N.T.-

Pentru cele expuse mai sus, opinăm a fi trimis în justiție, ca tănuitor și deținere ilegală de acte compromițătoare pentru Siguranța Statului.-

ANCHETATOR,

Chester V. Dumitrescu

DECLARAȚIE

Subsemnatul D.N. POPCĂNU, de cetățenie română în comună Secișoara Județului Ilfov, fiul lui Nicolae și al Eufrosinei, care este militar satisfăcut cu gradul de sergent T.2, de profesie funcționar, domiciliat în Str. Maria Bărbulescu Nr. 30, încheie cu privire la modul în care a ajuns la mine un plic și una poșetă metalică ce aparține D-lui VICTOR BĂRULESCU POPCĂNU deolar urmează:

Am obținut cele încastrate de a se produce arestarea D-lui POPCĂNU, urmând ca D. POPCĂNU să plece la Sinaia, m'a rugat să trec pe la D-na, dorind să mi răscumereze. Mergând la D-na, m'a rugat să merg a doua zi dimineața la D. DANIL ILIESCU șeful, să vede cu el un plic și un pachet pe care să le tin la mine câteva zile și numai până când D-na pleacă la Sinaia.

Am luat aceste obiecte de la D. DANIL ILIESCU, fără să cer nimic în fel de alte înmărmiri D-lui ILIESCU și convins că fac un serviciu omului fără nimic o altă semnificație D-lui POPCĂNU.

După câteva zile în care timp nu l-am mai văzut pe D. POPCĂNU am aflat că D-na a plecat la Sinaia, fără să înțeleagă de ce pleacă la mine, dar la câteva zile după această călătorie la Sinaia D. POPCĂNU m'a răscumereze în Capitală și cu un scurt timp după aceea pe 1 octombrie la ora de 6 August la D. OCTAVIAN NEAMȚU, împreună și cu alte persoane, m'am întâlnit organizată ca o audieră a călătoriei recente a D-lui NEAMȚU.

Plecatul pe la ora 5 p.m. D. POPCĂNU de la D. NEAMȚU m'a rugat să-l însoțesc. Am condus ocazi și apoi m'a rugat, dându-mi și o cheie să deschid pachetul în care voi găsi o poșetă metalică, să o deschid și să citesc un plic în care spune D-na că se afla în această poșetă patru mamele de aur pe care

00705 272.
ed i la îndreptarea D-lui DORIN ILIACHE - și căsca el i-o
pasivitate prin peștură. Am predat cum mi-a spus fără să carde-
tes nici cu oarece necesitate conținutul acestei convins că
acolo se află documente și lucruri de valoare ale familiei.

Joi dimineața s'a produs creșterea D-lui POPU-
NĂȘU. Acest lucru m'a surprins neașteptat nîc o ostilitate
a D-lui POPONĂȘU care el oîd cămăna conștințe. Relațiuni
le dintre mine și Dl. POPONĂȘU a fost totdeauna de strînat pe
atenție, am fost totdeauna gata să-l dau tot ajutorul prie-
tănească în nevoile lui personale fără să am cu D-se nîcun
conflict de ordin politic.

Lucrurile le-am predat înaintea de am avut posibi-
litatea să-l văd pe Dl. Constantin LIPARIȚESCU pe care îl cun-
noșteam, și căruia i-am relatat și toate cele de mai sus.
Deaceia i-am spus că speriez de ideea că în această s'er
putea afla lucruri compromițătoare care dacă se găsesc la
mine m'er putea implica într-o chestiune cu care nu am nîcun
cașfăc, am transportat aceasta la Ploiești și i-am spus că am
făcut tot cu gândul că fi voi putea explica totul - căci
am și făcut - transportându-mă Marti 19 Oct, la Ploiești și
predat D-lui LIPARIȚESCU lucrurile.

Aceasta lui este declarată în care am surprins
tot cu curaj de apud.

sem/ N. A. Popescu

20 August 1947.

00706

278.

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul N.N. POPESCU, de ani 41, născut în comuna Cocive Jud. Ilfov, fiul lui Nicolae și al Eufrosinei, serv. militar satisfacut cu gradul de sergent T.R., de profesie funcționar, întrebând cu privire la obiectele care aparțin domnului VICTOR RADULESCU POGONEANU și care mi-au fost luate în păstrare, declar că ele sunt acelea de față pe care la invitația Dvs., le-am predat și care au fost consemnate în Procesul-Verbal ce s'a semnat de către mine. -

ss. N.N. Popescu.

20 August 1947

274.
00707

DECLARAȚIE

Subsemnatul **N.E. POPESCU**, de ani 41, născut în comuna Cociovea Jud. Ilfov, fiul lui Nicolae și al Eufrosinei, serv. militar satisfăcut cu gradul de sergent T.K., de profesie funcționar, domiciliat în Str. Medic Lt. Zlătescu Nr. 39, întrebă cu privire la modul în care a ajuns la mine un plic și una casetă metalică ce aparține D-lui **VICTOR RADULESCU POGONREANU** decilor următoarele:

Cu câteva zile înainte de a se produce arestarea D-lui **POGONREANU**, urmând ca **DI. POGONREANU** să plece la Sinaia, m'a rugat să trec pe la D-sa, dorind să mă roage ceva. Mergând la D-sa, m'a rugat să merg a doua zi dimineața la **DI. DORIN ILIESCU** acasă, de unde să fac un plic și un pachet pe care să le tin în mine câteva zile și amina până când D-sa pleacă la Sinaia.-

Am luat aceste obiecte de la **DI. DORIN ILIESCU**, fără să cer nimic un fel de alte plăsuriri D-lui **ILIESCU** și convins să fac un serviciu astfel fără nimic o altă semnificație **DI. POGONREANU**.-

După câteva zile în care timp mi l-am mai văzut pe **DI. POGONREANU** am aflat că D-sa a plecat la Sinaia, fără să ia obiectele. Măsoare la mine, dar în câteva zile după această ocazie la Sinaia **DI. POGONREANU** n'a reîntors în Capitală și eu am avut ocazia să-l văd la masă în ziua de 6 August la **DI. OCTAVIAN NEAMTU**, împreună și cu alte persoane, masa fiind organizată ca o serbătoare a ocaziei recente a D-lui **NEAMTU**.-

Plecând pe la ora 5 p.m. **DI. POGONREANU** de la **DI. NEAMTU** m'a rugat să-l însoțesc. L-am condus acasă și apoi m'a rugat, dându-mi și o cheie să deschid pachetul în care voi găsi o casetă metalică, să o deschid și să intru în plic mie care spunea D-sa că se afla în casetă. Să scot patru monede de aur pe care

1/.

00708 275
ad i la îndreptarea D-lui DORIN ILIESCU - și chesa l-a
restituit prin gajur. Am predat cum ni-a spus fără să cerde-
tes nict cu ocazia aceasta conținutul casetei conșine ad
acolo se află documente și lucruri de valoare ale familiei.

Joi dimineața s'a produs arestarea D-lui POPO-
NEANU. Acest lucru n'a surprins neamănoșând nict o ostilitate
a D-lui POPONEANU care ad aibă asemenea conștiințe. Relațiun-
le dintre mine și DI. POPONEANU a fost totdeauna de strănăd pr-
etenie, am fost totdeauna gata ad-i dau tot ajutorul pris-
tenesc în nevoile lui personale fără ad am cu D-se nictun
contac de ordin politic.

Lucruril le-am predat imediat ce am avut posibi-
litatea ad-l văd pe DI. Conclilier LEPADATSCU pe care fi cu-
noștiam, și adruia i-am relatat și toate cele de mai sus.
Deasemenea i-am spus ad speriet de idsea ad în casetă s'ar
putea afla lucruri compromițătoare care dacă se găseșo la
mine n'ar putea implioc într'o chestiune cu care nu am nict
deaface, am transportat caseta la Ploegti și i-am spus ad am
făcut-o tot cu gândul ad fi voi putea explioc totul - adiac
am și făcut - Transportându-ne Marti 19 CRT, la Ploegti am
predat D-lui LEPADATSCU lucruril.

Aceasta imi este declarație în care am cuprina
tot ce amam de spus.

ca/ N.N. Popescu

20 August 1947.

276.
00709

DECLARAȚIE

Subeșanatul N.N. POPESCU, de vîră 42, născut în comuna
Coclea Jud. Ilfov, fiul lui Nicolae și al Sofroniei, serv.
militar activ, are în prezent gradul de sergent T.N., de profesie
ne funcționar, încrezător în privire la obiectele care apar
în dosul VICTOR NIKOLAI POPESCU și care mi-au fost
luate în posesie, declar că ele sunt aceluiași de fapt
pe care la instituția mea, le-am primit și care au fost
consemnate în Procesul-Verbal ce s'a semnat de către
mine. -

ss. N.N. Popescu.

20 August 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dumitru Ghițulescu, născut în anul 1898, în com. Broșteni, satul Pârâu Roșu, jud. Argeș, fiul lui Mihai și al Ioanei Ghițulescu, de profesie învățător învățător pensionar în viață, mama moartă, cu serviciul la Minis. Agriculturii, în gardul de director la Direcțiunea Proprietății și Bunurilor Statului, căsătorit, cu un copil, domiciliat în București, str. Amiral Murgescu Nr. 14, proprietar, declar următoarele:

Sunt licențiat în teologie al facultății din București, am făcut seminarul Rîfoa, din București, între anii 1912-1920. În timpul studenției am intrat în serviciu în Minist. Agriculturii și Domeniilor (Casa de Improprietărire). Deși am luat licența în teologie, am rămas mai departe în serviciu, în Minister, fiind funcționar apreciat.

Încă din anul 1927, fiind funcționar la lucrările de reformă agrară, pentru Ardeal, am cunoscut pe dl. Sărdici, care era directorul Camerei Agricole Tr. Mare. Această cunoștință a rămas între noi ca între un funcționar mic din Minister și un director de cameră agricolă.

După câțiva ani Dsa a demisionat din slujbă și a intrat în politică, candidând la partidul național țărănist ca deputat la județul Tr. Mare.

Dsa a reușit și apoi în calitate de deputat în chestiunile ce avea legătură cu reforma agrară inevitabil avea legătură cu subsemnatul, care în același respect îi dădea toate lămuririle ce le credea necesare.

Aceste raporturi s'au menținut astfel, intrerupându-se în timpul războiului din cauza refugului.

După 23 August 1944, sub ministeriatul dlui Hudiță, s'a constituit o comisiune pentru elaborarea legii de reformă agrară. Din această comisiune făcea parte reprezentanții tuturor partidelor cari constituiau guvernul, dsa din partea partidului național țărănesc făcea parte și dl. Sărdici, cu

oare ocaziune am luat din nou contact cu Dsa, subsemnatul fiind secretarul acestei comisii în calitate de conducător al serviciului de reformă agrară.

În această situație s'a păstrat raporturile de mai înainte, eu îndeplinindu-mi funcțiunea mea și dănușuând parte la comisiune cu întrerupere, dacă îmi îmi aduc aminte bine ultimele sedințe nu am mai luat parte.

Apoi nu am mai avut contact cu Dsa până a fost ales iarăși deputat de Tr. Mare, când, din când în când mă vizita cu cereri ale diferiților locuitori din județ, care erau expropriați și care nu puteau fi rezolvate favorabil.

Intr'unadin zile, prin anul 1946, ne-a cerut date cu privire la reforma agrară, date ce nu erau secrete și cari din cauza prea marelui ocupațiuni ce aveam, nu i le-am putut da imediat, însă Dsa a stăruit și a doua sau a treia zi m'am dus personal la Dsa în dosul bisericii Amzei pe str. Tell.

Aceste date cuprinseser numărul expropriaților, suprafața expropriată, numărul improprietăților, numărul îndreptățiților și numărul loturilor de tip mediu.

Aceste date nu erau secrete, ci erau publice pe biroul meu în situație pe județe și în diagramă pe perete. De altfel erau în per anență arătate în diferite ocaziuni în discursurile pe care le țineau dnii Miniștrii cu ocaziunea diferitelor festivități.

Cred că acestea au fost publicate și în ziar.

Nu l'am întrebat ce face cu ele și nici nu mi-a spus deoarece nu-l consideram un lucru secret. În momentul când mi-a cerut aceste date poziția partidului național țărănesc al cărui reprezentant era dl. Serdici, nu era atât de pronunțată față de poziția guvernamentală și poate și aceasta a fost motivul că nu m'a interesat ce face cu datele cerute.

Din momentul în care partidul național țărănesc s'a distanțat și-a luat atitudine contra guvernului, nu am mai avut nici o legătură cu dl. Serdici, care de altfel nici nu mi-a mai cerut nimic.

Dacă în această situație mi-ar mai fi cerut, declar că nu i-aș fi dat fără a cere aprobarea superiorilor.

Menționez că aceleași date mi-au fost cerute de reprezentanții statului sovietic, pe care de asemenea le-am dat, repet nefiind secrete.

Prezenta declarație este scrisă de mine, neîlăzită de nimeni, susțin și semnez.

14 Sept. 1947.

ss. Ghițulescu D.

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dumitru Ghițulescu, de ani 49, în continuarea cercetărilor declar următoarele:

Faptul că am dat date statistice referitoare la expropriere și improprietăți, nu constituia nici o obligațiune, ci numai datorită firei mele servilabile și a respectului ce-l aveam față de dl Sordici, mai ales când era conștient că aceste date nu erau secrete și deci nu puteau constitui vreo vină.

Nu am făcut politica partidului național și nici altă politică a vreunui partid politic.

Cifrele date nu pot fi interpretate în rău, deoarece ele fac dovada completă în mâna oricui s'ar găsi, că opera de expropriere și improprietăți a reușit pe deplin.

Am declarat și repet, aceste cifre statistice au fost date și altor persoane, dela Frontul Plugarilor, Legația Sovietică, Ministerul Informațiilor, fără nici o recompensă, ci numai din simpla datorie de funcționari.

Drept pentru care dau prezenta declarație scrisă de mine și semnată propriu.

15 Septembrie 1947.

ss. Ghițulescu Dumitru

DECLARAȚIE

Subsemnatul GHITULESCU DUMITRU de ani 49, referitor la cifrele asupra reformei agrare date de subsemnatul Dlui SARDICI dau următoarele lămuriri.-

Nu am dat Dlui SARDICI nici un fel de informații asupra inventarului mort, deoarece nu-l cunosc și nu depindea de Direcțiunea mea, nici nu am cerut colegului respectiv, acele date spre a le da Dlui SARDICI.-

Când am predat lucrarea ce era făcută în formă statistică pe judeș și care cuprindea cele ce am relatat în declarația anterioară, am înmănat-o la poartă Dsa nefiind acasă.-

Lucrarea nu era bătută la mașină, ci un imprimat special de statistică la direcțiune și completat în cerneală ~~xxxxxxxxxxxx~~ cred de funcționarul din direcțiunea mea căruia îi cerusem această lucrare.-

Prezenta declarație este scrisă de mine cu adăugirea cuvântului " respectiv " și cu arcada

Declar susțin și semnez propriu.-

/ss/ GHITULESCU DUMITRU

17 Septembrie 1947.-

Des. aerofote

ss. 5108 z

R A P O R T

14 Iulie 1947

716

281

Priveste : Incercarea de evaziune aeriană a conducătorilor național țărăniști.

1) Acum circa o săptămână, Dl. Col. Popescu, directorul Siguranței, m'a chemat la dânsul, cerându-mi să ne consultăm într-o problemă foarte importantă.

În discuția care a avut loc, Dl. Col. Popescu mi-a arătat că s'a prezentat la dânsul un pilot militar care i-a făcut cunoscut că, printr'un colegu un inginer cu numele Popescu și Dr. Gafencu, dela Spitalul Colțea, le oferă o sumă importantă de bani dacă acceptă să ducă, cu un avion pe care îl vor pilota, șapte persoane în Turcia.

Col. Popescu se arăta foarte neîncrezător față de informația care i s'a dat, găsind-o prea ușurată, mai ales că se vorbea că între cele șapte persoane care urmau să zboare, erau și doi foști miniștri și un "viitor prim ministru".

Deasemenea, Dl. Insp. Nicolschi, care era de față, s'a arătat foarte sceptic și chiar desinteresat, afirmând că a mai avut asemenea informațiuni, însă nu le-a dat nici o importanță. Eu am insistat, arătând că după experiența pe care o am, cazul mi se pare foarte verosimil, ținând seama de ușurința cu care vechii politicieni fac asemenea acte.

Am căzut atunci de acord ca Col. Popescu și cu mine să cercetăm împreună pe pilotul care aducea informația, pentru a ne da seama de seriozitatea ei. Dl. Nicolschi s'a desinteresat complet.

2) Precizarea informației.

După două zile, a fost chemat în cabinetul Col. Popescu adjutantul aviator Lustig, dela Flotila de aero transport (informatorul) și am procedat împreună la adâncirea informației.

Cu această ocazie, informatorul ne-a arătat că cei doi de mai sus și anume Ing. Popescu și Dr. Gafencu au cu siguranță legătura cu un comandant al aviației militare; că sunt foarte bine informați asupra situației și mișcării avioanelor de pe aeroporturile militare; că insistă asupra propunerii lor și chiar că urgencează executarea zborului, cheltuind cu pregătirile sume importante de bani.

Adj. Lustig împreună cu colegul lui, adj. Preda, din aceeași Flotilă au fost invitați de mai multe ori la masă

de cei doi "clienți" și după două întrevederi, au fost donduși de aceștia cu un taxi spre Com. Tămădău, pe șoseaua spre Călărași, unde le-au arătat un aeroport auxiliar, construit în timpul războiului și nefolosit astăzi, pe care l-au propus să-l întrebuințeze în scopul proiectat mai sus.

Planul lor era următorul :

Fiind informați că o escadrilă de șase avioane militare urmau să decoleze de pe aeroportul dela Curtea de Argeș, spre a veni la București, ei propuneau ca cei doi piloți mai sus amintiți, să facă tot posibilul spre a fi programați să conducă ei două dintre avioanele suszise, și în drum spre București să se detașeze de escadrilă, să aterizeze pe aeroportul indicat (la Tămădău) unde urmau să ia "clienții" și să continue drumul către aeroportul turdesc "San-Stefano".

Pilotul Lustig le-a răspuns că va încerca să realizeze cele propuse și le va da răspuns în câteva zile.

Instruit fiind de noi, care am cercetat toate posibilitățile pentru ca operația de capturare să reușească, Lustig a mai luat de două ori contact cu "clienții" săi cari au mai adus următoarele precizii :

Că au concursul Comandorului sau Comodorului Negrescu care le va indica și ruta precisă pe o hartă;

Că au la dispoziție bani suficienți pentru a le asigura piloților situații foarte bune în Turcia;

Că Cmd. Negrescu se opune ca să plece cu avioanele militare - pentru că vrea să ferească aviația de noi represii din partea sovieticilor;

Deaceia, le-a făcut legătura cu pilotul civil al Președinției Chifulescu, care urma să facă primul sbor de încercare cu avionul Heinkel Joi 17 Iulie a.c., și care s'a și obligat să-i servească.

Deci, dacă Lustig și camaradul lui nu-și iau angajamentul sau nu reușesc să-și procure avioane până la data de mai sus, ei se vor folosi de Chifulescu, arătând că nu pot depăși această dată.

Cum avioanele care trebuiau să pornească dela Curtea de Argeș erau mult mai greu de programat și ar fi părut suspect ca cei doi piloți din București să conducă ei avioanele de acolo spre Capitală, când existau suficienți piloți disponibili la Curtea de Argeș, am hotărât să schimbăm planul întrebuințând două avioane I.A.R.-39, care erau cerute mai demult să vie dela Turda la București.

Aceasta apărea foarte normal, ele fiind programate mai de mult, și piloții noștri fiind specialiști pe avioane I.A.R.

Deci, Lustig și camaradul lui au făcut cunoscut "clienților" lor că vor sbura cu cele două avioane I.A.R. pentru a duce medicamente dela București la Constanța, urmând ca în drum să execute evaziunea proiectată. Piloții au cerut încă odată - pentru ca angajamentul lor să pară mai serios - să li se asigure din timp ajutorul promis pentru familie. "Clienții" le-au dat asigurarea spunând că cu o seară înainte de decolare, prin "Clubul" lor li se vor trimite familiilor ajutoarele importante.

3. Pregătirea operației

De comun acord cu Col. Popescu, am fixat data operației pentru ziua de Luni 14 Iulie a.c., ora 6 dimineața, împărțindu-ne atribuțiunile în felul următor :

a) Siguranța urma să intervină pe lângă Generalul Ionescu Emanoil, spre a programa avioanele, și piloții precum și a îngriji, prin Graț Emanoil Ionescu, ca plecarea avioanelor din aeroportul Giulești, să se facă fără dificultăți (fără observatori) și cu benzină numai pentru un drum de circa 40 minute), și cu măsurile de securitate necesare pentru ca avioanele din lipsă de benzină să nu poată depăși frontierele țării.

b) S.S.I.-ul urma să intervină la organele sovietice, spre a da aprobarea de sbor în ziua și la ora cerută de noi și să pregătească executarea operației.

În acest scop, s'au făcut demersurile necesare, obținându-se toate aprobările și programările de rigoare până dimineața seară, 13 Iulie a.c.

În acelaș timp, subsemnatul am făcut recunoașterea terenului și planul amănunțit de operație.

4) Operația

Operația s'a făcut cu punctualitate, conform planului întocmit, necesitând numai o mică schimbare la fața locului.

Aceasta, din cauză că "clienții", care trebuiau să ocupe anumită poziție, indicată de piloți pe aeroportul Tămădău, au rămas din prudență în cele două mașini cu care veniseră din București, pe șoseaua spre Călărași, până în momentul aterizării avioanelor.

Ca urmare, a fost nevoie să modificăm planul de acțiune,

chiar la fața locului, îndepărtându-ne de pozițiile de pornire stabilite prin plan, lucru ce a îngreuiat oarecum operația.

Totuși, operația a reușit complet, nefiind nevoie să se tragă decât focuri de intimidare.

"Clienții", în momentul când au văzut avioanele venind spre aterizare, au pornit în goană cu mașinile spre locul de aterizare, urcând o pantă de circa 50 metri înălțime (diferența de nivel dintre șosea și aeroport).

Au fost prinși, percheziționați și imediat izolați următoarele persoane :

- 1) Ion Mihalache, vice-președinte al P.N.T.-ului;
- 2) Ilie Lazăr, membru în delegația permanentă P.N.T.;
- 3) Nicolae Penescu, secretar general al P.N.T.-ului;
- 4) M. Carandino, director la "Dreptatea";
- 5) Lilly Carandino;
- 6) D-na Penescu;
- 7) Ing. Gheorghe Popescu, organizatorul evaziunii;
- 8) Dr. Gafencu, dela Spitalul Colțea;
- 9) Dumitru Borcea, comerciant;
- 10) ~~Ț.~~ Borcea, frate cu primul;
- 11) Soferul I. Petrescu;
- 12) Soferul Popa Aurel, care a mai luat parte la evaziunea aeriană a G-ralului Stratulescu și Compt

În tot timpul operației, s'a ținut contactul prin radio cu Direcția Generală din Str. Saita.

Susnumiții au fost transportați, păziți și izolați la închisoarea Serviciului și apoi duși în mașinile înapoi la aeroportul Tămădău și fotografiați lângă avioane, (din ordinul D-lui Ministru Teohari Georgescu).

După fotografiere, au fost transportați și depuși la închisoarea Ministerului de Interne.

OBSERVAȚIUNI :

1) Imediat după sosirea la închisoarea S.S.I., N. Penescu a cerut să i se dea hârtie spre a face o declarație. În această ~~scrisă~~ ^{declarație}, completată verbal, el a arătat că întreaga "expediție" a fost ordonată de IULIU MANIU și că el împreună cu Mihalache n'au știut nimic până în seara de Duminică, 13 Iulie c. orele 19.00.-

Deasemeni, a declarat verbal că el crede că Maniu i-a împins în această "aventură stupidă" pentru a-i compromite eliminând deci opoziția "țărănistă" din sânul delegației per-

manente. După o oră dela încarcerare, Penescu a cerut să vorbească din nou cu Dl. Colonel (acest grad l-a dat subsemnatului) având să comunice ceva urgent și foarte important.

Adus în biroul închisorii, mi-a declarat următoarele :

"Sâmbătă, 19 Iulie a.c., urmează să aibă loc ședința Comitetului Executiv P.N.T., convocată după multe ezitări de către Maniu la cererea insistenței mele (a lui Penescu) și a lui Mihalache.

"În Comitetul Executiv, ramura țărănistă are majoritate.

"Noi am convocat această ședință pentru a pune chestiunea de încredere Domnului Maniu și prin votul nostru să-l răsturnăm. Noi nu suntem de acord și în ultima vreme au fost permanente discuții cu politica D-lui Maniu.

"Vă rog, să transmiteți D-lui Ministru Teohari Georgescu cele de mai sus și să-i spuneți că ar fi bine să ne elibereze până atunci, pentru a putea pregăti această ședință în interesul politic al Guvernului și al nostru".

I-am cerut ~~scris~~ să dea în scris declarația de mai sus, el însă a refuzat, susținând că acesta este un agajament politic pe care nu-l poate da în scris și a insistat să comunice verbal acest lucru D-lui Ministru Teohari Georgescu. A adăugat că nu este nevoie de "garanții scrise" deoarece Guvernul are în mână "pâinea și cuțitul".

Am luat act de cele de mai sus și i-am spus că voi comunica mai departe.

Plecând din biroul închisorii, el mi-a cerut să nu consider cele declarate de el ca o trădare ci ca un act politic pe care areade gând să-l facă de foarte mult timp.

2) Ilie Lazăr, în timpul când i se făceau actele pentru internare în închisoare, a declarat - neîntrebat și față de martori - următoarele :

"Acum știu ce m'așteaptă și ce urmare mi-am făcut uit înțele socoteli. Vă felicit pentru operația făcută, de data asta ați câștigat. Si ca să vă dau dovadă că nu mai vreau să ascund nimic, vă spun depe acum că în valiza mea se găsesc documente care vor arăta adevăratul aspect al "Sumanelor Negre".

"La Pitești, în vara trecută, nu am declarat, fiindcă atunci consideram că noi suntem mai tari. Astăzi, îmi dau seama că am pierdut partida. Deci, nu mai încerc nici o scăpare. Adaog încăodată că știu ce mă așteaptă".

3) E. Borcea , un tânăr de 25 de ani, funcționar la C.F.R., frate cu D. Borcea, a cerut imediat după internare, să i se dea hârtie fiindcă are de făcut o declarație senzatională.

Anexez declarația scrisă, din care țin să remarc că numitul afirmă că a auzit o convorbire dintre Mihalache și Penescu, în care aceștia arată că pleacă din ordinul lui Iuliu Maniu.

+ +

În general, trebuie să arăt că absolut toți arestații au dovedit o lipsă completă de rezistență.

Începând cu Mihalache și terminând cu E. Borcea, toți erau complet descompuși și dispuși să "trădeze" imediat pe Iuliu Maniu, în schimbul celui mai mic avantaj personal.

Zaharia

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

PCP
REPUBLICA ROMANIA
Nr. 7406 din 29.11.1964

sub.

DOMNUL PRESEDINTE AL CONSILIULUI,

Originalul se
re învinte d.l.m.

Prima Ministru

copie d.l.m.

Ministerul de

interne pentru

a referi.

Ministerul de

interne pentru

a referi.

Ministerul de

interne pentru

a referi.

Ministerul de

interne pentru

a referi.

Ministerul de

interne pentru

a referi.

Ministerul de

interne pentru

a referi.

Ministerul de

interne pentru

a referi.

Ministerul de

interne pentru

a referi.

Ministerul de

interne pentru

a referi.

În zilele din urmă, numeroși membrii ai Partidelor noastre, președinți de organizații județene, secretari sau membrii ai comitetelor acestora - , au fost ridicați dela casele lor în diferite orașe și sate, și închși, fie în beciurile Ministerului de Interne, fie în închisoarea Văcărești, fie -după știrile pe care le-am putut afla - în alte închisori din țară.

Arestați fără nici un motiv valabil, fără nici una din garanțiile pe care legea le acordă libertății umane și cetățenești, cum și cu sfidarea tuturor dispozițiilor înscrise în toate actele internaționale privitoare la țara noastră - printre care cel mai recent e însăși tratatul de pace semnat la 10 Februarie a.c., - numeroși membrii ai Partidelor noastre sunt astăzi deținuți în condițiuni penibile în închisorile în care, în chip așa de arbitrar au fost aruncați.

De fapt, fără nici o aratare de motive, fără nici o putință de respect față de familiile lor, care deseori nu le pot da de urmă, ei sunt supuși unei regim salustic în care, - după știrile ce avem, - nu se poate închipui în ce măsură nu pot acoperi nici jumătate din

numărul celor încă, iustazi în ele, sunt lipsiți de minimul necesar pentru existență, și înșori chiar și de apă de băut, și sunt obligați să trăiească în condiții atât de neigienice, că pot cădea ușor pradă bolilor și epidemiilor.

Pentru ipoteza că Domnia Voastră, - președinte al Guvernului - nu cunoașteți încă aceste fărâdelegi ale organelor Ministerului de Interne, vi le dauem formal și expres la cunoștință.

Pentru ipoteza că Domnia Voastră cunoașteți toate aceste fărâdelegi, vă adresăm odată cu protestul nostru cel mai categoric împotriva sfidării celor mai elementare libertăți ale cetățeanului și ale omului, și întrebarea formală asupra măsurilor urgente pe care înțelegeți să le luați, pentruca, pe deoparte să se înceteze imediat deținerea ilegală și revoltătoare a unui mare număr de membrii ai partidelor noastre; iar pe de altă parte să fie făcute imposibile în viitor, înscenările și pretextele la adăpostul cărora și împotriva prevederilor tuturor legilor interne și convențiilor internaționale, organele Ministerului de Interne desfășoară o adevărată prigoană împotriva partidelor democratice.

Domnule Președinte al Consiliului,

Toate încercările noastre de a obține lamuriri și explicații de la Ministerul de Interne, au rămas fără rezultat, iar toate demersurile noastre au rămas fără urmere.

Citările lamuriri pe care Ministerul de Interne le-a dat sunt acelea pe care le-am auzit prin emisiunea posturilor de radio străine, citim emisiunea postului german din Elbertia a.c. și potrivii căreia Ministerul Internele a afirmat că motivul acestor arestări este "că instituția împotriva Guvernului, reprezentând anti-sovietism".

Firește, nici nu reținem prima parte a acestei motivări, iar în ce privește învinuirea de "propaganda anti-sovietică", învinuire căreia nu-i corespunde nici o bază de adevăr, însoțirea ei protestăm în modul cel mai categoric.

Domnule Președinte al Consiliului,

Deși toate înțelegințele noastre anterioare pe lângă Domnia - Voastră au rămas fără rezultat, vă adresăm totuși acest protest formal, pe care îl trimitem în traducere și înaltelor reprezentanți ai Comisiunii Aliate de Control în România, pentru ca îndreptățitul nostru protest să aibă un răspuns prompt, trăsând prin măsuri de intrare în legalitate.

Astăzi aici și numele a câtorva membri ai partidelor noastre, care, din știrile ce am putut avea până acum, sunt astăzi închiși în condițiile mai sus arătate.

Din cei circa 800 membri ai Partidului Național Țărănesc.-

Prof. Muscău V.
Ion Popa Zlatna.
Lt. Col. Popa Vasile.
Ilie Popescu.
Alexandru Tezgaru.
Dim. Matei Niculescu.
Gălbucchi Constantin.
C. Sandulescu.
Dr. Popa Th.
Ionuț Pănilă.
Căpușu
Eugen Stăruț.
Gheorghe Panăilă.
Prof. Ilie Răduț.
Prof. Ion C. Popa.
Teodor Gălbucchi.
Gălbucchi St.
Iulian Nicolae.
Prof. Mihail Gheorghe.
C. Popa V.
Gheorghe Ion.
Mihail Gălbucchi.
Titi Gălbucchi.
Gheorghe Ion.

Elena Dumitru.
Vasile Andreescu.
Dragomir Manta.
H. Minăilă.
Dimitrescu Vasile.
Băjescu Constantin.
Col. Eliad Mircea.
Feliu Gheorghe.
Prof. Cosma Austin.
Prof. Grădinar August.
Lăzărescu Ion.
Gălbucchi Gavril.
Răduț Th.
Stăruț Iugu.
Gălbucchi Panăilă.
Mihail Gălbucchi.
Gheorghe Răduț.
Col. Ion Lăzărescu.
Mihail Gălbucchi Gavril Nicolae.
Vasile Vencamin.
Gheorghe Ion.
Ion Gălbucchi.
Gheorghe Ion.
Gheorghe Ion.

СОВЕТ ДЕМОНСТРАЦИИ ИНДИВИДУАЛ
ПРЕСВИТЕРИАНА

НАЦИОНАЛ ЛИБЕРАЛ
ПРЕСВИТЕРИАНА

НАЦИОНАЛ ПИРЕТА
ПРЕСВИТЕРИАНА

Список армянской церкви
в городе Батуми, домике Паскенте и Константинополи

Самсонов С.
Бекетов И.
Дюкан А.
Морозов М.
Иван. Матвеев С.
Иванов П.
Батуми А.
Батуми А.

Демонстрация Паскенте

Всего в городе Батуми и Константинополи

Гарет Паскенте.
Самсонов П.
Батуми А.
Батуми И.
Гарет Паскенте.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.

Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.

Пирет

Всего в городе Батуми и Константинополи

Всего в городе
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.

Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.
Батуми А.

Dumitru Vidrașcu
Dr. Stefan Ion
Maior Cosmiuc
Dr. Iliciniu Faina
Georgescu Tulcea
Andrei Const.

Prof. Reju
Stefan Percec
Dr. I. Cureu
Cancea Traian
Dimitrie Al.
Ing. Asist. Velesanu

Din cei circa 100 membrii ai Partidului Național
Liberal

Bucoveanu Petre.
Boeriu I.
Brădeanu Mircea.
Pr. Alexandrescu E.
Prof. Emil Stângescu.
Rădulescu Ciobanu.
Pr. Băjenaru.
Lasou Octav.
Suciș I.
Rogin Al.
Călinescu Petre.
Lateș Gheorghe.

Xantopol C.
Furluneanu N.
Bogodol V.
Pr. Georgescu Ilie.
Bobeanu I.
Cristea Pompiliu.
Porușnicu I.
Pheia.
Nachiș C.
Bogdan Th.
Carp Dumitru.
Serban Alexandru.

Din cei circa 100 membrii ai Partidului Social
Democrat Independent

Papilian Victor. Prof. Univ.
Nanciu Petre.
Ing. Marinescu C.
Mădoran M.
Drossu V.
Predaru Ilie.
Săndovici C.

Cristescu Gheorghe.
Tarpun N.
Colonel Voinescu I.
Oprea Mihail.
Ing. Tarabuta Fl.
Spârlea I.
Bărsan C.

Vă rugăm, să primiți, Domnule Președinte al Consiliului asig-
urarea stimei noastre.

PRESEDINTELE PARTIDULUI
NATIONAL TARAVESCO,

Julian Marciș

PRESEDINTELE PARTIDULUI
NATIONAL LIBERAL,

W. M. Traian

PRESEDINTELE PARTIDULUI
SOCIAL DEMOCRAT INDEPENDENT,

Constantin Călinescu

520

10 Noembrie 1947

"Bobei"

291

STRICT SECRET

N O T A

În dimineața zilei de 10 Noembrie s'a dat ultimul cuvânt acuzațiilor:

Roju, Camil Demetrescu, Emil Lăzărescu Pogoneanu, Col. Stoika, Carandino, Ilie Lazăr, Stârcea, Radu Niculescu-Buzești și lt. Col. Stătescu.

Acuzații n'au adus elemente noi care să i scoată de sub culpă.

Ca și la interogator și confruntare s'au acuzat unii pe alții și parte din ei au afirmat că au săvârșit toate acele acte în necunoștință de cauză.

În acest sens Roju a adus grave acuzații lui Maniu și Pogoneanu.

Col. Stoika lui Mihalache.

Ceilalți au căutat să pozeze ca nevinovați.

Astfel, Ilie Lazăr cu o voce destul de ridicată în scop de intimidare a subliniat că se găsește în boxă pentru simplu motiv că reprezintă opinia publică românească.

Datorită faptului că n'a respectat dispozițiunile Presed. Compl. de judecată (de a se referi la

./.

subiect) ședința a fost suspendată 10 minute.

Dându-i-se din nou cuvântul a afirmat că rămâne cu toată dragostea, cu toată considerațiunea alături de Iuliu Maniu pe care Dr. Lupu l-a numit "etilot de țară".

Singur Pogoneanu și-a asumat răspunderea faptelor, motivând că au fost isvorite din "sentimente de românism" și că americanii n'au nici un amestec în acest complot.

Cât privește despre adevăratul verdict, a afirmat în încheiere Pogoneanu - el urmează să fie dat de "istorie".

Cel mai deprimat s'a prezentat Stârcea care a afirmat - aducând un nou element - că i s'ar fi pus problema ca în caz de nereușită s'au de descoperire a intențiilor complotiștilor să se ostrăvească, lucru pe care nu l-a făcut, dar, l-ar face acum.

Problema aceasta - a afirmat stârcea - i-a fost pusă de Ft. Hamilton.

Carandino a ținut să sublinieze că în ceea ce-l privește nu este un complotist, ci prin rolul de gazetar a fost un polemist.

A cerut să i se permită ca să citească câteva articole din DREPTATEA însă nepermițându-i-se, a respectat dispozițiunile Președintelui de a le depune pe masa Tribunalului.

Col. Stoika a căutat să speculeze mult prezentarea sa de bună voie la organele Siguranței.

În discuțiile din pauză asistența detesta atitudinea lui Ilie Lazăr.

REF E R A T

In ziua de 11 Septembrie a.c. orele 11.30 am vizitat și examinat conform dispozițiilor date, pe deținutul Nr. 2 și am constatat următoarele:

1. Deținutul se prezintă cu o stare generală satisfăcătoare date fiind vârsta și condițiile actuale de viață.

2. Prezintă [redacted] care necesită un regim alimentar apropiat și anume: Carne fiartă sau friptă de preferință albă, pește alb, ouă, paste făinoase/gris, orez, macaroane, tălței/brânzeturi/brânză de vaci, caș dulce cașcaval, iaurt/legume fierte, morcovi, pătlăgele roșii, ardei grași, grăsimi/unt proaspăt, untdelemn/, hidrocarbonate/zahăr și miere fructe dulci/mere, pere, piersici, suc de struguri, compoturi;/ pâine prăjită, cartofi, ceai de tei.

3. Prezintă [redacted] care se menține cu un bandaj [redacted]

5. Tratamentul medicamentos se aplică conform nevoilor de către Dl Medic al Inchisorii și anume: vitamine C și D, laxative Grains de Vals, Neocarbon precum și Acidol-Pepsin pentru a combate ipoclorhidria, deasemeni fermenți lactici, Biolactil. Ca tonic i s'a administrat un vin tonic.

6. Deținutul prezintă poftă de mâncare dar regimul prescris nu a putut fi executat din cauza greutății procurării alimentelor necesare, care au fost prescrise de Dl medic al închisorii.

7. Celula este bine amenajată cu covor pe jos, pat cu saltea, mesuță, 2 fotolii, aerisirea făcându-se prin ușa sau geamul ce dă în coridor. Spațiul este foarte restrâns și celui cu posibilități insuficiente de aerisire; nu beneficiază de lumină solară.

8. Deținutul este primblat zilnic, la cererea sa având și un scaun pliant pentru a se putea odihni în curtea închisorii.

Data fiind vârsta deținutului, starea sa fizică precum și condițiile unui regim de închisoare, pentru a evita orice fel de posibilitate de înrăutățire a stării generale precum și a maladiilor ce ar putea surveni cu mai multă ușurință în condițiile actuale de închisoare, [redacted] /cât și pentru a se putea administra regimul alimentar, ce nu poate fi preparat în închisoarea în care se află astăzi propunem:

1. Mutarea deținutului în condițiuni care să permită evitarea oricărei surprize în ceea ce privește sănătatea deținutului, adică mutarea sa într-o cameră mai spațioasă cu baie și closet alăturat. /Parter și curte/

2. Procurarea de îndată a tuturor alimentelor necesare regimului alimentar menționate în prezentul referat.

3. Continuarea supravegherii medicale și a administrării medicamentelor prescrise de către Dl medic al închisorii

MEDIC INSPECTORATUL GENERAL SANITAR
M.A.I.

Dr. Gheorghe Cană

Gheorghe Cană

MEDIC AL INCHISORII
Dr. Lerescu

Lerescu

294.
11 Noembrie 1947

"BOBEI"

725

N O T A

STRICT SECRET

În după amiaza zilei de 10 Noembrie a.c., la procesul conducătorilor fostului partid național țărănesc, s'a dat în continuare ultimul cuvânt acuzaților :

Nicolae Penescu, Ion Mihalache, Iuliu Maniu, Vasile Serdici și Emil Oprîșan.

Penescu a subliniat că este alături de toată activitatea partidului național țărănesc dar nu poate răspunde de acțiunile izolate cu caracter subversiv - pe care nu le cunoaște - întreprinse de Maniu și ceilalți.

Ion Mihalache a încercat să-și transforme ultimul cuvânt, într'o largă pledoarie de apărare, însă chemat la ordine de către Președinte, a căutat să se afirme ca nevinovat, fapt ce a produs în repetate rânduri ilaritate în sală.

Iuliu Maniu a afirmat că nu recunoaște nici una din culpe și a somat pe reprezentanții Ministerului Public să-i facă dovada cu documente.

Vasile Serdici a adus grave acuzații lui Iuliu Maniu, subliniind că este o victimă al acestuia și că înțelege să se desolidarizeze atât de Iuliu Maniu cât și de toată acțiunea lui, cerându-și achitarea.

Emil Oprîșan și-a recunoscut greșelile și a cerut președintelui ca la darea sentinței să i se acorde circumstanțe atenuante pe considerentul că a muncit cin-

..//.

295
- 2 - 730

stit la Externe timp de 14 ani de zile și că este un
om care mai poate fi folositor societății.

Ședința s'a ridicat la orele 19 anunțându-se pro-
nunțarea sentinței în ziua de 11 Noembrie la orele 18.

5 Nov. 1947

296

731

N O T A

asupra procesului fruntașilor P.N.T. din ziua de
5 Nov. a.c. (după amiază).

Sedința s'a deschis la ora 17.15, continuând pledoariile
apărării.

- Astfel av. Lăzărescu, apărând pe fratele său acuzatul
Emil Lăzărescu, cere achitarea susnumitului, încercând să
dovedească că știrile furnizate lui Pogoneanu nu constituiau
secrete de stat, că erau date cunoscute care fuseseră și
publicate în ziare. Pe de altă parte, aceste "relații" n'au
fost date în mod continuu, ceea ce dovedește că el nu făcea
parte efectiv din acel cerc și nu cunoștea scopul urmărit
de Pogoneanu. Caută să convingă apoi citând declarația dela
dosar prin care acuzatul Lăzărescu afirma că neputându-l
refuza pe Roiu, când acesta i-a cerut diferite date secrete,
l-a amănat continuu pentruca acesta să înțeleagă refuzul
în mod inteligent.

- Acuzatul Camil Demetrescu este apărât de un avocat din
oficiu și de d-na Timotei.

Avocatul din oficiu, încearcă să dovedească că Camil
Demetrescu n'a luat parte la redactarea actului de împu-
ternicire a lui Grigore Niculescu-Buzeghi și nici la cele-
lalte memorii, astfel acuzarea ce i se aduce că a înlesnit
fuga lui Buzeghi și Vișoianu în străinătate, ca și crima
de participare la complot, mai ales că el nu cunoștea pe
ofiterii americani nu este dovedită.

În ce privește sustragerea de documente, numitul arată
că s'au făcut mai multe transporturi de acte și acuzatul
Demetrescu n'a luat parte decât la unul, astfel că nu se
poate ști la ce anume transport de acte a participat.

În concluzie, cere să se judece cu obiectivitate și
să se pronunțe o sentință dreaptă.

D-na av. Timotei, luând cuvântul tot în apărarea lui
Camil Demetrescu, arată că susnumitul n'a făcut niciun fel
de politică, nefiind membru al P.N.T., elogiindu-l în mod
deosebit pentru participarea totală la actul dela 23 August,
din postul său de director al Cifrului în acel timp din

Ministerul Afacerilor Străine.

Incearcă să dovedească că acuzatul n'a avut cunoștință de complot, bazându-și argumentarea pe faptul că la o întâlnire a lui Styrcea cu Pogoneanu, la el acasă, Camil Demetrescu n'a asistat la discuție, aceasta având un caracter confidențial.

- Vorbind din oficiu pentru acuzatul Styrcea, av. Nicolau aduce elogii justiției pentru faptul că li s'au dat dosarele din timp pentru a le studia, acuzații bucurându-se de un tratament neîntâlnit până acum și nefiind supuși la niciun fel de presiune.

Incearcă apoi să dovedească că singurul act de acuzare a lui Styrcea pentru faptul că n'a denunțat complotul merită circumstanțe atenuante pentru motivul că acuzatul n'a participat decât ca translator, n'a făcut politică în viața lui și că dându-și seama de gravitatea acestor convorbiri cu americanii, el s'a refugiat la țară.

Cere totodată Tribunalului să confirme acuzatul Pogoneanu dacă a fost sau nu amenințat cu moartea de americani pentru faptul că nu voia să plece în străinătate, spre a fi siguri că acesta nu va trăda secretul convorbirii cu Grigore Niculescu Buzeghi, precum și conținutul memorandum-ului.

- Luând cuvântul din oficiu în apărarea lui Vasile Serdici, av. Radu Matei îi face o prezentare elogioasă, arătându-l ca un om cinstit și curat, încearcă apoi să dovedească nevinovăția ~~totală~~ a acestuia, afirmând că dacă nu era sigur de nevinovăția lui, n'ar fi avut curajul să ceară achitare.

Își întemeiază afirmația pe faptul că acuzarea se bazează numai pe lucrurile mărturisite de el, arătate de acuzat anchetatorilor în timpul când acesta se afla în "căzemată" Ministerului de Interne", când Serdici aflând acțiunea de trădare desfășurată de Maniu și în necunoștință de cauză până atunci s'a desolidarizat ~~de~~ total de acesta.

Avocatul Radu Matei demonstrează apoi că afirmațiile după lege nu constituie o probă, parchetul având datoria să arate această probă materială. Din dosar nu rezultă această probă, acuzatul nefiind în legătură nici cu funcționarii dela Ministerul Af. Străine și nici cu ofițerii americani, majoritatea acuzaților afirmând că aici (la proces) l-au cunoscut pentru prima dată.

În ceea ce privește acuzația de spionaj adusă lui Serdici, av. Radu Matei afirmă că va spulbera această acuzație întemeiată numai pe prezumții. Caută să dovedească apoi că nenorocirea acestuia i se trage dela faptul că cunoaște patru limbi, astfel că a înlesnit lui Maniu de translator dar nu și de sfătuitor și că atunci când era ceva mai important de discutat Maniu nu-l lua, utilizându-se traducători dela Legatia Americană.

Cât despre acuzația adusă de parchet că Serdici avea o rețea de informatori care i-au furnizat diverse documente, avocatul susține că Legea de reformă agrară, suprafața expropriată, convențiile economice între România și U.R.S.S. au fost publicate în ziare, citind din ziarul "Argus" declarațiile lui Mircea Durma în legătură cu acordul economic din 1945 româno-sovietic, dar că acuzatul nu era în curent pentru că nu avea timp să citească ziarele, astfel că a fost nevoit să ceară informații dela diferite instituții. Răspunsul acesta l-a dat la intervenția președintelui, care a arătat că dacă aceste convenții erau în ziare, de ce le-a căutat în altă parte (Toată sala a râs, inclusiv Serdici și ceilalți acuzați de răspunsul avocatului, că acuzatul nu citea ziarele).

Caută să dovedească apoi că buletinul informativ editat de Serdici ca șef al biroului de informații era o revistă a presei, cenzurată de guvern, care nu putea constitui un secret.

Citează apoi câteva titluri dintr'un exemplar și susține că acestea se trimiteau nu Legatiilor ci Asociațiilor de presă străine de pe lângă diferite legații, inclusiv U.R.S.S.

În concluzie, cere achitarea sau în cazul cel mai rău circumstanțe atenuante pentru prostia sa (acuzatului) că n'a înțeles adevăratul sens al legăturilor lui Maniu cu diferiți oameni străini.

- Atmosfera în sală a fost defavorabilă acuzaților, avocații nereușind să convingă nevinovăția unora sau contribuția întâmplătoare a altora după cum aceștia susțineau în majoritate.

5 Nov. 1947

299

734

N O T A

asupra procesului fruntașilor P.N.T. din ziua de
5 Nov. a.c. (după ameză).

Sedința s'a deschis la ora 17.15, continuând pledoariile
apărării.

- Astfel av. Lăzărescu, apărând pe fratele său acuzatul
Emil Lăzărescu, cere achitarea susnumitului, încercând să
dovedească că știrile furnizate lui Pogoneanu nu constituiau
secrete de stat, că erau date cunoscute care fuseseră și
publicate în ziare. Pe de altă parte, aceste "relații" n'au
fost date în mod continuu, ceea ce dovedește că el nu făcea
parte efectiv din acel cerc și nu cunoștea scopul urmărit
de Pogoneanu. Caută să convingă apoi citând declarația dela
dosar prin care acuzatul Lăzărescu afirma că neputându-l
refuza pe Roiu, când acesta i-a cerut diferite date secrete,
l-a amănat continuu pentruca acesta să înțeleagă refuzul
în mod inteligent.

- Acuzatul Camil Demetrescu este apărât de un avocat din
oficiu și de d-na Timotei.

Avocatul din oficiu, încearcă să dovedească că Camil
Demetrescu n'a luat parte la redactarea actului de impu-
ternicire a lui Grigore Niculescu-Buzești și nici la cele-
lalte memorii, astfel acuzarea ce i se aduce că a înlesnit
fuga lui Buzești și Vigoianu în străinătate, ca și crima
de participare la complot, mai ales că el nu cunoștea pe
ofitieri americani nu este dovedită.

În ce privește sustragerea de documente, numitul arată
că s'au făcut mai multe transporturi de acte și acuzatul
Demetrescu n'a luat parte decât la unul, astfel că nu se
poate ști la ce amune transport de acte a participat.

În concluzie, cere să se judece cu obiectivitate și
să se pronunțe o sentință dreaptă.

D-na av. Timotei, luând cuvântul tot în apărarea lui
Camil Demetrescu, arată că susnumitul n'a făcut niciun fel
de politică, nefiind membru al P.N.T., elogiindu-l în mod
deosebit pentru participarea totală la actul dela 23 August,
din postul său de director al Cifrului în acel timp din

Ministerul Afacerilor Străine.

Încearcă să dovedească că acuzatul n'a avut cunoștință de complot, bazându-și argumentarea pe faptul că la o întâlnire a lui Styrcea cu Pogoneanu, la el acasă, Camil Demetrescu n'a asistat la discuție, aceasta având un caracter confidențial.

- Vorbind din oficiu pentru acuzatul Styrcea, av. Nicolau aduce elogii justiției pentru faptul că li s'au dat dosarele din timp pentru a le studia, acuzații lucrându-se de un tratament neîntâlnit până acum și nefiind supuși la niciun fel de presiune.

Încearcă apoi să dovedească că singurul act de acuzare a lui Styrcea pentru faptul că n'a denunțat complotul merită circumstanțe atenuante pentru motivul că acuzatul n'a participat decât ca translator, n'a făcut politică în viața lui și că dându-și seama de gravitatea acestor convorbiri cu americanii, el s'a refugiat la țară.

Cere totodată Tribunalului să confirme acuzatul Pogoneanu dacă a fost sau nu amenințat cu moartea de americani pentru faptul că nu voia să plece în străinătate, spre a fi siguri că acesta nu va trăda secretul convorbirii cu Grigore Niculescu Buzzești, precum și conținutul memorandum-ului.

- Luând cuvântul din oficiu în apărarea lui Vasile Serdici, av. Radu Matei îi face o prezentare elogioasă, arătându-l ca un om cinstit și curat, încercând apoi să dovedească nevinovăția totală a acestuia, afirmând că dacă nu era sigur de nevinovăția lui, n'ar fi avut curajul să ceară achitare.

Își întemeiază afirmația pe faptul că acuzarea se bazează numai pe lucrurile mărturisite de el, arătate de acuzat anchetatorilor în timpul când acesta se afla în "căzemată" Ministerului de Interne", când Serdici aflând acțiunea de trădare desfășurată de Maniu și în necunoștință de cauză până atunci s'a desolidarizat ~~întreg~~ total de acesta.

Avocatul Radu Matei demonstrează apoi că afirmațiile după lege nu constituie o probă, parchetul având datoria să arate această probă materială. Din dosar nu rezultă această probă, acuzatul nefiind în legătură nici cu funcționarii dela Ministerul Af. Străine și nici cu ofițerii americani, majoritatea acuzaților afirmând că aici (la proces) l-au cunoscut pentru prima dată.

În ceea ce privește acuzația de spionaj adusă lui Serdici, av. Radu Matei afirmă că va spulbera această acuzație întemeiată numai pe prezumții. Caută să dovedească apoi că nenorocirea acestuia i se trage dela faptul că cunoaște petru limbi, astfel că a înlesnit lui Maniu de translator dar nu și de sfătuitor și că atunci când era ceva mai important de discutat Maniu nu-l lua, utilizându-se traducători dela Legăția Americană.

Cât despre acuzația adusă de parchet că Serdici avea o rețea de informatori care i-au furnizat diverse documente, avocatul susține că Legea de reformă agrară, suprafața expropriată, convențiile economice între România și U.R.S.S. au fost publicate în ziare, citind din ziarul "Argus" declarațiile lui Mircea Durna în legătură cu acordul economic din 1945 româno-sovietic, dar că acuzatul nu era în curent pentru că nu avea timp să citească ziarul, astfel că a fost nevoit să ceară informații dela diferite instituții. Răspunsul acesta l-a dat la intervenția președintelui, care a arătat că dacă aceste convenții erau în ziare, de ce le-a căutat în altă parte (Toată sala a râs, inclusiv Serdici și ceilalți acuzați de răspunsul avocatului, că acuzatul nu citea ziarul).

Caută să dovedească apoi că buletinul informativ editat de Serdici ca șef al biroului de informații era o revistă a presei, cenzurată de guvern, care nu putea constitui un secret.

Citează apoi câteva titluri dintr'un exemplar și susține că acestea se trimiteau nu Legățiilor ci Asociațiilor de presă străine de pe lângă diferite legății, inclusiv U.R.S.S.

În concluzie, cere achitarea sau în cazul cel mai rău circumstanțe atenuante pentru prostia sa (acuzatului) că n'a înțeles adevăratul sens al legăturilor lui Maniu cu diferiți oameni străini.

- Atmosfera în sală a fost defavorabilă acuzațiilor, avocații nereușind să convingă nevinovăția unora sau contribuția întâmplătoare a altora după cum aceștia susțineau în majoritate.

4. XI. 1947

737

STRICT SECRET

B. Don

R A P O R T

asupra sedinței din 2 Noembrie.

În ședința de Duminică dimineața a avut loc audierea martorilor apărării.

Au fost citați mai mulți funcționari din M.A.S. cari au depus pentru acuzații Pogoneanu, Camil Demetrescu, Roiu, Lăzărescu și Opreșan.

S'au prezentat D'Albon, Cordescu, Teianu, Călin Botez și Ministrul Filotti.

Cu excepția lui Filotti, depozitiile lor au fost favorabile acuzaților.

La ieșirea din ședință am stat de vorbă cu ei. Toți au încercat să-mi demonstreze că deși se desolidarizează de acuzați, totuși nu au putut să renunțe la obiectivitate.

Surprinzătoare a fost depozitia lui Filotti, care după cum am menționat mai sus, nu a fost favorabilă acuzaților.

Prin Filotti a vorbit Tătăreanu, care în felul acesta caută să se desolidarizeze de cei din boxă.

În cursul mărturisirii sale Filotti a făcut o afirmație interesantă și anume că el l-a trimis pe Roiu la Misiunea Engleză cu textul Tratatului de Pace pentru a se controla exactitatea traducerii.

Din nefericire nici președintele și nici procurorii nu au insistat asupra acestei chestiuni care ar fi desvăluit lucruri importante în sarcina lui Filotti care avea legături

cu misiunile anglo-americane.

A fost evident că Filotti a fost foarte mulțumit
că s'a trecut peste această chestiune.

Vasilescu.

4 Noembrie 1947

304,
739

N O T A

asupra debaterilor din după amiaza zilei de
4 Nov. a.c. în procesul fostului P.M.T.

Se deschide şedinţa la ora 17.25, dându-se cuvântul apărătorului din oficiu a lui Mihalache, av. Grigore Dobrovici. Apărătorul recunoaşte că faţă de piesele sădritoare dela dosar, sarcina lui este imensă.

Cere ca măcelul dela Griviţa din 16 Februarie 1933 în timpul când Mihalache era ministru de interne şi legea circulaţiei bunurilor ca şi voluntariatul în războiul anti-sovietic să fie scoase din cauză, întrucât acestea nu se judecă, ci reprezintă nişte aprecieri subiective ale procurorului.

În ceea ce priveşte învinuirea adusă lui Mihalache că ar fi dat dispoziţii să se alcătuiască un plan de organizare militară subversivă, în vederea răsturnării prin forţă a guvernului, avocatul Grigore Dobrovici arată că simpla negaţie a lui Mihalache recunoaşte că este foarte slabă, întrucât această negaţie a fost desmintită de martori.

Încearcă apoi să convingă că deşi era mâna dreaptă a lui Maniu, totuşi nu era exclus să nu fie în curent cu planurile acestuia, cunoscută fiind faptul că Maniu făcea totul de unul singur peste capul tuturor. Citează declaraţiile făcute în acest sens de Penescu, astfel că este foarte posibil ca Mihalache să nu fi fost în curent cu încercarea de organizare a unei vaste reţele de partizani politici pentru provocarea unui război civil.

Arată apoi în ceea ce priveşte învinuirea adusă că a organizat o reţea de spionaj, cerând în acest scop martorilor Cârje şi Senchie, documente politice, militare şi economice, urmând ca numiţii să le procure prin doi prieteni, unul la Pref. Poliţiei şi altul la M.St.M., de mică importanţă că este greu de conceput ca un om ca Mihalache putea să se adreseze pentru aceasta unor necunoscuţi.

. M .

În ceea ce privește învinuirea adusă că ar fi pregătit răsturnarea prin violență a guvernului, arată că potrivit art. 227 din Codul Penal se condamnă numai infracțiunile consumate, ori aceasta nu se făptuise.

În încheiere cere o sentință dreaptă.

Apărarea lui Nic. Penescu

În continuare av. Vlad Dumitriu, apărătorul lui N. Penescu arată că întâmplarea din Com. Apărătorii Patriei nu s'a petrecut din cauza acestuia.

Arată deasemenea că nu are decât 60 ha de pământ, iar în Consiliul de administrație dela Erikson, unde este membru, că din 1945 nu a primit decât câteva zeci de mii.

Caută să dovedească că nu era amestecat în complot, în primul rând că nu cunoștea pe nimeni dela Ministerul de Externe sau pe ofițeri americani, faptul că s'a exprimat față de un ofițer membru în P.N.T. care i-a propus înainte de alegeri să le rezerve un loc de deputat, să-și mărească forțele dela 70-80 membri cât erau atunci la 2 - 3.000 neputând constitui o dovadă că urmarea ca prin acestea să răstoarne prin violență regimul.

În ceea ce privește acuzația adusă prin redactarea memoriilor calomnioase, avocatul afirmă că acestea erau semnate de reprezentanții tuturor partidelor de opoziție și întrucât lipsesc la dosar astfel de exemplu nu se poate trage nicio concluzie în defavoarea acuzatului.

În general, avocatul Vlad Dumitriu încearcă să-l scoată complet nevinovat, chiar și cu încercarea de fuga dela Tămădău, că aceasta nu s'ar fi produs la frontieră și că atare nu poate fi încadrat în articolul respectiv.

În încheiere cere achitarea pentru toate punctele, iar pentru tentativa de fugă, circumstanțe atenuante, cerându-i totodată scuze acuzatului că n'a putut să-l apere mai bine.

Încercarea lui de a-l desvinovăți pe Nic. Penescu deși destul de bine argumentată, cu excepția Tămădăului când a fost trasă de păr, nu a produs totuși impresia favorabilă acuzăților în sală.

Apărarea lui Nic. Carandino

Prof. Manolescu apărătorul lui Nic. Carandino încearcă rând pe rând să doboare toate acuzațiile aduse acestuia.

Arată mai întâi trecutul acestuia "democrat", faptul că a fost dat afară de legionari dela Ministerul Propagandei și reprimat de Antonescu pe motiv că era antigerman.

Citează apoi din cartea lui Zaharia Stancu "Zile de lagăr" în care autorul pomeneste de Carandino de 39 ani ca de un democrat desăvârșit.

Arată că numai pentru faptul că a încercat să fugă odată cu ceilalți nu poate fi socotit ca amestecat în complotul contra siguranței Statului, întrucât el voia să plece în străinătate încă de acum 2 ani, având angajamente peste hotare, dar nu i s'a dat pașaport.

Încearcă să dovedească apoi că fiind o fire răsvrătită, manifestându-se în aceasta privință în scris împotriva guvernului, lucru permis, dealtfel conform hotărârilor dela Moscova, nu poate fi învinuit totuși pentru atitudine conștientă la revoltă, întrucât acelaș stil l-a avut și înainte de a se perfec-ta înțelegerea cu cei doi ofițeri americani (16 Sept. 1946).

A încercat în general să țină o lecție de apărare, exemplificându-și toate citatele.

Avocat Manolescu a aruncat totul asupra lui Maniu care era acela ce dirija întreaga acțiune, inclusiv presa, el dând instrucțiuni, după cum s'a dovedit, astfel că Nic. Carandino era un simplu executant în aparență legal, întrucât nu putea ști scopurile urmărite de Maniu.

Totuși apărătorul îl contrazice pe av. Vlad Dimitriu afirmând că încercarea de fugă dela Tămădău este socotită ca tentativă de trecere clandestină și se pedepsește ca atare.

Cere circumstanțe atenuante în concluzie arătând că este vinovat numai de fugă și aceea făcută pentru a se pune la adăpost.

Discursul acestuia a plăcut, în general fiind însă lung, dar nu a convins.

N. Carandino a fost vesel tot timpul, schimbând mereu priviri cu o tânără aflată la balcon.

N O T A

asupra desbaterilor din după amiaza zilei de
4 Nov. a.c. în procesul fostului P.N.T.

Se deschide ședința la ora 17.25, dându-se cuvântul
apărătorului din oficiu a lui Mihalache, av. Grigore Dobrovici.

Apărătorul recunoaște că față de piesele adăugate
dela dosar, sarcina lui este imensă.

Cere ca măcelul dela Grivița din 16 Februarie 1933
în timpul când Mihalache era ministru de interne și legea
circulației bunurilor ca și voluntariatul în războiul anti-
sovietic să fie scoase din cauză, întrucât acestea nu se ju-
decă, ci reprezintă niște opreări subiective ale procu-
rului.

În ceea ce privește învinuirea adusă lui Mihalache că
ar fi dat dispoziții să se alcătuiască un plan de organizare
militară subversivă, în vederea răsturnării prin forță a
guvernului, avocatul Grigore Dobrovici arată că simpla ne-
gație a lui Mihalache recunoaște că este foarte slabă, în-
trucât această negație a fost desmințită de martori.

Încearcă apoi să convingă că deși era mâna dreaptă a
lui Maniu, totuși nu era exclus să nu fie în curent cu pla-
murile acestuia, cunoscută fiind faptul că Maniu făcea totul
de unul singur peste capul tuturor. Citează declarațiile fă-
cute în acest sens de Penescu, astfel că este foarte posibil
ca Mihalache să nu fi fost în curent cu încercarea de organi-
zare a unei vaste rețele de partizani politici pentru provo-
carea unui război civil.

Arată apoi în ceea ce privește învinuirea adusă că a
organizat o rețea de spionaj, cerând în acest scop martorilor
Cârje și Senchie, documente politice, militare și economice,
urmând ca nuniții să le procure prin doi prieteni, unul la
Pref. Poliției și altul la M.St.M., de mică importanță că
este greu de conceput ca un om ca Mihalache putea să se
adreseze pentru asemenea unor necunoscuți.

În ceea ce privește învinuirea adusă că ar fi pregătit răsturnarea prin violență a guvernului, arată că potrivit art. 227 din Codul Penal se condamnă numai infracțiunile comise, ori aceasta nu se făptuise.

În încheiere cere o sentință dreaptă.

Apărarea lui Nic. Penescu

În continuare av. Vlad Dinitriu, apărătorul lui N. Penescu arată că întâmplarea din Con. Apărătorii Patriei nu s'a petrecut din cauza acestuia.

Arată de asemenea că nu are decât 60 ha de pământ, iar în Consiliul de administrație dela Eriksen, unde este membru, că din 1945 nu a primit decât câteva zeci de mii.

Caută să dovedească că nu era amestecat în complot, în primul rând că nu cunosctea pe nimeni dela Ministerul de Externe sau pe ofițeri americani, faptul că s'a exprimat față de un ofițer membru în P.N.T. care i-a propus înainte de alegeri să le rezerve un loc de deputat, să-gi mărească forțele dela 70-80 membri cât erau atunci la 2 - 3.000 neputând constitui o dovadă că urmărea ca prin acestea să răstoarne prin violență regimul.

În ceea ce privește acuzația adusă prin redactarea memoriilor calomnioase, avocatul afirmă că acestea erau semnate de reprezentanții tuturor partidelor de opoziție și întrucât lipsesc la dosar astfel de exemple nu se poate trage nicio concluzie în defavoarea acuzatului.

În general, avocatul Vlad Dinitriu încearcă să-l scoată complet nevinovat, chiar și cu încercarea de fugă dela Timișoara, că aceasta nu s'ar fi produs la frontieră și că atare nu poate fi încadrat în articolul respectiv.

În încheiere cere achitarea pentru toate punctele, iar pentru tentativa de fugă, circumstanțe atenuante, cerându-i totodată scuze acuzatului că n'a putut să-l apere mai bine.

Încercarea lui de a-l desvinovăți pe Nic. Penescu deși destul de bine argumentată, cu excepția Timișului când a fost tras de pâr, nu a produs totuși impresia favorabilă acuzărilor în sași.

Apărarea lui Nic. Carandino

Prof. Manolescu apărătorul lui Nic. Carandino încearcă rând pe rând să doboare toate acuzațiile aduse acestuia.

Arată mai întâi trecutul acestuia "democrat", faptul că a fost dat afară de legionarii dela Ministerul Propagandei și reprimat de Antonescu pe motiv că era antigerman.

Citează apoi din cartea lui Zaharia Stancu "Zile de lagăr" în care autorul pomeneste de Carandino de 39 ani ca de un democrat desăvârșit.

Arată că numai pentru faptul că a încercat să fugă odată cu ceilalți nu poate fi socotit ca amestecat în complotul contra siguranței Statului, întrucât el voia să plece în străinătate încă de acum 2 ani, având angajamente peste hotare, dar nu i s'a dat pașaport.

Încearcă să dovedească apoi că fiind o fire răsvrătită, manifestându-se în aceasta privință în scris împotriva guvernului, lucru permis, dealtfel conform hotărârilor dela Moscova, nu poate fi învinuit totuși pentru alăturare conștientă la revoltă, întrucât același stil l-a avut și înainte de a se perfecța înțelegerea cu cei doi ofițeri americani (16 Sept. 1946).

A încercat în general să țină o lecție de apărare, exemplificându-și toate citatele.

Avocat Manolescu a aruncat totul a supra lui Maniu care era acela ce dirija întreaga acțiune, inclusiv presa, el dând instrucțiuni, după cum s'a dovedit, astfel că Nic. Carandino era un simplu executant în aparență legal, întrucât nu putea ști scopurile urmărite de Maniu.

Totuși apărătorul îl contrazice pe av. Vlad Dimitriu afirmând că încercarea de fugă dela Târnăveni este socotită ca tentativă de trecere clandestină și se pedepsește ca atare.

Care circumstanțe atenuante în concluzie arătând că este vinovat numai de fugă și aceea făcută pentru a se pune la adăpost.

Discursul acestuia a plăcut, în general fiind însă lung, dar nu a convins.

N. Carandino a fost vesel tot timpul, schimbând mereu priviri cu o tânără aflată la balcon.

3 Noembrie 1947

310

745

SECRET

Procesul fruntașilor P.M.T.

Continuarea ședinței din 3 Nov. 1947 dela ora 20-1.30.

- La ora 20 se continuă rechizitoriul procurorului Col..... care face o prezentare destul de slabă a dovezilor și documentelor dela dosar. Auditoriul este neplăcut surprins de acest fel de a pune în fața acuzaților, care și ei au remarcat slăbiciunea, o activitate plină de crime și trădări.

- La ora 22.00 procurorul Col. Stanciu își începe rechizitoriul, analizând latura spionajului și trădării a activității celor din boxă.

- Cu o logică strânsă și bine argumentată, analizează capitol cu capitol această latură a activității, destul de bogată de altfel, a acuzaților.

- Dacă unele sublinieri nu ar fi însoțite de gesturi teatrale, care diminuează valoarea de ansamblu, am putea spune că prezentarea dovezilor, a impresionat și publicul și acuzații, care încep să se miște nervoși. Maniu exasperat și vrând să facă o diversivă, face un gest cași cum acuzațiile ar fi de domeniul fanteziei.

- Reporterii fotografi, care vor să fixeze pe peliculă câteva aspecte ale acestui rechizitoriu, încadrând bineînțeles și boxa, pot prinde cu greu fața lui Maniu care se apără jonglând cu pălăria - simte și el că pelicula nu va putea fi înșelată și că congestionarea feței sale răscolite nu de re-muscări, ci de ură, va fi prinsă de obiectiv.

Publicul frează de indignare și revoltă.

- Rechizitoriul se termină la ora 1.30 noaptea. Ședința se suspendă până la ora 8.00 dim.

- La redeschidere se va face rechizitoriul procurorului din Justiția militară care va face și încadrarea juridică a acuzaților.

Diaconescu

3 Noembrie 1947

748

311

N O T A

asupra procesului foștilor conducători ai P. N.T. din
după amiaza zilei de 3 Nov. 1947

SECRET

Sedința s'a deschis la ora 17.15 deși s'a anunțat pentru
ora 15.30.

Luni 3 Nov. a.c. după amiază au avut loc rechizitoriile
procurorilor Col. Alexandrescu Petre, și apoi al Colonelului
Stanciu.

În timpul rechizitoriilor, tribunalul, procurorii, acu-
zații și asistența au fost fotofilmate. Maniu însă și-a acope-
rit fața cu pălăria nelăsând să-i fie prinsă figura, vădind
o mare nemulțumire împotriva acestora.

Rechizitoriul procurorului Col. Petre Alexandrescu a
fost foarte slab. Acesta s'a mărginit în general să citeze
toate scrisorile adresate lui Maniu, minute și memorandum-ul,
subliniind că va analiza aceasta fără ca totuși s'o facă.

A menționat într'un timp că va trece la "Fuga dela Tămă-
dău", încurcându-se apoi într'o serie de lucruri mici și inu-
tile și uitându-se mai vorbească despre ceea ce și-a propus.

A citat lucruri care nu trebuiau și care vor furniza ele-
mente în favoarea apărării acuzaților.

Astfel că rolul organizațiilor din timpul alegerilor prevă-
zute în memorandum, va fi protecția candidaților lor împotri-
va teroarei guvernamentale.

La fel, "se va putea prelua puterea statului de o minori-
tate politică fanatică - respectiv guvernul actual", fără
niciun fel de comentarii sau analiză.

Un alt caz : Vorbind despre recomandarea făcută de Dl.
Ministru Teohari Georgescu lui N. Penescu cu ocazia zilei de
8 Nov. 1945 de a se stăpâni elementele iresponsabile de a
face dezordine, acesta ducându-se la Iuliu Maniu să-i comu-
nice, tocmai se formase o coloană de circa 100 tineri, care
strigau prin fața casei acestuia binecunoscuta lozincă "Regele
și Patria", Maniu și Mihalache care erau de față, bucurându-
se foarte mult, fără să arate că aceasta nu numai că n'au as-
cultat rugămintea D-lui Ministru Teohari Georgescu, dar chiar
ei au organizat aceste provocări.

. // .

Din rechizitoriul procurorului militar Col. Alexandrescu Petre nu rezultă o înlănțuire logică a faptelor. Vorbitorul se încurcă uneori, greșește chiar numele unora, de ex.: Ioana Bujor în loc de Bujoiu, etc., lucru care plătisește, astfel că toată sala este absentă, manifestând oboseală și nemulțumire împotriva aceluia.

Dimpotriwa, acuzații se bucură, sesizând nepregătirea procurorului și uneori rād ostentativ, de lipsa de evidențiere a crimelor săvârșite de ei.

A mai făcut o greșală poltică afirmând că în timp ce eroicele trupe românești se luptau în Tatra, P.N.T. ducea o politică pusă în sluba burgheziei.

Rechizitoriul Procurorului Col. Stanciu din "Tudor Vladimirescu, a fost destul de bun, acesta suplinind lipsurile celuiilalt.

Acesta a prezentat faptele într'o înlănțuire logică, a fost dinamic și a analizat consecințele politice și scopurile urmărite de P.N.T., fiind ascultat cu mare atenție în special pentru tonul său dinamic și sarcasmul împotriva acuzațiilor, presărându-și rechizitoriul cu ironie ca : omul cu inteligența metalică - Pogoneanu -, sfinxul dela Bădăcin, etc.

După o introducere în care a arătat că acuzații au făcut spionaj - rectificat de președinte care a menționat că e vorba de înaltă trădare - Col. Stanciu a afirmat că această acțiune a fost organizată prin mai multe agenturi.

De ex. Prima agentură condusă de Serdici pentru a furniza documente americanilor. Apoi, a doua agentură constituind-o grupul dela Externe, în frunte cu Pogoneanu, a treia sub conducerea lui Mihalache se ocupă cu strângerea de material informativ politic, militar și economic, pe care deasemenea îl furnizează americanilor.

Arată întrevederile lui Maniu cu Holman, Berry, etc. din depozitiile lui Serdici, prin care acesta le-a cerut să intervină mai categoric împotriva guvernului democrat.

Apoi grupul din străinătate, conversațiile cu ofițerii americani a lui Grigore Niculescu-Buzegti ca ambasador al P.N.T., în legătură directă cu Maniu, redactarea minutei și memorandum-ului și apoi aplicarea în fapt a acestuia prin trimiterea în străinătate a lui Buzegti și încercarea de a trimite mai târziu pe Mihalache, Penescu, etc.

Deasemenea organizarea așa zisului cerc profesional militar.

După aceasta, Col. Stanciu a trecut în revistă faptele P.N.T. din 1928 ca :

Politica P.N.T. față de muncitori - Grivița, Lupeni.

Beneficiile realizate de partizanii politici ai lui Maniu din guvernarea lor, înrobirea țării capitalismului monopolist străin, desființarea sindicatelor, colaborarea cu Garda de Fier, ajutorul dat lui Antonescu prin tehnicieni - citind comunicatul oficial al P.N.T. semnat de Maniu, de a nu se face greutăți ex-mareșalului.

Colaborarea cu Rădescu, atitudinea față de reforma agrară în general față de toate reformele structurale ale guvernului Groza, arătând pe ce linie se situaseră, de asemenea rolul jucat de kiarul "Dreptatea".

Expunerea a fost foarte bună, legând toate evenimentele între ele, constituind în general un rechizitoriu asupra tuturor acțiunilor P.N.T. și ai frunțășilor săi. Nu a încadrat însă ca și predecesorul său delictele în texte de legi (articole).

În timpul rechizitoriului Colonelului Stanciu, Maniu, Ilie Lazăr și Carandino au avut o atitudine sfidătoare, zâmbind ironic și răsând uneori.

Mihalache, în pauză, i-a cerut unui avocat - fost procuror militar - să intervină pentru a se suspenda o zi procesul pentru ca să studieze rechizitoriul.

Sedința s'a terminat la ora 1 noapte.

M. Pétoulescu

314
4 Noembrie 1947

749

B Anr
BULETIN-SPECIAL

P.A.1
S.

Consuela Drăghici difuzează că în ziua de 12
Noembrie a.e., Maniu va fi executat prin linsaj.

+

P.A.1
S.

Eri Hamilton a părăsit țara cu avionul dela
Băneasa. Era însoțit de soție.

+

P.A.2
S.

Luni 3 Noembrie a.e., reprezentantul ziarului
francez "Combat", vizitându-l pe Dr. Bercovici, a dis-
cutat cu acesta chestiunea Maniu.

Dr. Bercovici a explicat ziaristului străin,
că Maniu a activat pe un plan oficial, prin memoriile
adresate Misiunilor străine și pe altul conspirativ
pentru a obține înlăturarea guvernului actual.

Bercovici a ținut să evidențieze faptul că
Maniu a acționat în același fel și sub dictatura lui
Antonescu.

Reprezentantul ziarului francez a observat
însă că Maniu nu a ținut seama de schimbarea condi-
țiunilor în care lucra și nu a fost îndeajuns de
precaut atunci când și-a ales oamenii.

Conlocutorul său, a fost de acord cu el și a mai
afirmat împreună cu acesta că diplomația americană
și engleză primește o lovitură grea prin acest pro-
ces.

././.

P.A.2
S.

Dr. Bercovici, referindu-se la depozitia lui M. Ronniceanu făcută în procesul național țărăniștilor a declarat că acesta s'a strecurat destul de abil dar că ar fi trebuit totuși să spună câteva cuvinte, din care să se poată deduce - fără ca să-l angajeze cu ceva - o atitudine de simpatie față de Iuliu Maniu.

Deasemenea, acesta s'a arătat foarte mulțumit de depozitia favorabilă făcută de către Dr. Graur și Titel Petrescu.

+

P.A.2
S.

Bébé Brătianu s'a arătat destul de jenat că nu s'a prezentat la proces.

Deasemenea, el și-a manifestat părerea de rău că Dinu Brătianu, deoarece este bolnav nu s'a putut prezenta la proces.

În continuare Bébé Brătianu și-a exprimat temerea că după lichidarea național-țărăniștilor Dinu Brătianu ar putea fi implicat într'un proces asemănător, putându-se folosi în acest scop, scrisoarea de împuternicire pe care acesta a semnat-o pentru Niculescu-Buzești.

+

P.A.2
S.

Dr. Bercovici a propus lui Dan Lăzărescu, redactor al ziarului "Liberalul" să scrie împreună cu el o broșură intitulată "Procesul Maniu".

La obiecțiunea lui Lăzărescu că cenzura nu va permite publicarea unei asemenea broșuri, Dr. Bercovici a răspuns că s'ar putea obține aprobarea cenzurei dacă s'ar face o biografie psihologică și

istorică a lui Maniu, arătându-se lupta dusă de acesta în trecut, și psihologia sa strict religioasă și ieșită și dacă s'ar arăta simținclinăția acestuia către luptele ascunse nesincere de culise.

O asemenea broșură, a afirmat Dr. Bercovici ar scoate în evidență și linia politică a partidului liberal care nu a apelat niciodată la puteri străine ci s'a bazat pe forța popularității sale.

+

P.B.3
S.

Glăvan Marin, din Drăgănești Vlasca, informează că în legătură cu procesul Maniu țărani se interesează prea puțin, și aproape nu discută de el în comun, preocuparea lor principală fiind înșămânțările de toamnă, pentru care se plâng că au primit prea puțină sămânță.

+

P.B.3
S.

Opinia publică discută privitor la procesul lui Maniu că acuzații nu au fost la înălțimea poziției lor de șefi de partid.

Ținuta lui Mihalache, Ilie Lazăr și Penescu este viu criticată și prestigiul susnumiților este complet distrus.

+

P.B.3
S.

În rândurile micilor industriași și meseriași problema procesului se discută foarte puțin aceștia fiind preocupați de greua sarcină a impozitelor precum și de problemele speciale ale branșei respective.

././.

P.A.1
S.

Agentura opoziționistă difuzează că Regele nu se mai întoarce dela Londra.

Printre cei care exprimă această convingere se identifică Consuela Drăghici și familia avocatului Ottulescu.

+

BOBEI

Este de remarcă că tonul cu care primul procuror a făcut ~~expunerea~~ rechizitoriului în procesul Maniu, a fost pe cât se poate lipsit de dinamism de cele mai multe ori, neputând fi auzit nici măcar de spectatorii băncii a treia.

3 Noembrie 1947

318.
~~753~~N O T A

asupra procesului foștilor conducători ai P. N.T. din
după amiaza zilei de 3 Nov. 1947

Sedința s'a deschis la ora 17.15 deși s'a amân timer pentru ora 15.30.

Luni 3 Nov. a.c. după amiază au avut loc rechizitoriile procurărilor Col. Alexandrescu Petre, și apoi ai Colonelului Stanciu.

În timpul rechizitoriilor, tribunalul, procurorii, acuzații și asistența au fost fotofilmate. Maniu însă și-a acoperit fața cu pălăria nelăsând să-i fie prinsă figura, vădind o mare nemulțumire împotriva acestora.

Rechizitoriul procurorului Col. Petre Alexandrescu a fost foarte slab. Acesta s'a mărginit în general să citeze toate scrisorile adresate lui Maniu, minute și memorandum-ul, subliniind că va analiza aceasta fără ca totuși s'o facă.

A menționat într'un timp că va trece la "Fuga dela Tamădău", încurcându-se apoi într'o serie de lucruri mici și inutile și uitând să mai vorbească despre ceea ce și-a propus.

A citat lucruri care nu trebuiau și care vor furniza elemente în favoarea apărării acuzaților.

Astfel că rolul organizațiilor din timpul alegerilor prevăzute în memorandum, va fi protecția candidaților lor împotriva teroarei guvernamentale.

La fel, "se va putea prelua puterea statului de o minoritate politică fanatică - respectiv guvernul actual", fără niciun fel de comentarii sau analiză.

Un alt caz : Vorbind despre recomandarea făcută de Dl. Ministru Teohari Georgescu lui N. Penescu cu ocazia zilei de 8 Nov. 1945 de a se stăpâni elementele ireponsabile de a face dezordini, acesta ducându-se la Iulius Maniu să-i comunice, tocmai se formase o coloană de circa 100 tineri, care strigau prin fața casei acestuia binecunoscuta lozincă "Regele și Patria", Maniu și Mihalache care erau de față, bucurându-se foarte mult, fără să arate că aceasta nu numai că n'au ascultat rugămintea D-lui Ministru Teohari Georgescu, dar chiar ei au organizat aceste provocări.

Din rechizitoriul procurorului militar Col. Alexandrescu Petre nu rezultă o înălțuire logică a faptelor. Vorbitorul se încurcă uneori, greșește chiar numele unora, de ex.: Ioana Bujor în loc de Bujoiu, etc., lucru care pățisește, astfel că toată sala este absentă, manifestând oboseală și nemulțumire împotriva acestuia.

Împotriva, acuzații se bucură, sesizând nepregătirea procurorului și uneori râd ostentativ, de lipsa de evidențiere a crimelor săvârșite de ei.

A mai făcut o greșală politică afirmând că în timp ce eroicele trupe românești se luptau în Tatra, P.M.T. ducea o politică pusă în sluba burgheziei.

Rechizitoriul Procurorului Col. Stanciu din "Tudor Vladimirescu, a fost destul de bun, acesta suplinind lipsurile celui alt.

Acesta a prezentat faptele într-o înălțuire logică, a fost dinamic și a analizat consecințele politice și scopurile urmărite de P.M.T., fiind ascultat cu mare atenție în special pentru tonul său dinamic și sarcasmul împotriva acuzațiilor, presărându-și rechizitoriul cu ironie ca : omul cu inteligență metalică - Pogoneanu -, sfinzul dela Bădăcin, etc.

După o introducere în care a arătat că acuzații au făcut spionaj - rectificat de președinte care a menționat că e vorba de înaltă trădare - Col. Stanciu a afirmat că această acțiune a fost organizată prin mai multe agenturi.

De ex. Prima agentură condusă de Serdici pentru a furniza documente americanilor. Apoi, a doua agentură constituind-o grupul dela Externe, în frunte cu Pogoneanu, a treia sub conducerea lui Mihalache se ocupă cu strângerea de material informativ politic, militar și economic, pe care deasemenea îl furnizează americanilor.

Arată întrevederile lui Maniu cu Holman, Berry, etc. din depozitiile lui Serdici, prin care acesta le-a cerut să intervină mai categoric împotriva guvernului democrat.

Apoi grupul din străinătate, conversațiile cu ofițerii americani a lui Grigore Niculescu-Buzești ca ambasador al P.M.T., în legătură directă cu Maniu, redactarea minții și memorandum-ului și apoi aplicarea în fapt a acestuia prin trimiterea în străinătate a lui Buzești și încercarea de a trimite mai târziu pe Mihalache, Penescu, etc.

Deasemenea organizarea așa zisului cerc profesional militar.

După aceasta, Col. Stanciu a trecut în revistă faptele P.N.T. din 1928 ca :

Politica P.N.T. față de muncitori - Grivița, Lupeni.

Beneficiile realizate de partizanii politicii ai lui Maniu din guvernarea lor, înrobirea țării capitalismului monopolist străin, desființarea sindicatelor, colaborarea cu Garda de Fier, ajutorul dat lui Antonescu prin tehnicieni - citind comunicatul oficial al P.N.T. semnat de Maniu, de a nu se face greutăți ex-mareșalului.

Colaborarea cu Rădescu, atitudinea față de reforma agrară în general față de toate reformele structurale ale guvernului Groza, arătând pe ce linie se situaseră, de asemenea rolul jucat de hiarul "dreptatea".

Expunerea a fost foarte bună, legând toate evenimentele între ele, constituind în general un rechizitoriu asupra tuturor acțiunilor P.N.T. și ai frunțegilor săi. Nu a încadrat însă ca și predecesorul său delictele în texte de legi (articole).

În timpul rechizitoriului Colonelului Stanciu, Maniu, Ilie Lazăr și Carandino au avut o atitudine sfidătoare, zâmbind ironic și râzând uneori.

Mihălache, în pauză, i-a cerut unui avocat - fost procuror militar - să intervină pentru a se suspenda o zi procesul pentru ca să studieze rechizitoriul.

Sedința s'a terminat la ora 1 noapte.

M. Petculescu

3 Noiembrie 1947

321
756

Procesul fruntașilor P.M.T.

Continuarea ședinței din 3 Nov. 1947 dela ora 20-1.30.

- La ora 20 se continuă rechizitoriul procurorului Col..... care face o prezentare destul de slabă a dovezilor și documentelor dela dosar. Auditoriul este neplăcut surprins de acest fel de a pune în fața acuzaților, care și ei au remarcat slăbiciunea, o activitate plină de crime și trădări.

- La ora 22.00 procurorul Col. Stanciu își începe rechizitoriul, analizând latura spionajului și trădării a activității celor din boxă.

- Cu o logică strânsă și bine argumentată, analizează capitol cu capitol această latură a activității, destul de bogată de altfel, a acuzaților.

- Dacă unele sublinieri nu ar fi însoțite de gesturi teatrale, care diminuează valoarea de ansamblu, am putea spune că prezentarea dovezilor, a impresionat și publicul și acuzații, care încep să se miște nervoși. Maniu exasperat și vrând să facă o diversivă, face un gest cași cum acuzațiile ar fi de domeniul fanteziei.

- Reporterii fotografi, care vor să fixeze pe peliculă câteva aspecte ale acestui rechizitoriu, încadrând bineînțeles și boxa, pot prinde cu greu fața lui Maniu care se apără jonglând cu pălăria - simte și el că pelicula nu va putea fi îngelată și că congestionarea feței sale răscolite nu de remășcări, ci de ură, va fi prinsă de obiectiv.

Publicul fremătă de indignare și revoltă.

- Rechizitoriul se termină la ora 1.30 noaptea. Ședința se suspendă până la ora 8.00 dim.

- La redeschidere se va face rechizitoriul procurorului din Justiția militară care va face și încadrarea juridică a acuzaților.

Diaconescu

W.

dosar proces.

322.

751

BULETIN - SPECIAL

P.A.3
S.

În ziua de 1 Noembrie a.c., a avut loc o consfătuire între Const. Titel Petrescu, Adrian Dumitriu și Romulus Dan, în care s'a discutat în legătură cu procesul conducătorilor fostului partid național țărănesc și atitudinea grupării titeliste față de acest proces.

Cu această ocazie președintele Partidului social democrat independent a arătat că la interogator nu va ascunde nimic "întrucât acțiunea grupării pe care o conduce nu a fost la fel cu aceea a lui Iuliu Maniu".

S'a arătat surprins de unele întrevederi ale frunțașilor național țărăniști cu anglo-americii, întrevederi care nu i-au fost aduse la cunoștință, probabil din îndemnul lui Pănescu față de care Titel Petrescu "nu a avut niciodată prea mare simpatie și încredere".

În privința "imputernicirii" semnată de el către Niculescu-Buzești, șeful titeliștilor spune că aceasta nu conținea nimic conspirativ și nu se teme.

Atât Titel Petrescu, Adrian Dumitriu cât și Romulus Dan, cred că Ing. Serdici și Stârcea "au fost convingși de cei în drept" să declare împotriva lui Maniu, iar procesul - spun cei trei frunțași titeliști - a fost foarte bine regizat.

+ +

P.A.3
S.

Procesul conducătorilor fostului partid național țărănesc produce neliniște în rândurile frunțașilor mișcării titeliste care se așteaptă la unele consecințe.

Const. Titel Petrescu și Adrian Dumitriu încearcă să calmeze pe acei membri cari se arată mai impacientați, demonstrându-le că partidului social de-

././.

mocrat independent nu i se pot aduce acuzațiile cari cad asupra național țărăniștilor.

"Noi - spune Const. Titel Petrescu - am adresat memorii străinătății în care arătam situația din țară - dar acestea erau adresate și Ambasadei Sovietice cât și Comisiei Aliate de Control, așa încât faptul acesta nu poate constitui un motiv serios de acuzare".

+ + +

P.A.3
S.

În consfătuirea care a avut loc în ziua de 1 Noemvrie a.c., între Const. Titel Petrescu, Adrian Dumitriu și Romulus Dan, s'a hotărât ca în cazul când conducătorii titeliștilor vor fi arestați - ceea ce Titel Petrescu nu crede că se va întâmpla - să se formeze o comisiune compusă din trei persoane de încredere care să dirijeze mai departe activitatea partidului.

În caz de dizolvare partidul se va supune dispozițiilor, iar Titel Petrescu se va retrage la Sinaia.

+ + +

P.B.4
S.

În rândurile deputaților liberali tătarăsčieni se remarcă o înviorare în ce privește teama cu care priveau procesul național țărănist.

Acestia se temeau că declarațiile acuzaților "să nu fie montate" în sensul implicării și a Ministerului de Externe în acțiunile săvârșite de funcționarii din acel departament.

Acum se afirmă că odată încheiate interogatoriile, Tătarăscu nu mai poate fi amestecat.

+ + +

S.D.A.2
S

Atmosfera în rândurile tineretului național țărănesc și în special a celor ce simpatizau cu acest partid este de "desgust" față de "șefii" în care credeau.

Acestia s'au convins că preocuparea de a fugi din țară a existat în mod permanent la conducătorii P.N.T.-ului și că "afacerea Tămădăului este reală".

././.

S.D.A.2.
S.

În cercurile de intelectuali ostili guvernului își face loc tot mai mult credința că "a, estecarea anglo-americanilor în legătură cu frunțașii P.M.T., este "regizată".

Se dă ca argument că : toți acuzații recunosc unul neagă (Maniu).

Cel mult, susțin aceștia, s'ar putea spune că Maniu îi înșela vrând să arate că este susținut de afară".

M.A.5
S.

Printre elementele reacționare s'a lansat svonul că procesul lui Maniu va fi întrerupt din cauza complicității americanilor și englezilor care au făcut puternice proteste pentru încetarea lui.

Deasemeni, se mai discută de aceleași cercuri , atât în Holl la Athéné Palace precum și în diverse alte localuri (Stefan Sobieski din Pasagiul Comedia), că martorii acuzaării au fost aduși sub escortă și sunt ținuți la Ministerul Afacerilor Interne până le va veni rândul la proces cu scopul de a fi timorați.

3 Noembrie 1947

325

780

BULETIN-SPECIAL

P.A.1
S.

Vărul lui Stârcea, un oarecare Niculiță, susține că familia acuzatului este decepționată deoarece existau asigurări formale că Stârcea nu va fi arestat.

P.B.10
S.

Av. Cozloschi afirmă că are cunoștință de multe amănunte cu privire la felul în care s'au făcut cercetările în procesul Maniu, de la fostul președinte al Curții de Apel din București, Liciu.

Acesta a făcut mult timp politică național țărănistă.

Liciu ar fi prieten și ar fi stat la masă cu unul dintre anchetatorii lui Maniu, care i-a făcut o serie de confidențe și i-ar fi dat o mulțime de amănunte asupra țelurilor ce se urmăreau în cursul cercetărilor.

Printre acestea scopul principal, -a afirmat Cozloschi - ar fi implicarea și compromiterea Americanilor, Englezilor și Regelui.

P.B.15
S.

Printre membrii fostului partid național țărănesc, domnește o stare de nemulțumiri provocată de lipsa unui protest energic al Anglo-Americanilor, privind procesul Maniu.

Admiră însă atitudinea dărză a președintelui fostului partid național țărănesc.

P.B.10
N.

Av. Cozloschi este afectat de faptul că Maniu nu a putut avea o apărare cum trebuie și s'a oferit să ajute el personal, împreună cu ceilalți prieteni din jurul său, pentru a se strânge și comunica lui Maniu și Mihalache, documente și modul de apărare.

Totul se va face prin D-na Vasiliu sau prin orice altă persoană ce va fi indicată de acuzați.

Pentru adunarea materialului Cozloschi va lua contact cu nepotul lui Hudiță anume Spiridon, deoarece arhiva și documentele mai importante erau păstrate de Hudiță, iar Spiridon este singurul în măsură să procure actele necesare, în urma arestării acestuia.

P.A.3
S.

Înapoiat dela procesul unde a depus ca martor Titel Petrescu și-a arătat surprinderea în ceea ce privește lipsa de caracter a celor mai principali colaboratori ai lui Maniu, care spre deosebire de ei a avut curajul să-și ia asupra sa actele de care a fost învinuit.

Titel Petrescu, a afirmat :

"Pentru această atitudine cavalierească i-am întins mâna. Eu am întins mâna unui acuzat nu unui condamnat, iar injuriile cu care mă gratifică ziarul guvernamental înainte de darea sentinței sunt un indiciu asupra verdictului".

Președintele partidului social democrat independent a ținut să menționeze faptul că nu înțelege să ia locul lui Maniu în politica țării deoarece concepțiile sale politice se găsesc la polul opus, fapt care l-a determinat să oprească fluxul de în-

327
- 3
762

scrieri al membrilor P.N.T.-ului, din provincie, care solicită încadrarea în partidul social democrat independent.

PETCULESCU

Prim-bartonul Lupescu, dela opera Română, cunoscut pentru legăturile sale cu Cpt. rez. Zaharia Marin, fost administrator al Societății de Salvare, astăzi arestat ca implicat în complotul fruntașilor țărăniști, în ziua de 29 Octombrie a.e., orele 10 dimineața a adus injurii grave Guvernului, față de prof. Dr. Steenescu, directorul general al Salvării și cpt. rez. Pârvulescu Ion, înlocuitorul administratorului suszisei societăți, afirmând că procesul lui Maniu este o înscenare "împotriva tuturor bunilor români.

Totodată, Lupescu a citit un manifest bătut la mașină, al cărui conținut era plin de injurii la adresa Guvernului și în care poporul român era incitat la revoltă, în vederea răsturnării prin forță a regimului democrat.

P.A.1
V.

Eri s'a difuzat în oraș - prin poștă - alături-tul apel al unei conduceri interimare a P.N.T.

Un asemenea apel a fost primit și de C. Argat.

32.8

București 29 Oct. 1947.

783

C O M U N I C A T

Miercuri 29 Octomvrie 1947, a început în fața Tribunalului Militar din București procesul conducătorilor Partidului Național Țărănesc, înfrunte cu D-nii Iuliu Maniu și I. Mihalache. Guvernul bepedist, prezidat de d. P. Groza, urmărind - împotriva voinței poporului român - grabnica și totala comunizare a țării, a lovit fără cruțare în P.N.T., și conducătorii acestuia, piedeca cea mai însemnată în calea planurilor sale naiste.

P.N.T. a fost tot timpul și s'a dovedit și cu ocazia alegerilor parlamentare din toamna anului trecut cel mai puternic instrument de guvernare din România și cea mai viguroasă expresie a democrației naționale. Acest partid este prin definiție un partid de ordine și legalitate, lucrând numai la lumina zilei și cu mijloace legale.

Așa a condus și lucrat Dl. Iuliu Maniu, așa vom proceda și noi cei Crescuți în școala sa politică.

Procesul ce se judecă acum alcătuiește cea mai monstruoasă înscenare ce s'a cunoscut vreodată în istoria noastră.

Au fost calcate cu cinism în picioare toate principiile și normele umane și de drept ce stau la temelia societății omenesti moderne.

Guvernul bepedist a trimis în boxă bărbați luminați, mari patrioți și democrați, lipsiți cu desăvârșire de dreptul sfânt de apărare, într-o țară în care cel puțin 90% din populație îi stimează și urează.

Fată de acestea, membrii P.N.T. rămași liberi ținem să aducem la cunoștința țării și a lumii din afară că

Înțelegem și suntem ferm hotărâți să ducem mai departe steagul partidului purtat cu atâta părăbție și destoinicie de marele nostru I. Maniu. Credem cu tărie că numai ideile care alcătuesc programul partidului nostru precum și partida sa, vor mântui România, care sub actualul regim, a ajuns o țară în mizeriei și teroare.

Denunțăm opiniei publice din țară și străinătate metodele criminale ale guvernului de astăzi, care nescotind legile țării și convențiile internaționale, au îndrăznit să dizolve P.N.T.-ul și să trimită pe banca acuzaților pe marele patriot și democrat Dl. Iuliu Maniu, precum și aproape pe toți ceilalți fruntași ai P.N.T. P.N.T., trăește și continuă lupta prin aproape unanimitate a Românilor care au crezut și cred încă cu tărie în dreptatea cauzei reprezentată de acest partid. Poporul român prin P.N.T. trimite omagiul și recunoștința lui marilor săi conducători, pe cari, dacă guvernul terorist de azi îi consideră acuzați, el îi consideră ca pe martirii cauzei naționale și îi asigură că ideile și principiile lor vor fi urmate cu devotament până la complecta biruință.

Conducerea Interimară a P.N.T.-ului.

București 29 Oct. 1947.

330
705

C O M U N I C A T

Miercuri 29 Octomvrie 1947, a început în fața Tribunalului Militar din București procesul conducătorilor Partidului Național Tărănesc, înfrunte cu D-nii Iuliu Maniu și I. Mihalache. Guvernul bepedist, prezidat de d. P. Groza, urmărind - împotriva voinței poporului român - grabnica și totala comunizare a țării, a lovit fără cruțare în P.N.T., și conducătorii acestuia, piedeca cea mai însemnată în calea planurilor sale năfste.

P.N.T. a fost tot timpul și s'a dovedit și cu ocazia alegerilor parlamentare din toamna anului trecut cel mai puternic instrument de guvernare din România și cea mai viguroasă expresie a democrației naționale. Acest partid este prin definiție un partid de ordine și legalitate, lucrând numai la lumina zilei și cu mijloace legale.

Așa a condus și lucrat Dl. Iuliu Maniu, așa vom proceda și noi cei Crescuți în școala sa politică.

Procesul ce se judecă acum alcătuiește cea mai monstruoasă înscenare ce s'a cunoscut vreodată în istoria noastră.

Au fost călcate cu cinism în picioare toate principiile și normele umane și de drept ce stau la temelia societății omenești moderne.

Guvernul bepedist a trimis în boxă bărbați luminați, mari patrioți și democrați, lipsiți cu desăvârșire de dreptul sfânt de apărare, într-o țară în care cel puțin 90% din populație îi stimează și urează.

Față de acestea, membrii P.N.T. rămași liberi ținem să aducem la cunoștința țării și a lumii din afară că

înțelegem și suntem ferm hotărâți să ducem mai departe steagul partidului purtat cu atâta bărbăție și destoinicie de marele nostru I. Maniu. Credem cu tărie că numai ideile care alcătuiesc programul partidului nostru precum și partida sa, vor mântui România, care sub actualul regim, a ajuns o țară în mizeriei și teroare.

Denunțăm opiniei publice din țară și străinătate metodele criminale ale guvernului de astăzi, care nescotind legile țării și convențiile internaționale, au îndrăznit să dizolve P.N.T.-ul și să trimită pe banca acuzaților pe marele patriot și democrat Dl. Iuliu Maniu, precum și aproape pe toți ceilalți fruntași ai P.N.T. P.N.T., trăește și continuă lupta prin aproape unanimitate a Românilor care au crezut și cred încă cu tărie în dreptatea cauzei reprezentată de acest partid. Poporul român prin P.N.T. trimite omagiul și recunoștința lui marilor săi conducători, pe cari, dacă guvernul terorist de azi îi consideră acuzați, el îi consideră ca pe martirii cauzei naționale și îi asigură că ideile și principiile lor vor fi urmate cu devotament până la complecta biruință.

Conducerea Interimară a P.N.T.-ului.

2 Nov. 1947

332
787

Dare de seamă
asupra ședinței din dimineața zilei de
2 Nov. 1947

Procesul frunțașilor P.N.T.

Sunt audiați următorii martori :

D-na Mureșanu, Aristița Cazimir, Popescu Ion, Grigore
Graur, Sergiu Dan, Vasile Netea, Macek Seoda, Alice Sturza,
M. Romniceanu, Tarhon Ioan, Cornescu Romulus, C.T. Petrescu,
Ficotti, Ionel Gergonian, Gh. Ionescu, Bălăceanu, Tudor
Arghezi, Zambaccian, Călin Botez, Mercuț, Tănase, Dumitru
Buzdugan, Gral rez. Burnea Ion, Col. Spiridon Ernest,
D-tru Ionescu, Maior (r) Boncescu Ion, Tănăescu.

Toți cei de mai sus au depus favorabil pentru acu-
zați (în general prezentându-i democrați.

S'au remareat ziaristul Vasile Netea, C.T. Petrescu și
M. Romniceanu.

Majoritatea martorilor citați au fost lipsă.

Col. Acuzat Stătescu din 22 martori propuși a renunțat
la majoritatea, preferând un număr de 5-6.

S'a renunțat de către un avocat la depozitia de mă-
turie a Miniștrilor Pătrășcanu și Bodnăraș.

Iuliu Maniu a protestat în ședință că este persecu-
tat, cum ar fi un servitor, de către organele de pază.

E. Bobei

2 Nov. 1947

333.
768

Dare de seamă
asupra ședinței din dimineața zilei de
2 Nov. 1947

Procesul fruntașilor P.N.T.

Sunt audiați următorii martori :

D-na Mureșanu, Aristița Cazimir, Popescu Ion, Grigore Graur, Sergiu Dan, Vasile Netea, Macek Scoda, Alice Sturza, M. Romniceanu, Tarhon Ioan, Cornescu Romulus, C.T. Petrescu, Ficotti, Ionel Gergonian, Gh. Ionescu, Bălăceanu, Tudor Arghezi, Zambaccian, Călin Botez, Mercuț, Tănase, Dumitru Buzdugan, Gral rez. Burnea Ion, Col. Spiridon Ernest, D-tru Ionescu, Maior (r) Boncescu Ion, Tănăescu.

Toți cei de mai sus au depus favorabil pentru acuzați (în general prezentându-i democrați.

S'au remarcat ziaristul Vasile Netea, C.T. Petrescu și M. Romniceanu.

Majoritatea martorilor citați au fost lipsă.

Col. Acuzat Stătescu din 22 martori propuși a renunțat la majoritatea, preferând un număr de 5-6.

S'a renunțat de către un avocat la depozitia de mărturie a Miniștrilor Pătrășcanu și Bodnăraș.

Iuliu Maniu a protestat în ședință că este persecutat, cum ar fi un servitor, de către organele de pază.

E. Bobei

SECRET

31 Octombrie 1947

339

769

Continuarea procesului P.N.T.

ora 12.00

- Se continuă la ora 12.00 audierea acuzatului SERDICI VASILE, care își menține declarațiile dela instrucție. Nu recunoaște că a făcut spionaj în favoarea anglo-americanilor și caută să fixeze folul său la acela de simplu translator.

- Este introdus Col. Stătescu - acuzatul neagă că ar avea vreun amestec în conceperea planurilor militare, caută chiar ca să dovedească că semnătura depe planul de organizare al armatei i-a fost luată printr'un șiretlic al anchetatorilor, care au profitat de faptul că el nu vede bine fără ochelari și cum aceștia nu se găseau la el, a semnat planul numai din încredere față de anchetatori.

- Acuzatul Col. Stoica, fostul conducător al secției militare recunoaște că a ținut o conferință în care a expus principiile unui plan de organizare al armatei, care să poată cuprinde prin eludarea tratatului de pace posibilitatea de a menține cât mai multe efective asigurând în acelaș timp o pregătire temeinică a cadrelor.

Recunoaște că Mihalache a afirmat cu ocazia conferinței Col. Stoica, pe care a aprobat-o în totul, că toți Românii vor trebui să-și aibă pregătite ranița și arma în casă.

= Sedința se suspendă la ora 19.00, iar la 21.30 se introduc toți acuzații în boxă.

Grefierul dă cetire declarațiilor făcute de acuzați în ședința publică.

- Mihalache intervine și cere precizări în legătură cu declarația lui Serdici.

- Mai intervin în cursul acestei lecturi acuz. Pogoneanu, contestând unele afirmații ale sale și Stârcea.

. 11 .

- Președintele pune lucrurile la punct.
- Această lectură foarte lungă (durează până la ora 1.30) are defectul unei audiții foarte slabe și face ca o mare parte din public să plece iar alții să adoarmă.
- La ora 2, după o suspendare de o jumătate de oră se produce evenimentul așteptat de toată lumea.
- Se trece la confruntări și întrebări oarecum finale.
- Întrebat de președinte, MANIU caută să alunece spre teoretizări vagi, este adus energic la realitate, prin prezentarea dovezilor materiale din dosar. În discuție, pentru precizarea unor fapte din dosar, se cere mărturia lui Serdici care-și menține declarațiile în totul și cu hotărâre.
- Intervențiile proc. Col. Stanciu au darul să creeze momente, extrem de dificile pentru Maniu.
- Se mai pun întrebări acuzaților Mihalache, Penescu, Col. Stoica, Ilie Lazăr, Pogoneanu, Roiu și Stârcea, prin care sunt clarificate unele aspecte ale complotului.

În general în această fază a procesului, deși la o oră târzie, atât președintele cât mai ales proc. Col. Stanciu, au fost vii și energici, asta a paralizat încercările de atac a acuzaților și apărării.

Sedința se termină cu acest capitol, la ora 3.30.
Măine la ora 8.00 audierea martorilor acuzării.

31 Octombrie 1947

336
771

Continuarea procesului P.N.T.

ora 12.00

- Se continuă la ora 12.00 audierea acuzatului SERDICI VASILE, care își menține declarațiile dela instrucție. Nu recunoaște că a făcut spionaj în favoarea anglo-americanilor și caută să fixeze folul său la acela de simplu translator.

- Este introdus Col. Stătescu - acuzatul neagă că ar avea vreun amestec în conceperea planurilor militare, caută chiar ca să dovedească că semnătura de pe planul de organizare al armatei i-a fost luată printr'un șiretlic al anchetatorilor, care au profitat de faptul că el nu vede bine fără ochelari și cum aceștia nu se găseau la el, a semnat planul numai din încredere față de anchetatori.

- Acuzatul Col. Stoica, fostul conducător al secției militare recunoaște că a ținut o conferință în care a expus principiile unui plan de organizare al armatei, care să poată cuprinde prin eludarea tratatului de pace posibilitatea de a menține cât mai multe efective asigurând în același timp o pregătire temeinică a cadrelor.

Recunoaște că Mihalache a afirmat cu ocazia conferinței Col. Stoica, pe care a aprobat-o în totul, că toți Românii vor trebui să-și aibă pregătite ranita și arma în casă.

= Sedința se suspendă la ora 19.00, iar la 21.30 se introduc toți acuzații în boxă.

Grefierul dă citire declarațiilor făcute de acuzați în sedința publică.

- Mihalache intervine și cere precizări în legătură cu declarația lui Serdici.

- Mai intervin în cursul acestei lecturi acuz. Pogoneanu, contestând unele afirmații ale sale și Stârcea.

337
772

- Președintele pune lucrurile la punct.
- Această lectură foarte lungă îndurează până la ora 1.30) are defectul unei audiții foarte slabe și face ca o mare parte din public să plece iar alții să adoarmă.
- La ora 2, după o suspendare de o jumătate de oră se produce evenimentul așteptat de toată lumea.
- Se trece la confruntări și întrebări oarecum finale.
- Întrebat de președinte, MANIU caută să alunece ppre teoretizări vagi, este adus energic la realitate, prin prezentarea dovezilor materiale din dosar. În discuție, pentru precizarea unor fapte din dosar, se cere mărturia lui Serdici care-și menține declarațiile în totul și cu hotărâre.
- Intervențiile proc. Col. Stanciu au darul să creeze momente, extrem de dificile pentru Maniu.
- Se mai pun întrebări acuzaților Mihalache, Penescu, Col. Stoica, Ilie Lazăr, Pogoneanu, Roiu și Stârcea, prin care sunt clarificate unele aspecte ale complotului.

În general în această fază a procesului, deși la o oră târzie, atât președintele cât mai ales proc. Col. Stanciu, au fost vii și energici, asta a paralizat încercările de atac a acuzaților și apărării.

Sedința se termină cu acest capitol, la ora 3.30.
Măine la ora 8.00 audierea martorilor acuzații.

- - -

1 Noembrie 1947

338
773

Doror.

R A P O R T

asupra şedinţei procesului P.N.T., după masa zilei de
31 Octombrie a.c.

- Şedinţa se deschide la ora 17,30.
- Se continuă cu audierea martorilor, este introdus şi audiat Col. Stoica. Recunoaşte cele declarate la anchetă, i se pun întrebări şi de acuzare la care răspunde desvinovăţindu-se.
- La ora 20 şedinţa se suspendă pentru 10 minute, dar totuşi nu s'a redeschis decât, după o pauză de două ore, la ora 22.
- Sunt introduşi în boxă toţi acuzaţii, şi se dă citire declaraţiilor fiecăruia, făcute în timpul procesului.
- După aceasta sunt puse acuzaţilor întrebări de către preşedinte, se observă la Maniu tendinţa de a nu răspunde precis la întrebările ce i se pun. Maniu cere ca să i se facă un supliment de interogatoriu, la cele 9 capete de acuzare ce i se aduc, această cerere o formulează de mai multe ori. Preşedintele îi răspunde că la interogatoriu i-au fost puse în această privinţă peste 60 de întrebări. Se continuă cu întrebările şi pentru ceilalţi acuzaţi.
- Se dă cuvântul acuzaţilor, pentru a-şi formula întrebările.
- Majoritatea lor prin întrebările puse caută să arunce răspunderea pentru cele înfăptuite, unul pe altul.
- În urmă acuzarea prin Col. Stanciu îşi formulează câteva întrebări precise, în special acuzatului Serdici.
- Şedinţa s'a ridicat noaptea la ora 2,30.
- Se remarcă abilitatea preşedintelui de a conduce şedinţa, impunându-se şi prin autoritatea sa.

Gh. Butaru.

1 Nov. 1947

339

774

Dezbaterile din după amiaza zilei de 1 Nov. în
procesul fruntaşilor P.M.T.

Sedinţa s'a deschis la ora 11.45 fiind interogaţi
următorii martori :

Steanţă Dumitru, Chintescu Gh., Tanţu Mihail, Novac
Victor, Istrate Alexandru, Mocanu Gh., Popescu Nicolae,
Spirescu Florica, Cârje Nicolae, Senchie Ion, Tancu Gh.,
Ghiţulescu D-tru, Neamţu Octavian, Tincu C-tin, Lustig
Romulus, Preda Gh., Vlad Haţieganu, Popescu Gh., Popescu-
Mehedinţi, Nestro Badea, Zaharia, Vâlceanu Ion, Picpinic
Gh., N. Popescu Zorilă şi Ioan P. Georgescu.

În general răspunsurile martorilor au fost de natu a
să-i afunde şi mai tare pe acuzaţi, atât în ce priveşte
orientarea partidului, arătându-se că aceasta se datora
aproape exclusiv lui Maniu şi Mihalache, pătrunderea ele-
mentelor legionare în P.M.T. precum şi atitudinea nemăr-
turisită în presă dar care exista permanent în partid
dictată de sus de antisemitism, şovinism şi anti-sovietism.

Unii martori în special dintre aceia care au fost
fugiţi în munţi, sau care le-a furnizat fie lui Serdici
fie lui Mihalache diferite date au fost neclari, contra-
zicându-se chiar, dând astfel posibilitatea acuzaşilor să
pună întrebări asupra acestor chestiuni.

Astfel, Ghiţulescu D-tru, fost subdirector la M.A.D.
a afirmat că i-a procurat lui Serdici nişte date statis-
tice asupra reformei agrare, care la întrebarea acuzatului
a remarcat că s'au publicat şi în presă.

Deasemenea Tancu Gh. a spus mai întâi că i-a predat
lui Serdici acordul comercial cu U.R.S.S. pentruca apoi să
spună că numai nişte date care puţin după aceia au apărut şi
în ziare.

Idem pilotul Preda Gh. a spus că l-a mai făcut drumul
până la San Stefano dar îl cunoaşte subinginerul Popescu,
pentru ca este întrebare de Mihalache să spună că nu-l cu-
noaşte, întrucât nu l-a mai făcut niciodată.

Președintele a permis permanent lui Mihailche să-i întrebe pe unii martori dacă nu sunt arestați sau timorați de poliție să spună ce i-a învățat ei, afirmând că "mi-a spus mie dela instrucție anchetatorul că așa se procedează", dând astfel impresia că într'adevăr aceștia erau timorați.

Deasemenea președintele a dat dovadă de slăbiciune față de Maniu, nepunându-l la punct referitor la insistența cu care întreba pe fiecare martor în legătură cu Tămădău "cum își explică ei că a reușit ca acțiunea să fie cunoscută de poliție", căutând prin aceste întrebări să arate că prinderea lor la Tămădău, a fost o curcă întinsă de poliție.

Se remarcă deasemenea lipsa de interes arătată cu Colonelul magistrat procuror, nepunând niciun fel de întrebare, majoritatea timpului lipsind, când îi lăsa pe ceilalți doi procurori, ofițeri combatanți.

Atitudinea antisovietică a P.N.T. a fost arătată de martorul Zaharia, astfel : "Maniu declara permanent că nu suntem împotriva U.R.S.S. dar suntem împotriva comunismului", martorul explicând că era același lucru.

Acelaș martor arată apoi că "Gărzile lui Iuliu Maniu" s'au constituit fără știrea lui, acest lucru știindu-l dela Maniu pe care l-a întrebat dacă el le-a alcătuit.

Deasemenea afirmă că la intervenția lui Maniu au fost desființate apoi.

Martorul Picpinic, fost secretar al tineretului P.N.T. Tutova afirmă că s'au primit instrucțiuni dela centru de a se constitui echipe țărănești în scopul de a provoca dezordine, lucru de altfel ce s'a și îndeplinit.

Sedința s'a suspendat la ora 22.50.

M. Petculescu

Dare de seamă

asupra ședinței din dimineața zilei de

1 Nov. 1947

a procesului P.N.T.

Sedința durează dela 9.50 - 15.00.--

Au fost audiați martorii : Gral rez. Gr. Stoica, Gral rez. Gheorghiu Emil, Cdr Cioroiu, Cdr Mocanu Gh., Plut. rez. Albu Gheorghe, Gral Gheorghies, Alex, Col. Mihăilescu Const., Col. Fetecan Ioan, și Băliac Nicolae.

Martorii în depunerea lor au depus favorabil actului de acuzare.

De exemplu :

- Gral Stoica a confirmat alcătuirea planului de organizare a armatei la secția militară P.N.T. și îndrumarea secției pe linie politică subordonată lui Maniu.

În acest scop, recunoaște întâlnirile cu Maniu și Miha-lache;

- Gral Gheorghiu Emil și-a dat seama că prin organizarea armatei, naț. țăr. urmăreau răsturnarea reginului prin forță.

A predat lui Maniu un studiu asupra org. aviației care i-a promis că-l va studia.

A recunoscut că planul (studiu) dacă intra pe mâna unui om de rea credință și era pus în aplicare încălca tratatul de pace.

- Comandor Cioroiu Const. (cele mai zdrobitoare acuzații) Miha-lache i-a cerut să-i recruteze ofițeri din diferite arme pentru secția militară.

- Reproduce afirmații de ale lui Miha-lache spus G-ral Gheorghiu. "Nu contează omul de prestigiu ci omul de linie I, omul de baricadă" aceasta referindu-se la recrutarea membrilor.

- În acțiunea lor de răsturnarea guvernului contau pe sprijin american și englez.

- Penescu i-a propus să-i faciliteze fuga în străinătate.

- Comandor Mocanu Gh. a declarat că inițiatorul mișcării de rezistență a fost Iuliu Maniu; P.N.T. devenit cel mai de dreapta partid. Intrând în domeniul presei a afirmat la

342
777

inceput că "Dreptatea" desbătea probleme politice de dreapta.
Cu scopul mișcării de rezistență era răsturnarea regimului prin forță.

- Albu Gheorghe a declarat că Plut. Constnatinescu a adus dela Ministerul de Război în ordin secret, pe care l-a sus-tras.

Deasemenea a declarat că secția militară avea sarcina să ocupe Instituțiile de Stat în caz de răzcoală și că aparatu-l B.C.P. urma să fie arestat în 24 ore.

- Cazan Teodor a declarat că, Col. Stoica a dat dispoziții de sustragerea de ordine secrete dela unități și culegere de informațiuni.

- Gral Gheorghies Alex. La început ocolește răspunsul la întrebări, însă în cele din urmă afirmă că secția militară tindea spre o organizație subversivă.

Reproduce cuvintele lui Mihalache dintr-o conferință :
"Fiecare om să-și aibă ranița și pușca acasă".

- Col. MIHAILESCU CONST. a declarat că a primit dispozițiuni pentru elaborarea unui plan de informare dela Gral Negrei și Col. Stoica.

L-a redact însă nu a fost aplicat deoarece s-a fost ars în perioada arestărilor de un maior căruia i-a fost dat spre dactilografare.

A mai declarat - la întrebarea lui Caramino - că acesta n'a fost primit în anul 1940 la Ministerul informațiilor ca funcționar, deoarece era acuzat comunist.

- Balisc Nicolae subliniază caracterul Bat. de voluntari Iuliu Maniu (antisemit, anti-maghiar, anti-național).

Deasemenea legătura Lt. Hamilton cu Ilie Lazăr și organizația Sumanelor Negre.

Că aceste a promis tot spirjinul material și moral al Americii (înarmare, bani, alimente).

În plus legătura lui Iuliu Maniu cu acest batalion prin redactarea rapoartelor în dublu exemplar din care unul era trimis lui Iuliu Maniu.

OBSERVAȚIUNI

- Ion Mihalache, Ilie Lazăr și Col. Stoica au avut o ținută nedisciplinată, transformându-și întrebările în pledorie avocațială de insinuări.

. // .

- Deasemenea Av. Ursu, apărătorul lui Ilie Lazăr, care a pus întrebarea "Dece Balias Nicolae n'a declarat acelaș lucru și la procesul "Sumanelor Negre" ?

- În tot timpul pauzei Av. Ionel Teodorescu s'a întreținut cu Av. Lăzărescu, fratele și apărătorul acuzatului Lăzărescu, Ionel Teodorescu a consultat cu Av. Lăzărescu Codul Justiției Militare și dosarele, dând lui Lăzărescu sfaturi.

P.S.

Intrucât pauza între ședința de dimineață și cea de după amiază este scurtă, propun ca Serviciul să fie asigurat prin tură.

Pentru după amiază acestei zile va merge Dl. Petculescu.

Dimineața serviciul este asigurat de subsemnatul în continuu.

Este necesar asigurarea în continuu a serviciului de după amiază.

E. Bobei

344
31 Octombrie 1947

Doz. Plon
SECRET

BULETIN SPECIAL
=====

P.A.5
S.

În cercurile partidului liberal dinist, acuzațiile aduse lui Iuliu Maniu, și conducătorilor național-tărăniști au avut efectul de a înspăimânta pe fruntășii brătienști, care se tem să nu fie și ei implicați, întrucât în actul de acuzare este pomenit și numele lui Dinu Brătianu.

Bebe Brătianu a declarat în această privință că este uluitor cum au fost în stare Maniu și ceilalți să trateze cu niște ofițeri inferiori probleme vitale.

Bebe Brătianu și Asra Bercovici au afirmat "trebuie să recunoaștem că este un mare succes al guvernului".

+ + +

P.A.5
S.

Liberalii dinști sunt uluiți de depozitiile lui Stârcea și ceilalți care acuză pe Maniu.

Ei așteaptă depozitia șefului P.N.T. ca să vadă felul cum acesta va pune problema pentru a ști dacă cei chemați ca martori în proces membrii P.N.L.D., să adopte o atitudine de apărare a lui Maniu sau să nege a fi avut vreo cunoștință, de cele ce i se impută.

În urma depozitiilor, care au avut loc Bebe Brătianu își manifestă convingerea că și Titel Petrescu va fi implicat în această afacere.

///.

P.A.2
S.

Fruntașii liberali dinisți, Dr. Berecoviici, Bebe Brătianu și Gh. Fotino, au declarat în legătură cu procesul P.N.T. că din felul cum decurge se poate desprinde :

Unora dintre acuzați li s'a promis condamnări ușoare și în scurt timp amnistie pentru a acuza pe fruntașii țărăniști. În aceeași categorie ar fi Vasile Serdici și Roiu.

Condamnați vor fi Mihalache și Ilie Iazăr care ulterior vor fi împușcați prin formula fugii de sub escortă.

Dealtfel, a precizat Berecoviici și gazetarii străini sunt de aceeași părere și pentru a preîntâmpina o executare vor face ca posturile de radio Londra, Vocea Americii și Ankara să transmită încă în timpul procesului că se urmărește executarea inculpaților.

În ce privește pe Maniu, se crede că i se vor oferi condițiuni de existență acceptabile întrucât este bătrân și bolnav și nu mai are mult de trăit. În ce privește fondul procesului Dr. Berecoviici a spus că și gazetarii străini sunt de părere că probele sunt concludente.

+ + +

P.A.1
S.

C. Argetoianu, președinte al uniunii Naționale Muncă și Refacere susține că actul de acuzare și declarațiile martorilor dela procesul lui Maniu, pun pe Americani într-o situație grea silindu-i să recheme pe unii din reprezentanților.

Susnumitul crede că Vâșinski va utiliza la O.N.U. actele desvăluite cu ocazia procesului.

El ține ca după proces să facă declarații în

legătură cu această problemă.

+ + +

P.A.2
S.

În ziua de 29 Octombrie a.c., dr. Iagnov fruntaș al partidului social-democrat a afirmat față de Leopold Filderman că procesul conducătorilor fostului partid național țărănesc i-a situat pe social democrați între ciocan și nicotină.

Aceasta întrucât este evidentă colaborarea anglo-americanilor la acțiunile și planurile lui Maniu, și va face ca aceștia să fie supărați pe social democrați pentru atitudinea de condamnare pe care sunt siliți s'o adopte.

Filderman a precizat că "nu putem face altceva decât să renunțăm la un eventual sprijin al social-democraților englezi sau francezi care nu poate avea nici un rezultat practic.

+ + +

Pr.A.1
S.

Nicu Scărlătescu, delegatul ziarului "Ultima Oră" pentru a participa la dezbaterile procesului P.N.T., afirma aseară că președintele completului de judecată prin atitudinea sa ostilă acuzațiilor, prin întrebările și intervențiile sale, lasă impresia netă că verdictul este deja dat.

+ + +

Pr.A.1
S.

C. Zilișteanu, comentând pasajul din actul de acuzare, care se ocupă de N. Carandino, afirma că nu este exclus ca fostul director al "Dreptății" să fie cel mai ușor pedepsit, mai ales că a aruncat

întreaga responsabilitate a atitudinii ziarului,
asupra lui Iuliu Maniu.

+ + +

P.A.6
S.

Se anexează în copie o scrisoare - manifest,
semnată "Stefan", în care se face apel Armatei,
Funcționarilor publici și particulari, Colonelului
Petrescu și întregului popor să ia măsuri pentru
a salva pe Iuliu Maniu.

În scrisoarea manifest se mai îndeamnă populația
la acțiune de suprimare actualilor guvernanți și în
special a membrilor P.C.R.

Scrisoarea a fost găsită într-o cutie postală
din "Cartierul Parcul Filipescu".

22

ROMANI !

În clădirea de pe un vârf de deal în clădirea cu trei frontoane a Școlii Superioare de Războiu, care întrușchipează pe Dealul Golgetei cele trei cruce ale răstignirii, iudeii și fariseii vieții noastre încep zilele acestei părți finale a celei mai odioase crime, răstignirea unui nou Christos "judecarea" martirului neamului Iuliu Maniu...

Continuăm să trăim, să ne vedem de afaceri, de distracții și în acest timp, în mijlocul nostru și a celei mai mârșave lagități generale, un Om a cărui întreagă viață a fost o nesfârșită luptă pentru binele țării și a fiecăruia dintre noi, e dus spre moarte de un grup de ticăloși și vânduți străinilor. Cum este oare posibil aceasta ?

Unde ne este mândria și demnitatea națională ? Unde ne este revolta în fața nedreptăților strigătoare la cer ? Ne adresăm, în special ofițerilor, subofițerilor și trupeii, la vederea cărora ne creștea inima, cum suportă onoarea lor de Români și Militari ca un Maniu și ceilalți să fie insultați, batjocoriti și deprimați de o Ana Pauker, Leibovici Greza, Dej, Pătrășcanu și alți jidăvi și trădători de neam slugi ale Moscovei ?!... se revoltă și morții, au ajuns de răsul lumii din cauza nemiapomenitei pavidității de care au dat și dăm dovadă.

.//.

ROMANIA

784

Funcționari publici și particulari, după o viață de muncă, în mod samovalnic au fost îndepărtați din serviciu, sub pretextul epurării, apoi prin așa zisul cadru disponibil au mai îndepărtat încă un mare număr dintre ei și, acum în preajma iernii, sub forma comprimării oamenii complect nevinovați au fost avârliți pe drumuri și cu ei și familiile, copii și părinții lor, Unde sunt acestea? Dece nu preferă moartea de foame, moartea onorabilă luptând contra acestui ticălos regim de trădare și teroare națională? Dece? Cum a fost posibil să fie suprimați Duca, Iorga Madgearu, Armand Calinescu, etc. etc. și cum nu este posibil, pe orice cale să fie suprimați Ana Pauker, Groza, Teohari Georgescu, Dej, Pătrășcanu și toți ticăloșii, toți jidanii și toate lichelele și veneticiile care îndrăznesc să murdărească cu balele și veninul lor tare și cel mai curat fiu al ei, pe Maniu? Aurul și toate devizele alimentele și toate bogățiile au fost și sunt cărate în Rusia. Pensionarii sunt amenințați să rămână fără de pensii.

Iniințarea magazinelor generale, cartelelor cu puncte, etc. etc., sunt începutul oficial al tragediei rusești aplicată nouă.

Plata de 40% a chiriei către Stat este învătarea chiriașului de a plăti către Stat chiria, ceea ce înseamnă preludiul expropriării urbane, sau pus tarife extrem de scumpe la C.F.R. ca să nu se poată aduce alimente, ca lumea divizată în interminabile cozi și reținută zile întregi pentru un kil de car-

tofi, să nu observe mașinațiile și ticăloșiile celor
cuibăriți la conducere.

Vor să extermine pe Maniu și conducătorii
național-tărăniști, pe brătieni și conducătorii li-
berali, pe Titel Petrescu, și conducătorii adevăratu-
lui partid social-democrat, pentru ca în apropiata
prăbușire a regimului, poporul să fie crosit de
conducătorii lui firești, și astfel, profitând de
haos, după ce vor fi făcut ultimile distrugerii, să
se facă nevăzuți....

Intr'un cuvânt, vor să ne extermine prin foa-
me și teroare. Ori, dacă este vorba să murim, atunci
să-i închidem noi pe ei, iar cei cari vor muri, vor
fi demni de înaintașii noștri și mândria urmași-
lor noștri.

Mă adresez judecătorilor lui Maniu și în
special Colonelului Petrescu.

Colonel Petrescu, când au avut nevoie de D-ta,
pentru judecarea organizației "T", te-au reintegrat.
Când nu au mai avut nevoie, te-au dat afară. Azi
te-au reintegrat din nou, pentru a face în folosul
lor cea mai odioasă faptă dela trădarea lui
Christos de către Iuda vânzătorul. Iar, mâine te
vor da din nou afară, dacă nu mai rău.

Acesta este procedeul Moscovei.

Ia seama, ia bine seama. De astă dată este
vorba de Maniu. El nu este numai al României, el
este al lumii întregi.

.//.

De-l veți condamna la moartea regimului, de veți mai fi vii, furia poporului vă va sfâșia pe voi și neamurile voastre.

Iar, dacă cu dreapta pe cruce, cu stânga pe inimă în fața lui Dumnezeu și a lumii de-î veți achita gestul vostru va străfulgera în lumea în-treagă, va trece peste veacuri în versuri de legendă.

Aveți suprema ocazie să fiți sublimi sau oribili de odioși.

Mă adresez străinătății și îi cer în numele dreptății să interviev măcar acum, în ultimul minut al ceasului al doisprezecelea, pentru salvarea lui Iuliu Maniu și a României.

Trăiască România Mare !

Trăiască Regele Mihai I !

Trăiască Iuliu Maniu !

Stefan.

Îmulțiți și răspândiți cât mai mult și mai departe acest manifest.

352
30. Octombrie 1947
787

Presed.

Continuarea procesului P.N.T.
=====

Sedința de după amiază începe la ora 16.00.

- Este introdus acuzatul NICOLAE PENESCU. La început sala încă ne completă, se populează imediat ce se știe, că se audiază PENESCU.

El acuză pe Maniu de toată nenorocirea abătută asupra partidului național țărănesc și recunoaște că, datorită slăbiciunii celorlalți conducători și a sa, aceea politică de intrasigență și rezistență națională a fost imprimată partidului, încurajându-se totodată pătrunderea elementelor legionare în posturi de conducere, mai ales la tineret și la secția muncitorească.

Depoziția stărnește mult interes în rândul auditoriului.

- Urmează acuzatul CARANDINO, care aduce în sprijinul atitudinii ziarului "Dreptatea" argumentul că niciodată o gazetă de opoziție, la noi în țară, nu a avut o altă ținută. Argumentul stărnește râsul sălei întregi, mai ales când se afirmă că "Dreptatea" nu a avut niciodată o atitudine anti-sovietică sau anti-democratică.

Arată că linia gazetei era trasată de Maniu, cu care discuta și primea instrucțiuni în această materie.

În general, are o atitudine obraznică și caută cu tot dinandinsul să pozeze în victimă.

Nu a reușit să creeze această impresie nici măcar la fostii săi prieteni dintre ziaști.

Dimpotrivă, intervenția procurorului Stanciu este primită cu foarte multă simpatie de public.

- După o pauză de cinci minute, se trece la audierea acuzatului ILIE LAZAR.

Acesta, pentru a impresiona dela început arată președintelui că el a fost dotat de D-zeu cu acest dar de animator care i-a adus foarte multă nenorocire.

..

Se plânge de prigoana polițienească, care l-a urmărit tot timpul și cu toate că, spune plângând, că el n'a vrut să ia conducerea secției muncitorești, pe care MANIU l-a forțat să o conducă, în momentul când se întreabă "Ce căutam eu la conducerea muncitorilor, când nu aveam nimic comun cu ei", Sala izbucnește în râs.

A prezentat o întâlnire a sa cu Cpt. TANȚU drept o provocare a Siguranței, arătând că Tanțu este bun prieten cu Nicolschi.

- Interesul celor din sală crește, când este introdus MIHALACHE.

Acesta pe un ton pedant, caută să se transforme din acuzat în acuzator, prezintă toate acțiunile P.N.T. ca legitime și perfect în concordanță cu principiile democratice. Secția militară este prezentată ca o înjghebare foarte slabă, iar planurile militare drept o preocupare mai mult distractivă, făcute de militarii scoși din cadrele armatei în virtutea obișnuinței și mai mult ca să treacă timpul.

Președintele, energic cu alți acuzați, lasă pe Mihalache să facă incursiuni lungi în domeniul criticii privind regimul, brodând pe tema teroarei deslănțuite de Guvern, o serie de fapte improvizate ad-hoc, caută să demonstreze că ei sunt doar niște victime a luptei poporului român pentru libertate.

- O slabă licărire de inspirație, îl face pe președinte să-l întrerupă, întrebându-l "dece nu v'ați sezizat de arestările din timpul ministerarului Dvs.", la care MIHALACHE răspunde cu nerușinare că, cât a fost ministru de interne i s'a trimis o singură telegramă de către un arestat și el s'a deplasat singur la închisoare spre a-l pune în libertate. Publicul izbucnește în râs.

- Intervenția energică a procurorului Stanciu nu a fost sprijinită suficient de președinte.

- Sedința se suspendă la ora. 23.00.-

31 Oct. 1947

789 354

Desbaterile din ziua III-a în
procesul fruntesilor național-tărăniști.

În dimineața zilei de 31 Oct. au fost interogați IULIU MANIU, VASILE SERDICI și Lt.Col. STATESCU DUMITRU.

- Dela început Iuliu Maniu se arată nemulțumit că nu i se dă posibilitatea ca să facă expuneri politice, ci este constrâns să răspundă numai în limitele fiecărei întrebări.

Afirmă că nu știe cum a plecat Grigore Niculescu-Buzești, că de acest lucru a aflat după ce s'a produs și l-a aprobat.

Nu recunoaște că Mihaleche și ceilalți care urmau să fugă în străinătate trebuiau să formeze un guvern ci de a duce lupta împotriva regimului actual din țară.

Nu recunoaște cele afirmate de Penescu că cu asentimentul său au intrat legionarii în P.M.T., afirmând că în conducerea P.C.R. sunt legionari, nu la el în partid.

Afirmă că a primit numai două scrisori din străinătate, una dela Gafencu și alta dela Niculescu-Buzești, pentru ca apoi când președintele îi arată mai multe, să le recunoască.

Întrebat fiind, dacă a mulțumit lui Burton Berry că a înlesnit plecarea lui Niculescu-Buzești și Vișoianu, Maniu a declarat că i-a mulțumit pentru ajutorul dat României în războiul din 1918.

Nu recunoaște precis dacă a dat unele lămuriri reprezentanților Angliei și Americii prin Vasile Serdici, referitor la anumite probleme interne, căutând să peroreze.

Nu recunoaște că a obținut informații dela Ministerul Afacerilor Străine prin Pogoneanu sau altcineva.

- VASILE SERDICI îl acuză pe Maniu de linia imprimată partidului, recunoscând că a înmănat mai multe documente americanilor referitor la organizarea armatei, reforma agrară, colectări, etc., afirmând că acum își dă bine seama de ce urmărea acesta.

. // .

De remarcă că numitul pare a fi sincer, arătându-se pocăit și înșelat.

- Lt. Col. STATESCU DUMITRU a căutat să ocolească răspunsurile, în dorința de a nu angaja pe nimeni.

Până la urmă a recunoscut că comitetul organizației militare a elaborat un plan de dotarea în viitor a armatei cu depozite de nickel, crom și mangan.

Deasemenea că Col. STOICA în discursul ținut "despre Armata de astăzi și de mâine" prin faptul că preconiza ca toți cetățenii să aibe arme, precum și încadrarea ofițerilor disponibili în ramuri de specialitate, în diverse ministere, eluda convenția de pace, ca și Mihalache, care l-a felicitat pe Stoica de acest discurs.

30 Octombrie 1947

Dezbaterile din ziua II-a în procesul
fruntaşilor național țărăniști.

În ziua de 30 Oct. a.c., au fost interogați : VICTOR RADULESCU, POGONEANU, RADU NICULESCU-BUZESTI, ION MOCSONY-STARCEA, N. PENESCU, N. CARANDINO, ILIE LAZAR, și ION MIHALACHE.

- VICTOR RADULESCU-POGONEANU, în răspunsurile date, deși clare, a căutat totuși să nu apese pe nimeni, luându-și totul asupra sa, cu excepția cazurilor când erau piese la dosar în defavoarea celorlalți prieteni, ca scuzați.

Prin atitudinea sa lăsa să se înțeleagă că acțiunea dusă de el era patristică, deasemenea a lui Gafencu, Cretzeanu, etc., exprimându-se chiar în acest sens.

A recunoscut că a luat parte la o întrevvedere a lui Grigore Niculescu-Buzesti cu doi ofițeri americani : maior Thomas Hall și Lt. Hamilton cu care s'a discutat modalitatea procatică de organizarea unei acțiuni de rezistență în țară și străinătate în vederea răsturnării prin forță a guvernului în care scop a fost redactat apoi memorandum-ul de Grigore Niculescu-Buzesti ca reprezentant al P.N.T.

Recunoaște de asemenea că și-a însușit prin intermediul unor foști colegi - astăzi coacuzati - diferite documente privind convențiile economice româno-sovietice, etc., pe care le-a trimis în străinătate lui Grigore Niculescu-Buzesti.

Arată apoi că făcea legătura cu Iuliu Maniu cu ocazia primirii vreunei scrisori din străinătate dela grupul Grigore Niculescu Buzesti, Gafencu, Cretzeanu, etc., pe numele acestuia.

A redactat personal o împuternicire a lui Maniu, către Grigore Niculescu Buzesti, în vederea acțiunii ce urma să desfășoare acesta în străinătate, document semnat și de Brătianu și Titel Petrescu.

- RADU NICULESCU BUZESTI, frate cu fostul ministru de externe Grigore Niculescu - Buzesti, a confirmat convorbirile cu cei doi ofițeri americani, la care a participat personal.

Nu recunoaște că ar fi știut ziua și condițiunile plecă-

rii fratelui său în străinătate.

Recunoaște că i-a înmănat o scrisoare lui Maniu dela fratele său din străinătate.

Nu recunoaște că ar fi fost în curent cu acțiunile de viitor ale partidului în organizarea unei mișcări de rezistență, deși a participat la consfătuire, afirmând la cele două întâlniri cu americanii făcea oficiul de paznic la ușa și "din când în când venea în camera unde se duceau discuțiile. Tot timpul a avut un aer de sfidare.

- ION MOCSONY-STARCEA recunoaște că a participat la întrevederile cu americanii pe care el le-a înlesnit, dar numai la insistențele lui Grigore Niculescu-Buzesti, pentru cunoștințele sale de limba engleză și diplomatice.

Ion Mocsony-Stârcea, în general nu a dat răspunsuri clare, încercând prin ocoluri să distragă atenția dela întrebarea formulată, astfel că la un moment dat, președintele a fost nevoit să-l întrebe de cinci ori același lucru.

Până la urmă acuzatul Stârcea recunoaște că se încerca să se organizeze o mișcare de rezistență care să acționeze prin violență și presupune că Maniu era în curent cu mersul acestor tratative cu americanii.

- NICULAE PENESCU, a vrut să pozeze în mare democrat și în victimă totodată, afirmând că nu cunoștea activitatea organizațiilor muncitorești, nici a secției militare, ca și a tineretului de altfel pe considerentul că de acestea se ocupa exclusiv Maniu.

A arătat că linia partidului era imprimată de Maniu și în toate încercările sale de a duce o acțiune de împăcare cu partidele muncitorești n'a isbutit.

S'a contrazis afirmând mai întâi că n'a vrut să plece din țară cu toate stăruințele lui Maniu și alții, decât în ultima clipă, ca apoi să afirme că s'a gândit mai demult să plece în Franța și în acest scop a scris unui prieten, fost coleg, dar intenționa să plece "numai legal".

Nu recunoaște că Maniu i-ar fi încredințat o anumită însărcinare în străinătate.

- N. CARANDINO recunoaște că linia politică în mare a ziarului "Dreptatea" era dirijată de Maniu, socotind-o ca bună.

Afirmă că stilul folosit în "Dreptatea" era potrivit aceluia folosit întotdeauna de opoziție în politica noastră.

A încercat să pozeze în democrat, afirmând că n'a scris niciodată articole anti-semite sau anti-sovietice, el înțelegând să lupte pe căi pașnice pentru "libertățile democratice și popor" lucru ce a provocat răsete.

A remarcat că ajuns în străinătate, după indicațiunile lui Maniu, avea să ducă aceiași propagandă ca și în țară, dar numai atât, fără intenția de a colabora la formarea vreunui guvern.

- ILIE LAZAR, tot timpul a căutat să ponegrească guvernul pentru așa zisele persecuții "la care a fost supus, pe gratis declarând că n'a avut legături nici cu Aldea, nici cu Suma-nele Negre, și nici cu "Gărzile Iuliu Maniu", lucru desmintit mai târziu de Vasile Serdici.

Fuga lui Rădescu ca și pe a sa o consideră normală, pentru a-și salva existența, întrucât în țară nu mai e loc pentru ei.

Nu l-a acuzat cu nimic pe Maniu, dimpotrivă a avut numai elogii pentru el.

A afirmat că nu poate aprecia dacă politica dusă de Gafencu și ceilalți era bună sau rea, declarând că în materie de politică externă ca și muncitorească nu se pricepe.

A plâns în două rânduri, căutând să impresioneze asistența pentru așa zisul său martiraj.

- ION MIHALACHE arată că dela 23 Aug. 1944 și până la constituirea comitetului executiv (1946) Maniu hotăra nestingherit asupra liniei partidului, după aceea delegația permanentă, astfel că de linia politică toți sunt răspunzători, linie dusă după această dată.

Refuză să discute dacă orientarea dată partidului era spre dreapta, afirmând că acest for judecătoresc nu are calitatea să judece aceasta ci alegătorii și aceștia au ales linia lor.

Arată că scopurile organizațiilor profesionale erau numai spirituale.

Afirmă că a aflat despre conținutul conferinței Col. Stoica despre "Armata de astăzi și mâine" pe care a aprobat-o.

Tot timpul a avut o poziție fermă, căutând să pozeze în victima regimului.

A afirmat că a fost cel mai democrat ministru de interne din țară. O singură dată a auzit de unele abuzuri și imediat s'a deplasat sute de km. la fața locului.

794
359
30 Octombrie 1947

S. r. wh
Dom
R A P O R T

Sedința de azi dimineată a început cu interogatoriul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, care a durat dela orele 8,20 până la orele 11.

Intrebările prezidentului tind a stabili în mod public următoarele puncte:

- a) Vinovăția interogatului;
- b) Vinovăția celorlați arestați din grupul Externe;
- c) Legăturile grupului Externe cu Iuliu Maniu și directivele primite din partea acestuia;
- d) Legăturile grupului Externe cu Misiunile Americană și Britanică.

În ce privește punctul a), Victor Rădulescu Pogoneanu recunoaște cu tărie și susține rolul său de conducător al acestui grup.

Luând asupra-și întreaga răspundere, încearcă să reducă vinovăția lui Roșu, Opreșan și Emil Lăzărescu. (b).

Capitolul legăturilor cu Iuliu Maniu este ocolit cu multă grijă de acuzat care se menține tot timpul, în acest sector, în domeniul prezumțiilor, al afirmațiilor vagi, arătând că tot ce spune el are valoare numai de părere personală a sa, valabilă numai în cazul în care este recunoscută ca atare de către însuși Iuliu Maniu. (c).

În ce privește legăturile grupului Externe cu Misiunile Americană și Britanică, acuzatul recunoaște participarea Locot.Hamilton, Major Hall, (americani) și a lui Hulick (britanic) la sedințele conspirative ținute în casele Stircea și Știrbey.

Ține să menționeze însă că a înțeles să aibă întotdeauna relații dela egal la egal cu membrii Misiunilor Britanice și Americană, nescoborându-se niciodată până la rolul de agent informator al acestora (aluzie vădită la Florin Roșu pe care ar vrea să-l prezinte în această postură).

Neinteresante întrebările procurorilor.

Din partea apărării au luat cuvântul avocații acuzaților: Ilie Lazăr (des întrerupt de președinte pentru unele întrebări ce depășeau sfera sa de preocupări), Emil Oprisan, N.Carandino, Emil Lăzărescu și Iuliu Maniu.

I. Cămeș

30 Octombrie 1947 ³⁶¹
~~796~~

Procesul conducătorilor P.N.T.

- Ora 11.00 se continuă audierea acuzatului RADU NICULESCU-BUZESTI.

El descrie cum proceda la măsurile de siguranță pe care le lua când unele ședințe cu caracter secret se țineau la el acasă (în casa Stirbey).

- Se introduce acuzatul Mocsony-Stârcea, a cărui audiere durează până la ora 15.00. Depoziția devine foarte interesantă în momentul când se trece la descrierea modului și împrejurărilor în care a fost redactat memorandum-ul. El arată cu lux de amănunte, felul cum au fost duse discuțiile între Niculescu-Buzești și cei doi emisari (ofițeri) americani. Face impresia că caută să folosească cât mai multe amănunte pentru a nu lăsa timp să se vadă mai precis rolul său.

Până la urmă reușește să nu spună aproape nimic în legătură cu el.

- Ședința se suspendă până la ora 16.30.-

- Sala se menține plină, disciplină completă, pe afară nimeni afară de oamenii din posturi.

- Ziariștii străini ascund cu greu jena produsă de depozițiile acuzaților.

D. A.

30 Octombrie 1947

797

Continuarea procesului P.N.T.

Sedința de după amiază începe la ora 16.00.

- Este introdus acuzatul NICOLAE PENESCU. La început sala încă ne completă, se populează imediat ce se știe, că se audiază PENESCU.

El acuză pe Maniu de toată nenorocirea abătută asupra partidului național țărănesc și recunoaște că, datorită slăbiciunii celorlalți conducători și a sa, aceea politică de intrasiguranță și rezistență națională a fost imprimată partidului, încurajându-se totodată pătrunderea elementelor legionare în posturi de conducere, mai ales la tineret și la secția muncitorească.

Depoziția stărneste mult interes în rândul auditoriului.

- Urmează acuzatul CARANDINO, care aduce în sprijinul atitudinii ziarului "Dreptatea" argumentul că nicidecum o gazetă de opoziție, la noi în țară, nu a avut o altă ținută. Argumentul stărneste râsul sălei întregi, mai ales când se afirmă că "Dreptatea" nu a avut nicidecum o atitudine anti-sovietică sau anti-democratică.

Arată că linia gazetei era trasată de Maniu, cu care discuta și primea instrucțiuni în această materie.

În general, are o atitudine obraznică și caută cu tot dinandinsul să pozeze în victimă.

Nu a reușit să creeze această impresie nici măcar la foștii săi prieteni dintre ziariști.

Dimpotrivă, intervenția procurorului Stanciu este primită cu foarte multă simpatie de public.

- După o pauză de cinci minute, se trece la audierea acuzatului ILIE LAZAR.

Acesta, pentru a impresiona de la început arată președintelui că el a fost dotat de Dumnezeu cu acest dar de animator care i-a adus foarte multă nenorocire.

Se plânge de prigoana polițienească, care l-a urmărit tot timpul și cu toate că, spune plângând, că el n'a vrut să ia conducerea secției muncitorești, pe care MANIU l-a forțat să o conducă, în momentul când se întreabă "Ce căutam eu la conducerea muncitorilor, când nu aveam nimic comun cu ei". Sala izbucnește în râs.

A prezentat o întâlnire a sa cu Cpt. ȚANȚU drept o provocare a Siguranței, arătând că Tanțu este bun prieten cu Nicolschi.

- Interesul celor din sală crește, când este introdus MIHALACHE.

Acesta pe un ton pedant, caută să se transforme din acuzat în acuzator, prezintă toate acțiunile P.N.T. ca legitime și perfect în concordanță cu principiile democratice. Secția militară este prezentată ca o înjghebare foarte slabă, iar planurile militare drept o preocupare mai mult distractivă, făcute de militarii scoși din cadrele armatei în virtutea obișnuinței și mai mult ca să treacă timpul.

Președintele, energic cu alți acuzați, lasă pe Miha-lache să facă incursiuni lungi în domeniul criticii privind regimul, brodând pe tema teroarei deslănțuite de Guvern, o serie de fapte improvizate ad-hoc, caută să demonstreze că ei sunt doar niște victime a luptei poporului român pentru libertate.

- O slabă licărire de inspirație, îl face pe președinte să-l întrerupă, întrebându-l "dece nu v'ați sezizat de arestările din timpul ministerarului Dvs.", la care MIHALACHE răspunde cu nerușinare că, cât a fost ministru de interne i s'a trimis o singură telegramă de către un arestat și el s'a deplasat singur la închisoare spre a-l pune în libertate. Publicul izbucnește în râs.

- Intervenția energică a procurorului Stanciu nu a fost sprijinită suficient de președinte.

- Sedința se suspendă la ora. 23.00.-

364.
30 Octombrie 1947

799

Procesul conducătorilor P.N.T.

- Ora 11.00 se continuă audierea acuzatului RADU NICULESCU-BUZESTI.

El descrie cum proceda la măsurile de siguranță pe care le lua când unele ședințe cu caracter secret se țineau la el acasă (în casa Stirbey).

- Se introduce acuzatul Mocsony-Stârcea, a cărui audiere durează până la ora 15.00. Depoziția devine foarte interesantă în momentul când se trece la descrierea modului și împrejurărilor în care a fost redactat memorandum-ul. El arată cu lux de amănunte, felul cum au fost duse discuțiile între Niculescu-Buzești și cei doi emisari (ofițeri) americani. Face impresia că caută să folosească cât mai multe amănunte pentru a nu lăsa timp să se vadă mai precis rolul său.

Până la urmă reușește să nu spună aproape nimic în legătură cu el.

- Ședința se suspendă până la ora 16.30.-

- Sala se menține plină, disciplină completă, pe afară nimeni afară de oamenii din posturi.

- Zisriștii străini ascund cu greu jena produsă de depozițiile acuzatilor.

D. A.

29 Octombrie 1947

365.
800

Don

Prima zi a procesului MANIU
=====

s.
v
m

Paza exterioară a clădirii este insuficientă. Pe stradă se observă public foarte puțin. Paza interioară este bună. Sala, cu capacitate de circa 350 persoane, este plină. Publicul este liniștit și ordonat. În asistență se remarcă reprezentanții organizațiilor muncitorești din uzine, fabrici și birouri.

Completul de judecată a întârziat deschiderea ședinței cu o oră și un sfert (din informațiile noastre rezultă că această întârziere s'a produs din cauza că nu s'a adus la timp hrana deținuților). Sunt prezenți reprezentanții presei noastre și celei străine.

La deschiderea ședinței, MANIU care este strigat primul a întârziat cu circa 5 - 8 minute. (Nu se știe de ce). După strigarea martorilor, dintre care lipsesc mulți, mai ales din cei ai apărării, Carandino citează ca martori aproape pe toți ziariștii democrați, precum și pe VOITEC, PATRASCANU, BODNARAS.

MANIU ridică incidentul prin care cere ca toții martorii să fie citați și formulează cererea de amânare a procesului, motivând că nu a avut timp suficient să studieze dosarul. Incidentul de mai sus se respinge, arătându-se că dosarele au stat la dispoziția inculpaților mai decât era timpul prevăzut de lege (C.J.M.).

MIHAIA CHE renunță atât la apărare cât și la martori.

POGONEANU și CARANDINO, cu toate interdicția Președintelui, discută între ei. După respingerea incidentului ridicat de MANIU, POGONEANU precum și câțiva avocați ai apărării au vrut să mai ridice alte incidente, dar au fost împiedecați de Președintele Tribunalului.

În general acuzații arată bine, nu sunt abătuți.

La ora 11, se trece la citirea actului de acuzare, citire care probabil se va termina înainte de masă, urmând ca redeschiderea ședinței să se facă la ora 16.-

La intrarea în boxă a acuzaților, atitudinea cea mai reverențioasă față de Maniu a avut ILIE LAZAR.

Dintre ceilalți acuzați, au dat mâna cu Maniu, la intrarea în boxă, PENESCU, MIHALACHE, CARANDINO și RADU NICULESCU BUZESTI.

Atitudinea cea mai distantă, păstrată atât la intrare cât și în tot timpul desbaterilor, o are acuzatul SERDICI, deasemenea a avut aceeași atitudine în timpul pauzei.

În timpul deliberării Curții, acuzații care s'au strâns în jurul lui MNAIU, sunt POGONEANU, RADU NICULESCU BUZESTI, MIHALACHE și ILIE LAZAR. Ceilalți au avut o atitudine rezervată.

Prima zi a procesului MANIU

Paza exterioară a clădirii este insuficientă. Pe stradă se observă public foarte puțin. Paza interioară este bună. Sala, cu capacitate de circa 350 persoane, este plină. Publicul este liniștit și ordonat. În asistență se remarcă reprezentanții organizațiilor muncitorești din uzine, fabrici și birouri.

Completul de judecată a întârziat deschiderea ședinței cu o oră și un sfert (din informațiile noastre rezultă că această întârziere s'aprodus din cauza că nu s'a adus la timp hrana deținuților). Sunt prezenți reprezentanții presei noastre și celei străine.

La deschiderea ședinței, MANIU care este strigat primul a întârziat cu circa 5 - 8 minute. (Nu se știe de ce). După strigarea martorilor, dintre care lipsese mulți, mai ales din cei ai apărării, CARANDINO citează ca martori aproape pe toți ziaristii democrați, precum și pe VOITEC, PATRASCANU, BODNARAS.

MANIU ridică incidentul prin care cere ca toți martorii să fie citați și formulează cererea de amânare a procesului, motivând că nu a avut timp suficient să studieze dosarul. Incidentul de mai sus se respinge, arătându-se că dosarele au stat la dispoziția inculpaților mai decât era timpul prevăzut de lege (C.J.M.).

MIHAIACHE renunță atât la apărare cât și la martori.

POGONEANU și CARANDINO, cu toate interdicția Președintelui, discută între ei. După respingerea incidentului ridicat de MANIU, POGONEANU precum și câțiva avocați ai apărării au vrut să mai ridice alte incidente, dar au fost împiedecați de Președintele Tribunalului.

În general acuzații arată bine, nu sunt abătuti.

La ora 11, se trece la citirea actului de acuzare, citire care probabil se va termina înainte de masă, urmând ca redeschiderea ședinței să se facă la ora 16.-

La intrarea în boxă a acuzaților, atitudinea cea mai revoltătoare față de Maniu a avut ILIE LAZAR.

Dintre ceilalți acuzați, eu dat mâna cu Maniu, la intrarea în boxă, PETESCU, MIHALACHE, CARANDINO, și RADU NICULESCU BUZESTI.

Atitudinea cea mai distantă, păstrată atât la intrare cât și în tot timpul desbaterilor, o are acuzatul SERDICI, deasemenea a avut aceeași atitudine în timpul pauzei.

În timpul deliberării Curții, acuzații care s'au strâns în jurul lui MANIU, sunt POGONEANU, RADU NICULESCU BUZESTI, MIHALACHE și ILIE LAZAR. Ceilalți au avut o atitudine rezervată.

29 Oct. 1980

369.

de R. P. P.

Sedința de după amiază a
procesului conducătorilor P.N.T.

=====

La ora 15.30 încep să sosească grupuri, în special de muncitori, care vor să-și ocupe locul în sală din timp.

Din cauza unui sistem mai defectuos ca dinaintea, oamenii sunt ținuti în trei locuri : primul jos afară în fața primului cordon de jandarmi; al doilea la ușa de intrare exterioară; iar al treilea în gang în fața hall-ului.

La ușa de intrare, înghesuială este așa de mare, încât ziaristii și apărarea pătrund cu mare greutate.

Subofițerul dela ușa, cu un teanc de bilete de intrare în mână, nu știe cum să țină piept năvalei.

Fără îndoială, sistemul de control este extrem de greoi și defectuos.

La ora 16.10, când Curtea a intrat în sala de ședințe, jumătate din ea era goală, iar grupurile de oameni stăteau afară așa cum am arătat încă dela ora 15.30.

- Pentru a îmbunătăți sistemul și a evita aglomerarea, trebuie neapărat deschise două intrări : una pentru ziaristi, presă și eventual permanenți și una pentru restul publicului.

Pe biletele permanente, trebuie aplicată o stampilă de control, pentru a nu mai fi verificate de fiecare dată tablourile, operație care cere foarte mult timp.

- S'a trecut la audierea inculpaților, începându-se cu FLORIN ROIU.

El este dispus să vorbească, acest fapt se știe mai ales din timpul cercetărilor.

Cred însă că n'a fost suficient exploatată această dispoziție a lui. Evită nu cu destulă dibăcie întrebările care îl privesc direct. Procurorul Col. Stanciu pune câteva întrebări privitoare la activitatea sa, destul de bogată de altfel, dar nu este ajutat suficient de Președinte.

Avocatul Ionel TEODOREANU caută să profite chiar, de unele contradicții ale acuzatului.

- Se trece la interogarea acuzatului EMIL LAZARESCU, care caută să-și fixeze un rol secundar, în sustrăgerea actelor dela Ministerul de Externe.

O nouă intervenția a Col. Stanciu reușește să obțină câteva precizări.

Sala, plină de data aceasta, începe să comenteze vădita rea credință a acuzatului.

- Vine la rând CAMIL DEMETRESCU. Acesta stărnește rumoare în sală, prin încercarea grosolan mascată de a o face pe omul "lipsit de memorie" : nu-și aduce aminte de nimic; nu poate preciza nimic. În sală se aud murmure de desaprobare și indignare.

Intervine apărarea, încercând să scuze pe acuzat că are temperatură.

Din nou, Col. Stanciu pune câteva întrebări tăioase, privite cu simpatie de public, dar nu cu prea mari rezultate.

Acuzatul continuă a arăta că nu-și aduce aminte de nimic.

Convingerea generală este că CAMIL DEMETRESCU e un ticălos de cea mai joasă speță.

- Este introdus acuzatul EMIL OPRISAN.

Forțe stăpân pe el și hotărât. A fost stingherit în parte, la început, de unele întrebări ale Președintelui, în declarațiunile sale clare și precise.

El a desvăluit în fața întregii săli, atentă până la încordare, legăturile cu spionii străini și halul de decadență morală a grupului de fugari P.N.T. în străinătate, care din cei 6.000.000 de fr. elv. furați poporului român, trăesc în lux și destrăbălare.

Arată în acelaș timp, munca fără preget depusă de către delegația Guvernului Român la Conferința Păcii din Paris.

A fost bine că cel puțin la sfârșit, a fost lăsat să vorbească.

- Apărarea a rămas uluită de această spovedanie.

- Sedința se suspendă la orele 22 și rămâne să fie continuată mâine dimineață la ora 8.-

29 Oct. 1947

871
806

Sedința dă după amiază a
procesului conducătorilor P.N.T.

=====

La ora 15.30 încep să sosească grupuri, în special de muncitori, care vor să-și ocupe locul în sală din timp.

Din cauza unui sistem mai defectuos ca dinaintea, oamenii sunt ținți în trei locuri : primul jos afară în fața primului cordon de jandarmi; al doilea la ușa de intrare exterioară; iar al treilea în gang în fața hall-ului.

La ușa de intrare, înghesuială este așa de mare, încât ziaristii și apărărea pătrund cu mare greutate.

Subofiterul dela ușă, cu un teanc de bilete de intrare în mână, nu știe cum să țină piept masei.

Fără îndoială, sistemul de control este extrem de greoi și defectuos.

La ora 16.10, când Curtea a intrat în sala de ședințe, jumătate din ea era goală, iar grupurile de oameni stăteau afară așa cum am arătat încă dela ora 15.30.

- Pentru a îmbunătăți sistemul și a evita aglomerarea, trebuie neapărat deschise două intrări : una pentru ziaristi, presă și eventual permanenți și una pentru restul publicului.

Pe biletele permanente, trebuie aplicată o stampilă de control, pentru a nu mai fi verificate de fiecare dată tablourile, operație care cere foarte mult timp.

- S'a trecut la audierea inculpaților, începându-se cu FLORIN ROIU.

El este dispus să vorbească, acest fapt se știe mai ales din timpul cercetărilor.

Cred însă că n'a fost suficient exploatată această dispoziție a lui. Evită nu cu destulă dibăcie întrebările care îl privesc direct. Procurorul Col. Stanciu pune câteva întrebări privitoare la activitatea sa, destul de bogată de altfel, dar nu este ajutat suficient de Președinte.

Avocatul Ionel TEODOREANU caută să profite chiar, de unele contradicții ale acuzatului.

- Se trece la interogarea acuzatului EMIL LAZARESCU, care caută să-și fixeze un rol secundar, în sustragerea actelor dela Ministerul de Externe.

O nouă intervenția a Col. Stanciu reușește să obțină câteva precizări.

Sala, plină de data aceasta, începe să comenteze vădită rea credință a acuzatului.

- Vine la rând CAMIL DEMETRESCU. Acesta stărnește rumoare în sală, prin încercarea grosolan mascată de a o face pe omul "lipsit de memorie" : nu-și aduce aminte de nimic; nu poate preciza nimic. În sală se aud murmure de desaprobare și indignare.

Intervine apărarea, încercând să scuze pe acuzat că ar fi temperatură.

Din nou, Col. Stanciu pune câteva întrebări tăioase, privite cu simpatie de public, dar nu cu prea mari rezultate.

Acuzatul continuă a arăta că nu-și aduce aminte de nimic.

Convingerea generală este că CAMIL DEMETRESCU e un ticălos de cea mai joasă speță.

- Este introdus acuzatul EMIL OPRISAN.

Foarte stăpân pe el și hotărât. A fost stingherit în parte, la început, de unele întrebări ale Președintelui, în declarațiunile sale clare și precise.

El a desvăluit în fața întregii săli, atentă până la încordare, legăturile cu spionii străini și halul de decadență morală a grupului de fugari P.N.T. în străinătate, care din cei 6.000.000 de fr. elv. furati poporului român, trăiesc în lux și destrăbălare.

Arată în acelaș timp, munca fără proget depusă de către delegația Guvernului Român la Conferința Păcii din Paris.

A fost bine că cel puțin la sfârșit, a fost lăsat să vorbească.

- Apărarea a rămas uluită de această spovedanie.

- Sedința se suspendă la orele 22 și rămâne să fie continuată mâine dimineață la ora 8.-

808
378

Процесс Н.П.П.-Маниу

30.X.1947 г.

30-го октября с.г. были допрошены : Виктор Радулеску-Погоняну, Раду Никулеску-Бузешть, Ион Мочони Стырча, Н. Пенеску Н. Карандино, Илие Лазар и Ион Михадаке.

Виктор Радулеску-Погоняну, в своих ответах, хотя и ясных, старался все же не вмешивать никого, беря на себя всю ответственность, за исключением тех случаев когда в досье находились документы говорившие против остальных его друзей, обвиняемых в этом же процессе.

Своим поведением, вышеуказанный давал понять, что проводимая им деятельность была патриотической, подобно тому как и деятельность Гафенку, Крецяну и др., причем он даже выразился в этом духе.

Он признал, что присутствовал при встрече происшедшей между Григорием Никулеску-Бузешть с двумя американскими офицерами : Томасом Халл и лейтенантом Хамилтон, во время которой обсуждался практический способ для того, чтобы организовать движение сопротивления в стране и за границей с целью насильственного низвержения правительства. С этой же целью был затем средактирован меморандум Григорием Никулеску-Бузешть в качестве представителя Н.П.П.

Он также признал, что при помощи некоторых из своих бывших коллег - ныне сообвиняемых - присвоил различные документы касающиеся румынско-советских экономических договоров и т.д., которые он отправил за границу Григорию Никулеску-Бузешть.

Далее, он указал, что устанавливал связь с Илием МАНИУ

по случаю получения какого либо письма из за границы от группы Григоре Никулеску-Бузешть, Рафенку, Крестьяну и т.д., от его имени.

Он составил лично документ путем которого Елий Маниу уполномочивал Григория Никулеску-Бузешть в виду деятельности, которую последний должен был проводить за границей, причем этот документ был подписан также Братиану и Тителем Петреску.

Раду Никулеску-Бузешть, брат бывшего министра иностранных дел, Григория Никулеску-Бузешть, подтвердил разговор с обоими американскими офицерами, на котором он лично присутствовал.

Не признает, что ему были известны день и условия отъезда его брата за границу.

Сознается в том, что вручил Маниу письмо от своего брата из заграницы.

Не сознается в том что был в курсе дела по организации партии, в будущем, движения сопротивления несмотря на то что принял участие в совещании, утверждая, что во время двух встреч с американцами, он стоял как охранник у дверей и только изредка приходил в комнату где велись переговоры. Все время держит себя вызывающе.

Ион Мочони-Стырча сознается в том, что участвовал в совещании с американцами, совещание которым он способствовал но только по настояниям Григория Никулеску-Бузешть, из-за своих знаний дипломатии и английского языка.

Ион Мочони-Стырча в общем, не дает ясных ответов, стараясь околичностями отвести отвлечь внимание от заданного ему вопроса, так что, в конце концов, председатель был принужден пять раз ставить ему тот же самый вопрос.

В конце концов, обвиняемый Стырча сознается, что существовала попытка организовать движение сопротивления, действующее путем насилия и предполагает, что Маниу был в курсе дела этих переговоров с американцами.

Николай Пенеску пожелал выставить себя как большого демократа и одновременно и жертву, утверждая что ему не были известны ни деятельность рабочей организации, ни военного отдела, ни молодежи, ссылаясь на то, что этим занимался исключительно Маниу.

Он указал на то, что линия партии всегда была указываемая Маниу и что все его попытки примирения с рабочими партиями ему не удалось.

Он противоречил себе утверждая, что сначала, несмотря на все старания Маниу, и других, он не хотел уехать из страны а потом, в последний момент, заявил, что он уже давно собирался уехать из Румынии и даже с этой целью написал одному другу но этот отъезд должен был быть законным.

Он не сознается в том, что Маниу дал ему особое поручение за границей.

Николай Карандино сознается в том, что общая политическая линия газеты "Дрептата" была указываемая Маниу и он находил ее правильной.

Утверждает, что стиль к которому прибегала "Дрептата" соответствует стилю всех оппозиционных газет нашей политической жизни. Пытается выставить себя демократом, утверждая, что он никогда не писал антисемитских или же антисоветских статей потому что он всегда находил нужным бороться мирным путем за народную и демократическую свободу. Это заявление вызвало в зале смех.

Сознается в том что уехав за границу по директивам полученным от Маниу, он вел бы ту же самую пропаганду что и в стране, без того, чтобы иметь намерение сотрудничать для формирования какого нибудь правительства.

Илие Лазар все время старается очернить правительство из-за всех преследований которым он был подвержен совершенно напрасно, утверждая, что он не имел связей ни с Алдей, ни с "Черными Сермягами" и ни с "Гвардией Илиа Маниу". обстоятельство, которое было опровергнуто позже Василием Сердичем.

Он считает бегство Радеску, как и свое, необходимым для того, чтобы спасти свою жизнь, потому что в Румынии для них нет больше места.

Не обвиняет ни в чем Маниу, напротив, находит только похвалы для него.

Утверждает, что не может определить была ли политика Гафенку хороша или нет, заявляя, что во внешней и в рабочей политики он не разбирается.

Начинал плакать два раза, стараясь произвести впечатление на присутствующих, по поводу своего так называемого мученичества.

Ион Михалаке указывает, что начиная с 23-го августа 1944 года, и до собрания Исполкома, /1946 /, Маниу беспрепятственно указывал политическую линию партии, а после этого постоянная делегация, так что все являются ответственными за эту линию.

Отказывается обсуждать была ли ориентировка партии на-праю, утверждая, что эта судебская инстанция не имеет право это судить, и что это дело избирателей и эти выбрали их линию.

Утверждает, что он знал содержание лекций полковника Стойка о "Сегодняшней и завтрашней армии" и что он утвердил

ее содержание.

Все время держал себя решительно и старался показать себя как жертву режима.

Утверждает, что был самым демократическим министром Внутренних Дел и что только единственный раз услышал о некоторых злоупотреблениях и тогда выехал на место за сотню километров.

Процесс Н.И.И. Мангу

30.7.1947 г.

30-го октября с.г. были допрошены : Виктор Радулеску-Погоняну, Раду Никулеску-Бузешть, Гюн Мочони Стирма, Н. Пенеску Н. Карандино, Илие Лазар и Ион Мардалакс.

Виктор Радулеску-Погоняну, в своих ответах, хотя и лживых, старался все же не вмешивать никого, беря на себя всю ответственность, за исключением тех случаев когда в досье находились документы говорящие против остальных его друзей, обвиняемых в этом же процессе.

Своим поведением, вышеуказанный давал понять, что проводимая им деятельность была патристической, подобно тому как и деятельность Габенку, Фрешилу и др., причем он даже выражался в этом духе.

Он признал, что присутствовал при встрече происшедшей между Григорием Никулеску-Бузешть с двумя американскими офицерами : Томасом Халл и лейтенантом Уампильтон, во время которой обсуждался практический способ для того, чтобы организовать движение сопротивления в стране и за границей с целью насильственного низвержения правительства. С этой же целью был затем сформулирован меморандум Григорию Никулеску-Бузешть в качестве представителя Н.И.И.

Он также признал, что при помощи некоторых из своих бывших коллег - ныне осужденных - присвоил различные документы касавшиеся румынско-советских экономических договоров и т.д., которые он отправил за границу Григорию Никулеску-Бузешть.

Далее, он указал, что устанавливал связь с Глием МАНГУ

по случаю получения какого либо письма из за границы от группы Григоре Никулеску-Бузешть, Гафенку, Крестьяну и т.д., от его имени.

Он составил лично документ путем которого Или Ману уполномочивал Григория Никулеску-Бузешть в виду деятельности, которую последний должен был проводить за границей, причем этот документ был подписан также Брадману и Тителем Петреску.

Радун Никулеску-Бузешть, брат бывшего министра иностранных дел, Григория Никулеску-Бузешть, подтвердил разговор с обоими американскими офицерами, на котором он лично присутствовал.

Не признает, что ему были известны день и условия отъезда его брата за границу.

Сознается в том, что вручил Маниу письмо от своего брата из заграничья.

Не признается в том что был в курсе дела по организации партии, в будущем, движения сопротивления несмотря на то что принял участие в созидании, утверждая, что во время двух встреч с американцами, он стоял как охранник у дверей и только изредка приходил в комнату где велись переговоры. Все время держит себя в стороне.

Ион Мочони-Стирча признается в том, что участвовал в совещании с американцами, совещание которым он способствовал не только по настоянию Григория Никулеску-Бузешть, из-за своих знаний дипломатии и английского языка.

Ион Мочони-Стирча в общем, не дает ясных ответов, стараясь окольными путями избежать внимания от заданного ему вопроса, так что, в конце концов, председатель был принужден пять раз ставить ему тот же самый вопрос.

В конце концов, обвиняемый Стырча сознается, что существовала попытка организовать движение сопротивления, действующее путем насилия и предполагает, что Манну был в курсе дела этих переговоров с американцами.

Николай Пенеску пожелал выставить себя как большого демократа и одновременно и жертву, утверждая что ему не были известны ни деятельность рабочей организации, ни военного отдела, ни молодежи, ссылаясь на то, что этим занимался исключительно Манну.

Он указал на то, что линия партии всегда была указываемая Манну и что все его попытки примирения с рабочими партиями ему не удалось.

Он противоречил себе утверждая, что сначала, несмотря на все старания Манну, и других, он не хотел уехать из страны и потом, в последний момент, заявил, что он уже давно собирался уехать из Румынии и даже с этой целью написал одному другу но этот отъезд должен был быть законным.

Он не осознает в том, что Манну дал ему особое поручение за границей.

Николай Карандино осознает в том, что общая политическая линия газеты "Дрептата" была указываемая Манну и он находил ее правильной.

Утверждает, что стиль к которому прибегала "Дрептата" соответствует стилю всех оппозиционных газет нашей политической жизни. Пытается выставить себя демократом, утверждая, что он никогда не писал антисемитских или антисоветских статей потому что он всегда находил нужным бороться мирным путем за народную и демократическую свободу. Это заявление вызвало в зале смех.

Сознается в том что уехав за границу по директивам полученным от Маниу, он шел бы ту же самую пропаганду что и в стране, без того, чтобы иметь намерение сотрудничать для формирования какого нибудь правительства.

Илие Лазар все время старается очернить правительство из-за всех преследований которым он был подвержен совершенно напрасно, утверждая, что он не имел связей ни с Асдей, ни с "Черными Сервитант" и ни с "Гвардией Гила Маниу". обстоятельство, которое было опровергнуто позже Василием Сердичем.

Он считает бедство Радесту, так и себе необходимым для того, чтобы спасти свою жизнь, потому что в Румунии для них нет больше места.

Не обвиняет ни в чем Маниу, напротив, находит только похвалы для него.

Утверждает, что не может определить была ли политика Гагенку хороша или нет, заявляя, что во внешней и в рабочей политики он не разбирается.

Начинал плакать два раза, стараясь произвести впечатление на присутствующих, по поводу своего так называемого мученичества.

Ион Миталаше указывает, что начиная с 23-го августа 1944 года, и до собрания Исполкома, /1946 /, Маниу беспрерывственно указывал политическую линию партии, а после этого продолжал делегация, так что все являются ответственными на эту линию.

Отказывается обсуждать была ли ориентировка партии на-право, утверждая, что эти судебская инстанция не имеет право это судить, и что это дело избирателей и эти выбрали их линию.

Утверждает, что он знал содержание лекций полковника Стойка о "Сегодняшней и завтрашней армии" и что он утвердил

ее содержания.

Все время держал себя решительно и старался показывать себя как жертву режима.

Утверждает, что был самым демократическим министром Внутренних Дел и что только единственный раз услышал о некоторых злоупотреблениях и тогда выехал на место за сотни километров.

383-
818

Мис.

31-го октября 1947 г.

ПРОЦЕСС Н.П.П.-Маниу.

Утром 31-го октября с.г. были допрошены : Елий Маниу, Василе Сердич и лейт. полк. Станеску Думитру.

С самого начала МАНИУ высказывает свое недовольство тем, что ему не дана возможность делить политическое заключение и заставляя отвечать только на вопросы.

Утверждает, что не знает каким образом уехал Григоре Никулеску-Бузэшти, что узнал об этом только после отъезда и одобрил этот отъезд.

Не признает что Михалако и другие которые должны были умереть за границу, предполагали сформировать новое правительство а что они должны были только бороться против настоящего румынского правительства. Не признает утверждаемое Пенеску, что он якобы дал свое согласие на принятие легионеров в Н.П.П., утверждал, что в руководстве румынской Компартии находятся легионеры, а не в партии Маниу.

Заявляет, что он получил только 2 письма из за границы, одно от Гафаниу и другое от Никулеску-Бузэшти, с тем, чтобы после когда председатель показывает ему несколько писем, признать их всех.

Будучи задан вопрос благодарил ли он Вуртона Берри, который способствовал отъезду Никулеску-Бузэшти и Вилтояну, Маниу заявил, что благодарил его за помощь оказанную Румынии в войну 1918 года.

Не признает дал ли кое какие об'явления представителям Англии и Америки, через Василе Сердича, что касается различных

внутренних вопросов и пытается возразить.

Он сознается в том, что получил сведения из М.И.Д.-а через Погоняну или когонибудь другого.

- Василье Сердич обвинил Маниу в лжи навязанной парти, и сознается в том, что передал некоторые документы американцам, документы относились к организации армии, аграрной реформы, сбора зерна и другие, утверждая, что теперь хорошо отдает себе отчет в том, что преследовал Маниу.

Надо заметить, что Сердич на самом деле действительно раскаялся.

Лейт.полк. Статеску Димитру, старался избежать вопросов с тем, чтобы не замечать ничего. В конце концов признается, что комитет военной организации составил план снабжения армии депозитами никеля, хрома и марганца.

Также сознается, что полковник Стойка в лекции о "Современной и западной армии", тем самым что настаивал на том чтобы все граждане имели оружие, а также и на том, чтобы все отчисленные офицеры специализировались бы в различных министерствах, обобщал предложения мирного договора, также как и Михалаче, который поздравил Стойку с этой лекцией.

1-го ноября 1947г.

Доклад относительно заседания процесса Н.И.П.
именного место 1-го ноября с.г. утром

Заседание началось в 9ч.30м. и продолжалось до 13ч.

Были явлены следующие свидетели: Ген. в запасе Гр. Стойка, Ген. в запасе Георгиу Эмиль, командор Чорю, командор Йокагу Г., унтер офицер в запасе Албу Георге, генерал Георгиеш Алекс., полковник Михайлеску Конст., полковник Лесекан Тон и Валиак Николае.

Свидетели дали показания благоприятные обвинительной речи.

Так например:

- Генерал Стойка подтвердил что был составлен план по организации армии в военном отделе Н.И.П. и по руководству отдела по политической линии подчиненной Глиу Маниу.

С этой целью он признает встречи с Маниу и Михалаке.

- Генерал Георгиу Эмиль отдал себе отчет, что при посредстве организации армии национал-царантоси преследовали цель свергнуть режим силой.

Он вручил Маниу работу об организации авиации, который пообещал, что рассмотрит его.

Он признал что план /труд/ если бы попал в руки злонамеренного человека и был бы осуществлен, то этим был бы нарушен мирный договор.

- Командор Чорю Константин /самые поразительные обвинения/ Михалаке попросил его вербовать офицеров различного рода оружия для военного отдела.

- Воспроизводит заявление Михалаке сделанное генералу Георгиу "Не идет в счет человек пользующийся престижем, а человек первой линии, человек барикад" его относительно вербовки членов.

- В своих действиях для свержения правительства они рассчитывали на американскую и английскую помощь.

- Пенеску предложил ему поспособствовать его бегству за границу.

- Командор Мокану Г. заявил, что инициатором движения сопротивления был Илия Маниу: Н.И.П. одолевший сапог правой партии. Иосифинеску прервал он заявил вначале, что газета "Дрептатя" обсуждала политические вопросы правого направления, что целью движения сопротивления было свержение правительства силой.

- Албу Георге заявил, что старшина Константинеску принес из Военного Министерства секретный приказ, похищенный им.

Он заявил также что военный отдел имел задание занять государственные учреждения в случае восстания и что аппарат И.И.П. должен был быть арестован в 24 часа.

- Назан Теодор заявил, что полковник Стойка дал распоряжение похищать секретные приказы из частей и собирать информации.

- Генерал Георгиев Алеко вначале избегает отвечать на вопрос, но, в конце концов, что военный отдел стремился превратиться в подпольную организацию.

воспроизводит слова Михалеску сказанные в одной из речей: "Каждый человек должен иметь дома свой ружье и ружье".

- Полковник Михалеску Констант. заявил что получил предписание от генерала Негрей и полковника Стойки составить план информирования.

Этот план был составлен, но не был применен так как его смог во время арестов один майор, которому он был дан для перепечатки на машинке.

Он заявил также - на вопрос Карандино - что последний не был принят в 1940г. в Мин.Информаций в качестве служащего так как его обвиняли в том что он является коммунистом.

82
384

- Балиак Николае подчеркивает характер батальон добровольцев имени "Илия Маниу" /антисемитский, антивенгерский, антинациональный/, а также связь лейтенанта Хемильтона с Илией Лазар и организацией "Черных Сермяг".

Что Хемильтон пообещал полную материальную и моральную поддержку со стороны Америки /вооружение, деньги, продукты/.

Он подчеркнул также связь Илия Маниу с этим батальоном при помощи докладов которые печатались в двух экземплярах из которых один посылался Илию Маниу.

Примечание.

- Ион Михалаке, Илие Лазар и полковник Стойка вели себя недисциплинировано превратив свои вопросы в адвокатские речи ^{инсинуирующие}

- Адвокат Урсу защитник Илие Лазар так же вел себя недисциплинированно задав вопрос: "Почему Балиак Николае не дал такие же показания и на процессе "Черных Сермяг" ?

- Во все время перерыва адвокат Ионел Теодоряну разговаривал с адвокатом Лазареску, братом и защитником обвиняемого Лазареску; Ионел Теодоряну просматривал вместе с адвокатом Лазареску Кодекс Военной Гестиции и досье, давая Лазареску советы.

4-го ноября 1947 г.

~~823~~
388

№ 3403.

Д о к л а д

открытию процесса бывших руководителей Н.И.П.
Заседание началось в 3.11.1947 г. после обеда.

Заседание началось в 17 ч. 15 м., хотя оно было объявлено на 15 ч. 30 м.

В понедельник, 3-го ноября с.г. после обеда были прочитаны обвинительные речи прокуроров полковника Александреску Петра, а затем полковника Станчиу.

Во время чтения обвинительной речи, Трибунал, прокуроры, обвиняемые и присутствующая публика были засняты в фильме. Однако, Маниу закрыл свое лицо шляпой, чтобы его лицо не было снято, проявляя большое недовольство по поводу кино-съемки.

Обвинительная речь прокурора полковника Петра Александреску, была очень слабой. Он ограничился в общем только цитатами из всех писем адресованных Маниу, "минутами" и меморандумом, подчеркнув, что он проанализирует их, не сделав этого однако.

Он указал, в один момент, что приступит к изложению "бегства из Тамадеу", запутавшись затем в целом ряде незначительных и бесполезных вещей, забыв говорить о том, что он наметил себе. Он цитировал вещи, которых не нужно было упомянуть и которые послужат элементами в пользу защиты обвиняемых.

Так например роль организаций, во время выборов, предусмотренных в меморандуме, будет покровительство кандидатов, чтобы защитить их против неоправданного террора.

Также, "всемерно будет захватить власть в стране фанатичным политическим меньшинством", т.е. нынешним правитель-

ством, не сделав никаких комментариев и анализа.

Другой случай, говоря о совете данным г-ном министром Теохари Джорджеску Николаю Пенеску, по случаю празднования дня 8-го ноября 1945 года, запретить безответным элементам делать беспорядки, последний пошел к Килио Маниу сообщить ему об этом, как раз тогда сформировалась колонна приблизительно в 100 человек, которые выкрикивали перед домом последнего, хорошо известный лозунг "Король и Родина", Маниу и Михалаке присутствовавшие там, очень радовались, не показав, что последний не только не послушал просьбы г-на министра Теохари Джорджеску, а именно они организовали эту провокацию.

Из обвинительной речи военного прокурора, полковника Александреску Петра, не видно логической связи между событиями. Оратор путается иногда, ошибочно называет имена некоторых, например Иоана Бужор, вместо Иона Бужой и т.д., что наводит скуку, таким образом, что вся публика в зале не следит за чтением, проявляя усталость и недовольство прокурором.

Наоборот, обвиняемые радуются, отметив отсутствие подготовки прокурора, а иногда смеются нахально над отсутствием ясности в связи с преступлениями совершенными ими.

Он сделал еще одну политическую ошибку, заявив, что в то время когда героические румынские войска воевали в горах Татра, Н.П.П. вел политику в пользу буржуазии.

Обвинительная речь прокурора полковника Станину, из Дивизии Тудор-Владимиреску, была довольно хорошей, он пополнил недостатки предыдущего оратора.

Он изложил события в логической связи, был динамичным и проанализировал политические последствия и цели преследуемые Н.П.П. Его слушали с большим вниманием, в частности и благодаря живому тону речи и сарказму против обвиняемых, поместив в речи такие иронии как "Человек с металлическим рассудком - Погоняну"

"Одинко из Бадачина" и т.д.

После введения, в котором он показал, что обвиняемые занимались шпионажем, что председатель поправил, указав, что речь идет о государственном преступлении, полковник Станчиу сказал, что эти действия были организованы путем нескольких агентств.

Например, первое агентство руководимое Сердичем поставляло американцам документы, второе агентство, в состав которого входила группа из М.И.Д., во главе с Погоняну, третье под руководством Михалаке занималось оборотом информативного материала по политическим, военным и экономическим вопросам, который также доставлялся американцам.

Он указывает на встречи Маниу с Уольманом, Берри и т.д. что видно из показаний Сердича. Маниу просил их вмешаться более категорически против демократического правительства.

Затем о заграничной группе, о беседах с американскими офицерами Григория Икулеску-Бузешти, уполномоченного Н.П.П., в непосредственной связи с Маниу, о составлении "минуты" и меморандума, а затем о осуществлении на деле последнего путем отправки за границу Бузешти и попытки послать последние Михалаке, Пенеску и других.

А также об организации так называемого военного профессионального кружка.

После этого, полковник Станчиу перешел к перечислению поступков Н.П.П., начиная с 1923 года, как-то : политика Н.П.П. по отношению к рабочим - Гривица, Лупени.

Выгоды осуществленные политическими сторонниками Маниу во время их пребывания у власти, подписание страны иностранному капитализму, упразднение профсоюзов, сотрудничество с "Железной Гвардией", помощь оказанная Антонеску при посредстве специалистов - прочитав официальное коммюнике Н.П.П. подписанное Маниу о том, что он не причинять затруднений бывшему маршалу.

Сотрудничество с Радеску, позиция по отношению к аграрной реформе и вообще ко всем созидательным реформам правительства

Грозы, указав какой линии они придерживались, а также на роль сыгранную газетой "Дрептатя".

Он изложил очень хорошо, связав между собой все события, осудив вообще все действия Н.П.П. и ее передовиков. Но он не инкадрировал однако, как и его предшественник, текстами закона, совершенные преступления.

Во время обвинительной речи полковника Станциу, Маниу Илие Лазар и Карандино вели себя презрительно, иронически улыбаясь, а иногда даже смеясь.

Во время перерыва, Михалаке попросил одного из адвокатов - бывшего военного прокурора - ~~иногда~~хлопотать о прекращении на день процесса, для того, чтобы рассмотреть обвинительную речь.

Заседание закончилось в 1-ом часу ночи.

5-го ноября 1947 г.

827

392

№ 3426.

Д о к л а д

Относительно дебатов именных место
4-го ноября с.г. на процессе Н.П.П.

— — —

Заседание открывается в 17 ч. 15 м., причем слово дается государственному защитнику Михалаке, адвокату Григорию Добрович.

Защитник признает, что имея в виду документы вполне доказывающие виновность, находящиеся в деле, его обязанность является колоссальной.

Он требует, чтобы дело Гривича от 16.2.1933 г., в то время когда Михалаке был министром внутренних дел и закон о свободной продаже имущества, а также и тот факт, что он был добровольцем в анти-советской войне, были бы удалены из дела, т.к. эти дела не разбираются, а являются личной оценкой прокурора.

Что касается обвинения возводимого на Михалаке, что он якобы дал распоряжение оставить план военной подпольной организации, ввиду ссужения силой внешнего правительства, адвокат Григоре Добрович указывает, что полное опровержение со стороны Михалаке является очень слабым, т.к. это отрицание было опровержено свидетелями.

Затем он пытается убедить, что несмотря на то, что Михалаке был правой рукой Маниу, все же, не исключается возможность, что он не был в курсе дела с планами последнего, так как известно, что Маниу делал все самостоятельно, не взирая ни на кого. Он ссылается на показания данные в этом духе Николаем Пенеску, так что очень возможно, что Михалаке не был в курсе дела с попыткой организовать обширную сеть политических сторонников, для того чтобы возбудить гражданскую войну.

Затем он указывает, в связи с возводимым обвинением, что Михалаке организовал сеть шпионажа и просил для этой цели свидетелей Киржа и Сенкие доставать политические, военные и экономические документы, причем они должны были получать их через двоих друзей, первый из которых служил в Префектуре Полиции, а второй в Генштабе, является незначительным, т.к. трудно подумать, чтобы такой человек как Михалаке мог обратиться с такими делами к неизвестным людям.

Что касается обвинения возводимого на Михалаке в том, что он подготовил, якобы, свержение силой нынешнего правительства, адвокат указывает, что согласно 227-ой статье уголовного кодекса, наказываются только уже совершенные нарушения, а это не имело место.

В заключение, он просит справедливого приговора.

Защита Николая Пенеску. :

Далее адвокат Влад Дмитриу, защитник Николая Пенеску, указывает, что случай имевший место в селе Апараторий Патрией не произошел по его причине.

Он указывает также, что Пенеску имеет только 60 га. земли, а от административного совета фирмы "Эриксон" в котором он является членом, начиная с 1945 года, он не получил как только несколько десятков тысяч.

Адвокат старается доказать, что Пенеску не причастен в заговору, во-первых, что он не был знаком ни с кем из Мин-ства Иностранных Дел, а также ни с одним американским офицером, а то обстоятельство, что он сказал одному из офицеров, члену Н.И.П., который предложил ему перед выборами предоставить им одно депутатское место, увеличить число членов с 70 - 80 человек сколько их было тогда, до 2 - 3000, не может явиться доказательством, что таким образом он преследовал цель свергнуть силой нынешний режим.

Что касается обвинения в составлении клеветнических докладов, то адвокат утверждает, что они были подписаны представителями всех оппозиционных партий и т.к. в досье не имеется такие примеры, невозможно вывести никакого заключения не в пользу обвиняемого.

В общем, адвокат Влад Думитриу пытается полностью оправдать Пенеску, даже и в связи с попыткой бегства, имевшей место в Тамадау, что последняя не произошла на границе и что поэтому не может быть инкадрирована в соответствующую статью.

В заключение, он просит оправдание по всем пунктам, а в связи с попыткой бежать, смягчающих вину обстоятельств, обратившись одновременно к обвиняемому с извинениями что он не мог защитить его лучше.

Его попытка оправдать Николая Пенеску, хотя и довольно хорошо аргументированная, исключая дело в Тамадау, которое было изложено натянуто, не произвела все таки благоприятного впечатления для обвиняемого в зале.

Защита Николая Карандино.

Профессор Манолеску, защитник Николая Карандино, пытается по очереди устранить все обвинения возводимые на него.

Прежде всего он указывает, на "демократическое" прошлое Карандино, то обстоятельство, что он был выгнан legionерами из Мин-ства Пропеганды и снова принят Антонеску, по той причине, что он был против немцев.

Затем он упоминает о книге Захарии Станку "Дни проведенные в лагере", в которых автор описывает 39-тилетнего Карандино как отличного демократа.

Только
Далее, адвокат указывает, что попытка бежать вместе с остальными не может считаться причастностью к заговору против безопасности государства, ибо Карандино желал выехать за границу

еще два года тому назад, имея договоры с заграницей, но ему не был выдан паспорт.

Адвокат пытается доказать затем, что будучи человеком с мятежным характером, и проявляя себя в статьях против правительства, что было разрешено, впрочем, согласно постановлениям московской конференции, его невозможно все же обвинить в сознательном подстрекательстве к восстанию, т.к. такой же стиль имели его статьи и до окончательного соглашения с американскими офицерами / 16.9.1946 г./.

Вообще он пытался прочитать защитную лекцию, приводя примеры ко всем цитатам.

Адвокат Манолеску свалил всю вину на Маниу, который был тем человеком, который руководил всей деятельностью, включая и прессу, он давал предписания, как это было доказано и таким образом Николай Карандино был простым исполнителем, в виду законным, т.к. он не мог знать целей преследуемых Маниу.

Все же защитник противоречит адвокату Владу Думитриу, заявив, что попытка бежать сделанная в Тамадау считается попыткой тайно перейти границу и наказывается как таковая.

Он просит принять во внимание смягчающие обстоятельства указав в заключение, что он виновен только в попытке в бегству, и та была сделана для того, чтобы уберечь себя.

Его речь понравилась, ^{но} в общем она была длинной, но не убедительной.

Н. Карандино был весело настроен все время, обмениваясь все время взглядами с молодой женщиной находившейся на балконе.

6-го ноября 1947 г.

396
831

№ 3441.

Пронес Н.П.П. - Маниу.

/ продолжение /

Что касается обвинения в шпионаже возводимого на Сердича, то адвокат Радун Матей заявил, что он рассеит это обвинение, основывающееся только на предположениях. Адвокат старается доказать затем, что бедня свалившиеся на Сердича приписываются тому, что он владеет четырьмя языками, будучи по-тому переводчиком Маниу, но не будучи и советником и что тогда когда обсуждалось что либо более важное, Маниу не брал его с собой, пользуясь переводчиками американского посольства.

Что же касается обвинения возводимого прокуратурой, что Сердич имел сеть информаторов, которые доставляли ему различные документы, то адвокат утверждает, что закон об аграрной реформе, об экспроприированных площадях, торговые договоры между Румынией и СССР., были опубликованы в газетах, прочитав из газеты "Аргус" заявления Мирчи Дурма в связи с торговым советско-румынским договором от 1945 года, но что обвиняемый не был в курсе дела, т.к. не имел времени читать газет, вследствие чего он был вынужден просить информации от различных учреждений. Этот ответ был дан на вмешательство председателя, который сказал, что если об этих договорах писали в газетах, то зачем обвиняемый искал их в другом месте. / Все присутствующие в зале стали смеяться, включая Сердича и остальных обвиняемых, по поводу ответа адвоката, что обвиняемый не читал газет/.

Адвокат старается также доказать, что информативная сводка издававшаяся Сердичем в качестве начальника информ.отдела, была сводкой сведений появлявшихся в прессе, которая подвергалась цензуре правительства и поэтому не могла являться секретом

...//.

Затем он цитирует несколько заглавий из такой сводки и утверждает, что эти сводки отправлялись не посольствам, а ассоциациям иностранной печати при различных посольствах, включая посольство СССР.

В заключение, адвокат требует оправдания, или же в самом худшем случае смягчающих обстоятельств ради глупости обвиняемого, который не понял настоящего смысла связей Маниу с различными иностранцами.

- Атмосфера в зале была неблагоприятной обвиняемым. Адвокатам не удалось убедить никого в невинности некоторых обвиняемых или же в случайном сотрудничестве других, как адвокаты утверждали в большинстве случаев.

6-го ноября 1947 г.

833
398

№ 3441.

Д о к л а д

о заседании процесса передовиков Н.И.П.
состоявшемся 5-го ноября с.г. после обеда.

— — —

Заседание началось в 17 ч. 15 м., продолжались речи защиты.

— Так например адв. Лазареску, защищая своего брата, обвиняемого Эмиля Лазареску, просит оправдать его, пытается доказать что сведения доставляемые им Погоняну не были государственными секретами, что это были известные данные, которые были опубликованы и в газетах. С другой стороны, эти "сведения" не давались беспрерывно, что доказывает, что его брат не принадлежал в действительности к этому кружку и не знал о целях преследуемых Погоняну. Он старается убедить затем чтением показания находящегося в досье, в котором обвиняемый Лазареску утверждает, что не будучи в состоянии отказать Роя, который просил у него различные секретные информации, он водил его все время, с тем чтобы последний получил отказ.

— Обвиняемого Камила Деметреску защищает государственный адвокат и г-жа Тимотей.

Государственный адвокат пытается доказать, что Камил Деметреску не принимал участия в составлении полномочия данного Григорию Никулеску-Бузешти, а также в составлении других докладов, таким образом возводимое на него обвинение, что он способствовал Бузешти и Вилюяну бежать за границу, а также причастность к заговору тем более что он не был знаком с американскими офицерами, не является основательным.

Что же касается хищения документов, то указанный заявляет,

///.

что было сделано несколько транспортов документов и обвиняемый Деметреску не принял участия как только в одном, таким образом невозможно знать именно в каком транспорте документов он участвовал.

В заключение, он просит рассмотреть его дело объективно и вынести справедливый приговор.

Г-жа адвокат Тимотей, имея слово, того в защиту Камилу Деметреску, указывает, что он никогда не занимался никакой политической деятельностью, не будучи членом Н.П.П., особенно хваля его за огромную контрибуцию в деле переворота от 23-го августа 1944 года, будучи в то время директором отдела Шифра в М.И.Д.

Она пытается доказать, что обвиняемый не знал о заговоре, основывая свою аргументацию на том факте, что при встрече Стырчи с Погоняну у него дома, Камил Деметреску не присутствовал при дискуссиях, так как они имели секретный характер.

- Будучи назначенным защищать обвиняемого Стырчу, адвокат Николае приносит благодарность Истине за то, что им были предоставлены досье для изучения заблаговременно, а также за то, что обвиняемые пользовались таким режимом, о котором не слышали до сих пор, не подвергаясь никакого рода насилиям.

Затем он пытается доказать, что единственной виной Стырчи являясь тот факт, что он не выдал заговора, заслуживает смягчающих обстоятельств, по той причине, что обвиняемый не участвовал как только в качестве переводчика, не занимался политической деятельностью никогда и отдав себе отчет в серьезности переговоров с американцами, он удалился в деревню.

Он просит также, что Трибунал потребовал подтверждения от обвиняемого Погоняну, угрожали ли ему смертью американцы, за то, что он не желал уехать за границу, для того, чтобы быть утеренными что он не выдаст секрета беседы с Григорием Никулеску Бузешти а также содержания меморандума.

Взяв слово, будучи назначенным защищать Василия Сердич, адв. Раду Матеи отзывается о нем очень похвально, описывая его человеком честным и с чистой совестью, пытаясь затем доказать его полную невиновность, заявив, что если бы он не был уверен в невиновности Сердича, то он не имел бы смелости просить оправдания.

Он обосновывает свои заявления на том, факте, что обвинение опирается только на его показания данные следователям, в то время когда он находился в "казематах Мин-ства Внутренних Дел", когда Сердич, узнав о предательской деятельности проводимой Маниу, о которой он не знал до тех пор, выразил свою полную несолидарность с последним.

Адвокат Раду Матеи доказывает затем, что по закону показания не являются доказательством, так как прокуратура должна дать и вещественные доказательства. Из досье не видно вещественных доказательств, обвиняемый не был в связи ни со служащими М.И.Д., ни с американскими офицерами, причем большинство обвиняемых заявили что впервые они узнали его на процессе.

6-го ноября 1947 г.

836

401

№ 3441.

Процесс Н.П.П.-Маниу.

/ продолжение /

Что касается обвинения в шпионаже возводимого на Сердича, то адвокат Раду Матей заявил, что он рассеит это обвинение, основывающееся только на предположениях. Адвокат старается доказать затем, что бедн свалившиеся на Сердича приписываются тому, что он владеет четырьмя языками, будучи поэтому переводчиком Маниу, но не будучи и советником и что тогда когда обсуждалось что либо более важное, Маниу не брал его с собой, пользуясь переводчиками американского посольства.

Что же касается обвинения возводимого прокуратурой, что Сердич имел сеть информаторов, которые доставляли ему различные документы, то адвокат утверждает, что закон об аграрной реформе, об экспроприированных площадях, торговые договоры между Румынией и СССР., были опубликованы в газетах, прочитав в газете "Аргус" заявления Мирчи Дурма в связи с торговым советско-румынским договором от 1945 года, но что обвиняемый не был в курсе дела, т.к. не имел времени читать газет, вследствие чего он был вынужден просить информации от различных учреждений. Этот ответ был дан на имя председателя, который сказал, что если об этих договорах писали в газетах, то зачем обвиняемый искал их в другом месте. / Все присутствующие в зале стали смеяться, включая Сердича и остальных обвиняемых, по поводу ответа адвоката, что обвиняемый не читал газет.

Адвокат старается также доказать, что информативная сводка издававшаяся Сердичем в качестве начальника информ.отдела, была сводкой сведений появлявшихся в прессе, которая подвергалась цензуре правительства и поэтому не могла являться секретной.

///.

Затем он цитирует несколько заглавий из такой сводки и утверждает, что эти сводки отправлялись не посольствам, а ассоциациям иностранной печати при различных посольствах, включая посольство СССР.

В заключение, адвокат требует оправдания, или же в самом худшем случае смягчающих обстоятельств ради глупости обвиняемого, который не понял настоящего смысла связей Манту с различными иностранцами.

- Атмосфера в зале была неблагоприятной обвиняемым. Адвокатам не удалось убедить никого в невиновности некоторых обвиняемых или же в случайном соучастии других, как адвокаты утверждали в большинстве случаев.

Portea II

Prezentul dos
contine

de la fila 405 — 837 fila.

19. 03. 1955. la flutu

numarotate cu manus

de la 405-837 fila.

(de la prima nite cure fila pana la Opt nite trei zece
sept.)

Program

432 fila
Mare

Crez. dos. cont. 402. Fila. + 31 bis + 230 bis = 404
Verificat de Iousser dlarie.

12. 05. 03.

Det

ifay.